SACRED HEART COLLEGE

THEVARA

ANNUAL

1971

Scanned with CamScanner

SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

THEVARA

Chief Student Editor — R. K. Babu

Malayalam Editor — K. V. Sadasivan

Hindi Editor — C. T. Ayyappan

Staff Advisors — Prof. Mathew Ulakamthara M. A.

— Sri. Gopinathan M. A; M. Litt

— Sri. T. N. Viswambaran M. A.

Scanned with CamScanner

Our President

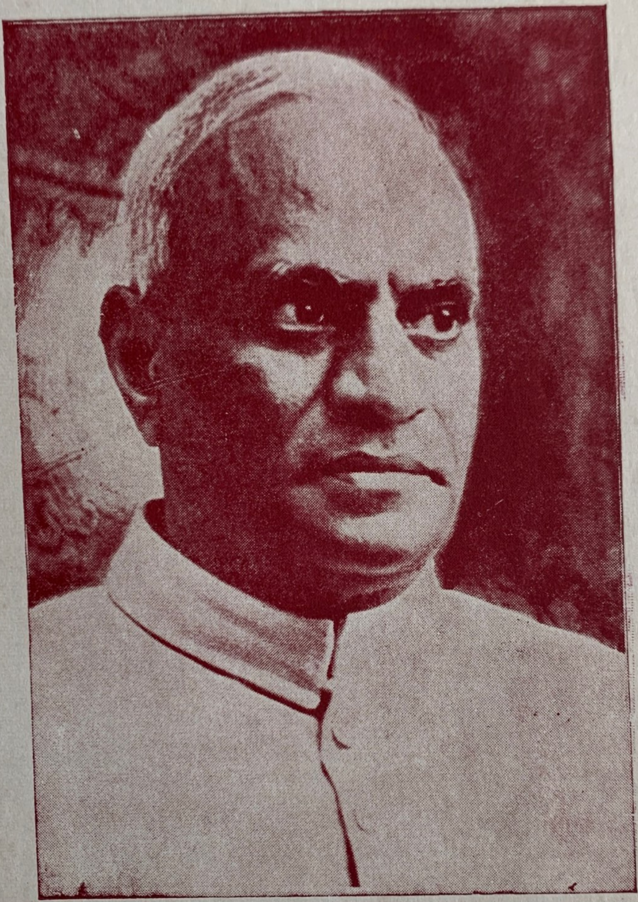

Sri. V. V. GIRI

Scanned with CamScanner

നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി

വെളിച്ചമേ നയിച്ചാലും........!

Scanned with CamScanner

Our Principal

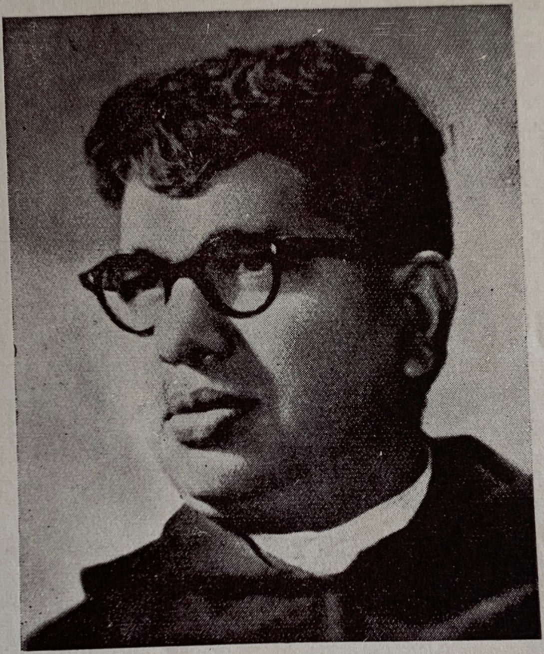

Rev. Fr. MARCEL, C. M. I.

Scanned with CamScanner

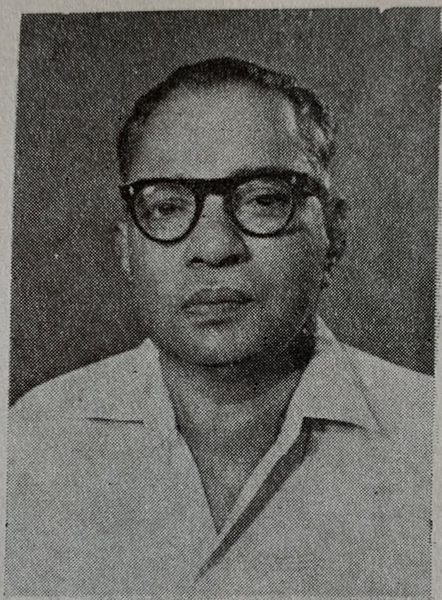

ABRAHAM KURIAN

Retiring Professor and Vice-Principal

Scanned with CamScanner

editorially

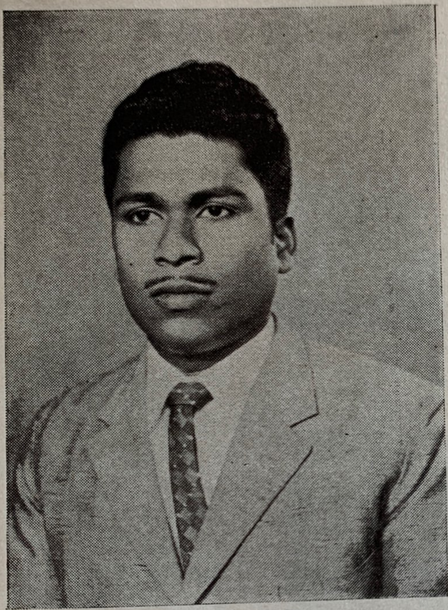

R. K. BABU, III B. Sc. (Physics)
(Chief Editor)

the dawn of the new decade has stirred up hope and enthusiasm. the blood-philosophy has been nipped in the bud. the caterpillars of communalism are done to death. historians are busy writing the chapter on the RENAISSANCE in Indian Politics. India has passed through a period of great anxiety and apprehension as to the nature and future of our nation–the destiny of fifty three crores of people. of the conflicting alternatives-reaction, centrism and extremism-we did choose aptly and cogently. dynamic centrism has revived with unprecedented vitality. one cheer each to democracy, socialism and secularism.........and, three cheers to Indiraji.

mankind has survived to celebrate the twentyfifth anniversary of the United Nations. the U. N. has to serve its role meaningfully as a catalyst in the process of the "shrinkage of the globe." bridging the gaps is, of course, no easy task. we cannot escape saying that the U. N. needs a new outlook, a new constitution.

the elite consider it fashionable to attend the symposium on youth power. in this corner of the world also, the youth has asserted itself and the student cannot but rise to the occasion.

standing in the valley of humility, but with great pride, I present this volume. this is a genuine reflection of the responses of a settled academic community. this volume will reveal to you that though we think differently, we are prone to think in the same way, because we are contemporaries! though the range is alarmingly wide, the pieces are amazingly part of the same relentless groping

I am grateful to all who were helpful to me in this venture.........

babu, r. k.

Scanned with CamScanner

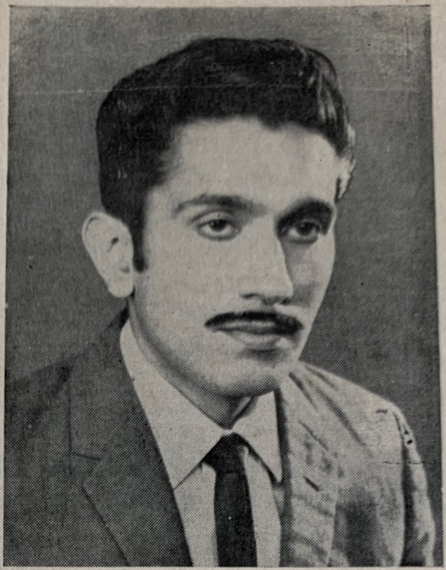

K. T. Viswanathan
Union Chairman

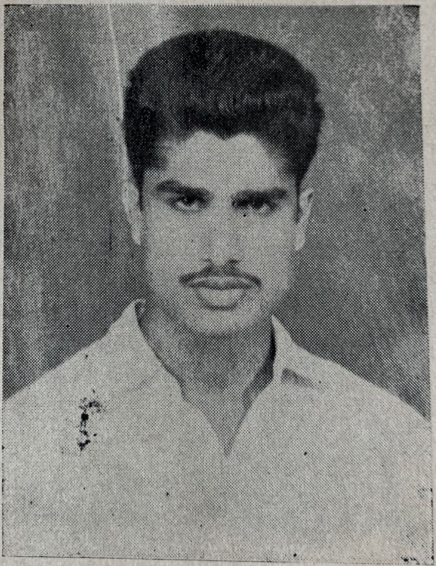

P. V. Joseph
General Secretary

Scanned with CamScanner

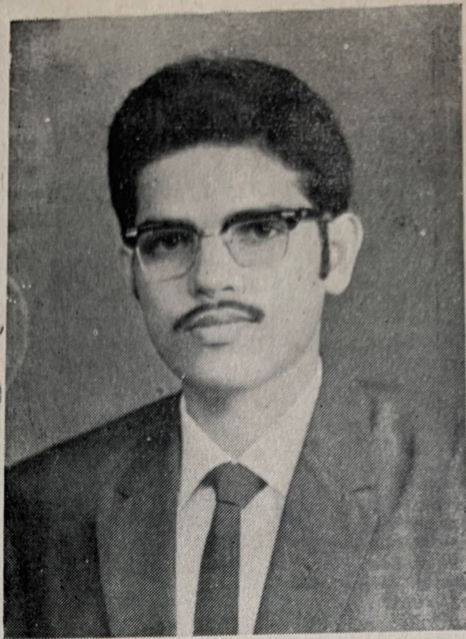

Mathew Philip I M. Sc. Zoology
Councillor University Union

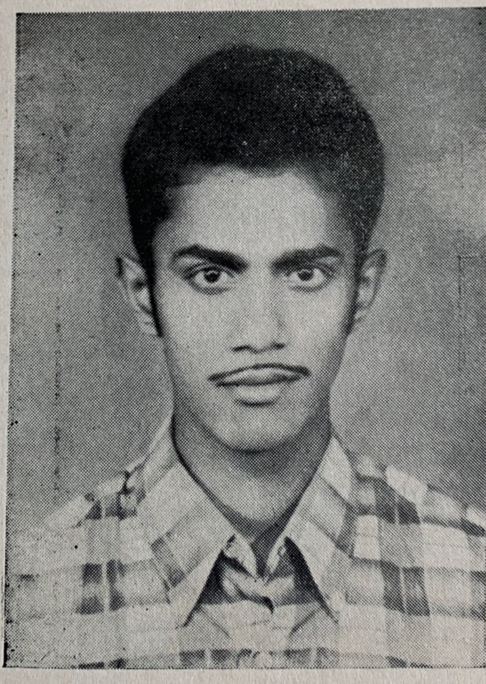

A. X. Lawrance, II B. A. Sociology
Arts Club Secretary

Scanned with CamScanner

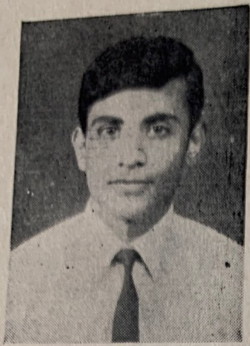

Ransom Baldrin
IInd M. A. (Eco)
Secretary, Planning Forum

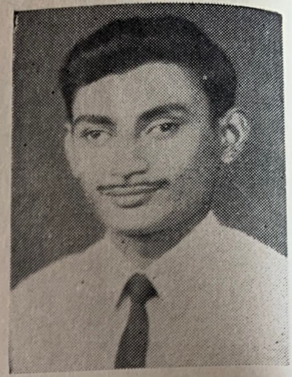

K. K. Abdul Razak
Final M. A. (Eco)
Post-Graduate
Representative

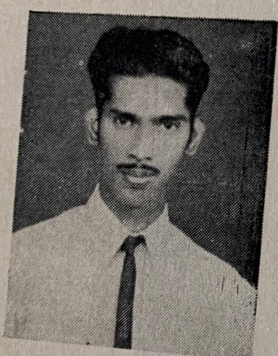

E. R. Sasikumar IIIrd B. A.
Arts' Representative

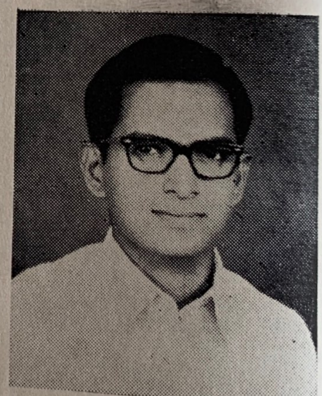

K. Ranjit IIIrd B. Sc.
Science Representative

Scanned with CamScanner

IN THIS ISSUE

ENGLISH SECTION

Page

1. Pleasures of knowledge. —Jose N. S. 1
2. Two Contemporary Philosophers. —A. G. Ramaswamy 3
3. Catch the thief. —R. Parameswaran 5
4. Who's she? Who knows? —Babu Joseph K. 7
5. Hirroshima —Thomas M. J. 7
6. Feeling and emotion. —K. I. Polson 9
7. Autumn. —Ittiera Thachil 12
8. Do you have new Ideas? —James P. M. 13
9. How to listen. —A. N. Gopalan 15
10. Find Youself and Be Yourself. —Vinaya Kumar S. 17
11. The Chinese Aggression and I. —C. Babu Joseph. 19
12. From here to North. —Gopal Shenoy G. 21
13. Tagore's Dream Reversed. —Alex K. Chandy. 24
14. Squares —Ravindran K. K. 25
15. Business Economics —Peethambaran K. 26
16. According to Bowen What we prefer fourth —Thomas J. Thaliath 27

Annual Reports: —

മലയാളവിഭാഗം

Page

1. മലയാളസാഹിത്യവും ആധുനികതയും —എം. എസ്സ്. ഉദയഭാനു 1
2. സന്ധ്യ —ജി. വേണുഗോപാൽ 4
3. പ്രളയം —പ്രീമൂസ് പെരിഞ്ചേരി 5
4. യാത്ര —കെ. കെ. തങ്കപ്പൻ 9
5. ജനനം —എ. കെ. സുകുമാരൻ 15
6. നവാഗതൻ —വി. എ. ശശിധരൻനായർ 18
7. ടാജ്മഹൽ —ശശീന്ദ്രൻ കെ. എസ്സ്. 19
8. പെരുമാററത്തിലെ രഹസ്യം —കൊച്ചപ്പൻ വി. 21
9. മനുഷ്യ നീ എങ്ങോട്ട്? —കെ എസ്. ബാപ്പുക്കുട്ടി 25
10. വേദന —കെ. വിജയൻ 27
11. കാർമേഘം —ഷാജി ഇ. കെ. 28
12. അടിമ —വി. ഡി. ശിവകുമാർ 32
13. ആശാൻെറ കൃതികൾ ഒരു പഠനം —കെ. വി. ഉമ്മർ 33
14. ചുവന്ന ഡാലിയ —വി. കെ. ഗോപിനാഥ് 42
15. വിധി —ജോസ് അൽഫോൺസ് 44
16. വിട —എം. കെ. ആർ. നായർ 47
17. ആസൂത്രണം, അരങ്ങും അണിയറയും —ബി. രാമചന്ദ്രൻനായർ 48
18. ഔചിത്യമാണ് സൗന്ദര്യം —പ്രൊഫ: മാത്യു ഉലകംതറ 53
19. അനശ്വരബാല്യം —രാമചന്ദ്രൻ 56
20. പ്രേതഭൂമി —നെട്ടൂർ പി. വർഗ്ഗീസ് 57
21. വിമാനവും മനുഷ്യനും —കെ. ജി. മാത്യൂസ് 61
22. മതവും ശാസ്ത്രവും —ടി. കെ. ഹുസൈൻ 63

HINDI VIBAG

1. Panth ki Kavya Dhara Ki Jhalak —K. Rama Shenay. 1
2. Mahatma Gandhi —Ayyappan C. T. 4
3. Drishticone —Mahesh Kumar N. Yagnik 6

Scanned with CamScanner

PLEASURES OF KNOWLEDGE

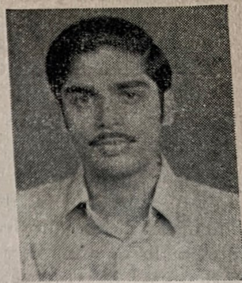

JOSE N. S.
III BSc. (PHYSICS)

"Not to know at large of things remote
From use, obscure and subtle, but
to know
That which before us lies in daily life,
Is the prime wisdom." —MILTON.

It is noble to seek truth, and it is beautiful to find it. It is the ancient deeling of the human heart, that knowledge is better than riches; and it is deeply and sacredly true. To mark the course of human passions as they have flowed on in the age that are past; to see why nations have risen, and why they have fallen; to speak of heat, and light, and the winds; to know what man has discovered in the heavens above and in the earth beneath; to hear the chemist unfold the marvellous properties that the Creator has locked up in a speck of earth; to be told that there are worlds so distant from our own, that quickness of light, travelling since the world's creation, has never yet reached us;- it is worth while in the days of our youth to strive hard for this great discipline.

To wander in the creations of poetry and grow warm again with that eloquence which swayed the democracies of old world to go up with great reasoners to the First Cause of all and to perceive, in the midst of all this dissolution and decay and cruel separation, that there is one thing unchangeable, undestructible, and everlasting;- it is surely worth while to pass sleepless nights for this; to give up for it laborious days; to spurn for it present pleasures; to endure for it afflicting poverty; to wode for it through darknes, and sorrow, and contempt, as the great spirits of the world have done in all ages and in all times.

I appeal to the experience or every man who is in the habit of exercising his mind vigorously and well, whether there is not a satisfactian in it, which tells him he has been acting up to one of the great objects of his existence? The end of nature has been answered: his faculties have done that which they were created to do-not langiudly occupied upon trifles, not enervated by sensual gratification, but exercised in that toil which is so congenial to their nature, and so worthy of their strength.

A life of knowledge is not often a life of injury and crime. Whom does such a man oppress? with whose happiness does he interfere? whom does his ambition destory? and whom does his fraud deceive? In the pursuit of science he injures no man, and in the acquisition he does good to all.

A man who dedicates his life to knowledge, becomes habituated to pleasure which carries with it no reproach: and there is one security that he will never love that pleasure which is paid for by anguish fo heart–his pleasures are all cheap, all dignified, and all innocent; and, as fast as

Scanned with CamScanner

any human being can empact permanence in this changing scene, he has secured a happiness which no malignity of fortune can ever take away, but which must cleave to him while he lives, amelioroting every good and diminishing every evil of his existence...............

I solemnly declare, that, but for the love of knowledge, I should consider the life of the meanest hedger and ditcher as preferable to that of the greatest and richest man in existence; for the fire of our minds is like the fire which the Persians burn on the mountains — it flames night and day, and is immortal, and not to be quenched! Upon something it must act and feed — upon the pure spirit of knowledge, or upon the foul dregs of polluting passions.

Therefore when I say, in conducting your understanding, love knowledge with a great love, with a vehement love, with a coeval with life, what do I say but love innocence; love virtue; love purity of conduct; love which, if you are rich and great, will sanctify the providence which has made you so, and make men call it justice; love which, if you are poor, will render your poverty respectable, and make the proudest feel it unjust to laugh at the meanness of your fortunes; that which will comfort you, adorn you, and never quit you — which will open to you the kingdom of thought, and all the boundless regions of conception, as an asylum against the cruelty, the injustice and the pain that may be your lot in the outer world — that which will make your motives habitually great and honourable, and light up in an instant a thousand noble disdains at the very thought of meanness and of fraud?

Therefore, if any young man has embarked his life in the pursuit of Knowledge, let him go on without doubting or fearing the event: let him not be intimidated by the cheerless beginnings of knowledge, by the darkness from which she springs, by the difficulties which hover around her by the wretched habitations in which she dwells, by the want and sorrow which sometimes journey in her train; but let him ever follow her as the Angel that guards him and as the Genuis of his life. She will bring him out at least into the light of day, and enhibit him to the world comprehensive, in acquirements, fertile in resources, rich in imagination, strong in reasoning, prudent and powerful above his fellows in all the relations and in all the offices of life.

**

Happiness grows at an ewn fire sides, and is not to be picked in stranger's gardens.

—DOUGGLAS JERROLD.

TO KEEP YOU ALWAYS HEALTHY & ENERGETIC,
MAKE 'MODERN' YOUR DAILY BREAD-
ENRICHED WITH VITAMINS & PROTEINS.
IT IS A WHOLESOME FOOD.

Manufacturers:

MODERN BAKERIES (I) LIMITED

(A Govt. of India Enterprise)

Cochin Unit - Edappally.

TWO CONTEMPORARY PHILOSOPHERS

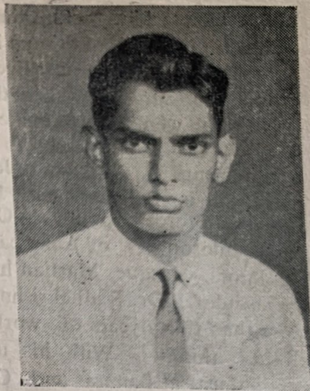

A. G. RAMASWAMY
II B. Sc. (CHEMISTRY)

"By the death of Earl Russell a dazzling flash of light on the contemporary philosophical horzion is extinguished and the whole world is to suffer the loss of a great soul whose incomparable contribution to man's knowledge and wisdom is likely to remain unsurpassed for quite some time" says Dr. Radhakrishnan.

Bertrand Arthur William Russell was a famous philosopher and an eminent mathematician. He was a confirmed nonconformist and an uncompromising pacifist who organised movements for the sake of his ideals and suffered imprisonment several times. He was the founder of 'Russell' and 'Atlantic' peace foundations. He was a stimulating speaker and a prolific author. He wrote about fifty books on various subjects. All his philosophical works have got the felicity and quality of Literature. He was awarded the "Nobel Prize" for Literature in 1950. "in recognition of his many-sided and important work in which he had consistently stood as a champion of humanity and freedom of thought" and also the "Kalinga Prize" in 1957. He was also awarded the Order of Merit for his outstanding contributions to philosophy and literature.

"Principia Mathematica" is Russell's masterpiece. In this book he has tried to solve the "Logical Paradox". What is meant by logical paradox can be explained by the following example (example is better than precept). Long long ago Socrates said "What Plato is about to say is false". Suddenly Plato replied "you have just spoken the truth.". This is a logical paradox. If, Socrates spoke the truth then Plato's statement must be false. But if Plato's statement is false then Socrates did not speak the truth and hence what Plato said must have been true. If Plato spoke the truth, than Socrates also spoke the truth, thus what Plato said is false and so on. In 1910 it was Russell who tried to resolve this formal logical problem which has been dated back to Socrates.

Russell who had an admirable quality of intellectual honesty had no hesitation to change his views, like Bernard Shaw; about this he himself observed "My views at a time had the morning innocence, which they lost in the heat and labour of the day". The **Gita** enunciates **Abhaya** or fearlessness. Swami Vivekananda spoke highly of the **Daivi Sampat** or divine quality. Gandhiji requested us to be fearless. So also Russell. He considers courage as an essential quality of mankind.

Russell who wars against wars once observed "Great powers in the world are rushing towards a not too distant war in their mad race for power. Such a war which will be fought with nuclear weapons will kill not only the participants but also the on-lookers". More or less the same

Scanned with CamScanner

the leaves of the trees sang a lullaby. I was thinking about the billet-doux I received from my sweetheart.

It seemed as if I was being transported into unknown regions by mother nature when a beam of light comming through the window of Raj's closet suddenly caught my attention. It shook me out of my thought. I was flabbergasted. "Some thief has made good Raj's absence" I thought myself. I was struck with stupor at the sagacity of the chief. I pictured in my mind the treatment to be meted to that imbecils whose Stupidity was reflected in his putting on the light. The tubling of a vessel seemed to complete the picture of a thief trying to escape with the valuables in Raj's house.

A cat was prowling around my house mewing, as a circumbabulated the neighbourhood to have some more clues regarding the thief. But my mind was throbbing with excitement. A great opportunity had to be utilised to the core. I thought of a great tomorrow when I would be made a sort of a hero in the town.

I was racking my brains on a suitable plan for catching that burglar. The tense atmosphere, I should say, did not leave me unnerved. In a couple of minutes there was a large gathering before Raj's house. Amidst that atmosphere of excitement and suspense, I was just bouncing across the compound with my head high up in the air and my thoughts engulfed in the possible action I was about to take which would slevate me to laudable heights.

The people who had gathered there became impatient. Everybody wanted to play his part in catching that culprit. Nobody cared to wait for the police. All of a sudden the front door of Raj's house opened and a juvenile face peeped through it. Simultaneous was the dash of the people gathered there towards the figure.

I was dumbfounded. The face seemed to be familiar to me. I was caught in a pensive mood. A few minutes passed. Then suddenly it dawned on me that the fellow was none other than Raj's nephew who had been here a couple of months back. I lost no time in making my way through the door shouting. "Don't smother him! He is not a thief!" I can-not but imagine the difficulties I had to encounter in order to free the innocent victim who was subjected to such harsh torments from the thrashes of the crowd. And after a hell of a job I was able to do the same. 'Wow! what a dreadful scene it was! 'Blood was oozing out from the gaping wound in his forehead. He was unconscious. I became jittery. The situtation had gone beyond my control and I cursed myself for my imbecility.

A doctor was called in and he was there in a few minutes. The poor chap regained consciousness after he was given an injection. His forehead was swaddled. Thank God! The crowd had not murdered him. Otherwise it would have been a fatal night. I was able to gather from his incoherent expression that he came there for an interview and had obtained the key from Raj whom he ment on the way. Alas! I have brought malheur to an infallible friend.

My spirits dampened at my foolish actions. The heriosm of a thief had been transformed into the misery of an embitt-ered soul. I would have been guilty of a cruel murder. I would have been pushed inside the doors of a filthy, melancholic and sombre cavity-a prison. But God was kind enough to forbid that dreadful event. And I thank him heartily for that.

The search of happiness is one of the, chief sources of unhappiness.

—UNKNOWN.

Scanned with CamScanner

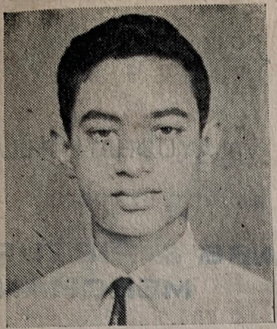

Who's She? Who Knows?

BABU JOSEPH, K.
1st B. Sc. Zoology

On a bresy sunny day
After the running maid I fled
In the hells heat of the day,
Unto the saddle back of the rock.

Plying after the running made,
Trid, I fell in the rocky edge,
Wishing to see the happy face,
Of the out pacing beauty girl.

Back I turned in great sorrow,
Then I heard a swift voice,
Coming from the saddle back,
To the endless state of joy.

When I gazed around the fence,
Saw the little face of the girl,
With a curling forehead hair,
And a man like angel face.

Dried the throat in great surprise,
Shivered the hands for reaching her,
Leaped the heart in over joy,
And fell I unto the dark world.

Nothing but a dream I saw,
And in the mind that angel face,
Danced like a winter leaf;
But who's She? Who knows?

HIRROSHIMA

THOMAS, M. J.
I. M. Sc. Chemistry

Distances lie like spent
Women
To me
To walk through the ruins
Is heart-breaking
I see skulls and spades and sears scattered
In the sea of Hirroshima.
I see stories;
Of love and laughter
Of lies and rights
Of men, unwise
To launch the world war II
A violent sigh comes;
A silent prayer comes
For the thousands
Atombombed in Hirroshimansand
My mind whispered;
'What are atum-bombs for?
To save humanity
Or
To slaughter men and women?

Scanned with CamScanner

Phone: 33827

SULAIMANS
WATCH
COMPANY

Dealers and Repairers of
Quality Watches, Clocks
and Time - Pieces.

SUPER BAZAR, M. G. ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-16.

Tele: Gram: 'REFLECTION'
Phone: 31112
Estd. 1928

K. VELAYUDHAN PILLAI,

DIRECT IMPORTERS

GLASS & PICTURE
MERCHANTS

Broadway - Ernakulam
COCHIN-11.
KERALA STATE

VENUS DRESS LAND

ELECTRIC DRY CLEANERS

TAILORS & PIECE GOODS MERCHANTS,

PERUMANOOR JUNCTION,
COCHIN-15.

While You are At Perumanoor
Step Into !!!
HOTEL SIMLA
Vegetarian and Non-vegetarian
NEAR THEVARA JUNCTION.

Wisdom Tutorial

Excellent Results

Estd. 1948

CHAKOLAS
A
CENTUARY OLD HOUSE
FOR
QUALITY TEXTILES

A PSYCHOLOGICAL STUDY:

FEELING AND EMOTION

K. I. POLSON
II B. A.

Most of the affairs of everyday life are tinged with feeling and emotion. Joys and sorrows, excitement and disappoitment love and fear, hope and dismay- all these and many more are feelings we experience in the course of a day or week. Without such feelings and emotion, living would be pretty dreary. Because feelings and emotions are involved in so many aspects of living, it is to be expected that they should occupy an important position in the study of psychology.

First let us consider the source of emotional development in the infant and the child. Grown-up people exhibit many different emotions this is not the case in the new born infant. About to only emotion we can distinguish in the first few weeks after birth is a diffuse. General excitement that is about the same from one occasion to the next. The excitement is nota sp ecific response to any particular stimulus it shows itself wherever the environment suddenly changes. As the child grows older, he develops an increasing variety of emotional responses. There is a maturation of certain centers in the brain that are specifically responsible for patterns of emotion. Thus maturation undoubtedly plays an important role in emotional growth. Emotional developments on the other hand, depends on learning, which elaborates the varieties of emotion expressed in many different situations.

Emotion has several different aspects. For one it is a stirred up bodily state in which changes occur in our breathing, heart rate, circulation, and other physiological function. It is also a pattern of expression- smiling, laughing, crying, cringing, and so on; it is something we do. Thirdly it is something we feel-happiness, disappointment unpleasantness, elation. And finally emotion is also a motive, it keeps us working toward some goals and avoiding others.

Autonomic Changes:

Many of the bodily changes that occur in emotion are initiated by a part of the nervous system called the autonomic system and for the reason such changes are called autonomic changes. This system has two parts which usually work in opposition to each other. One part the sympathetic system, increases the heart rate and blood pressure and distributes blood to the exterior muscles rather than to the digestive system. It is this part that swings into play when we become emotional or at least when we become fearful or angry. The other part of the system is called the parasympathetic system. It is tends to be the more active system of the two when we are calm and relaxed. It does many things such as the slowing of the heart, reduction of blood pressure and diversion of blood to the digestive track-

The autonomic system produces several other bodily changes in emotion, perhaps,

Scanned with CamScanner

when you have been afraid, you have felt some of them yourself. One is a change in breathing. Another change is in the pupil of the eye. In emotion, the pupil of the eye gets larger. Another change is the drying of the mouth. There will be change in the movements of the stomach and intestines. Still another response of the sympathetic system in emotion is the discharge of the hormone adrenalin. One other bodily change in emotion has recently been used extensively by psychologists in experiments on learning and personality is the galvanic skin response. Bodily changes in emtional situations can be measured with appropriate instruments and have practical applications, in the lie detector.

Emotional behaviour:

Rather than measure bodily changes we can distinguish different emotions much better if we observe emotional behaviour. When a person is very angry, or very much afraid, or very joyous we usually can tell which it is by the way he behaves.

Perhaps the most premitive of all emotional patterns is the startle response. You can easily observe it by tiptacing up to a person who is dees in thought and suddenly yelling "boo" or by shooting off a pistol when he does not expect it. The reaction one gets is what psychologists call the startle pattern.

What one needs to see in order to a judge emotional expression most accurately is not only the pattern of expressions but the situation in which the emotion occurs. So it is by situations more than by expressions that we are able to distinguish different emotions. The basic situations, giving rise to typical emotions, may be summarized as follows: (1) fear is aroused in situations that are strange, sudden, or threatening, (2) anger is the response to restraint or frustration of what one wants to do; and (3) pleasure is the result of the satisfaction of needs in the absence of threats and frustrations.

There are two ways in which **emotional experience** can make itself felt through behaviour. One is in **motivating behaviour** a person tries to avoid unpleasant experiences and to put himself in a position to enjoy pleasant ones. The other is in mild **expressions of emotion** through words or other indications of likes and dislikes. A person can report what he is feeling, even when he does not otherwise show it, by telling what annoys him, what he would like to avoid, and what he prefers.

Emotional motivation:

It is quite clear that the basic emotions of fear, anger, and pleasure are all qualities as motives. In the case of fear the motive is to avoid the situation that evokes it. In anger the motive is to aggress against the source of provocation. In pleasure, the motive is to seek or attain whatever it is that gives pleasure.

The fact that fear serves as a motive hardly needs any proof for there is ample evidence of this in daily life. Both parents and society make liberal use of the fear of punishment to enforce their will. Fear of the loss of the freedom is the most potent motive for getting nations to fight. Fears become important motives in life because we have so many opportunities to acquire them. At first in childhood there are physical hazards like falling down the steps and getting burned in the fire and the child comes to fear those situations in which he has been harmed. Soon the parent starts using fear deliberately. People acquire many different sorts of fears. If a person once had a bad fall from a height he may go through life fearing high places. If locked up in a dark closet sometime, he may there after be afraid of being in a room with all the doors closed.

The technical name for a strong irrational fear of a certain thing or situation is phobia. By irrational, we mean that

Scanned with CamScanner

the thing or situation is phobia. By irrational, we mean that the situation in which the person displays fear does not justify it. Anxiety is a general state of apprehension or uneasiness that occurs in many different situations. But fear is a reaction to thing or specific situations. Anxiety is a rather vague fear-an "objectless" fear, it is sometimes called. Anxiety is like a mosquito in the dark. You know it is near, but you do not know quite where and you somehow cannot locate it to make the killing stap and be rid of it.

Anxiety results from the frustration of motives or the threat of such frustration. The sources of frustration may be clarified into three general categories.:-

(1) **Environmental obstacles** frustrate the satisfaction of motives by making it difficult for a person to attain such his goal. (2) In the case of derived motives, such as those for social affiliation or status, a person be frustrated because he has unattainable goals. (3) Probably the most important source of frustration is that due to **motivational conflict.**

Frustration not only produces anxiety but it also evokes anger and aggression. Consequently frustration, aggression and anxiety are linked in a vicious circle. Because aggression is socially disapproved and leads to fear of punishment, aggressive impulses are frequently accompanied by anxiety.

Happiness is a wine of the rarest vintage, and seems inspired to vulgen taste.

—LOGAN PEARSALL SMITH.

Life is a commedy to him who thinks, and a tragedy to him who feels

—SHAKESPEARE

With the best campliments from:-

HINDUSTAN HARDWARE STORES,

MATTANCHERRY :: COCHIN-2.

Telegram: "HINDUSTAN" (for Cochin & Ernakulam)

POST BOX No: 238
Phones: 24812 & 25096

BRANCH:
CLOTH BAZAR ROAD :: ERNAKULAM.
POST BOX No. 1112
Phones:- Office: 32548 & 31425

Stockists for: **"SNOWCEM" Waterproof Cement Coating**
TURNER BRAND ASBESTOS ROPES PACKINGS

Scanned with CamScanner

● AUTUMN

ITTIERA THACHIL
B. A. Final year No. 289 (Sociology)

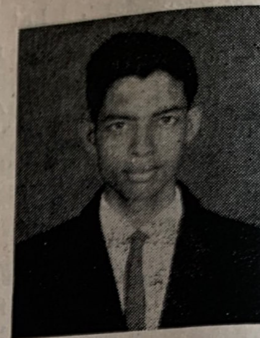

As I looked out of my window-
As far as I could see,
The trees stood tall, and slender;
Their leaves were turning brown,
And, as a breeze softly stirred them,
They silently floated down,
Soon the earth is covered-
With leaves of every hue;
From brown to golden colour,
Scarlet and orange to-
For now it's the Autumn.

●●

CHEMISTRY

The best friend of man

No other branch of science and industry renders greater service to the needs and comforts of humanity. Take a basic thing like clothes. Less people would be wearing less clothes if it were not for Caustic Soda, Sodium Hydrosulphite and Chlorine. And imagine a bath without soap. Or for that matter surgery without anesthetics. At its manufacturing and research facilities T. C. C. is actively engaged in making Chemistry render even greater service to man. Listed below are our main product lines. We may be Just the ones who can make Chemistry an even better friend of yours.

Rayon-grade Caustic Soda
Sodium Hydrosulphite
Sodium Sulphide
Chlorine
Hydrochloric Acid

THE TRAVANCORE - COCHIN CHEMICALS LIMITED,
UDYOGAMANDAL P. O.,
ALWAYE — KERALA.

Scanned with CamScanner

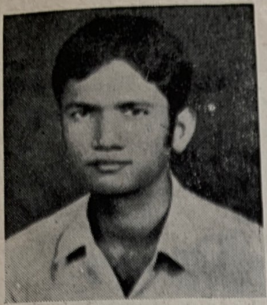

Ramakrishnan IInd P. D. C.
IInd Group
Representative

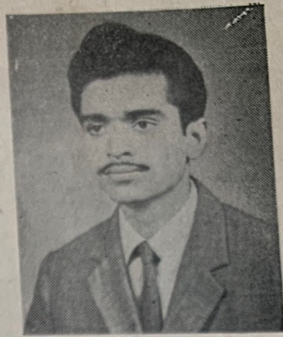

S. G. Yousuf Shah
IInd B.Com.
Commerce Representative

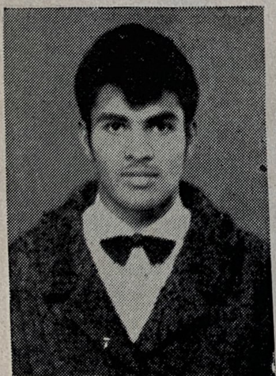

Harold Wilson D'Souza
Ist P. D. C. Ist Group
Representative

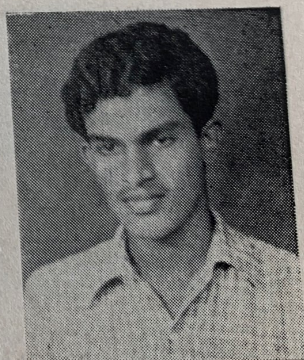

Sunny George
IInd P. D. C. IIIrd Group
Representative

Scanned with CamScanner

DISTINGUISHED MEN

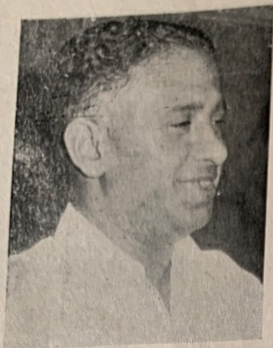

P. A. Daniel

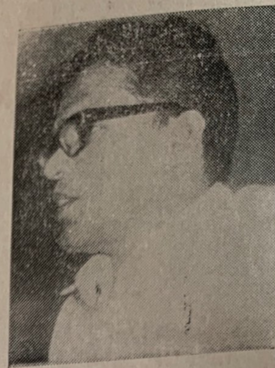

Dr. S. Aruldhas

M. V. Varghese

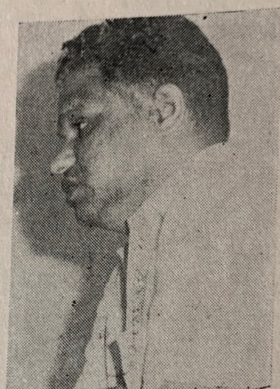

C. T. Samuel

Dr. P. John Jacob

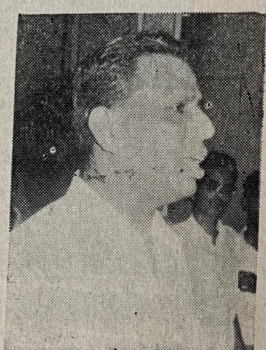

P. S. Padmanaban

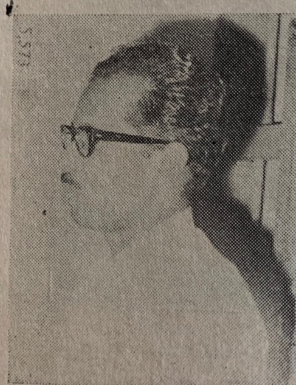

M. K. Prasad

Scanned with CamScanner

ADDRESSED THE UNION

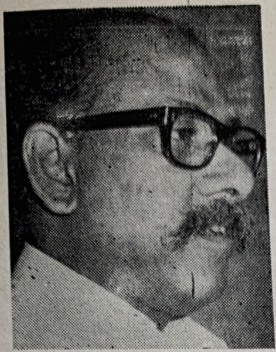

C. N. Sreekantan Nair

Kaduvakulam Antony

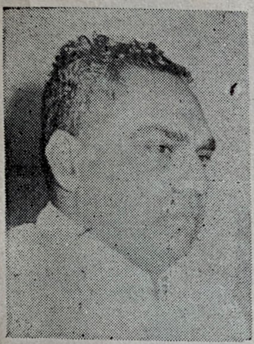

Sukumaran Pottackad

Thakazhi Sivasankara Pillai

Mrs. Thankamma Jacob.

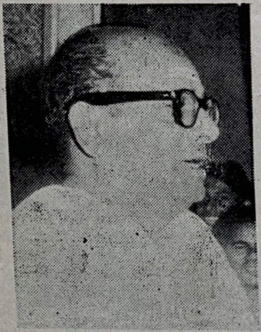

S. P. Pillai

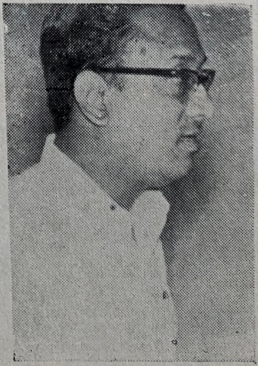

P. Sethuram

Scanned with CamScanner

K. S. Jayaram
Represented Kerala
University in Hockey

Unnikrishnan N.
II D. C. (Chem.)
Represented Kerala
University in Football

G. M. Bhatt
Represented the Kerala
University Team in the
Inter-University
Basket Ball Tourname

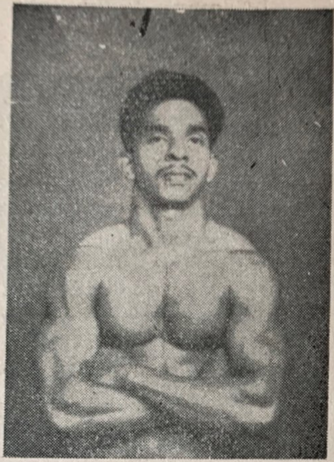

C. J. Thomas I M. Sc. First place in Kerala University Body Beauty Contest and Weight Lifting Competition with a new record

K. Reghunandanan III B.Sc. Chemistry
First in Body Beauty Competition

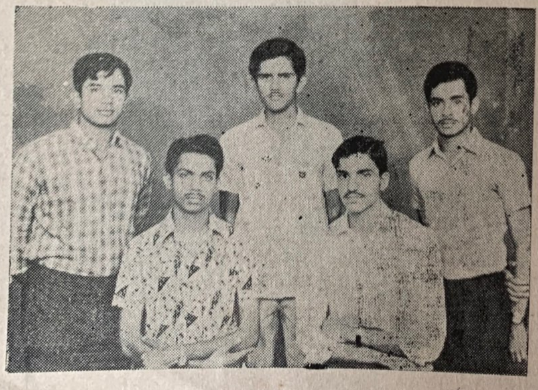

College Tennis Team

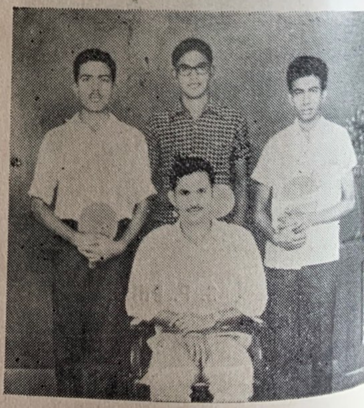

College Table Tennis Team

DO YOU HAVE NEW IDEAS?

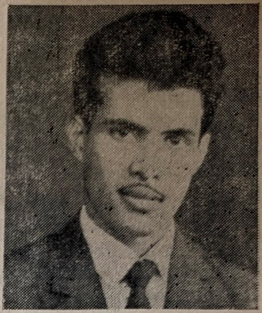

JAMES P. M.
III B. Sc.
(Physics)

Now-a-days it is difficult to shine in a job if you just follow the official procedures faithfully and be punctual and hard working. You have to accomplish something "Out of the ordinary" to become prominent and make progress in your career. And one of the simplest ways to achieve recognition and success is to develop a reputation for being a person of ideas.

There is hardly any business or profession that is not in need of persons who can confront a problem squarely, think over it deeply and solve it satisfactorily. Any executive will tell you that many of his employees just go through the routine procedure of office work and that even if a good idea hapens to pass through their minds they dismiss it and keep quiet,

Whether you get good ideas or not deends pwhally on your attitude towards the problems. Whereever work you may do, you will find that the employees fall into two principal categaries: those who, view a problem as something to be solved and go ahead with it and solve it. Those belonging to the second category get a lot of good ideas and those coming under the first category do not.

A Small Beginning

Wherever you may work and whatever may be the nature of your job, you will get a lot of good ideas about your job if you make a beginning with small problems, get into the habit of going to the boss with your suggested solution of the problems instead of just leaving them with him. And by, analysing your solution find out what exactly is wrong with it so that you can rectify the defect and do better next time.

Anyone who gets enough practice, in solving little problems will, sooner or later, be able to solve the big ones with ease.

A foreman in the assembly section of an electric fan manufacturing concern had a lot of practice in solving problems. But one night as he lay on his bed, an idea crossed his mind for solving one of the biggest problems in the plant-namely, how to assemble the machine parts more quickly than at the time. But, forturately, the next morning Defone conveying his idea to his engineer, he took another careful look at the assembly line and found that his idea would not work that way he thought it would, So he gave further thought to it and began to study every single move and operation on that assembly line. After some days, he spotted the three operations that were creating the main trouble.

For the next few weeks, he applied his mind wholly to these operations, turning over in his mind the various methods by which they could be simplified. After trying out a number of methods, he finally fixed up the one that worked the best. After a few more months, he prepared a scheme that was good enough to be shown to his engineer. A board of engineers finally approved of this scheme and the foreman was elevated to a higher job.

Like this foreman you, too, can work out a big idea successfully. But you must follow certain guidelines. Study carefully all the conditions sorrounding your problem. The foreman's first step was to

analyse every move and operation on the assembly line. The automobile magnate, Henry Ford, once said that any big problem could be solved a good deal more easily if you will break it up into little problems. The foreman's big problem of assembling machine parts in less time was easier to solve because he located the three main trouble spots. Go on trying the different solutions to your problem. Until you nail down the one that would work the best. Instead of jumping to any conclusions, the foreman took six months to try the different solutions before he finally selected the logical one.

While offering your ideas to others you should bear three important factors in your mind. First, present your idea from the point of view of the person to whom you are giving it. While offering your idea to your loss, demonstrate how your idea would help to achieve the things in which he is interested. Instead of saying "I'vegot an idea, sir, and let me tell you how I worked it out", you should say for example, "Sir, here is an idea that's sure to relieve us all from a lot of headaches."

You should always remember that your bassis mainly interested in the results-he may not be interested in the mental labour you had undergone in working it out. All he is interested in is how it will be beneficial to the company.

Dont's Bore Others

Secondly, state your idea briefly and clearly. There is an ingrained tendency in most of us to be so enthusiastic about our "brain children" that we go into a lot of boring details. Let us remember that no one likes a person who rattles off for long.

We should also curb the tendency to allow our enthusiasm to run away with us. No matter how good the idea may be, it is for better to be moderate in your statements. Moderation is bound to build confidence.

Thirdly keep the door of your mind open to the suggestions from others. Whenever we offer an idea and someone starts criticising it, our immediate reaction is one of depending our idea vehemently with the result that we get involved in fertile arguments. When some one offers an objection, you should listen to it patiently. It is possible you may learn something that will improve your idea.

An employee of a Super Bazaar gave an idea to the higher authorities that two of the departments there could be converted into self service units. He anticipated favourable reply and also a reward in the form of promotion. When he received neither a reply to his personal nor a promotion, he became frustrated and fetl like resigning his job.

This attitude on the part of the Super Bazaar employee is whally wrong. Digging ideas for the improvement of your business is something like drilling for oil. The first try is not always successful. Instances are legion where people failed to get good results in their first and a few subsequent attempts, but later became very succesful.

I have come across a number of cases in which a person rends one or two ideas and then sits back anticipating some miracle to happen. Sometimes, the idea had already been conceived by some one else. Sometimes, it is one that would take a long time to develop or entail a lot of expenditure to put it into effect. There may be scores of reasons why your suggestion would not work.

The most important thing you accomplish, when you give out an idea to save expenditureor bring profit your concern, is that you there by show that you are interested in figuring out better ways of doing things and that you are thinking about the future growth of your company. That is the kind of person your company is looking for. It is also the type of person who rises up the ladder of promotion more quickly than others who just stick to their humdrum routine in the office.

OO

HOW TO LISTEN

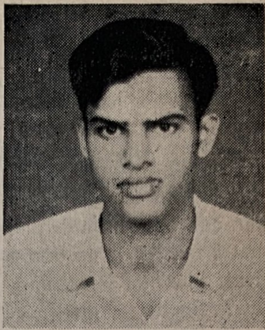

Mr. A. N. GOPALAN
III Bsc. (Zoo) No. 172

In this age of the telephone, radio and television most of us spend more and more time listening to the spoken word.

Yet most of us dont know how to listen. Many experiments have been conducted and they have measured the listening ability of thousands of students, more recently that of scores of both business and professional people.

Our general conclusion is that the average person is a'half listener,' even when he is trying, he retains only about 50 percent of what he heard immediately after he has heard it.

This is a bug difficulty with experienced sales assistants. A Customer will say "I want to see that blouse on display I like the small size with short sleeves." The assistant rushes away and brings back the small size with long sleeves. Back goes the assistant while the customer waits. Such incidents are common. In all fields of life we stress "Listen berore you act."

Behind the wide spread inability to listen lies a major over sight in class room instruction. The skill has been neglected.

Yet listening is a mental skill that can be developed through training and practice. The act of listening requires that you do more than simply let sound waves into your ears, just as the act of reading requires that you do more than look at print.

Good listening demands active participation. But there are several stumbling blocks in the way.

One problem is that we think much faster than we talk. The rate of speech for most of us is about 125 words a minute, but we think four times as fast. This means that in each minute a person talks to us we normally have about 400 words of thinking time to spare.

If we are poor listeners, we soon become impatient, our thoughts turn to something else for a moment, then last back to the speaker. These brief side excursions can time until our mind tarries too long on some other subject. Then when our thoughts return to the person talking, we find he is far ahead of us. Now it is harder to follow him and increasingly casy to take off on side excursions. Finally we give up the person is till talking, but our mind is in another world.

The good listener uses his thoughts speed to advantage, he constantly applies his spare time to what is being said. Are the speaker's facts accurate? Am I getting the full picture or is he telling me only what will prove his point? Listen between the lines. The speaker does not always put everything into words. The changing tones and volume of his voice may have

a meaning so may focial expressions the gestures he makes with his hands the movement of his body.

All studies in listening point to the importance of interest. Bad listeners seldom give a subject dry after a few sentences and sign off, giving only passive attention. Good listerns, on the other hand try to find something interesting in what is being said, something that can be put to use "What is he saying that I need to know"? Is that a really practical idea? Is he reporting anything new? Such questions keep us on the track andhelp to sharpen our listening skill.

A speaker can seldom talk for long without touching on some pet bias or convictions of the listener. The bad listener mentally starts to plan a rebuttal, formulate a question designed to embarrass the speaker, or perhaps he simply turns to thoughts that support hiss own feelings. He tries not to get too excited about the speaker's point until he is certain he has heard it though and understand it. When he has done this he will find that his answer will be much more effective.

People who have developed thier listening skill have learnt to focus thier attention on central ideas. They are not led astray by trying mentally to record each fact as it in presented. Facts are useful chiefly for blostering the theme under discussion. Concentrate on the theme and you will find that, almost miraculously, it will help you to remember the supporting facts cited.

Concentration is more than half the battle. A poor listner tends to be easily distracted a food listener, on the other hand, instinctively fights distraction. He will close a door, shut off the radio, move closer to the person speaking and he will interrupt only when it is necessary to clear up one point before proceeding to another.

One of the reasons for paying close attention to what is being said is simply that it is courteous to do so. But there is a selfish reason too; The listeners soon disvover that the way you listen has a great deal of control over the way people talk to you. Intelligent listening on your part helps the speaker to express what he has in mind and this makes him more able to give you informations you may need. The way of listening has a direct bearing on what you learn.

When you have mastered the skill of listening you will discover an extra divident the fact that you have learnt how to heed thespoken word will mean-antomatically-that you will have necause a better more interesting speaker yourself: Just as you will get more fun and reward from listening so others will get more out of whai you have to say.

★★

The root of education are bitter, but the fruit is sweet —ARISTOTLE

HRC RADIOS

Manufacturers:

THE HINDUSTAN RADIO COMPANY
CANNON SHED ROAD
ERNAKULAM, COCHIN-11.

AVAILABLE :: TRANSISTOR & VALVE
RADIO COMPONENTS

PHONE: 31360

GRAM: HIRCO

FIND YOURSELF AND BE YOURSELF

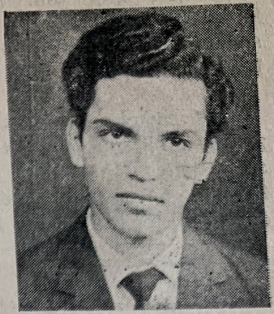

VINAYA KUMAR S.
II B. A. (Sociology) No:- 1357.

The world we live is a new world. No body ever lived in such a world before. It is a bigger world because there are more people in it. It is a more complex world because of the many new forces that have entered into it. It is a simple world to understand for it had been more thoroughly studied and classified. It is a known world at least a knowable world. Practically all parts of it have been explored. All parts of it have accurately mapped. We can figure out how many people the earth can support at any given standards of life. Some flag floats over every bit of dry land. This means that if any nation is to get more land it must get it from some other nation (or from some other planets.) War is new. It is fought with weapons hither to unknown. Commerce is new. Strange commodities are carried by novel channels of trade. Finance is new. The old standard is lost and no one knews which nation is bankrupt and which is not. Science is new. It is outgrowing its clothes, its old formulae and theories, Consequently it is more difficult than ever to predict, the future or to apply the lessons of the past. So many unknown quantities have been introduced in to our present problem that it can not be solved by the old rules.

In this complicated world of ideas let us think of ourselves. How can we adjust our mode of behaviours and way of thinking to the exigencies of the environment. For this permutation the most important and equally difficult task for you to do is to know yourself and to be yourself-remember to there is no one else on earth like you. The problem of being unwilling to be yourself is the hidden spring behind many neuroses and psyachoses and complexes. Nobody is so miserable as he also longs to be somebody and something other than the person he is in body and in mind.

The renowned William James was speaking of men who had never found themselves when he declared that the average man develops only ten percent of his talents and mental abilities. Compared to what we ought to be we are only half awake. You are something new in this world. Never before since the beginning of time has there ever been any body exactly like you and never again through all ages to come will there ever be any body exactly like you.

Even after your father and mother met and mated there was only one chance in 300,000 billion that the person who is specifically like you would be born! In other words if you had 300,000 billion brothers and sisters they might have all

been different from you. It is a scientific fact. If you would like to know more about it see the book entitled "You and Heredity" by Amram Scheinfeld.

The complex of imitating others is present in all of us. Even great artists are not free from this. When Charlie Chaplin first started making films, the director of the pictures insisted on Chaplins imitating a German Comedian of that day. Charlie Chaplin got no where until he acted himself.

Be glad of the fact that you are something new in this world. Make the most of what nature gives you. You can sing only what you are. You can paint only what you are. You must be what your experiences, your environment your heredity have made of you. For better or for worse you must cultivate your own little garden, you must play your own instrument the orchestra of your life. Emerson said in his essay on "Self Reliance"—"There is a time in every man's education when he arrives at the conviction that envy is ignorence; that imitation is suicide; that he must take for better or worse as his portion that through the wide universe is full of good, no kernel of nourishing corn can come to him, but through his toil bestowed on that plot of ground which is given him to till. The power which resides in him is new in nature and none but he knows what that is which he "can do nor does he knew until he has tried."

●

A woman more curious she is about her face-is commonly the more careless about her house.

—JOHNSON

Prestige Institute of Commerce

Perumanur P. O., Cochin-15.

Offers expert coaching in:

TYPE - WRITING
SHORT - HAND
ACCOUNTANCY

Experienced tutors personally attend on every student.

New batches for Short-hand and Accountancy will be started in March/April.

Job typing neatly executed at moderate rates.

PRINCIPAL,
PRESTIGE INSTITUTE OF COMMERCE,
Cochin-15.

With best compliments from:

COMINCO BINANI ZINC LTD

BINANIPURAM
P. B. No. 7, UDYOGAMANDAL P. O
KERALA
(REGD: OFFICE: BINANI BUILDINGS, 38 STRAND ROAD, CALCUTTA-1)

MANUFACTURERS OF:
HIGH GRADE ELECTROLYTIC ZINC, SULPHURIC ACID & CADMIUM

SOLE SELLING AGENTS:
METAL DISTRIBUTORS LTD
CALCUTTA, BOMBAY, MADRAS, NEW DELHI
MIRZAPUR, UDYOGAMANDAL.

THE CHINESE AGGRESSION AND I

C. BABU JOSEPH, Ist P. D. C. No. 546

I raced to where the I. A. F. Chakravarthy was, buttoning my shirt as I ran. I inspected this bomber which I was to man. When the fuelling was over, I entered the cock pit of my plane. Being a veteran of more than thirty bombing missions, I entered the plane with an air of confidence. Never did it occur to me, that this might be my last flight and that this might be my last day on this Earth. Accompanying me was Lt. Col. Mr. Lalchand. I noted the time as 2 . 15 a. m. It was the 16th of April 1962.

The take off was perfect, and our plane was now picking up speed and height. As I was sitting patiently and silently, before a panel of dials and instruments, the memories of the past few hours crowded into my mind.

It was the previous day. I was in my rood, Room No. 707 at I. A. F. Headquarters, Banglore. With a lighted cigar between my lips I was glancing idly through an army report. Then, when I was helping myself to a peg of whisky, I heard a knock on the door. I rather impatiently allowed the intruder in. He gave me a smart salute, and informed me that I was to report at Major Chandrakant's rood immediately. I finished my whisky in one gulp, adjusted my cap and ran to the Major's room. There sat the Major, along with Lt. Col. Lalchand. The Major invited me to sit down, and showed us a map of China. He paid special attention to the Atomic Plant at Shing-Chi, the spot which we were the bank. The flight fixed for 2.15 the next morning.

Now, as we were flying over enemy territory and gradually nearing our targets, I put an end to my thoughts, and concentrated more on my work. The time was 4.35 and we were only 128 miles away from our target. We slowed down our plane a little and Lalchand engaged himself in all the world preparetory to our bombing raid. From our flight control centre, we received orders and advice. All was ready. We could see the Atomic Plant, faintly in the distance.

We had to take the greatest care, in our raid. It was while in action near the Shing-chi region that several Indian planes were shot down, for this plant was heavily guarded. I knew that the destruction of this plant, would bring the chinese uncountable loss. But the destruction of this plant, would be the greatest service that I could do to my motherland. This thought gave me new courage and vigour. We slowly dropped our height, so that the Radar, waves from enemy Radar Stations would not locate us. Thus we moved slowly and carefully forward.

Then at the selected moment, our plane dived down like a flash of lightning,

Scanned with CamScanner

and making two rotations over the area, threw bombs, here, there and every where. Our task completed we had not a moment to lose. We shot back into the sky and sped away into the distance we could hear slight enemy fire. But these we avoided by changing our course several times. The enemies could not do much, for all that they had were destroyed by us. The raid had been so perfect. I thanked God for I had done my duty. We made sure if there where any planes following us, But there were none. I gave a sigh of relief, for at the moment we were safe. Over our earphones, we could here greetings of congratulations.

Now it was almost daylight and I knew that flying over enemy territory at this hour was dangerous. We were presenting an easy target for enemy guns and announcing our arrival with a noisy engine.

Bang: A deafening sound was heard, I looked with horror into my companions eyes, then looked back to see one of our wings blazing, and further behind us a number of enemy war planes. To turn round and flight was an impossibility. More gun shots were heard. Our plane was now almost out of control and was moving aimlessly forwarded.

The enemy had done a very good and well planned job. They were determined to take revenge for the harm which we had done. And in this they had succeded.

My companion was young and daring He decided to make use of the few precious moments, that remained. He tightened his parachute belts and jumped out, believing that I would do the same. But I knew better. I knew that remaining in my wounded plane would mean sure death. But I also knew that if I Jumped out even if I was not killed; I would fall into enemy hands. But that was something I could never think of. I had completed my task. I had done the greatest service that I could do to my nation. So I could die with a happy heart. My mother's words rang in my ears "Better die than fall into enemy hands." This was just what I was going to do;

I closed my eyes. The planes speed increased as it neared the ground. Then with a terrific sound it crashed into the ground. I was thrown out of my seat and felt pain all over my body. I gave a wide scream of pain. Slowly and painfully I opened my eyes, expecting flames all around me. But I was bewildered. There was no planes; no flames, nothing of that sort. Instead I was on the floor of my room surrounded by my family, who had come hearing my scream. On my bed lay the book I had been reading till late last night "The Chinese Aggression."

Udaya Silk House

Perumanur, Cochin-15.

Greetings from

Hirewell

Minerva Buildings

M. G. Road, Ernakulam.

Scanned with CamScanner

FROM HERE TO NORTH

GOPAL SHENOY, G.
II B.Sc. Physics

"Congratulations, Mr. Shenoi". It was with these words that Mr. Venugopal met me. Then he told me that my name was in the Selection list for the All India Summer Training Camp to be held in Kashmir. I couldn't believe my ears. I rushed to the N. C. C. Unit and glanced at the Notice Board and was convinced.

On the day of the journey, I came to know that three Naval N. C. C, Cadets were selected for the camp and out of the three, two were from our college. And out of 14 army cadets, 4 were from our college. So no doubt, we are proud of it.

We were supplied with the necessary clothings, 3 wollen blankets and a woollen Jersey. We started from Ernakulam Junction on the 28th of May 1970 by the Cochin Express along with 14 other cadets from all over Kerala. We were given a warm send off by Lt. Cdr. S. Ramaswamy at the Station. We reached Madras next morning. Since the next train to Delhi was at 5. p. m. we went to see Madras city. We saw Moor Market, Burma Bazar, China Bazar and Lal Bahadur Stadium. At exactly 5 p. m. the train moved out of Madras Central to Delhi with us. On May 31st, we reached Delhi at 11 a. m. Since the train to Pathankote was at 9 p. m. we went to see Birla Mandir, Jantar Mandar observatory, Rajghat, Santhivan and India Gate. We were lucky to see our President Sri. V. V. Giri, who was passing by towards the India Gate. We continued our journey to Pathankote at 9 p. m. itself. By about 1 p. m. the next day, we reached Pathankote which is the northern most station in India.

From there we travelled by bus that was arranged by the Camp Authorities. Upto Jammu, we enjoyed the scenery on both sides of the road. The road from there with hairpin curves, and steep precipices on one side took our breath away. The caution-boards such as "Slow and Steady Wins the Race", "Drive with your nerves cool to make the journey safe" added to our anxiety. We spent that night at Batote on a temple verandha. Early next morning, we started for the camp site at Yousmarg. On the way, we had the opportunity to pass through the Jawahar Tunnel which is the longest tunnel in India, guarded by B. S. F. On the way, we met many Keralities who where engaged in the Defence of the Indian Border. We reached the camp site by about 5. p. m. on 2nd of June. About 60 tents were arranged for the cadets from all over India. On arrival we reported to the camp Commandant and 20 of us were divided into four batches and were allotted different tents with cadets from other States. This gave us the

Scanned with CamScanner

chance to mingle with cadets from different parts of India. In our tent there were four cadets from Kerala, two from Himachal Pradesh, two from Bihar, one from Assam and one from Punjab.

The camp started on 2nd June and concluded on 15th June. The campsite, situated on a hill at Yousmarg, is 8950 feet above sea level and 42 Kms interior to Srinagar. The place was surrounded by tall chinnar trees which were very nice to see. Far beyond the trees there were snow-covered mountains, our border. The night falls only at 8 p. m. and to add to our astonishment, the morning breaks at 4 . 30 a. m. Throughout the day though there is sunlight, the cold weather made us shiver. In the night, it is extremely cold. The woollen Jersey and blankets helped us to some extent.

The daily routine starts at 6 a. m. with Physical Training. At 7 a. m. we were given our breakfast. At 8 a. m. we had to fall-in for Parade Training or Route march. The lunch break was from 1 to 2 p. m. Again we had to fall-in for lecture classes at 2 p. m. which lasted upto 4 . 30 p. m. Then we were dispersed for tea. At 6 p. m. the Roll call parade takes place in which the attendance is taken. The supper was given at 7 p. m. followed by entertainments or film shows from 7 . 30 p. m.

On the 5th and 6th days of the camp, there was snowfall and we really enjoyed it. On the third day, because of the unbearable cold, our friends Jayakumar, K- J. Jacob and Kuriakose put forward an idea to leave the place somehow or other. So we, Gopinath, Martin K. Mathew and myself along with other cadets from Kerala met the camp Commandant and described to him the difficulties we had to experience in the morning because of the cold weather and he kindly exempted us from attending the parades upto 8 a. m.

On the 12th of June, we were taken for sight-seeing. We enjoyed the beautiful scenery of Shalimar Gardens, Chasmashahi, Nishat Bagh, we also went to Amarnath cave, Nehru Park in Dal lake, theSankaracharya temple, Varinag the source of River Jhelum, Dood Ganga (A small stream flowing over white rocks and the water appears to be milky. Thus it got the name Dood Ganga) and Neelnag. We purchased various things from Government market at Srinagar.

On 16th June, We left the camp site by bus for Pathankote. We spent that night in the Maulana Azad Stadium in Jammu. At 7 a. m. the next morning, we continued our journey We reached Pathankote at 11 a. m. My accounts were kept by Martin. When we reached Pathankote, he told me that only 80 paise was spent for our food and drink upto that time. He explained this is because they loved the Keralites? Later I came to know that his explanation was wrong. The cost of food was high and he had played some tricks on them.

We then proceeded to Delhi by train at 1 p. m. The train reached Jullunder at 6 p. m. But the train stayed for an hour there and we made use of this short time by going round the city. At 7 p. m. We left for Delhi. Next morning, we reached New Delhi. We stayed in Delhi that day.

This time we went to the Theenmurthy Bhavan (Nehru Museum), Qutab Minar, Rashtrapathi Bhavan Gardens, both houses of the Parliament, the Central hall of Parliament where the Constitution of India was written, Supreme Court of India, Red Fort and Ram Leela Maidan and various other Governmental office. We purchased various things from Chandnichauk. Next morning we left for Agra. We first went to see Agra Fort and then decided to spend only 30 minutes at Taj Mahal. We reached

Taj Mahal from Agra Fort at 4 . 30 p. m. We enjoyed the charming beauty of "One of the wonders of the world, Taj Mahal." When we came out, we were surprised to note that the time was already 7 p. m. Lost in the beauty of Taj we did not know that we had spent 2 . 30 hrs more than the scheduled half an hour. At 9 p. m., we started for our journey from Agra and reached Ernakulam Junction at 5 . 30 a. m. on 22nd June.

We are really proud of having attended the camp held in the Northern most part of India. The sweet memories of those days are remarkably unforgettable.

You can fool some of the people most of the time, and most of the people some of the time but you cannot fool all the people all the time.

—LINCOLN

I. S. F.

Consumers' Index to Quality Sea Foods!

I. S. F.

INDIA SEA FOODS (Regd.)

Post Box 818, COCHIN-5.

Phones: 25041 & 42 PBX

Scanned with CamScanner

TAGORE'S DREAM REVERSED

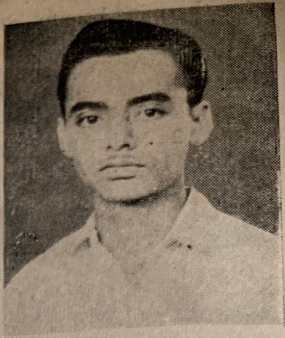

ALEX K. CHANDY
II B.A. (Economics)

Where the mind is full of fear and head is drooping low,
Where knowledge is fettered,
Where the world is broken up into fragments by narrow domestic walls;
Where words come out from the depth of hypocrisy and insincerity,
Where futile party strife stretches its arms towards destruction,
Where the clear stream of reason has lost its way into the
dreary desert sand of fanaticism,
Where the mind is led forward by the Evil One into ever-narrowing
thought and inaction-
Into that hell of thraldom, my Father, my country has fallen.

Please Visit!!!

Phone No: 32508

HOTEL GRACE

Perumanoor, COCHIN-15.

Delicious Tasteful foods Sweets and Cooldrinks

SQUARES

RAVINDRAN K. K
III B.A. (Eco) No. 194

A life is said to be perfect and pleasant only when we get involved in some sort of hobbies. Plople resort to some sort of hobbies according to their tastes and interests. Thus collecting postage-stamps, growing roses, reading books, making albums etc. come under the category of hobby.

But I resort to 'Square making' which is interesting and at the same time a knowledge-giving one. Square making is a device by which we improve our vocabulary. A word can be read in the ordinary way and down-words. The number of letters should be the same in all the words, if it is three, for instance, the number of, letters in that square should three.

Examples given below;-

(i)

A	F	T
F	E	W
T	W	O

(ii)

K	I	S	S
I	R	O	N
S	O	L	O
S	N	O	B

No. 1.	AFT	BET	CAN	DEW	EAT	FLY
	FEW	EKE	ACE	EVE	ACE	LEE
	TWO	TEN	NEW	WET	TEA	YEW
	GAG	HOW	TAM	JAW	KEY	LET
	ARE	ORE	AGE	AGO	EYE	EVE
	GET	WEC	MEN	WOO	YET	TEG
	MOO	NOT	ONE	PUN	RAW	SEA
	OWL	ODE	NIB	USE	ALE	END
	OLD	TEN	EBB	NET	WEN	ADO
	TOW	USE	VIE	WAR	YEA	ZIP
	OWE	SAG	IRK	AGO	EAR	ICE
	WED	EGG	EKE	ROW	ART	PET

Scanned with CamScanner

BUSINESS ECONOMICS

—PEETHAMBARAN K. I B. Com.

Commerce is a hand maid of economics. A sound knowledge of Economics is essential for the full understanding of the principles and mechanism of commerce.

According to Adam Smith (Father of Modern Economic theory) "Economics is the Science of Wealth." It laysdown certain general principles regarding the acquisition and using of wealth in different forms for the purpose of satisfying the human wants. This statement is partially applicable to commerce also.

Economics is concerned with Broad National activities where as commerce is concerned with individuals. This distruction is not so important. The theory of Economics, itself is now divided in to two sections:- Viz Macro Economics and Micro Economics. The former deals with the over, all activities of the nation where as the taller deals with the Economic problems from the stand point of individuals. As time passes on Macro Economics is becoming more important. We may then consider Economics as laying down general principles governing broad National problems and commerce as laying down general principles governing the wealth getting and using activities of individuals. This difference is not of much importance. We may rightly consider that commerce is an integral part of Economics.

In short of Economics is concerned with the wealth-getting and wealth-using activities, from the stand point of individuals,Nations and the World, commerce or Business Economics is concerned with such activities from the stand point of a Business man. The study of Economics is grouped under four headings.

a) Consumption:- The use of Economic goods and personal services in the satisfaction of human wants.

b) Production:- It is the creation of goods with a view to meet the human wants.

c) Distribution:- It is the supply of the total national income among the various factors of production such as Land, Labour Capital and Organization.

d) Exchange:- It deals with the inter change of goods and services. It is for increasing the utility of commodities by transferring them from places where they are demanded less to the places where they are demanded more

Commerce is that part of Economics which studies production and Exchange. So it is directly concerned with the reaction of wants satisfying goods and their sales and purchases. However, consumption and Distribution cannot be totally ignored from commerce because they are influencing commerce. Thus all the four parts of Economics find their practical application in it.

In more clear words, consumption and distribution are only matters indirectly influencing commerce while production and exchange are the basis of commerce.

Let me not pray to be sheltered from dangeres but to be fearless in facing them.
Let me not beg for the stilling of my pain but for the heart to conquer it.
Let me not crave in anxious fear to be saved but hope for the patience to win my freedom.

TAGORE

Scanned with CamScanner

ACCORDING TO BOWEN WHAT WE PREFER FOURTH

THOMAS J. THALIATH, II B.Sc. Che. 1159

"Music is the fourth great material want of Nature. First food, then raiment, then shelter, then music".

Bovee

As this great man observes, music forms an integral part of human existence. Music has had a very important role to play since the creation of man. It has been a perennial influence on man kind in general and has been excercising a tremendous charm and power on generations by gone, and still does, on ours too.

All sound is not music. Mere noise and discords produce no pleasing effects on the mind but on the contrary are often irritating and disturbing. It is only when the sounds are so combined that they please the ear and have a soothing, inspiring or pleasantly exciting effect on the hearers, that they become music. Why certain combinations of sound please us, while others irritate us, we cannot tell any more than we can explain why we call some things beautiful and others ugly.

Music, then, can be said to consist of beautiful sounds. There are many kinds of music, some of which please some people and do not please others. There are magnificent compositions of musicians of genius like Beethoven, Bach, Chopin and schwmann and also the vulgar popular songs and tunes of the common music hall. Only people of educated musical taste can appreciate the former and they find no pleasure in the latter. While the common people are bored with what is called Classical music and find pleasure only in what musicians would call vulgar tunes. But this is not peculiar to music it is the same with all arts. For example, untrained eyes and minds cannot appreciate the great pictures of artists of genius, but prefer highly coloured daubs, and the crowd prefers trashy and sensational novels to classical literature.

Good music has a wonderful effect upon the feelings of even ignorant people. One poet has said, 'Music has charms to soothe the Savage breast" and the poet Dryden asks "what passions cannot music raise and quell?. The regimental bands put courage and enthusiasm for battle into the hearts of marching troops the solemn and stately music of the organ fills the worshippers in church and cathedral with awe and reverence and the sense of Divine presence; soft and sweet music soothes the weary and the sad; mothers send fretful children to sleep with gentle lullabies; an old song will bring tears to the eyes of the lonely exile and grand music will fill strong men with great hopes and ambitions "What passions cnnnot music raise and quell?"

In literature and history we find frequent references to the spell of music.

Scanned with CamScanner

In classical mythology we hear of the great singers like Amphion, whose music drew even stones to build themselves up as he bade them. Again there was the great greek musician, Arion of Lesbos, whose music charmed even dolphins and selfish and they, in gratitude saved him from the clutches of death by carrying him on their backs.

In the history of our country too there are many references to music and musicians, especially during the regime of the mughals. Singers like Tansen, Tulsi Das and Meera Bai were able to wield power over the very 'devates', who were lielived to have come down to our mortal earth at the sound of their music. Music performances were a regular feature at the courts of ancient Indian kings. Even the fanatic and savage Aurangzeb, whom we would imagine to be devoid of all aesthetic sense, is said to have bowed to the charms of music. During the great and revolutionary 'Bhakti Movement' which swept over India during eighth century, music was the chief medium of communication with the Almighty.

Recent investigations into the healing influence of music have proved that music charms not only the wearied soul but the ailing physique as well. There is a belief that Bayu, a contemperory of Badshah Alayuddin, could hypnotise influence of music that lead to its employment in the treatment of disease in ancient India. The curative powers of music have been accepted in other countries as well, and modern medicine terms it "Music Therapy? The United States, U. K, and the U. S. S. R have made great headway in this field of music and have successfully used it in the treatment of cardio-vascular diseases, on psychotic and psychoneurotic patients and also as an aid to anesthesia.

The charming art, reduced by man to a science, has developed into a potent bulwark to man's personality. It has calmed his passions, soothed his sorrows, cheered his spirits and inspired him with noble sentiments. Truly can it be counted among the vital needs of man.

Visit !! *Visit !!*
FIRST NAME FOR FASHIONABLE SAREES
J & Jay Fabrics
C. S. I. SHOPPING CENTRE
ALWAYE

Greetings from
D. D. Lazar
Kunnumpuram
Fort Cochin, Post Box No: 25364.

Scanned with CamScanner

INAUGURATION

S. K. Pottakad Inaugurates the College Union

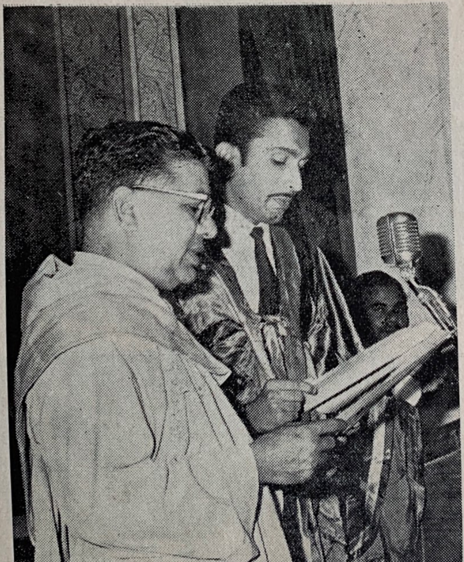

Chairman Taking Oath

Scanned with CamScanner

Inaugurations of Various Associations
Commerce Association
P. Sethuram

Planning forum
Dr. Thavaraj

Malayalam Association
C. N. Sreekantan Nair

Scanned with CamScanner

Second Language Association
Sri. Thakazhi Sivasankara Pillai

Botany Association
M. K. Prasad

Valedictory Function of the Economics Association
M. Marcus

Scanned with CamScanner

Sociol ogy Association
Thankamma Jacob

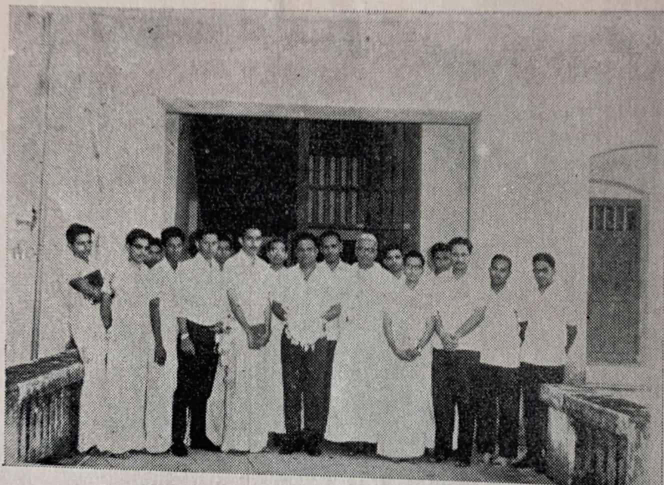

Zoology Association

Chemistry
Association
Dr. P. John Jacob
M.Sc. Ph. D.

Scanned with CamScanner

Participants of Murali Trophy with Judges

Inauguration of Art's Club

Scanned with CamScanner

Valedictory Function
of Arts Club
Fr: Abel, C. M. I.

Valedictory
Function of
College Union
P. S. Padmanabhan

Valedictory Function of
Physics Association
Sri. P. A. Daniel

Scanned with CamScanner

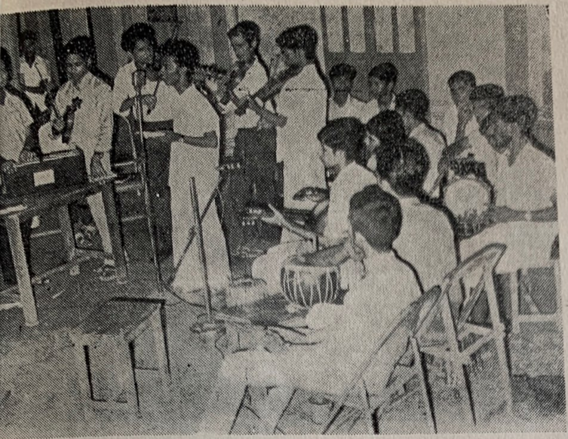

Our Arts Club
Presents
'GANAMELA'

A Scene from
"Ushna Mekhala"

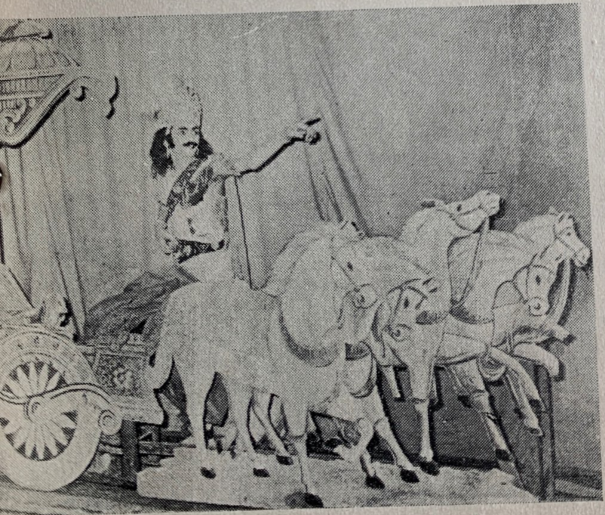

Dancer
Grishkumar

Scanned with CamScanner

The Guide Branch Associations

Davis M. J. III B.Sc.
Zoology Association
Secretary

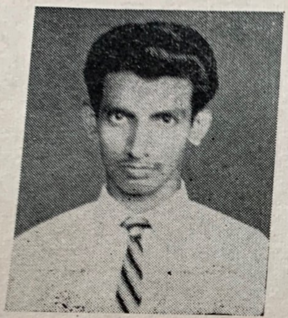

Sasidharan K. K.
Second Language
Malayalam
Association Secretary

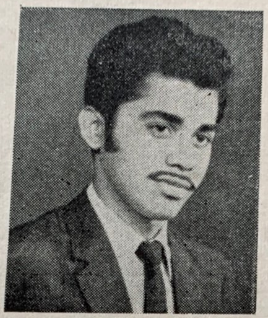

E. B. Jayaram II B. Sc.
Botany Association
Secretary

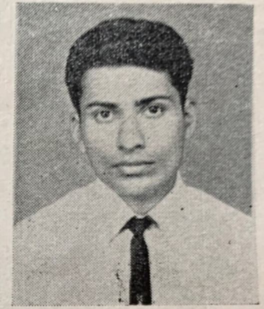

Koshy Mathew II B. A
Sociology Association
Secretary

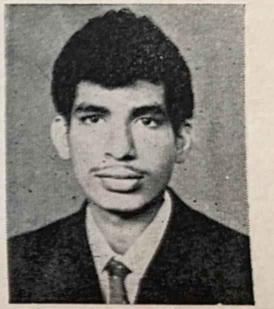

Varghese. J. Elengical
III B.Sc.
Physics Association
Secretary

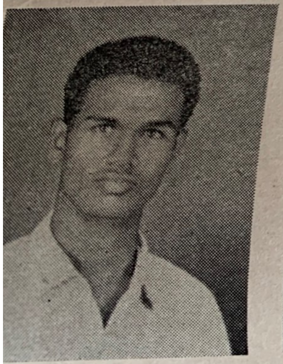

Humsa P. M.
Commerce
Association Secretary

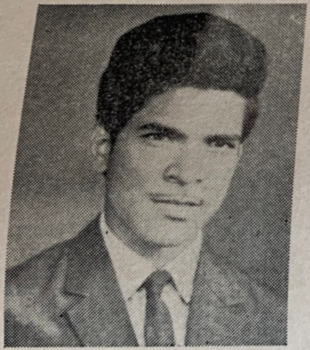

Joseph A. A.
Social Service League
Secretary

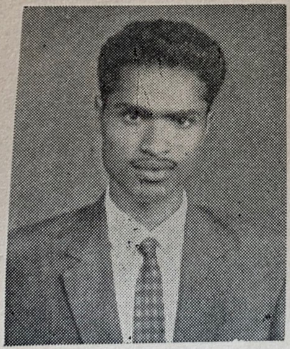

Ravindran K. K.
Economics
Association
Secretary

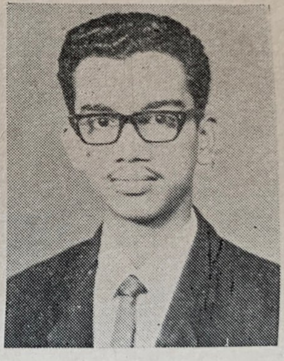

Alphonse Melroy
Mendez III B.Sc.
Chemistry Association
Secretary

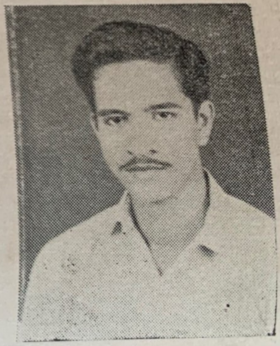

Thomas Zacharia K.
III B. A.
Malayalam Association

Scanned with CamScanner

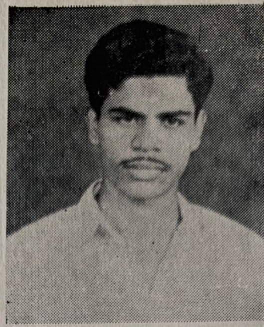

B. Ramachandran Nair
II M. A.
Winner of Ist Prize in Annual Essay Competition
for Seniors (Malayalam), for five
Consecutive years from 1967 to 1971

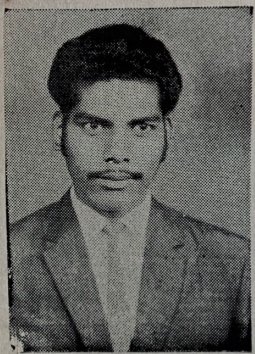

Ayyappan C. T.
II B. A.
Hindi Editor

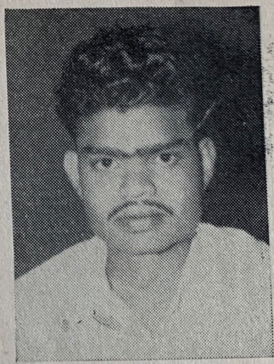

K. V. Sadasivan II B. A
Malayalam Editor

Scanned with CamScanner

We are proud of.....

Cdt. P. O. Gopal Shenoy G.
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

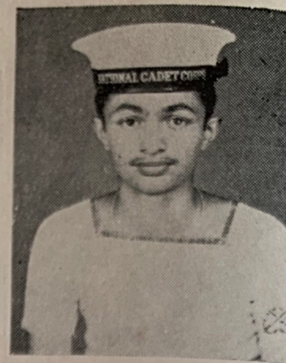

Cdt. P. O. Jayakumar
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

Cdt. Captain Jayaram K. M.
Represented Kerala in the Republic Day Parade at New-Delhi 1971

Cdt. P. O. Venugopal
Represented Kerala in the I.N.S Nau-sinik Camp-1970

L/Cdt. Vijaya Kumar Kamath
Represented Kerala in the I.N.S Nau-sinik Camp-1970

Scanned with CamScanner

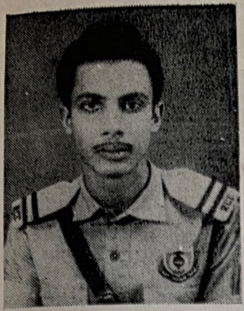

S. U. O. Martin K. Mathew
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

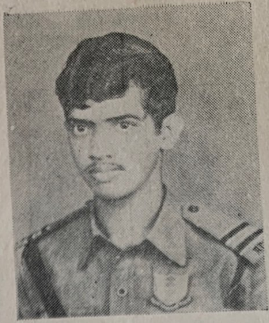

C. U. O. Jacob J. Kattikkaran
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

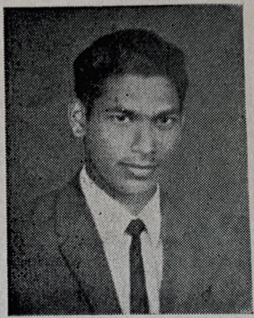

S. U. O. Gopinthan M. R.
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

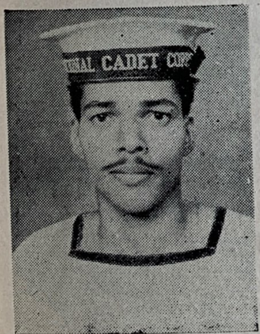

L/Cdt Ibrahimkutty P. A
Represented Kerala in the Advanced Leadership Camp-1970

S. U. O. George Kuriakose
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

Scanned with CamScanner

S. U. O. Martin K. Mathew
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

C. U. O. Jacob J. Kattikkaran
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

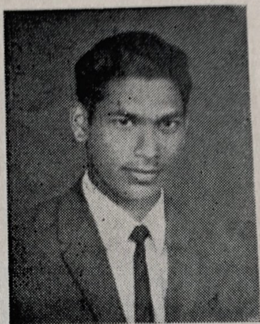

S. U. O. Gopinthan M. R.
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

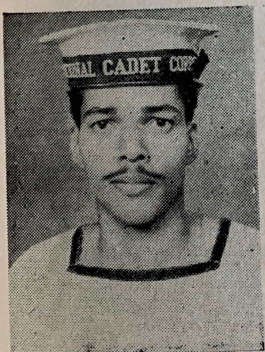

L/Cdt Ibrahimkutty P. A
Represented Kerala in the Advanced Leadership Camp-1970

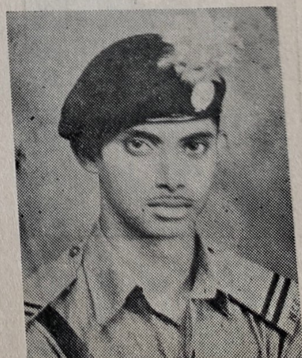

S. U. O. George Kuriakose
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

Scanned with CamScanner

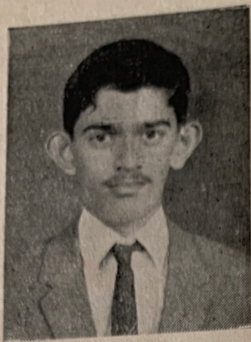

Ramaswamy K. B.
Sanskrit Association
Secretary

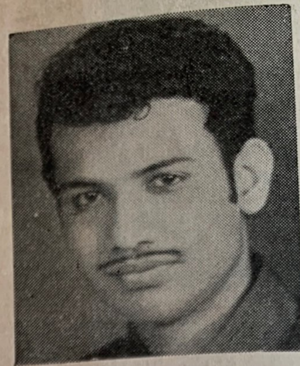

R. S. Thampi
Best artist

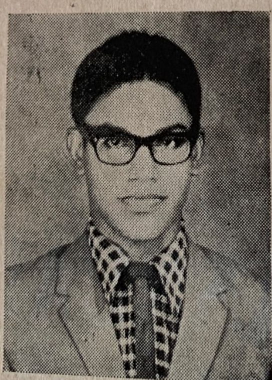

S. A. Salim
French Association
Secretary

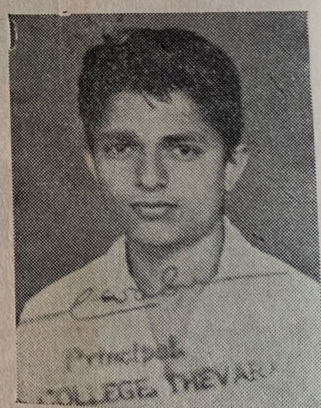

V. G. Ramakrishnan
II P. D.
Hindi Association
Secretary

Scanned with CamScanner

ANNUAL Reports

Scanned with CamScanner

Athletic Association

It is my pleasant duty, this evening, to present before you the 27th Annual Report of the Athletic Association of this College for the year 1970-'71. It has the following Office bearers.

Preisdent	:	Rev. Fr. Marcel (Principal)
Secretary	:	Mr. M. K. Abraham (Lecturer)
Treasurer	:	Rev. Fr. Thomas (Bursar)

The staff presidents of each club and the captains of the various houses complete the list of the Association.

In order to foaster team spirit and healthy competitions among students, they are grouped into four houses namely White, Green, Red and Yellow and K. J. Sunny, K. J. Paul, T. M. Basheer and A. V. Ittiachen are the Captains of the respective houses. K. J. Joseph is our Athletic Captain and the following are the captains of the various clubs.

Foot-ball	:	M. K. Sasidharan
Volley-ball	:	K. J. Sunny
Basket-ball	:	A. P. Raj
Hockey	:	Tony Varghese
Cricket	:	Ramanathan Thampuran
Badminton	:	T. J. Vancheslaves
Gymnastics	:	C. J. Thomas.

The College annual sports for the year 1970-'71 was conducted under the presidentship of Mr: Kerala Varma Thampuran, Former Principal of this College on 18th and 19th February 1971. Hoisting the flag marked the start of the festival followed by an impressive March past of the athletes. Two new college records were created, one by Sri. V. P. Joseph II B. A. in Pole Vault and one by Sri Paul Jose I M. Sc in Hammer Throw.

In the Inter house tournaments White house Captained by Sri. K. J. Sunny secured 40 points and won the Championship Shield. In sports Yellow house, Captained by Sri A. V. Ittiachan secured 57 points and annexed the Champoinship Torphy. Sri. A. V. Ittiachen secured 18 points and won the Individual Championship in seniors and Sri. K. A. Hari secured 18 points and won the Individual Championship in juniors. The President in his concluding remarks expressed his appreciation of the sports-man-spirit and the keen enthusiasm evinced by the staff and students of the college. Chief guest distributed the prizes. With the singing of the National Anthem, the sports festival came to a close.

This is an historic year in the annals of our college in the sphere of sports and games. Our victorious teams have brought home the most coveted university trophies in Football. Ball Badminton and Weight lifting. We have special reason to be jubilant, as never before, in the history of the College have an teams been able to make a hat-trick in winning the University Championships as this year.

We are also the runners up in Kerala University Athletics and cricket. Thus it is a matter of profund satisfaction that our players and athletics have been able to carry away five University trophies, there by bringing unique honour and credit to Sacred Heart College.

Besides our college contributed top athleties and skippers to the various Kerala University teams. Sri. V. P. Joseph who has created a new University record in pole walt by clearing a height of 11' 8" captained the University Athletic team. Sri. C. J. Thomas another record holder was the skipper of the University weight lifting team we have great pleasure in recording our appreciation of the role played by Sri. Vencheslavos,

Scanned with CamScanner

our brilliant Ball Badminton player, who is a member of the Indian team and who ably Captained the Kerala University Ball Badminton team this year. We would also proudly mention the names of Sri. Adamkutty and Sri. Unnikrishnan our Foot-ball stars who are bringing credit to the Kerala University team, Sri. Jayaram who is a member of the Kerala University hockey team and Sri. A. P. Raj and R. K. Bhat are Basket-ball stars who are also selected to the Kerala University Basket ball team.

Coming to the private tournaments our college Basket-ball team was the runners up in Fr. Bertholomeo Memorial tournament conducted by our College and in Mar. Thomas College tournament held at Thiruvalla. Hockey team was only an average one and we have participated in Kurialacherry Memorial tournoment held at S. B. College Changanacherry and Uni Y club tournment at Fort Cochin. In Table tennis and shuttle Badminton our players reached up the Zone finals.

I may mention finally that our Foot-ball and Ball Badminton teams have won the EKM Dt. Championships and the Football team also won the Jubilee Memorial Trophy Tournament Trophy conducted by St. Thomas College Trichur.

Before I conclude, let me avail myself this opertunity to express my heart felt gratitude to the Management in general, and in a special manner, to the Principal and the Bursar for the great interest they have shown in our activities. I also extend my sincere thanks to the members of the staff and students who have contributed to the success of our activities, this, year.

Secretary

K. K. Abraham

Physics Association

It gives me great pleasure to place before the students the annual report of the Physics Association during this academic year. The activities of the Association started after the election of Mr. Varghese. J· Elengical as the secretary of the Association.

The inauguration of the activities of the Association was held on Monday, 14th December 1970. Our beloved Professor Sri. C. J. Daniel presided over the function. Dr. S. Aruldhas M.Sc. Ph. D. of Universitry centre delivered the inaugural address. He gave a scholarly useful speech on "Modern Physics".

The Association in very proud to say that a Department Library was newly opened during this academic year.

The Association is rather proud that it was able to conduct a study tour to Thumba Equitorial Rocket Launching Station on 5th February under the leadership of Rev. Fr. Mathai Archangel, one of our lecturers. It was a great success and one gained a lot of practical knowledge about the theories of assembling and launching of rockets.

This year we had an ambitious programme to conduct further activities. But owing to shortage of time we had to cut short our programmes.

The valedictory function of the Association was held on Monday, 22'nd February 1971 by Sri P. A. Danie of St. Albert's College. An impressive and informative talk was given by him; this put an end to the activities of the year.

Before I conclude, I deem it my singular privelege to express my heart felt gratitude to our Principal, Rev. Fr. Marcel C. M. I. and our Professor Sri. C. J. Daniel for their great interest and kind patronage. I extend my sincere thanks and gratitude to other teachers also. I am very grateful to my friends for their unselfish cooperation with me.

Thanking you,

Varghese. J. Elengical,

Secretary

Scanned with CamScanner

Social Service League Report

It gives me great pleasure to present before you a brief account of the activities of Social Service League during the academic year 1970–'71.

Mr. Joseph A. A. was nominated as the Secretary by the College Union Exicutive. The Secretary nominated the following group leaders.

K. S. Bappukutty	I M. com	— Housing
P. P. Cyriac	III Bsc	— Medical aid
P. J. Joseph	II Bsc	— Cloth distribution
Jayakumar	III Bsc	— Poor relief
C. N. Baburaj	II B. A.	— Labour corps
Jacob K. J.	II B. A.	— Social education
Vijayakumar	I B. A.	— Rural lecture
Mohemmed Moopan	II P. D C	— Child welfare

Prof. C. N. Nalinababu M. A., B. Com was nominated as the President by the College Union Exicutive.

The league has tried its best to perform its duties. Soon after the league entered into the field, certain poor people approached us and we provided with necessary financial and medical aid from the fund.

We had to raise our fund to proceed further in view of that we conducted a drama "KAPALIKA" by N. N. Pillai on 20th January 1971.

During the Social Service weeks we have done social work as much as possible. The most important thing was thatching houses. The members of the League themselves took part in the work. Happy to say that the league has contributed necessary housing meterials to seventy one houses in the locality. We had given enough money to a patient who wanted to go to the hospital at Kadpadi. Iam glad to recall that we have done necessary help to three poormen, who are connected with our college, to avoid their multitude of debts, we have given necessary loan to those in need which would be repaid in monthly instalnments, and this sum returned would be given to a few poor families. I am so proud to twist in the midst of the news that we have supplied food packets to children at Ernakulam General Hospital in the presence of D. M. O

I will be failing in my duties if I do not express my gratitude to the Principal, the President, the Treasurer and especially to Mr. Michael who were always behind us guiding and directing our activities. I may extend my sincere thanks to Group Leaders and other active members of the League who have rendered whole-hearted Co-operation in the activities of the League.

Secretary,
JOSEPH A. A.

Botany Association

It gives me great pleasure to present to you the annal report of the Botany Association during this academic year 1970-'71 The inauguration of the association was held on 20th January 1971. Sri M. R. Prasad, Lecturer, Maharaja's College delivered the inaugural address. He gave a really impressive and interesting lecture on "the naming of the Plant"

Scanned with CamScanner

The valedictory function of the association was held on 22nd February 1971. Our beloved Professer Mr: T. U. Joseph delivered the valedictory address. Because of the shortage of the time the association was not able to conduct any extra function.

I take this occasion to express my sincere thanks to our Principal, Bursar, Professor, and other members of the staff for the best guidance that the y are giving us. My thanks are also due to my friends for their sincere co-operation.

Thanking you,

SECRETARY
E. B. JAYARAM. II B. Sc

Sociology Association

In my humble capacity as the secretary of the Sociology Association I am highly delighted to place before you a brief account of the activities of the Association during the academic year, 1970–'71.

The activities of the Association began with election of the Secretary. The inauguration of the association was made on 10th November 1970 by Mrs. Thankamma Jacob, M. A; M. Ed; M. S. W, an eminent sociologist, a leading social worker, and a lecturer of the Institute of social work, Kalamasserry. In her inaugural address she made an analytical survey and scholarly study of the 'Social Welfare In India; its scope and problems. The talk was highly instructive.

On 18th January 1971, another scholarly talk was given by Dr. V. K. Alexander, a renowned Psychoanalyst and Prof of Psychology in the U. C. College, "Alwaye on Abnormal Psychology." The subject was highly topical and the speech inspiring and illuminating.

Unfortunately owing to the shortage of time we were unable to conduct any extra functions.

The valedictory function of the association was conducted on 24th February, 1971. Mr. K. K. Madhavan M. S. W, Divisional Employment Exchange Officer, Ernakulan has consented to speak on the occassion. But unfortunalfey, he was absent in time. Then valedictory meeting was held under the chairmanship of Prof. P. M. Joseph M. A; M. com, the Head of the department of Commerce, in S. H. College, Thevara. He delivered an inspiring and effective speech.

Before I conclude I take this opportunity to express our whole hearted thanks to our Principal Rev. Fr. Marcel C. M. I, lecturer in charge Mr. C. K. Nalina Babu M. A. Varghese J. Erattupuzha M. A. and Rev. Fr. Ligory C. M. I. were always behind us guiding and directing our activities. And we collectively and individually extend our sincere gratitude to them all for their whole hearted co-operation. I am grateful to each and every member of this association who contributed to the well-being of it. My duty will be logging behind if I don't thank everyone of the members.

The functions were performed excellently and spectacular and I am much proued of the success of this Association.

Thanking you,

KOSHY MATHEW II B. A
SECRETARY

Scanned with CamScanner

Fine Arts Club

It is my pleasant duty to place before you a brief account of the activities of the Arts Club during the academic year, '70-71.'

We started our activities this year with the election of the Office bearers. The inauguration of the Arts Club was done by the Star S. P. Pillai with Mr. Kaduvakulam Antony in the chair on 31st October 1970. The Drama "Kaliman Prathimakel" was staged on that occasion. The College orchestra lifted the audience to a heavenly atmosphere. Besides this a beautiful dance and mono act were presented by Girish Kumar and K. O. Joseph respectively.

In the Inter Collegiate Drama festival, our team presented the drama, "Ushnamegala" on 7th Nov. '70 at Quilon. Our Orchestra won the Ist prize in the Musical Concent Competition under the auspices of Christian Volunteers. In the Inter Collegiate competition conducted by the Y. M. C. A. Trivandrum we got the second place in group song. In the Kerala University youth festival 1971 our memebers won the second prize in Light music, third prize in stringed instrument and Forth in classical music.

The valedictory meeting of the Arts Club was held on 24th February '71. Rev. Fr. Abel C. M. I. (President of Kala Bhavan) delivered the valedictory address. On that occasion our memebers presented a beauitful Ganamela and Drama.

Before I conclude, I take this opportuniy to express my whole hearted thanks to our principal, Rev. Fr. Thomas, Rev. Fr. Gratian, Prof: Mathew Ulakamthara and Sebastian. I may extend my sincer thanks to Mr. P. R. Muralidheran who was always behind us guiding our activities. I also extend my sincer thanks for the members of the Arts Club and students who have contributed to the success of our activities, this year.

Thanking you,

LAWRENCE A. X.
SECRETARY

Chemistry Association

It is my pleasant duty to present before you the annual report of the Chemistry Association during this academic year. Activities of the association began after the election of Sri. Alphonse Melroy Mendez as the secretary of the association. This year we had an ambitious programe to conduct seminars excibitions Etc. Unfortunately owing to the shortage of funds and time we were unable to conduct any extra functions.

The inauguration of the activities of the association was held on 31st October. Sri. Setha Rama Iyar presided over the function and Sri Ranjit K, science representative welcomed the gathering. The inaugural address was delivered by Dr. P. John Jacob Msc. P L D D (Rubber Technologist, Premier Tyres LTD, Kalamassary) He gave an impressive and informative speech on "The Rubber industry and National Rubber."

The valedictory function of this Association was held on 24th February 1971. Our beloved Professor Sri M. V. Varghese presided over the function and welcomed the gathering. The valedictory address was delivered by Dr. P. A. Varghese He gave an impressive speech on "Chemistry in man's life and in medicine."

Before I conclude I take this opportunity to express my whole hearted thanks to our respected Principal Rev Fr. J. Marcel and Rev. Fr. Bursar for their great interest and patronage given to us. We express our sincere gratitude to our teachers especially our beloved Professer Sri M. V. Varghese, Sri K. A. Gopalakrishnan and Sri K. N Aravindakshan for their guidance given to promote the activities of the Association. I also thank all my friends for their help and whole hearted Co-operation throughout the year.

Thanking you.

ALPHONSE MELROY MANDEZ
SECRETARY

Scanned with CamScanner

Zoology Association

It is my pleasant duty to place before you an account of the various activities of the Zoology Association during this acadamic year: The activities began after the election of Sri. Davis M. J. as the Secretary of the Association.

The inauguration of the association was held on 9th November 1970. The inaugural address was delivered by Dr C. T. Samuel, Reader of Marine biology institute. He gave an illustrative description on "Marine Products."

The valedictory function of the Association was conducted on 22nd February 1971. Rev. Dr. Theobald C. M. I; our beloved professor, delivered the valedictory address. He gave a very interesting lecture on "the carrier opportunities for biology students".

Before I conclude I take this opportunity to express our whole hearted thanks to our principal Rev. Fr. Marcel C. M. I, our Addl. Professor T. C. Mathew and our Bursar Rev. Fr. Thomas for their great interest and kind patronage. My thanks are also due to the respected members of the staff for their kind guidence and to my dear friends for their help and whole hearted co-operation throughout the year.

Thanking you,

DAVIS M. J.
SECRETARY

Economics Association

The Association started its activities immediately after the inauguration of the college Union. Ravindran K. K. III B. A, was elected as the secretary. The Association was inaugurated by Dr. K. Mathew Kurian M. P. on the 2nd of Nov: 1970. As an eminent economist and one of the members of the planning council he is well known for his shrewdness and outstanding ability. He gave an excellent speach criticising the planning in India and methods adopted in solving the acute problem of unemployment in India. We are proud of getting him as our chief guest to inaugurate the activities of our Association for this year.

The valedictory function of the Association was also a grand success. Mr. M. Marcus B. A, M. L. lecturer of Law college, Ernakulam, delivered the valedictory address. In his address he has gone through some of the branches of economics especially on money and the "white collar criminals" as he put it.

I am very sorry to state that due to the regular agitations, disorder, and unrest among our colleagues and the consequent loss of working days we were unable to execute all plans regarding debates and symposiums. Debates and symposiums would have been conducted if the situations were conducive.

Now let me express my deep gratitude and thankfulness to our Rev: Fr: Principal and prof: Shri. K. C. Jacob for their patronage and timely advice. I may here express my devotion and sincere thanks to all my friends who voted for me to the post of economics Association Secretary. For the discharging of my duties Mr. K. V. George and Mr. Sasikumar bound lessly extended their co-operation and assistance. May I record my sincere gratitiude and obligations to them. I thank you all once again.

Thank you,

RAVINDRAN K. K.
SECRETARY

Scanned with CamScanner

Commerce Association

I have much pleasure to place before you the brief account of the Association. The activities of the Association began with election of the secretary.

The inauguration of the Associotion was held on 16th November 1970. Mr. P. Sethuram (Secretary, Cochin Chamber of Commerce and Industry. Cochin-3.) delivered the inaugural address.

Students were serious minded in studies and therefore we could not conduct much functions.

I take this occasion to express my sincere thanks to our principal Rev. Fr. J. Marcel, Professor Mr. P. M. Joseph, members of the staff and non teaching staff and my colleagues. I conclude this short report, thanking all once again.

HAMZA
SECRETARY

മലയാള സാഹിത്യ സമാജം – റിപ്പോർട്ട്

ഈ വർഷത്തെ മലയാളസാഹിത്യ സമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തോമസ് സഖറിയാ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു. 28–10–70ൽ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ. സി. എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻനായർ ഈ സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന അന്യഭാഷാപദങ്ങളെപ്പററിയും മലയാളഭാഷയ്ക്ക് അതിന്റേതായുള്ള പദദൗർലഭ്യത്തെപ്പററിയും ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. പടിഞ്ഞാറേക്കര സ്വാഗതവും സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

8–12–70ൽ ശ്രീ. പാറപ്പുറത്തിന്റെ "അരനാഴികനേരം"ത്തെപ്പററി ഒരു ചർച്ചായോഗം നടത്തപ്പെട്ടു. ഫാദർ ഡൊമിഷന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന ഈ ചർച്ചായോഗത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു.

ഈ സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 10–2–71ൽ ഒരു യോഗം ചേർന്ന് സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനും നിരൂപകനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിര്യാണത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പ്രൊ: മാത്യു ഉലകംതറയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന യോഗത്തിൽ ശ്രീ. കുററിപ്പുഴ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെപ്പററി ശങ്കുണ്ണി കൈമൾ, കോശി, നാരായണൻ നമ്പൂതിരി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

24–2–71ൽ ഈ സമാജത്തിന്റെ സമാപന സമ്മേളനം ശ്രീ. സുകുമാരൻ പൊററക്കാടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. കാലമാണ് ഏററവും വലിയ നിരൂപകനെന്നും കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്ന കൃതികളാണ് യഥാർത്ഥ സാഹിത്യമൂല്യമുള്ള കൃതികളെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ശ്രീ. അഗസ്റ്റിൻ കൊമ്മററം സ്വാഗതവും സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ ഈ സമാജത്തിന്റെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിനും അത്യുന്നതിക്കും സഹായിച്ച ബഹുമാന്യരായ എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും പ്രിയപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കൾക്കും കൃതജ്ഞതയുടെ ഒരു പൂച്ചെണ്ട് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സ്നേഹാഭിവാദനങ്ങളോടെ
സെക്രട്ടറി
തോമസ് സഖറിയാ. കെ.

സെക്കൻറ് ലാംഗ്വേജ് അസോസിയേഷൻസ്

യൂണിവേഴ്സിററി യൂണിയന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പൗരസ്ത്യഭാഷാ മണ്ഡലം എന്ന പേരിൽ രണ്ടുകൊല്ലം മുൻപുവരെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ അസോസിയേഷൻ നാലായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ശശിധരൻ കെ. കെ. മലയാളം അസോസിയേഷന്റേയും രാമകൃഷ്ണൻ വി. ജി, രാമസ്വാമി കെ. ബി, സലിം എസ്. എ. എന്നിവർ യഥാക്രമം ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, ഫ്രഞ്ച് എന്നീ അസോസിയേഷനുകളുടെയും സെക്രട്ടറിമാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

സാങ്കേതികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് നാലു അസോസിയേഷനുകളും ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. 13–11–70ൽ അസോസിയേഷനുകളുടെ സംയുക്തോൽഘാടനം നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഉൽഘാടന കർമ്മം ശ്രീ. തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള നിർവ്വഹിച്ചു. "സാഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളും സ്തംഭനത്തിലാണെന്നും ജീവിതത്തെയാകെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണെന്നും" ശ്രീ തകഴി തദവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. ജോസഫ് പടിഞ്ഞാറെക്കര സ്വാഗതവും മലയാളം അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി കെ. കെ. ശശിധരൻ കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു. യോഗാനന്തരം മലയാളം അസോസിയേഷൻ അവതരിപ്പിച്ച "വിപ്ലവികളുടെ സ്വർഗ്ഗം" എന്ന ഹാസ്യനാടകവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

തേവര കോളേജിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ സ്വർണ്ണലിപികളാൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതായ ഒരു "കലാ – സാഹിത്യമേള" നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാം തയ്യാറാക്കി. എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ മൂടുപടമണിഞ്ഞ ഇരുണ്ട കാലചക്രം കോളേജ് അന്തരീക്ഷത്തെയാകെ മാററിമറിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അതു റദ്ദു ചെയ്യേണ്ടി വന്നതിൽ ഈ അസോസിയേഷൻ വളരെയധികം ഖേദിക്കുന്നു.

24–2–71ൽ ഈ അസോസിയേഷനുകളുടെ സമാപന സമ്മേളനം പ്രൊ: മാത്യു ഉലകംതറ നിർവ്വഹിച്ചു. അതോടെ ഇക്കൊല്ലത്തെ അസോസിയേഷനുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തിരശ്ശീല വീഴുകയും ചെയ്തു.

റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമുൻപ് ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ ഈ അസോസിയേഷനുകളുടെ നന്മയ്ക്കും അഭ്യുന്നതിക്കുംവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിച്ച എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഈ അസോസിയേഷൻ കൃതജ്ഞതയുടെ ഒരുപിടി പൂക്കൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സാദരം അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അഭിവാദനങ്ങളോടെ

സെക്രട്ടറിമാർ

ശശിധരൻ. കെ. കെ.

രാമകൃഷ്ണൻ. വി. ജി.

രാമസ്വാമി. കെ. ബി.

സലിം. എസ്. എ.

Scanned with CamScanner

Report of the Catholic Service in the University

It is my previleged duty to present, the readers of the annual, the report of the Catholic Service in the University of the year 1970–71.

Soon after the arrival of the new members C. S. U. got going in real earnest. The election for the office bearers for the academic year was conductedon 13-7-70. Mr. P. C. Joseph, Rockey C. Nenoth, T. M. Thomas Isaac and George P. C. were elected as the president, vice-president, secretary and the treasurer respectively.

To facilitate the smooth running of the activities of the association a twenty member working committee was formed. The first meeting of the committee was conducted on 20-7-70 Monday. This meeting deserves a special mention because of the presence of Our Nationl Chaplain Rev Fr Claud D'souza. The meeting chalked out the programme for this year. Every month, at least one committee meeting was conducted to review the past work and to plan for the future.

His excellency Rev. Dr. Sebastine Mankuzhikarry inaugurated the activities of C. S. U. on August 10–1970. His rather long inaugural address was an eloqúet testimony to his scholarship and abiding interest in the Youth. Mr. B. Ramachandran Nair and N. K. Sukumaran won the prizes for the essay and short story writing competitions held in connection with the inaugural function. The 'Musical Hour' of the Sangeetha Sadan high lighted the function.

During the course of the year we conducted a series of discussions on various topics On 21-7-70 a discussion on 'Youth unrest' was held. Mr. Augustine Commattum presented the paper. Another discussion on 'East and West' was conducted on 4-8-70 Friday. Mr. P. M. Joseph presented the paper. It was followed by a very active discussion. A Seminar on Relevance of Gandhi in the modern age was held on 16-9-70 A large number of students took part in it and many of them spoke on the occassion 10-10-70 Saturday Mr. Ibrahim Khan conducted a study class on 'Journalism'. The class was followed, by practical lessons in report writing. A book review of the famous 'Aranazhika Neeram of Parapuram was conducted on 16-11-70 Monday. On 20-11-70 Friday a debate on the topic 'Socialism cannot be achieved through Democracy' was conducted. Ten students took part in the debate.

As a large number of leadership training programmes were conducted by city council, we conducted only a one day leadership training programme for the members. About forty students participated in the programme. Our sincere thanks to Mr Jose Antony who was present throughout to help and guide us.

All our activities incorporated the true christian spirit and have helped to spread the message of Christ. The annual retreat for the students was conducted from 18th December to 20th. Inspite of the fact, the retreat was kept voluntary, a large number of students turned up. It was preached by Shri Sadhu Ittiaviera. The retreat ended on 20th evening with the Holy Mass followed by a grand social. Following the tradition we took an active part in the Christ King's Feast day Celebrations in the near by parish.

C. S. U. Social Service Forum was inaugurated on November 9th Monday. A committee with Mr. P. C. Augustine as the chairman was formed to carry on the activities of the forum. We collected some clothes to be distributed among the poor and a moderate sum of money to be used for them.

Scanned with CamScanner

Model United Nations Assembly held on 24th October 1970 was an attractive feature of the year. About 35 students participated in the Model Assembly. Miss Aleyamma and Mr. Baldwin were the President and Secretary General respectively. The motion for the entry of China into U. N. was rejected as it failed to gain the necessary majority. Another resolution condemning the Aparthied Policy of S. Africa was adopted by the Assembly.

For the first time in the history of the unit an Inter Regional leadership camp was conducted during the Christmas holidays. The camp began on the evening of 20th December. About 85 boys and girls participated in the camp. Seperate leadership programmes were conducted for the seniors and juniors. The theno of the working paper was the different aspects of C. S. U. The camp ended with a study pannel on C. S. U. Our sincere thanks are due to Mr. Cyriac Joseph, Miss Aleyamma and Rev: Fr. Kishakeedom who were present throughout to guide us.

I am glad to note that our chairman Mr. P. C. Joseph was elected as chairman of the city council. Our members actively participated in the activities of the city council. We took part in the social service work conducted in the General Hospital on Gandhi Jayanthi day and in the visit to the poor home. We also paiticipated in the one day leadership traning camps conducted by the council in Bharahta Mata, St. Pauls and Alberts colleges. A large number of our students also participated in the A I C U F Day celeberations at St. Xavier's college and in the Seminar at St. Alberts' college.

During the Onam holidays our members participated in the Regional leadership training camp at Shertallai. Ten members of the unit participated in the leadership camp conducted in our college during the Christmas holidays. Our Secretary attended a three day seminar on 'Work Among Youth' at Thiruvella. Due to some unfortunate instances, the A I C U F Youth Festival annually conducted by our unit had to be transferred to Alleppy. Although we couldn't send a large team, our five member team turned up in the third place.

The valedictory function of C. S. U. was conducted on 15 February 1971 Rev: Fr. C. K. Abraham, Principal, Bharatha Mata College gave the valedictory address. Secretary presented the report. The drama 'Rakthambaram' was staged in the college auditorium by Assissi Arts club Quilon after the function. The play really entertained the large number of students and guests who were present.

Finally before closing this report I regret to note that we have not been able to do justice to the elaborate plans chalked out by the working committee. Due to unfavourable circumstances many important programmes. Like Model lok Sabha, Bible week, Inter collegiate Quiz Programme, Regional Seminar and film review had to be dropped.

My thanks are due to—

all members and well wishers of the movement who took an active interest in the various activities,

the distinguished guests mentioned above,

Our Prncipal, Bursar, Mr. Augustine Commattum our staff advisor

And Rev. Fr. Gabinus-our Chaplain.

SECRETARY
T. M. THOMAS ISAAC

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

മലയാള സാഹിത്യവും ആധുനികതയും

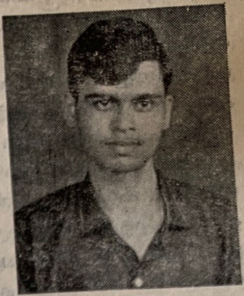

എം. എസ്സ്. ഉദയഭാനു
Final B. Sc. Physics
No. 29

നമ്മുടെ സാഹിത്യരംഗത്തു് ഇന്നു് വളരെയേറെ ഒച്ചപ്പാടുകൾ കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. എന്താണു് ഈ ഒച്ചപ്പാടുകൾക്കെല്ലാം കാരണം? ആധുനികരീതിയിൽ കഥയും കവിതയുമെഴുതി നമ്മുടെ സാഹിത്യരംഗത്തേയ്ക്കു് ഒരുകൂട്ടം എഴുത്തുകാർ മുന്നോട്ടു് വന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഈ മുന്നേററത്തിൽ തങ്ങൾക്കു് സ്ഥാനഭ്രംശം ഭവിയ്ക്കും എന്ന ഭയന്നു് അതിനെ എതിർക്കുന്ന ചില പഴയ തലമുറയിലെ എഴുത്തുകാരും, ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ പഴയ അളവുകോലും യുക്തിബോധവുംകൊണ്ടു് വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു് പരാജയമടഞ്ഞ ചില നിരൂപകന്മാരുമാണു് ഈ കുഴപ്പത്തിനു് കാരണക്കാർ. ഏതായാലും ഈ പുതിയ സാഹിത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവർ ചില കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കാനുണ്ടു്. അവ എന്താണെന്നു് നോക്കാം.

ദുർഗ്രഹത

ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവർ ഒന്നാമതായി ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നതു് അതിന്റെ ദുർഗ്രഹതയാണു്. അങ്ങു് യൂറോപ്പിൽ "ജയിംസ് ജോയിസിൽ" തുടങ്ങിയതാണു് ഇതു്. പിന്നെ കാമൂവിലും, കാഫകായിലും, സാമുവൽ ബക്കററിലും, സാർത്രെയിലും ഇതു് പ്രകടമായി കണ്ടു. സാമുവൽ ബക്കററു് തന്റെ 23-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്നെഴുതിയ ആമുഖോപന്യാസത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പെട്ടെന്നു് പിടികൊടുക്കുന്നതായിരിക്കണം സാഹിത്യകൃതി എന്ന സാധാരണക്കാരുടെ ആവശ്യം കണക്കിലെടുക്കാതെ അനുഭവങ്ങളുടെ സമഗ്രതയും സങ്കീർണ്ണതയും പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നതാണു് കലാകാരന്റെ കടമ" എന്നു് അദ്ദേഹം ആ ലേഖനത്തിൽ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

വിശ്വാസതകർച്ചയുടെ ഒരു കാലഘട്ടമാണിതു്. എടുത്തുപറയാവുന്ന ഒരു വിശ്വാസ പ്രമാണവുമില്ല. ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്ന ജീവിതമൂല്യങ്ങളില്ല. മനുഷ്യനുതന്നെ വ്യക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യമില്ല. എന്നാൽ ഒരു ലക്ഷ്യം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തത്വചിന്തകനുപോലും കഴിയുന്നില്ല. ഇത്രയേറെ സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു കാലഘട്ടം ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരൻ സങ്കീർണ്ണത നിറഞ്ഞ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്റെ കൃതിയിലൂടെ കാട്ടിത്തരുമ്പോൾ അതു് അല്പമൊക്കെ ദുർഗ്രഹമായാൽ എന്താണു് അത്ഭുതപ്പെടാനുള്ളതു്?

മലയാളത്തിൽ ദുർഗ്രഹത ബഷീർ കഥകളിൽ ആദ്യം കണ്ടുതുടങ്ങിയതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ അത്യാധുനിക കഥകളിൽ അതു് സാധാരണമാണെന്നെ ഉള്ളൂ. അത്യാധുനീക മലയാളകഥകൾ മനസ്സി

Scanned with CamScanner

ലാകുന്നില്ലെന്നു് പറയുന്നവർ എങ്ങനെയാണു് കാമുവിനേയും, കാഫ്കയേയും, ബക്കററിനേയും മററും വായിച്ചു് മനസ്സിലാക്കിയതു്? ആധുനിക മലയാളകഥകൾ വായനക്കാരന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ബുദ്ധിപരമായ ഒരു ശ്രമം ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്നതു് ശരിതന്നെ. ഉദാഹരണമായി കാക്കനാടന്റെ "സിന്നാ എന്ന കവി" എന്ന കഥ ഷേക്സ്പിയറുടെ ജൂലിയസ് സീസർ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്കു് ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല. "അത്യാധുനികം മനസ്സിലാവുന്നില്ലെങ്കിൽ അതാണു് അതിന്റെ ആസ്വാദ്യത" എന്ന എം. കെ. സാനുവിന്റെ മറുപടി ഈ ദുർഗ്രഹതാവാദികൾക്കു് പററിയ ഉത്തരമാണു്.

മോഹഭംഗം

അത്യാധുനികൻ മോഹഭംഗകാരനാണെന്നാണു് മറെറാരു വാദം. ശ്രീ. എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ ഒരിക്കൽ ഡൽഹിയിൽവച്ചു് ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. "കാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വരുന്ന ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കഥകൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കാറുണ്ടു്. ഈ കഥകളിലൊന്നും മോഹഭംഗം കാണാൻ എനിയ്ക്കു് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല." എം. ടി. സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഇന്നത്തെ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ മോഹഭംഗം ഒരു മിഥ്യയാണു്. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ മോഹഭംഗം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് ദേവിന്റെയും, ചങ്ങമ്പുഴയുടേയും, തകഴിയുടേയും കൃതികളിലാണു്. അല്ലാതെ കാക്കനാടന്റെയോ, മുകുന്ദന്റെയോ, മാധവിക്കുട്ടിയുടെയോ ഏതു കഥകളിലാണു് മോഹഭംഗമുള്ളതു്?

അനുകരണം

ഇവിടത്തെ വ്യക്തിയുടെ ഏകതാബോധവും അന്യതാബോധവും പ്രകാശിപ്പിയ്ക്കുന്ന ചെറുകഥകൾ അനുകരണമാണെന്നാണു് എതിരാളികളുടെ അടുത്ത വാദം. ലോകത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചെന്നു് കരുതി പിന്നീടു വരുന്ന പ്രസവങ്ങളൊക്കെ അനുകരണങ്ങളാണു് എന്നു പറയുന്നപോലെ അർത്ഥശൂന്യമാണു് ഈ വാദം. "ഇവിടെയുള്ളതു് മറെറാരേടത്തുണ്ടു്" എന്നു് മഹാഭാരതത്തിൽപോലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കാക്കനാടനിലും, മുകുന്ദനിലും മററും പാശ്ചാത്യരുടെ ചില സ്വാധീനം കണ്ടെന്നു് വരാം. അതിനു് അവരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ബോധപൂർവ്വമായി അനുകരിക്കുന്നതിൽ തെറെറാന്നുമില്ല. ചങ്ങമ്പുഴ കവിതകളിൽ കീററ്സിന്റെയും മററും പ്രസിദ്ധ വരികൾ അതേപടി കാണാവുന്നതാണു്. ആശാന്റെ "സീത"യുടെ "ഇനി യാത്രപറഞ്ഞിടട്ടെ" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ആ വിടവാങ്ങൽ രംഗത്തിന്റെ അടിത്തറ സർ എഡ്മണ്ടു് സ്പെൻസറുടെ "ഷെപ്പേർഡ്സ് കലണ്ടർ" എന്ന കാവ്യത്തിൽ നായകൻ വിടവാങ്ങുന്ന രംഗമാണു്. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ രമണന്റെ വിടവാങ്ങലും ഈ രംഗത്തിന്റെ ഒരു വികൃതാനുകരണമാണു്. പാശ്ചാത്യർ കൂടാതെ കാളിദാസന്റെ സ്വാധീനവും ആശാനിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. വള്ളത്തോളിൽ കാളിദാസന്റെയും ഉണ്ണായിവാര്യരുടെയും സ്വാധീനം കാണാം. ഇവരെ അംഗീകരിയ്ക്കുന്നവർക്കു് എന്തുകൊണ്ടു് കാക്കനാടനെയും മുകുന്ദനെയും മററു അത്യാധുനികരെയും അംഗീകരിച്ചുകൂടാ?

ആധുനികത മലയാളത്തിൽ

ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യവുമായുള്ള സമ്പർക്കം മൂലം ഉണ്ടായതാണു്. നോവൽ, ചെറുകഥ കവിത തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങൾക്കാണു് പ്രധാനമായും മാററങ്ങൾ ഉണ്ടായതു്. എം. ടി. യുടെ "മഞ്ഞു്" എന്ന നോവലിലൂടെ ആധുനിക മലയാള നോവലിന്റെ തുടക്കം കുറിച്ചു. പിന്നീടു് പല ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ നേട്ടങ്ങളും ഈ

Scanned with CamScanner

രംഗത്തുണ്ടായി. അതിൽ മഹത്തായ ഒന്നാണ് ശ്രീ. ഒ. വി. വിജയൻെറ "ഖസാക്കിൻെറ ഇതിഹാസം". വാസ്ത വത്തിൽ അതൊരു ഇതിഹാസം തന്നെ യാണ്. മലയാളനോവൽ സാഹിത്യ ത്തിൻെറ വളർച്ച എത്രത്തോളമായി എന്ന് ചോദിച്ചാൽ "ഖസാക്കിൻെറ ഇതിഹാസം" വരെ എന്ന് അഭിമാന ത്തോടെ നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും.

ഗദ്യശാഖയിൽ ഏററവും വികാസം പ്രാപിച്ചത് ആധുനീക ചെറുകഥയാണ്. ആധുനീക മലയാള ചെറുകഥയ്ക്ക് ശ്രീ. കാക്കനാടൻ തുടക്കം കുറിച്ചു. ആധുനീക കഥയും കവിതയും തമ്മിൽ വലിയ സാമ്യമുണ്ട്. കവിതപോലെ ഇന്നത്തെ കഥയും വായിച്ചാസ്വദിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ അത് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ അല്പം ബുദ്ധിമുട്ടണം. കവിതപോലെ കഥയും വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. വളരെയധികം സങ്കീർണ്ണത നിറഞ്ഞ താണീ കാലഘട്ടം. മനുഷ്യന് വ്യക്ത മായ ഒരു ലക്ഷ്യമില്ല. സ്വന്തം ആസ്തി ത്വത്തിനുവേണ്ടി ഓരോ ജീവിയും ഇത്ര മാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു കാലഘട്ടം വേറെയില്ല. മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നതോടെ മരിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ജനനം എന്നത് മരണത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു പാസ്പോർട്ട് മാത്രമാണ്. ജനിച്ചു വീഴുന്ന ഒരു കുഞ്ഞ് കാണുന്നത് അനേകം മഹാരോഗങ്ങളും, പട്ടിണി, പ്രളയം, യുദ്ധം ഇങ്ങിനെയുള്ള ആപത്തുകളുടെ ഒരു പട്ടി കയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതം തന്നെ ഒരു ജയിൽവാസമാണ്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ട ത്തിലെ എഴുത്തുകാർ ജീവിതം വ്യർത്ഥ മാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിൽ തെററില്ല. "വ്യർത്ഥത്തെ ന്യായീകരിക്കാനാണ് താൻ എഴുതുന്നത്" എന്ന് മാധവിക്കുട്ടി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയേയും വ്യർത്ഥതാബോധത്തേയും, ആസ്തിത്വ ത്തേയും അനേകം പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണ് ആധുനീക മലയാള ചെറുകഥ. അത് മനസ്സിലാ ക്കണമെങ്കിൽ കാലത്തെ മനസ്സിലാ ക്കിയേ തീരൂ. കാക്കനാടൻ, മുകുന്ദൻ, വിജയൻ, മാധവിക്കുട്ടി, സേതു, സക്കറിയ തുടങ്ങിയവരിലൂടെ മലയാള കഥ വളരുകയാണ് തീച്ച.

ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദനും, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യരുമാണ് ആധുനീക മലയാള കവിതയുടെ തുടക്കം കുറിച്ചത്. എൻ. വി. യുടെ നീണ്ട കവിതകളിലൂടെ മലയാളകവിതയുടെ മുഖംതന്നെ മാററി. അക്കിത്തത്തിൻെറ "ഇരുപതാം നൂററാ ണ്ടിൻെറ ഇതിഹാസം", എൻ. വി. യുടെ "ഗാന്ധ്ജിയും ഗോഡ്സെയും", അയ്യപ്പ പണിക്കരുടെ "കുരുക്ഷേത്രം", ഗോവി ന്ദൻെറ "മേനകാകാവ്യം", കക്കാടിൻെറ "ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അറുപ ത്തിമൂന്ന്" തുടങ്ങിയവയെല്ലാം മലയാള കവിതയുടെ വളർച്ചയെ ദ്രുതഗതിയി ലാക്കി. അങ്ങിനെ എൻ. വി. യിലൂടെ, ഗോവിന്ദനിലൂടെ, അയ്യപ്പപണിക്കരി ലൂടെ, വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരിയി ലൂടെ, കക്കാടിലൂടെ, അച്യുതനുണ്ണിയി ലൂടെ, പാലൂരിലൂടെ മലയാളകവിത വളരുകയാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ മലയാളസാഹിത്യം പഴയതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് കുറെ യേറെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അത് ബോധപൂർവ്വമാണ്താനും. എന്നാൽ ഈ പുതിയ സാഹിത്യത്തെ അംഗീകരി ക്കാത്തവർ ഇവിടെയുണ്ടെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. പുതിയ ദർശനങ്ങളും, പുതിയ ആവിഷ്കരണ കൗശലങ്ങളും എന്നും വർത്തമാനത്തിൻെറ കാഴ്ചാശ ക്തിയെ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ തയ്യാറില്ലാ ത്തവരാണ് ഈ പുതിയ ശബ്ദങ്ങളെ എതിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന് നമുക്ക് സമാധാനിക്കാം.

●

Scanned with CamScanner

സന്ധ്യ

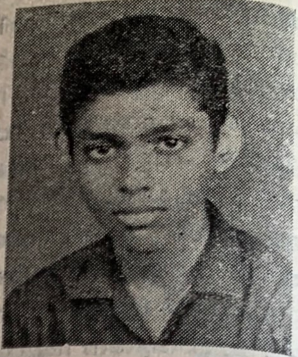

—ജി. വേണുഗോപാൽ
II P. D.

സന്ധ്യയായ് മാനത്തു ചെംവർണ്ണം വിരിക്കുന്നു
സന്ധ്യാസൂര്യനാം ചിത്രകാരൻ
ആ വയോവൃദ്ധനാമക്കുന്നു കുട്ടിനായ്
മാനം നരപ്പിച്ച താടിമേഘങ്ങളും
കഷ്കനരിവാളും തൂമ്പയും കരിയുമായ്–
പ്പാടത്തു നിന്നു കരേറിടുന്നു
കളകളാരവമിട്ടുകൊണ്ടൊഴുകുന്നു
കളകളേയും പോററുന്ന കൊച്ചരുവി
രാവുതന്നാഗമനത്തെയറിയിച്ചു
വീഥികളിലെല്ലാം വെളിച്ചം പരന്നു
വെള്ളിമേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെത്തി
വെള്ളിവെളിച്ചം പരത്തുന്ന വാർതിങ്കൾ
ദേവാലയത്തിൽ മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു,
പോയ പകലിന്നു ശാന്തി നേർന്നിടുവാൻ
കണ്ണുകൾ മെല്ലെയടച്ചു ഞാൻ നിന്നുപോയ്
കണ്ടു മനസ്സിൽ പകലിൻ ജഡത്തിനെ.

Scanned with CamScanner

പ്രളയം

പ്രീമൂസ് പെരിഞ്ചേരി

തലയ്ക്കു മുകളിൽ കറുത്ത മേഘം.

നടുവിലൊരു സുന്ദരി.

സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

സോഫി!

അവളെങ്ങനെ മുകളിലെത്തി?

ചില ബിന്ദുക്കൾ അവളുടെ ചുററും തെളിഞ്ഞു.

ബിന്ദുക്കൾ;

അമ്മച്ചിയായി; ബെററിയായി; സിന്ധുവായി!

അവർ കറങ്ങി. ഉഗ്രമായി കറങ്ങി.

കറങ്ങിക്കറങ്ങി ഒററ ബിന്ദുവായി.

കറുത്ത ഒരു ബിന്ദു.

ഒടുവിൽ ബിന്ദുവുമില്ല!

കണ്ണുതുറന്നു. അപ്പോൾ—

അമ്മച്ചിയില്ല.

ബെററിയില്ല.

സിന്ധുവില്ല.

സോഫിയില്ല....

മരുന്നിൻെറ കുപ്പികൾ കളിയാക്കിച്ചിരിക്കുന്നു!

സുഖമില്ലാത്തയാളെ തനിച്ചാക്കി അമ്മയും മററും എവിടെപ്പോയി?

"രോഗി, സ്നേഹവും സഹതാപവും അർഹിക്കുന്നു"

വായിച്ചതോ, പറഞ്ഞുകേട്ടതോ? ഓർമ്മയില്ല.

ആസ്പത്രിതന്നെ സുഖം!

ചീഫ് സർജ്ജൻ സ്നേഹമുള്ളവനാണു്.

ചീഫ് ഫിസിഷ്യൻ സ്നേഹമുള്ളവനാണു്.

പ്രാക്ടീസിനു വന്നിരിക്കുന്ന കൊച്ചുഡോക്ടർ സ്നേഹമുള്ളവനാണു്.

കഴുകുകയും, കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ഉമ്മനും സ്നേഹമുള്ളവനാണു്. (അവനു് രൂപ കൊടുക്കാൻ വരെ തോന്നിപ്പോകും!)

നഴ്സുമാർ!

മരുന്നു പകർന്നുതരുന്നതിലും, കുത്തിവയ്ക്കുന്നതിലുമൊക്കെ സായൂജ്യം തേടുന്നവർ!

രോഗം മറക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം!

രോഗം മാറുന്ന അന്തരീക്ഷം!

ഇന്നലെയാണു് വീട്ടിലെത്തിയതു്; നീണ്ട ഒന്നരമാസത്തെ ആസ്പത്രി

Scanned with CamScanner

ജീവിതത്തിനുശേഷം. തല നിറയെ പഴുപ്പായിരുന്നുവത്രേ! പറഞ്ഞുകേട്ടതാണ്.

വെറും തലവേദനയായി തുടങ്ങിയതാണ്!

പോരുമ്പോൾ ഡോക്ടർ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു:

"വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. നല്ല ഇമ്പ്ലിയുണ്ടായിട്ട വിടുന്നതല്ല. പ്രത്യേകത വല്ലതും കാണുന്നെങ്കിൽ, ആ നിമിഷം ഇവിടെയെത്തിക്കണം."

സത്യത്തിൽ സങ്കടം തോന്നി. കുറച്ചുനാൾ കൂടി അവിടെ തങ്ങണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. നഴ്സുമാർ കരഞ്ഞിരുന്നോ അപ്പോൾ?

പാവങ്ങൾ! പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കാണും!

"അമ്മച്ചീ...."

"ദാ, വരുന്നു മോനെ. ഇപ്പഴിങ്ങു പോന്നല്ലേയുള്ളു"

രണ്ടുമണിക്കൂറായി വിളിക്കുന്നു! ഇപ്പഴങ്ങു പോയേ ഉള്ളുവെന്ന്! ഹും.

"എന്തുവേണം മോനെ?"

ദേഷ്യമാണു തോന്നിയതു്. കപട ഭക്തി! കള്ളനാണയം!

മിണ്ടാതെ കിടന്നു.

"ഓ! പിണങ്ങിയോ?"

"ഒരു മനുഷ്യനിവിടെ നിന്നുകൂടെ? എനിക്കു സുഖമില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൂടെ? ആസ്പത്രി ഇതിനേക്കാളെത്ര ഭേദം!"

അമ്മച്ചിയുടെ കണ്ണു നനഞ്ഞുവോ?

"മിണ്ടാതെ കിടക്കെടാ. എല്ലാററിനും കൂടി ഞാൻ മാത്രമുണ്ടിവിടെ"

"ആ പെണ്ണുവിടെപ്പോയി, ബെററി?"

"നിനക്കെന്താ, ഓർമ്മക്കേടുണ്ടോ? അവളു ക്ലാസ്സിൽ പോയില്ലേ?"

അമ്മച്ചി നടക്കുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു.

ഓ! അതു മറന്നു ശരിയാണ്. ഓർമ്മക്കേടു ധാരാളമുണ്ട്. പോകുമ്പോൾ, അവൾക്ക് "ററാററാ" പറഞ്ഞ കാര്യവും മറന്നു!

ഇന്നലെ വീടുനിറയെ ആളായിരുന്നു. ആസ്പത്രിയിൽ നിന്നു കാറിൽ വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, വരാന്തയിലും മിററത്തുമൊക്കെ ആളുണ്ടായിരുന്നു. തോമാച്ചേട്ടൻ, കുററിക്കലെ വല്യമ്മ; വടക്കേതിലെ സിന്ധുവും അമ്മയും....പിന്നെ?

സുഖമായിരുന്നു എല്ലാവരും വിവരമന്വേഷിക്കുന്നു, ആരോഗ്യം നേരുന്നു!

സന്തോഷം തോന്നി.

സിന്ധു പറഞ്ഞു: "മുടി ഇത്ര പററെ വെട്ടുണ്ടായിരുന്നു"

അദ്ഭുതമായിരിക്കുന്നു! എന്നു മുടി വെട്ടി?

തടവിനോക്കി. ശരിയാണ്. ഓർമ്മവന്നു. തലയുടെ പിൻഭാഗത്തു നടത്തിയ ഓപ്പറേഷനുമുമ്പ് തല മൊട്ടയടിപ്പിച്ചിരുന്നു!

തല മൊട്ടയടിച്ച തൻെറ രൂപമോർത്ത് ചിരിച്ചു.

ആളൊഴിഞ്ഞു. സിന്ധു മാത്രമായി. ഇനി ചോദിക്കാം.

"സിന്ധു, സോഫിയെ കാണാറില്ലേ?"

"പിന്നെ. എപ്പഴുമെന്നോടു് വിവരം ചോദിക്കും."

സ്നേഹമില്ലാത്തവൾ! വിവരം ചോദിക്കുന്നു. ഒന്നര മാസത്തിനുള്ളിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അവൾക്ക് ആസ്പത്രിവരെ വന്നുകൂടായിരുന്നോ? എല്ലാം കളിപ്പാണ്!

—ഞാൻ വന്നാൽ ആളുകളെന്തു പറയും?

ആളുകൾ! എന്നെക്കാൾ വലുതാണോ ആളുകൾ?

വന്നില്ലെങ്കിലും എൻെറ ആത്മാവ് അവിടെയായിരുന്നു.

മതിപെണ്ണേ, നിൻെറ സാഹിത്യം!

എന്നെ വിശ്വസിക്കില്ലേ? എന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു, വേഗം സുഖമാവാൻ!

ദ്വേഷ്യം പതഞ്ഞുപൊങ്ങി.

"പോ, പെണ്ണേ! നിന്റെ കള്ള ക്കണ്ണീർ!"

"അയ്യേ, ഇതെന്താ?"

സിന്ധു പേടിച്ചകന്നുനിന്നു.

ഓർമ്മ വന്നപ്പോഴ്—

ഇതു സിന്ധുവാണല്ലോ.

അപ്പോഴ്, സോഫി?

"ഞാൻ പോട്ടെ. നാളെ വരാം, ബെററീടമ്മേ"

സിന്ധു പോയി.

അമ്മ വന്നു – മരുന്നുതന്നു. തളർച്ച തോന്നി.

ഒരു വൈകുന്നേരം. സോഫി ചോദിച്ചു:

"ഒരു കവിത തരാമോ?"

"നീ തന്നെ ഒരു കവിതയാണു പെണ്ണേ!"

"..................."

"എനിക്കു മാഗസീനിൽ കൊടു ക്കാനാ!"

"നാളെയാവട്ടെ"

സന്ധ്യ നിറമുള്ളതായിരുന്നു.

രാത്രി എന്ന ഇരുട്ടുവന്നു.

പിന്നെ, നിലാവുവന്നു.

കവിത വിടന്നു.

"ഉഷസ്സിൽ പടരും അരുണിമപോലെ
ഉള്ളിൽ വിടരും പുളകം പോലെ....
...."

മാഗസിനിൽ കവിത കണ്ടപ്പോഴ് സിന്ധു കളിയാക്കി:

"സോഫിയും കവിതയെഴുതും. ഹായ്!"

ചിരിയടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഓർത്തോർത്തു ചിരിച്ചു!

"മോനെ, നീ അമ്മയെ എന്തിനി ങ്ങനെ തീ തീററുന്നെടാ?"

അമ്മ!

സിന്ധുവില്ല........

സോഫിയില്ല...........

കവിതയില്ല ....

പുതപ്പിൽ തിരുപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ബെററിയുമുണ്ട്!

"നീ എപ്പോഴെത്തി?"

"ഒത്തിരി നേരമായി. ചേട്ടനെ ഞാനെത്ര വിളിച്ചു?"

പാവം!

"ചേട്ടനറിഞ്ഞില്ല മോളെ! ബെ ററിക്കെഞ്ഞിങ്ങു വന്നേ"

—അമ്മ തിടുക്കപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു:

"വേണ്ട മോനെ! നിനക്കു നല്ല വണ്ണം സുഖമാവട്ടെ!"

ബെററിയുടെ കണ്ണിൽ പേടി ഒളി ഞ്ഞുനില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി.

കണ്ണടച്ചുകിടന്നു.

സോഫി ആസ്പത്രിയിൽ വരാതി രുന്നതെന്തുകൊണ്ടായിരിക്കും? തന്റെ എല്ലാമായ സോഫി. തന്റെ എഴു ത്തിനു്, ആദ്യമായും അവസാനമായും തന്ന മറുപടിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന തോർത്തു:

"....ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും എനിക്കു മറക്കാനാവില്ല"

എന്നിട്ട് ഇപ്പോ........

കവിത കൊടുത്ത പിറേറന്ന് ചോദിച്ചു:

"—ഉഷസ്സിനു് അരുണിമയോ, ധവളിമയോ?"

തമാശാണു തോന്നിയതു്?.

"വല്ല മലയാളം വാദ്ധ്യാരോടും ചോദിക്കു"

"മലയാളം വിദ്യാർത്ഥിയാണല്ലോ. തന്നെയുമല്ല; എഴുതിയ ആളിനറിയി ല്ലെങ്കിൽ പിന്നെങ്ങനാ?"

"ആരാ എഴുതിയതു്? പ്രീ ഡിഗ്രി ക്കാരി സോഫി ജോർജ്ജ് ഞാനല്ല ല്ലോ!"

പൊന്നിന്റെ നിറമുള്ള നിമിഷ ങ്ങഴ് കരിഞ്ഞുനില്ക്കെ—

"തീർച്ചയായും അരുണിമയാണ്; നിന്റെ കവിളിലേതുപോലെ"

"അത്ര കളിയാക്കേണ്ട"

Scanned with CamScanner

അരുണിമ പരന്നൊഴുകി.

താനും ചേർന്നൊഴുകി.

നിർവൃതിയുടെ നീലിച്ച നീർക്കയത്തിൽ നിലകിട്ടാതുഴറി.

"ഉഷസ്സിൽ പടരും അരുണിമ പോലെ...."

"എന്തായിതു്? നല്ല പാട്ടാണല്ലോ"

"ങേ!"

"കണ്ണടച്ചുകിടന്നാണോ പാടുന്നതു്? ഞാൻ കുറെ വിളിച്ചല്ലോ"

ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് മറിച്ചുനോക്കുന്ന സിന്ധു!

വിളറിയ മുഖഭാവം!

ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു:

"അതെ. അരുണിമയാണ്"

"എന്തു്? അരുണിമയോ? എന്തൊക്കെയാ പറയുന്നതു്!"

"സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ മലയാളം വാദ്ധ്യാരോടു ചോദിച്ചുനോക്കൂ!"

"മലയാളമോ? ബെററീടമ്മേ, ഒന്നു വേഗം ഇങ്ങുവന്നേ!"

"അതെ; മലയാളം. ദ്രാവിഡവംശജയായ മലയാളം!"

സിന്ധു മിഴിച്ചുനിന്നു. ചുണ്ടുവിടന്നിരുന്നു!

മലയാളം, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണ് എന്നു പറയാനായിരിക്കും ഭാവം! "പൊട്ടിപ്പെണ്ണ്!"

അമ്മച്ചി ഓടിവന്നു. അദ്ഭുതമാണു മുഖത്തു്. അമ്മച്ചിയും വിശ്വസിക്കില്ലായിരിക്കും!

"അതേ അമ്മേ. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നല്ല. എത്ര തെളിവു വേണമെങ്കിലും നിരത്താം."

"മോനെ!"

പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. വിഡ്ഢികളോടു് സംസാരിക്കാതിരിക്കുന്നതു തന്നെ ബുദ്ധി!

"ദുർജ്ജനേഷു കിമുത്തരം!"

സിന്ധു മൂക്കിൽ വിരൽവച്ചുനിന്നു. അമ്മയുടെ കവിളിൽ കണ്ണീരു പടരുന്നു!

തനിക്കു ദുഃഖമില്ല. ദുഃഖിക്കുന്നതു് വിഡ്ഢിത്തമാണു്! ഒരു ശ്ലോകം ഓർമ്മ വരുന്നു. ചൊല്ലിക്കളയാം:

"ഗതാ സൂന ഗതാസൂംശ്ച
നാനുശോചന്തി പണ്ഡിതാഃ"

"മോനെ, നിനക്കെന്താടാ?"

ആലോചിക്കാൻ സമ്മതിക്കില്ല.

അമ്മ പുറത്തേയ്ക്കു തിടുക്കപ്പെട്ടു പോയപ്പോൾ സന്തോഷമായി. ഇനി എത്ര വേണമെങ്കിലും ആലോചിക്കാം.

തമിഴിൽനിന്നു വേർപെട്ടുപോന്ന മലയാളത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ വിവിധ നാഴികക്കല്ലുകളെണ്ണിക്കിടക്കുമ്പോൾ അവിടെയെത്തിയ തോമാച്ചേട്ടനോടു അമ്മ പറയുന്നതു കേട്ടു:

"ഓടിച്ചെന്നു് ഒരു കാറു പിടിച്ചോണ്ടു വാടാ മോനെ! അവനി... തീരെ പാടില്ല. ഇപ്പത്തന്നെ ആസ്പത്രിലെത്തിക്കണം. പിതാവേ; എന്നെ ഇങ്ങനെ പരീക്ഷിക്കല്ലേ. വന്നിട്ട് ഇന്നു രണ്ടല്ലേ ആയുള്ളൂ."

ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

അമ്മയുടെ പിന്നാലെ, കുരുത്തോല പോലുള്ള മുഖവുമായി സിന്ധുവും മുറി വിട്ടുപോയി.

അറുക്കാൻ കെട്ടിയ കുഞ്ഞാടിന്റെ പരിഭ്രമം ഓർമ്മവന്നു, വാതിൽപ്പടിയിൽ പിടിച്ചു് ഉള്ളിലേക്കു നോക്കി അലറിക്കരയുന്ന ബെററിയുടെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ!

അടക്കിയാലൊതുങ്ങാത്ത ചിരിവന്നു.

ചിരിച്ചു. പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ചിരിയാണു ലോകം; ചിരിമാത്രമാണു് ലോകം!

ചിരിയിൽ ലോകം നിറയട്ടെ.

ചിരിയിൽ ലോകം ഒഴുകട്ടെ.

ഒന്നല്ല; മൂന്നല്ല; പതിനാലുലോകം!

ഒഴുകട്ടെ; നിറഞ്ഞൊഴുകട്ടെ.

കവിഞ്ഞൊഴുകട്ടെ.

കൂലം കുത്തിപ്പായട്ടെ.

പ്രളയം വരട്ടെ.

ചിരിയുടെ പ്രളയം!

■■

Scanned with CamScanner

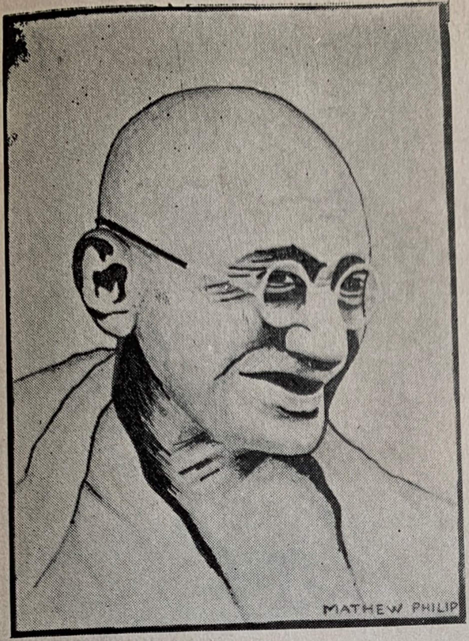

Mathew Philip I M.Sc

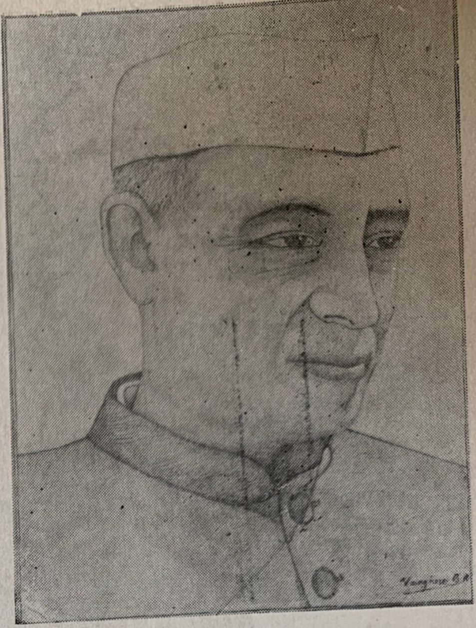

Varghese B. K.

★ *OUR BUDDING ARTISTS*

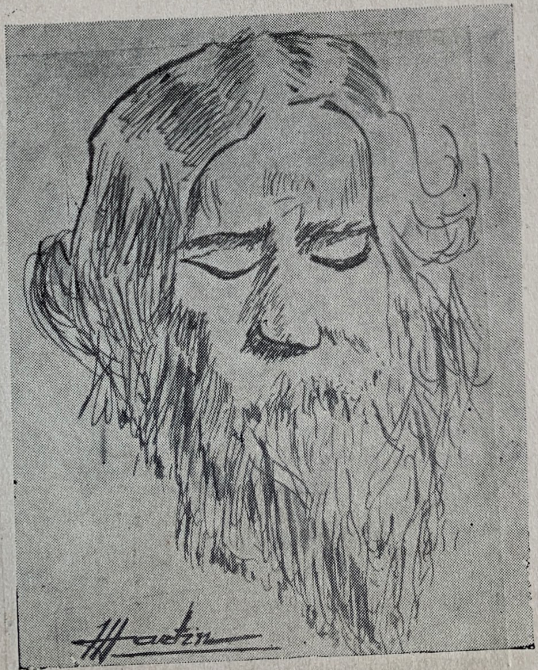

Martin II B.A.

Scanned with CamScanner

M. G. Sudheer

R. S. Thampi (I B.A.)

R. S. Thampi (I B. A.)

Scanned with CamScanner

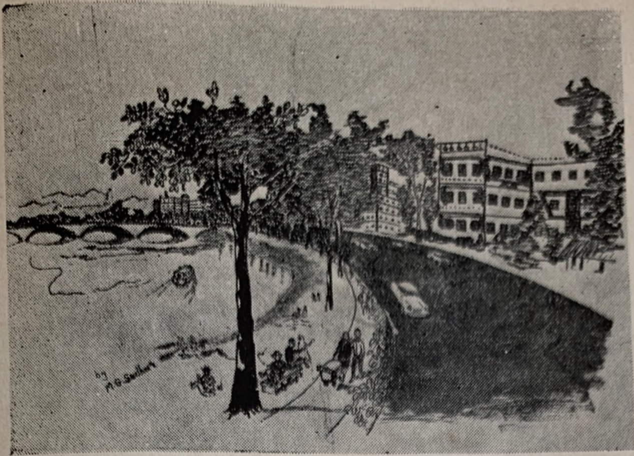

M. G. Sudheer

P. Gangadharan III B. Sc.

M. G. Sudheer

Scanned with CamScanner

ANNUAL SPORTS

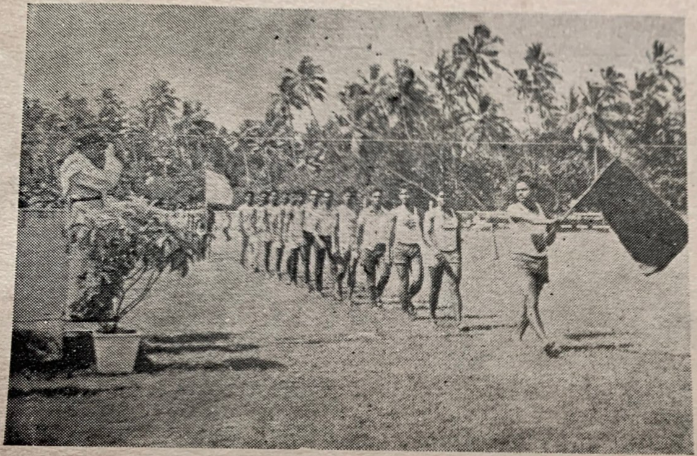

March Past

Over the hurdles

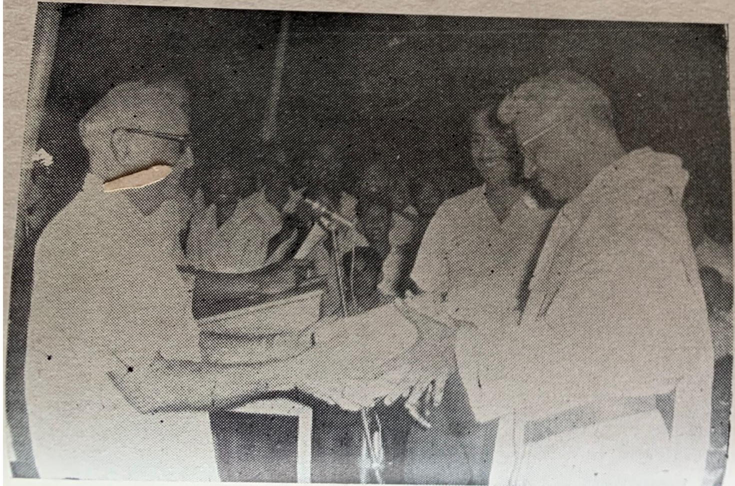

Scanned with CamScanner

College Annual
Sports Meet
Flag hoisting

College Athletic Association

Scanned with CamScanner

College Basket ball team: Runners up Mar Thoma Tournament

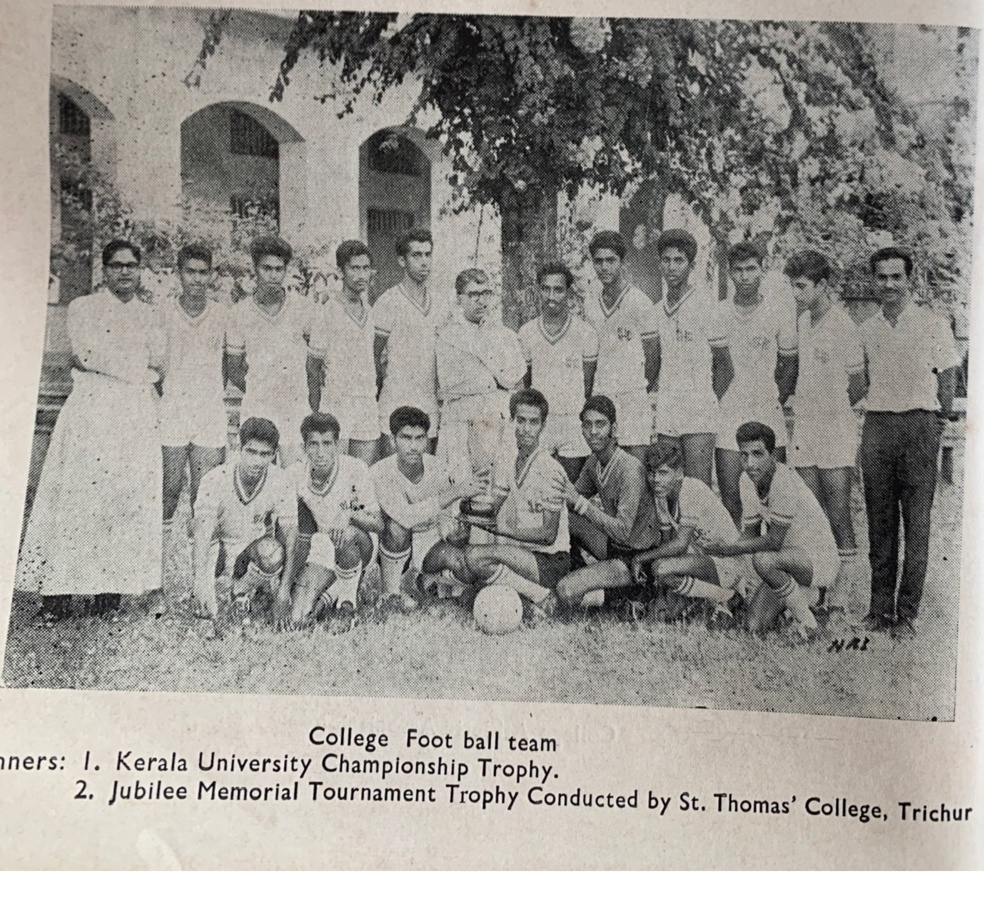

College Foot ball team

Winners: 1. Kerala University Championship Trophy.

2. Jubilee Memorial Tournament Trophy Conducted by St. Thomas' College, Trichur

Scanned with CamScanner

College Volleyball team

College Gymnastic team: Champions Kerala University

Scanned with CamScanner

College Ball-Badminton Team
Kerala University Champions, Ernakulam District Inter-Collegiate Champions

University Trophies won by the College 1970-71

1. Kerala University Championship Trophy in Football
2. Kerala University Championship Trophy in Ball Badminton
3. Kerala University Championship Trophy in Weight Lifting
4. Kerala University Runners up Trophy in Cricket
5. Kerala University Runners up Trophy in Athletics

Scanned with CamScanner

College Hockey team

White House
Intra-mural
Champions in Games

Scanned with CamScanner

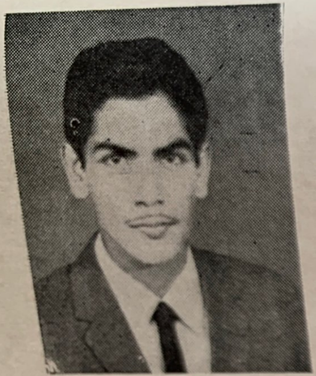

Ittiachan (Senior Champion)

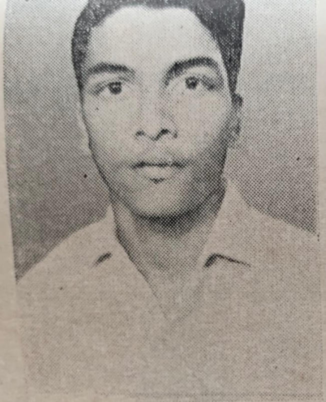

Hari K. A. (JuniorChampion)

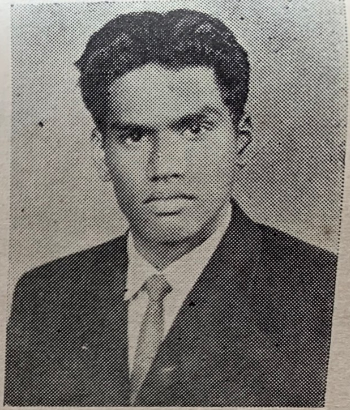

Joseph K. J. (General Captain)

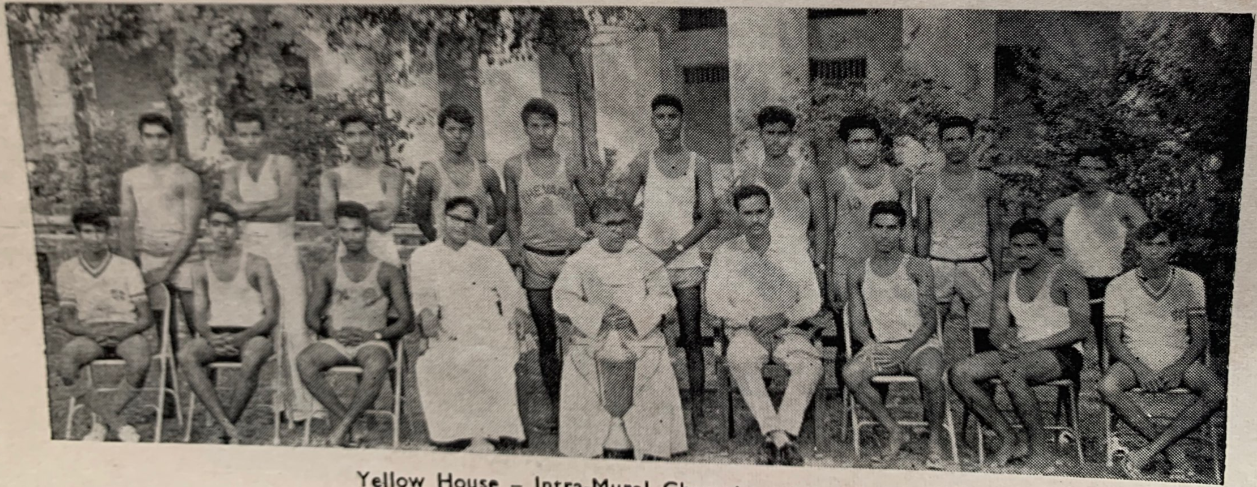

Yellow House – Intra-Mural Champions in sports

Scanned with CamScanner

College Cricket team
Runners up
Kerala University

College Athletic tea
Won 2nd place in
Kerala University
Sports Meet

Scanned with CamScanner

Office Bearers of Social Service League

SOCIAL SERVICE LEAGUE IN ACTION

Scanned with CamScanner

ചെറുകഥ

യാത്ര

തങ്കപ്പൻ കെ. കെ. III B Sc. (Physics)

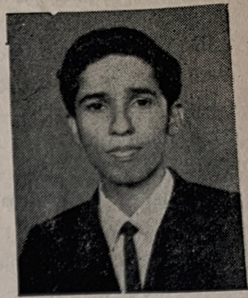

ട്രെയിൻ വരുവാൻ ഇനി പത്തുമിനിററുകൂടിയുണ്ടു്. ഒരു സിഗരററു് വലിക്കാം.

അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട.

അയാൾ വീണ്ടും സിഗരററു പോക്കററിലിട്ടു.

ട്രെയിൻ വന്നാലുടൻ വലിഞ്ഞുകയറണം. ഏതെങ്കിലുമൊരു സീററു് ഒഴിവു കാണാതിരിക്കുമോ? ടി. ടി. ആറിനു എന്തെങ്കിലും "മടക്കി"ക്കൊടുത്താലതു് റിസർവ്വ് ആകുകയും ചെയ്യും. ചൂളംവിളിച്ചലറിപ്പാഞ്ഞു വണ്ടി വരുന്നതയാൾ കണ്ടു. പെട്ടിയും ബെഡ്കവറും പ്ലാററുഫാമിനരുകിലേയ്ക്കു മാററിവച്ചു.

ചൂളംവിളി നിലച്ചു. വണ്ടിച്ചക്രങ്ങൾ നിശ്ചലങ്ങളായി.

തിക്കിത്തിരക്കിനിടയിലൂടെ അയാളകത്തു കയറി. പെട്ടിയും ബെഡ്കവറും കൂലിക്കാരൻ ജാലകത്തിലൂടകത്തേയ്ക്കു തന്നു.

നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുകച്ചുരുളുകൾ ചുമച്ചു തുപ്പിക്കൊണ്ടു് വണ്ടി ചലിച്ചുതുടങ്ങി.

ജനനിബിഡമായ നഗരത്തെ പിന്നിട്ടു വണ്ടി അതിവേഗം പാഞ്ഞുതുടങ്ങി.

കമ്പാർട്ടുമെൻറ് മുഴുവൻ കണ്ണോടിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരും യുവതികളുമാണു കൂടുതൽ. മുറുക്കിച്ചുവപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വൃദ്ധന്മാർ പിന്നിട്ടുപോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കുകയാണു്. എവിടെയെങ്കിലുമൊന്നിരിക്കണമല്ലോ?

അയാൾ മനസ്സിലോർത്തു.

അയാൾ നില്ക്കുന്നതിനു മുൻപിൽ രണ്ടു സീററൊഴിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടു്. ഒന്നിൽ എന്തൊക്കെയോ സാധനങ്ങൾ നിറച്ചു ഒരു ബാസ്കററിരിക്കുന്നു. ആ സീററിലേയ്ക്കു മിഴിയുറപ്പിച്ചുനിന്നപ്പോൾ സഹയാത്രക്കാരിലൊരുവൻ പറഞ്ഞു:

"ഒരു സീററവിടൊഴിവുണ്ടു്"

ഒരു മഞ്ഞച്ചിരിയോടുകൂടി ജാലകത്തിനടുത്തുള്ള സീററിലയാളിരുന്നു. അതിനു താഴെയായി പെട്ടിയും ബെഡ്കവറും വച്ചു.

ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം.

ശൂന്യമായ കുറെ നിമിഷങ്ങൾ!

അടുത്ത സീററിൻെറ അവകാശി വന്നു. ഒക്കത്തു പിച്ചനടക്കാനറിയാത്തൊരു കൊച്ചുകുഞ്ഞു്. അവൾ അയാളോടു ചേർന്നുള്ള സീററിലിരുന്നു.

അയാൾ അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി.

സ്ഥലകാല ചലനങ്ങളറിയാതൊരു നിമിഷമയാളിരുന്നുപോയി.

..............അയാളുടെയെല്ലാമായമ്മിണിക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ചോർത്തു.

കഴിഞ്ഞുപോയ എട്ടുവർഷംകൊണ്ടമ്മിണിക്കുട്ടി വളർന്നുകാണും. അമ്മിണിക്കുട്ടി വലുതായാലത്തെ ആകാരഭംഗി അടുത്ത സീററിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയിലയാൾ കണ്ടു.

Scanned with CamScanner

...............എട്ടുവഷ്ത്തിനപ്പുറത്തൊരു രാത്രിയിൽ അമ്മിണിക്കുട്ടിയോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. ഇന്നത്തെപ്പോളതോർത്തുപോകയാണ്. ചെറുപ്പം മുതലൊന്നിച്ചാണ് വളർന്നതും പഠിച്ചതും. അതുകൊണ്ടുതന്നാണകലാൻ വയ്യാത്ത ബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടും പോയതു്.

പക്ഷെ താനകന്നുപോയില്ലേ?

നീണ്ട എട്ടുവഷം!

വീട്ടുകാക്കും നാട്ടുകാക്കുമവനൊരു കുടിയനായിരുന്നു.

ചൂതുകളിക്കാരൻ.

അപ്പൻ സമ്പാദിച്ചതു് മുന്തിയക്കുറും ധൂലച്ചു. അമ്മയും സഹോദരിമാരും വെറുത്തു. അപ്പനു് കാണുന്നതുപോലും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ഒരാൾ മാത്രം വെറുത്തില്ല – സ്നേഹിച്ചു – ഉപദേശിച്ചു. മാറിൽ തലചായ്ച്ചുനിന്നു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

അമ്മിണിക്കുട്ടി.

അവളുടെ കണ്ണുനീരിനെന്റെ മുൻപിൽ മാത്രം നിവ്വികാരനായിനിന്നു. അവസാനം അതു തീരുമാനിച്ചു.

നാടുവിടണം.

ആരോടും യാത്രപറഞ്ഞില്ല, അമ്മിണിക്കുട്ടിയോടുമാത്രം. ഗോപിയേട്ടൻ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. കരവലയത്തിനുള്ളിലൊതുങ്ങി നിന്നവൾ പറഞ്ഞു.

ജീവിതത്തിലാദ്യമായി രണ്ടിററു കണ്ണുനീരവളുടെ മാറിലേയ്ക്കുരുണ്ടുവീണു.

അതിനുശേഷം നീണ്ട എട്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു. എവിടെയാണെന്നാരുമറിയരുതു്. അതുകൊണ്ടവൾക്കുപോലും കത്തയച്ചില്ല.

മദിരാശി നഗരത്തിലൊരു ടാക്സിക്കാരനായി താനും ജീവിച്ചു. സ്വന്തമായിത്തിരി പണമുണ്ടാക്കുക. നാട്ടിൽ പോകണം. നാലുപേരറിയ്കച്ചെയ്തു കൊച്ചമ്മിണിയെ തന്റെ സ്വന്തമാക്കണം. അങ്ങനൊരു പുതിയ ജീവിതമാരംഭിക്കണം...........

മുട്ടലമായ കരങ്ങൾ ദേഹത്തു സ്പർശിച്ചപ്പോളയാൾ ചിന്തയിൽനിന്നുണന്നു.

അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള അവളുടെ ഓമനക്കുട്ടൻ അയാളുടെ മടിയിലു കയറാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിയ്ക്കാതെ ഏതോ അഗാധമായ ദുഃഖ സാഗരത്തിൽ നീന്തിത്തുടിയ്ക്കുകയാണവൾ.

അയാൾ മുറിനോക്കി.

കുട്ടിയെ പിടിച്ചു മടിയിലിരുത്തിയതിനുശേഷം സാരിത്തലപ്പുകൊണ്ടവൾ കണ്ണുനീർ തുടച്ചു. അവൾ കരയുന്നതയാൾ കണ്ടു. എന്തിനാണവൾ കരയുന്നതു്. മനസ്സിന്റെ ദു;ഖമാണ്. താങ്ങാനാവാത്ത കട്ടത്തഭാരം അവളുടെ മുഖത്തു പ്രകടമായിരുന്നു.

ഉണങ്ങിവരണ്ട കുന്നുകളേയും വററിയുണങ്ങിയ പുഴകളേയും പിന്നിട്ട് ഒരു കുലയാളിയെപ്പോലെ വണ്ടി പായുകയാണ്.

ചീട്ടുകളി ശ്രദ്ധയിൽ മാത്രം കഴിയുകയാണ് മററു യാത്രക്കാർ. അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള സുന്ദരിയായ അവൾ കരയുന്നതു് അവരാരും കണ്ടില്ല. അവളെ അവരൊട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല.

അയാൾ മാത്രം അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അയാളെ മാത്രം അവളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എന്തിനാണവൾ കരയുന്നതു്. ഒരു കുട്ടിയുമായൊററയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നതെവിടേയ്ക്കായിരിക്കും. ആ കുട്ടിയ്ക്കച്ഛനില്ലെ? ഇതൊക്കെയറിയണമായിരുന്നു.

ചോദിക്കാനുള്ള ധൈര്യം മാത്രമയാൾക്കില്ലായിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ വണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ നിറച്ച കുട്ടകളുമായി ബാലന്മാർ വണ്ടിയ്ക്കുകത്തേയ്ക്കു കയറി.

"ആറഞ്ചു്," "വാളപ്പഴം." "മുന്തിരി"

ബാലന്മാരുടെ താളാത്മകമായ ശബ്ദം കാതുകളിൽ തുളച്ചുകയററി.

"ഏയ്‌ യാറഞ്ചു്" അയാരം വിളിച്ചു. താങ്ങിപ്പിടിച്ച കുട്ടയുമായി ബാലൻ വന്നു.

"നാലെണ്ണമൊരു രൂപയ്" ചോദിക്കാതെതന്നെ വില പറഞ്ഞു.

വാസിൽ മുഴങ്ങി. വണ്ടി ചലിച്ചു തുടങ്ങി. പേഴ്സിൽനിന്നൊരു രൂപയെടുത്തുകൊടുത്തു. നാലോറഞ്ചു്.

ഒന്നു കൈയിലെടുത്തു. മൂന്നെണ്ണം ബാസ്കററിലിട്ടു സീററിനു താഴെ വച്ചു.

ആറഞ്ചു കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള അവളുടെ കുസൃതിക്കുട്ടൻ തന്നെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു.

കുട്ടയിൽ നിന്നൊരോറഞ്ചെടുത്തവനു നീട്ടി. കുഞ്ഞിക്കൈയ്കരം നീട്ടി അവനതു വാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു.

"മോനതു വേണ്ട....ചീത്ത"

അവരം മോനെയെടുത്തു മാറോട്ചേർത്തുപിടിച്ചു. അവന്റെ പിഞ്ചിളം ചുണ്ടുകരം ചുവന്നു. പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. രണ്ടുകൈകളും നീട്ടി അയാളിലേയ്ക്കു വരുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഇതു കുട്ടികരംക്കു നല്ലതാണ്. ഒരെണ്ണം അവൻ തിന്നട്ടെ"

അയാരം പറഞ്ഞു.

അയാളൊരോറഞ്ചെടുത്തവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ നിന്നു. അവളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. മണിക്കൂറുകരം പലതു് പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. സിന്ദൂരക്കുറി ചാർത്തിയ സുന്ദരിയായ സായംസന്ധ്യ ഇരുളിന്റെ കരാളവക്ത്രത്തിലകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. മിന്നാമിനുങ്ങുപോലത്തെ കുടിലുകളിലെ വെട്ടത്തെ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടു് വണ്ടിയതിവേഗം പാഞ്ഞുപോയി.

ജാലകത്തിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന കാററിനു വല്ലാത്ത തണുപ്പുതോന്നി.

...........വണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. ചീട്ടുകളിക്കാർ കളിനിർത്തിയെഴുന്നേററു. എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടാകാമെന്നാണവരുടെ ഭാവം.

പലരും കരസ്ഥമാക്കിയരുന്ന ടിക്കററുമായുണ്ണാനിറങ്ങിപോയി.

ഇതൊന്നുമറിയാതെ അവളുടെ ഓമനക്കുട്ടൻ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്നു കളിക്കുകയായിരുന്നു.

"നമുക്കു ചോറുണ്ണാം"

അയാളവനോടായി ചോദിച്ചു. എന്തോ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലവൻ തലയാട്ടി.

ചോറും കറിയും നിറച്ച ട്രേയുമായി വെയിററർ വന്നു.

"രണ്ടു ചോറുവേണം"

വെയിറററോടു പറഞ്ഞു.

ഒരു ട്രേ അയാളുടെ മുന്നിൽ വച്ചു. മറെറാന്നവരംക്കും........

"എനിക്കു വേണ്ട"

ഇഴകിവീണ സാരിത്തുമ്പ് ശരിയാക്കുന്നതിനിടയിലവരം പറഞ്ഞു.

"അവിടെ വയ്ക്കു...."

വെയിററർ ട്രേ വച്ചിട്ടുപോയി.

അയാളവളെ നോക്കിയൊന്നുറിച്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. "ഏതായാലുമതു കഴിക്കൂ"

ഒരു തമാശെന്നോണമയാരം പറഞ്ഞു.

അവളൊന്നു ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ചിരി അവളുടെ മുഖത്തു പ്രകടമായിരുന്ന വേദനയിൽ മാഞ്ഞുപോയി.

ഓമനക്കുട്ടൻ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്നു. അയാളവനു ചോറുവാരിക്കൊടുത്തു.

"മോനിങ്ങു വരൂ. അമ്മ ചോറു വാരിത്തരാം" അവരം പറഞ്ഞു.

കുസൃതിക്കുട്ടനതു് കേട്ടതായി നടിച്ചില്ല.

"മോനച്ഛനില്ലേ?"

അയാളവനോടു ചോദിച്ചു.

അവൻ തലയാട്ടിയെന്തൊക്കെയോ

അവന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞു.

"മോൻറമ്മയുടെ പേരെന്താ....?"

അയാളവളെയൊളികണ്ണിട്ടു നോക്കി. അവളയാളെയും.

വേദനയുടെ ഛായം പൂശിയ ഒരു ലജ്ജ അവളിൽ വ്യക്തമായി. ആ ലജ്ജയവളുടെ സൌന്ദര്യത്തിനു മാററുകൂട്ടിയതുപോലയാൾക്കുതോന്നി.

"ചോററിനിയും വേണോ?"

"വേണ്ട........"

അവൾ പറഞ്ഞു.

നിമിഷം കൊണ്ടു കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു കൊച്ചു കുടുംബജീവിതം ആ വണ്ടിക്കുള്ളിൽ രൂപം കൊണ്ടു. വർഷങ്ങളിലൂടെ വാർത്തെടുത്ത കുടുംബജീവിതത്തെക്കാൾ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ആ നിമിഷങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

...........ഊണുകഴിഞ്ഞു. ട്രേയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. സഹയാത്രക്കാർ ഊണുകഴിഞ്ഞുവന്നു. മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെയകററാനും അടുപ്പിക്കാനും വേണ്ടി വണ്ടി പാഞ്ഞുതുടങ്ങി. ചീട്ടുകളിക്കാർ വീണ്ടും കളിതുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ഉറങ്ങണ്ടെ....കുട്ടിയെ ഇങ്ങുതരു.

അവൾ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്ന കുട്ടിയെ എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഉറക്കം വരുന്നില്ല. മറുപടിപറയാതുറങ്ങുന്നില്ല."

"എന്തിനു്"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"കുട്ടിയുടെ അച്ഛന്റെ പേരു"

അവൾ മുഖം തിരിച്ചു. എങ്ങനിന്നോ ഒരു വേദനയുടെ കരിനിഴൽ ആ മുഖത്തു പ്രകടമായി. കണ്ണുനീർമുത്തുകൾ ഉരുണ്ടുരുണ്ടു താഴെ വീണു.

"എന്താണു കരയുന്നതു് കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയോ.

അയാൾ തിരിഞ്ഞിരുന്നു.

മരിച്ചുപോയി.

സാരിത്തുമ്പുകൊണ്ടവൾ കണ്ണുനീർ തുടച്ചു.

എങ്ങനെ........?

അയാൾ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു.

"ലാബട്ടറി ടെക്നീഷന്റായിരുന്നു. ലാബട്ടറിയിൽ സ്പോടനമുണ്ടായി."

അതു പറഞ്ഞു മുഴപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി.

ഒരു നിമിഷമയാൾ നിശ്ചലനായിരുന്നു. പിന്നെയവളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അനിശ്ശബ്ദതയ്ക്കു വിരാമമിട്ടു.

"എവിടാണു വീടു്"

"തൃശ്ശൂർ"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"ങേ........തൃശ്ശൂർ" ആ ശബ്ദം അയാളിൽനിന്നും അവ്യക്തമായി പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു.

"തൃശ്ശൂരെവിടെ"

"ദയവുചെയ്തു കൂടുതലായൊന്നും ചോദിക്കരുതു്."

അതുപറഞ്ഞിട്ടവൾ കാൽമുട്ടിൽ തലചായ്ച്ചിരുന്നു് യേങ്ങിയേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

"അമ്മിണിക്കുട്ടി"

അയാളറിയാതെ ശബ്ദിച്ചുപോയി.

ആ ശബ്ദം കേട്ടവളൊന്നു ഞെട്ടിയതുപോലയാൾക്കു തോന്നി.

തനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞു തന്നെയാത്രയാക്കിയ അമ്മിണിക്കുട്ടി.

അവൾ........

........ഒരിക്കലും അവളായിരിക്കയില്ല. മറെറാരു പുരുഷനെ വിവാഹം കഴിക്കാനവൾ പ്രേരിതയാവുകയില്ല.

എങ്കിൽ........

തന്നോടൊന്നും വ്യക്തമായിപ്പറയാത്തതെന്തായിരിക്കും. നിമിഷനേരത്തെ പരിചയം മൂലം അവളുടെ ജീവിതചരിത്രം തന്നോടു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ? അതോർത്തയാൾ ആശ്വസിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

എങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്സിൽ എന്തൊക്കെയോ ചിന്താശകലങ്ങളുറഞ്ഞു കൂടുകയായിരുന്നു.

Scanned with CamScanner

അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള അവളുടെ ഓമനക്കുട്ടൻ അയാളുടെ മടിയിൽ ക്കിടന്നുറങ്ങിയതറിഞ്ഞില്ല. അസ്വസ്ഥമായ ചിന്തകളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ് അയാളും ചാരിയിരുന്നുറങ്ങി.

അപ്പോഴും അവളേങ്ങിയേങ്ങിക്കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതൊന്നും അറിയാതെ "കളി" ശ്രദ്ധയിൽ മാത്രം കഴിയുകയാണ് സഹയാത്രക്കാരിൽ പലരും, ചിലർ ഉറക്കം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

..................നീണ്ട നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവൾ തലയുയർത്തി അയാളെ നോക്കി. അയാൾ ചാരിയിരുന്നുറങ്ങുന്നു. മടിയിൽ അവളുടെ കുട്ടിയും. കണ്ണിമയ്ക്കാതെ അവളല്പനേരമതു നോക്കിയിരുന്നു. അവളുടെ മനസ്സിൻെറ തിരശ്ശീലയിൽ ഭൂതകാലസ്മരണകളുടെ നിഴലുകൾ പതിഞ്ഞുതുടങ്ങി.

............അന്നൊരു രാത്രിയിൽ ആ മടിയിൽ തലവച്ചുകിടന്ന് എന്തെല്ലാം വാഗ്ദാനങ്ങളാണ് കൈമാറിയത്.

ഗോപിയേട്ടൻ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാം!

ആ മടിയിൽക്കിടന്നു പറഞ്ഞ വാഗ്ദാനം പാലിയ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നുപോലും അറിയിച്ചില്ല. വീട്ടുകാരുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയതതുമൂലമാണ്.

ഗോപിയേട്ടൻ എട്ടുവർഷത്തിനു ശേഷം നാട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്നു: അമ്മിണിക്കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ.

ഗോപിയേട്ടാ അങ്ങയുടെ യാത്ര വിഫലമാണ്. അമ്മിണിക്കുട്ടി ഭാര്യയാണ്. ഭർത്താവ് മരിച്ച വിധവ. അമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ മണിക്കുട്ടനാണ് ഗോപിയേട്ടൻെറ മടിയിൽ കിടക്കുന്നത്. ഇതറിഞ്ഞാൽ ഗോപിയേട്ടൻ അമ്മിണിക്കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കുമോ?

ഒരു നിമിഷംകൂടി അതു നോക്കിയിരിക്കാനവൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല: അവൾ കണ്ണുപൊത്തിക്കരഞ്ഞു.

............അയാളുടെ മടിയിൽനിന്നു കുട്ടിയെയെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു: കുട്ടിയുടെ മാറിൽ കിടന്ന അയാളുടെ കൈയ്പ്പിടിച്ചവൾ മെല്ലെയകത്തി. അയാളുണർന്നു....

അവളുടെ സാരിത്തുമ്പ് ഊർന്ന് അയാളുടെ മടിയിലേയ്ക്കു വീണു. അയാൾ അതെടുത്തവളുടെ തോളിലിട്ടുകൊടുത്തു.

"കുട്ടിയെ ഇങ്ങുതരു"

അവൾ മടിയിൽനിന്നും കുട്ടിയെ എടുത്തു.

അയാളെഴുന്നേററു.

അവൾ താഴെ വിരിച്ചു കിടക്കയിൽ കുട്ടിയെ കിടത്തി. അയാൾക്കു കിടക്ക വിരിച്ചുകൊടുത്തു.

അവൾ കുട്ടിയുമായി നിലത്തു കിടന്നു. അയാൾ സീററിലും.

അയാളവളെയും അവളയാളെയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

....കിഴക്ക് വെള്ളവീശിയപ്പോൾ വണ്ടി കേരളക്കരയിലൂടെ പാഞ്ഞുപോകുകയായിരുന്നു.

പച്ചപ്പട്ടുവിരിച്ച മലഞ്ചരുവുകളിലേയ്ക്കു നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല.

വണ്ടി തൃശ്ശൂർ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. സാധനങ്ങൾ പ്ലാററുഫാമിലേയ്ക്കിറക്കി. അവളുടെ പെട്ടിയും കിടക്കയും പോർട്ടറെടുത്തുവച്ചു.

"ഞാൻ ടാക്സിയിൽ പോകുകയാണ്"

അയാളവളോടായി പറഞ്ഞു.

"ഞാൻകൂടി വരുന്നു"

"എവിടേയ്ക്ക്?"

"ഗോപിയേട്ടൻെറ കൂടെ"

"ങേ്ഹേ........"

അയാളൊന്നു ഞെട്ടി.

അവൾ കുട്ടിയെ മാറോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു.

അവളുടെ മുഖകമലം വാടി.

Scanned with CamScanner

അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ സപ്തനാഡികളും സ്തംഭിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആരെങ്കിലും പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ വീഴുമെന്നായപ്പോൾ അയാൾ താഴെയിരുന്നു.

“എന്നോടു ക്ഷമിക്കു ഗോപിയേട്ടാ”

അവൾ ഹൃദയം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവളുടെ ചൂടുള്ള കണ്ണുനീർക്കണങ്ങൾ ഓമനക്കുട്ടന്റെ മാറിലൂടുരുണ്ടു താഴേയ്ക്കു വീണു. അയാളും കരഞ്ഞുപോയി.

വർഷങ്ങളായി മനസ്സിന്റെ മണിയറയിൽ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മോഹനസ്വപ്നങ്ങളുടെ മണിഗോപുരങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞു താഴേയ്ക്കുവീഴുന്നതുപോലയാൾക്കു തോന്നി.

നിമിഷനേരം കഴിഞ്ഞയാളെഴുന്നേററു.

“അമ്മിണിക്കുട്ടീ”

അയാൾ വിളിച്ചു.

“ഗോപിയേട്ടാ എനിക്കു മാപ്പു തരൂ”

അമ്മിണിക്കുട്ടീ

വീണ്ടും അയാളറിയാതെ ശബ്ദിച്ചു.

അവൾ അയാളുടെ അടുത്തേയ്ക്കു നീങ്ങിനിന്നു. അവളുടെ മാറോടു പററിച്ചേർന്നിരുന്ന ഓമനക്കുട്ടൻ അയാളെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു. അയാളവന്റെ നേരെ കൈയ് നീട്ടി.

അവൻ അയാളുടെ കയ്യിലേയ്ക്കു ചെന്നു. അവനെ മാറോടണച്ചു മൃദുലമായ കവിളിണകളിലൊന്നു രണ്ടു ചുടു മുത്തം നൽകി.

അവളുടെ കവിളിണകളിലൂടെയപ്പോഴും കണ്ണുനീരൊഴുകുകയായിരുന്നു.

പരിസരം മറന്നയാളുടെ കൈയ് അവളുടെ കവിളിൽ തലോടി.

....മൂന്നു നാലു തുള്ളികളൊന്നിച്ചുരുണ്ടു താഴേയ്ക്കു വീണു.

വേദന തളംകെട്ടിനിന്ന അവളുടെ മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി പൊട്ടിവിരിഞ്ഞു:

അതു് ഒപ്പിയെടുക്കാൻ കഴിയാതെ അയാളവളെത്തന്നെ നോക്കിനിന്നുപോയി.

Manuel Industries
H. O. (North) Ernakulam
COCHIN-18.
KERALA
Br: **Anand Bazar, Cochin-16.**

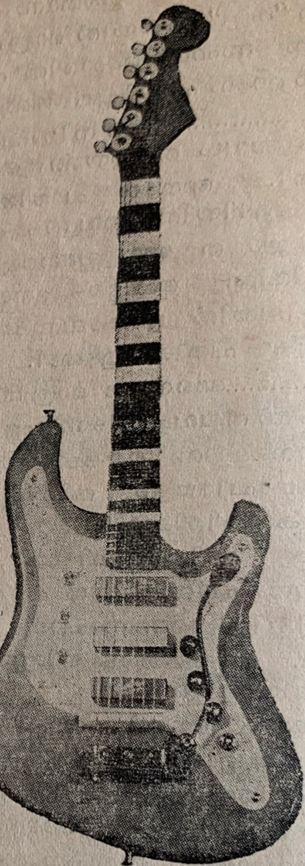

SPECIALISTS! in Giutars, Thampuras, Veenas, Sitars, Thabla, Dugga, Bongoo, Sports goods, Organs etc.

മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെ അകററാനും അടുപ്പിക്കാനും വേണ്ടി അപ്പോഴും ഒരു ട്രെയിൻ അതിലെ പാഞ്ഞുപോകുകയായിരുന്നു.

★★

Scanned with CamScanner

● ജനനം ●

എ. കെ. സുകുമാരൻ

ഇളവെയിൽ വീണ ഒതുക്കുകൾ. അരമതിലിൽ ഇരുന്നു മുറുക്കുന്ന മുത്തശ്ശി. മാറിൽ പുസ്തകവുമടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ ഒതുക്കുകൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ മുത്തശ്ശി:

"എന്തിനാ കുട്ടീ ഇന്നു കോളേജീപ്പോണെ? അമ്മ സുഖംല്യാതിരിക്കാണെന്ന് നിശ്ശേല്യേ?"

ഒന്നും പറയാതെ, തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ നടന്നു. മനസ്സിലെ അമർഷം കാലുകൾക്കടിയിൽ, മുററത്തെ മണലിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നു. അച്ഛനോടു് വെറുപ്പുതോന്നി; അമ്മയോടും.

തിരക്കുള്ള ബസ്സിൽ നുഴഞ്ഞുകയറി, മുകളിലെ കമ്പിയിൽ തൂങ്ങിനിൽക്കുമ്പോൾ പുറകിൽ മനഃപൂർവ്വം ഉരുമ്മിനില്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികൾ. പെൺകുട്ടികളുടെ ചെറിയൊരു പുഞ്ചിരിക്കുവേണ്ടി വലിയ വിഡ്ഢിത്തം പറഞ്ഞു് സ്വയം ഉറക്കെ ചിരിക്കുന്നവർ.

കോളേജിനു മുമ്പിൽ ബസ്സുനിന്നപ്പോൾ ഇറങ്ങി. ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ ക്ലാസ്സിൽ കയറി ഇരുന്നു. ഫസ്റ്റവ്വർ എന്താണ്? ഇംഗ്ലീഷല്ലേ? അതോ ബോട്ടണിയോ? സവിതയോടു ചോദിച്ചു:

"ഈ അവ്വറ് എന്താണു കുട്ടീ?"

"മലയാളം"

സാറു വന്നപ്പോൾ എഴുന്നേററു.

—ഇപ്പോൾ അച്ഛൻ ഡോക്ടരേയും കൂട്ടി വന്നിരിക്കും. അമ്മയുടെ നിലവിളി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും, മഴ പെട്ടെന്നു തോന്നപോലെ. പിന്നെ അതേതുടന്നു പെയ്യുന്ന മഴപോലെ........

സുനന്ദ തോളിൽ പിടിച്ചുകുലുക്കിയപ്പോഴാണ് അറിയുന്നതു്; സാറു് അററൻറൻസ് എടുക്കുകയാണ്. എഴുന്നേററു നിന്നു് ഹാജരു പറഞ്ഞു.

വിശ്വസാഹിത്യകാരനായ ടോൾസ്റ്റായിയെക്കുറിച്ചു് സാറു് പ്രസംഗിച്ചു. കുറച്ചുനേരം ശ്രദ്ധിച്ചു. ശ്രദ്ധ പതുക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അറിഞ്ഞില്ല.

—ഡോക്ടർ ഇപ്പോൾ വന്നുകാണുമോ? അച്ഛൻ തിരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടാകുമോ? മുത്തശ്ശിയുടെ നിർബ്ബന്ധം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ കിടക്കയിൽനിന്നും എഴുന്നേററുപോയതാണ് അച്ഛൻ, ഡോക്ടരെ വിളിക്കാൻ.

പൊട്ടിച്ചിരി. ആൺകുട്ടികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉയന്ന കൂക്കുവിളികൾ. ആകാംക്ഷയോടെ സുനന്ദയോടു ചോദിച്ചു:

"എന്താണ്?"

"ടോൾസ്റ്റായി അറുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ പതിമൂന്നു കുട്ടികളുടെ പിതാവായിപോലും! എന്നിട്ടും കഴിഞ്ഞില്ലാത്രെ!"

സാറു തുടന്നു:

"നേരത്തെ പറഞ്ഞപോലെ, മാംസദാഹം നിയന്ത്രിക്കാൻ ടോൾസ്റ്റായി മരണംവരെ ദുർബ്ബലനായിരുന്നു എന്നതിനു് ഈ ഒററ ഉദാഹരണം മതി. അദ്ദേഹം തൻെറ അനിയന്ത്രിതമായ മാംസ

Scanned with CamScanner

ദാഹത്തെക്കുറിച്ച് സ്വയം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്........"

"അന്നു ചുവന്ന ത്രികോണമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ, സാർ?"

പൊട്ടിച്ചിരികൾ, കൂക്കുവിളികൾ.

—കഴിഞ്ഞമാസം, നാല്പത്തഞ്ചാമത്തെ പിറന്നാളിൽ അമ്മ തന്റെ ഭാരിച്ച വയറുമായി സ്വയം വച്ചുവിളമ്പി. അന്നും മനസ്സുനിറയെ അസ്വസ്ഥതയായിരുന്നു; അമർഷവും. അന്നു രാവിലെതന്നെ ബാലേട്ടൻ ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഒടുവിൽ സന്ധ്യക്കാണ് വന്നുകയറിയതു്.

ഉച്ചവരെ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ക്ലാസ്സിലിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്ക് ലീവെഴുതിക്കൊടുത്ത് വീട്ടിലേയ്ക്കു നടന്നു. ടാർ ഉരുകിഒലിക്കുന്ന റോഡിലൂടെ, നദിയോടു് ചേർന്നുപോകുന്ന നടപ്പാതയിലൂടെ—

ആലുവാപ്പുഴയിലെ പുണ്യജലം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ഒഴുകുന്ന നദി. തീരത്തു വന്നടിഞ്ഞു് മരിക്കുന്ന അതിലെ ഓളങ്ങൾ. വേനലിൽ ഉണങ്ങിവരണ്ട് നീർച്ചാലുകളായി മാറുന്ന, വർഷകാലത്ത് കലങ്ങിമറിഞ്ഞു് മൺതിട്ടകളെ ഇടിച്ചു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് കരകവിഞ്ഞു് ഒഴുകുന്ന നദി. ഈ നദി എൻെറ ദുഃഖമാണ്. എൻെറ വേദനയാണ്........എൻെറ........ എൻെറ........

ഒതുക്കുകൾ കയറുമ്പോൾ വരാന്തയിൽ കിടക്കുന്ന അച്ഛൻ. സ്വന്തം ഛർദ്ദിയിൽ കമിഴ്ന്നു്, ബോധമററു് കിടക്കുകയാണ്. അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന മദ്യത്തിൻെറ ഗന്ധം. അതിൽ ആർത്തുപറക്കുന്ന ഈച്ചകൾ. ഗന്ധം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ അവൾ തളത്തിലേയ്ക്കു നടന്നു.

അമ്മയുടെ മുറിയുടെ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വാതിൽ. ഉള്ളിൽനിന്നും ഒലിച്ചു്, അലിഞ്ഞലിഞ്ഞു് ഇല്ലാതായിത്തീരുന്ന രോദനം. വേദനയെ കടിച്ചമർത്താനുള്ള ശ്രമം.

തളത്തിൽ കാലുംനീട്ടി ഇരിക്കുന്ന മുത്തശ്ശിയോടു ചോദിച്ചു:

"ഡോക്ടർ വന്നില്ലേ?"

"എവ്ടന്നു്! ദാ, അവൻ വിളിക്കാൻ പോയേച്ച് ഉള്ള കള്ളുംകുടിച്ചു വന്നു കെടക്കണ്! ഇപ്പ ഞാൻ ബാലനെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുണ്ട്."

ബാലേട്ടൻ വന്നോ? രാവിലെ അമ്മയ്ക്കു സുഖമില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇറങ്ങിപ്പോയ ബാലേട്ടൻ. വേദനയ്ക്കു കടിഞ്ഞാണിടാൻ, അസ്വസ്ഥതകളെ നിയന്ത്രിയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ജ്വാലപോലെ ഇറങ്ങിപ്പോയ ബാലേട്ടൻ—

സ്വന്തം മുറിയിൽ പോയി, മേശയിൽ കൈകുത്തി തലകുമ്പിട്ട് അവളിരുന്നു. പുറത്ത് കാറിന്റെ ഡോർ ശക്തിയായി അടയുന്ന ശബ്ദം. ഡോക്ടറായിരിക്കും.

അമ്മയുടെ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കുന്നതിൻെറ പ്രതിഷേധം കലർന്ന രോദനം; വീണ്ടും വാതിൽ അടയുന്നതിൻെറയും.

ബാലേട്ടൻ മുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ അവൾ എഴുന്നേററു.

"നീ എപ്പ വന്നു?"

"കുറച്ചേരായ്."

ബാലേട്ടൻ പോയപ്പോൾ കസേരയിലിരുന്ന് നോട്ടുബുക്കെടുത്ത് മറിച്ചു നോക്കി. പണ്ടെന്നോ താൻ കുറിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ദുഃഖത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കവിത പല ആവർത്തി വായിച്ചു.

അവളുടെ മനസ്സിൽ കടൽ ഇരമ്പി. തിരമാലകൾ പാറകളിൽ തലതല്ലിത്തകർത്തു. സഹസ്രഫണങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് തിര കരയിൽ ഓടിക്കയറി. മണ്ണുകാർന്നു്, വൃക്ഷങ്ങൾ കാർന്നു്, കുടിലുകൾ കാർന്നു്, മനുഷ്യരെ, മൃഗങ്ങളെ കാർന്നു്, കാർന്നുകാർന്നു് കടലിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി. അതിൽ സന്തുഷ്ടി കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചു് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. പിന്നെ കാർന്ന മണ്ണ് മറെറാരിടത്തു കൂട്ടി.

അവിടെ കരയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും അസ്വസ്ഥതകൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് കടൽ കിടന്നുപുളഞ്ഞു. യുഗങ്ങളായി വേദന ചുമക്കുന്ന കടൽ. അനാദിയായ കാലം മുതൽ ദുഃഖം പേറുന്ന കടൽ.......

പെട്ടെന്ന് തളത്തിൽ വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം. അകത്തുനിന്ന് ആരോ പറഞ്ഞു.

"കുറച്ചു ചൂടുവെള്ളം വേണം."

അടുക്കളയിലേയ്ക്ക് ആരോ ധൃതിയിൽ ഓടുന്ന ശബ്ദം. വെള്ളവുമായി മടങ്ങിവരുന്നതിന്റെയും. വീണ്ടും കനത്ത നിശ്ശബ്ദത!

തലകുമ്പിട്ടു വീണ്ടും കിടന്നു. വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞു്, പെട്ടെന്നുള്ള കരച്ചിൽ കേട്ട് തലപൊന്തിക്കുമ്പോൾ, പുറത്ത് എരിഞ്ഞടങ്ങിയ പകൽ.

"ള്ളേ....ള്ളേ....ള്ളേ...."

പായയിൽ ഞെളിഞ്ഞുകുത്തുന്ന ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞിന്റെ രൂപം നിമിഷനേരം മനസ്സിൽ തങ്ങിനിന്നു.

—ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരനുജൻ കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഒരനുജത്തികൂടി! എന്റെ ഒമ്പതാമത്തെ കൂടപ്പിറപ്പ്, ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു അതിഥിപോലെ, കുറുക്കന്റെ കല്യാണമുള്ള ഒരുദിവസം, വെയിലിൽ പെയ്യുന്ന മഴപോലെ.......

പതുക്കെ എഴുന്നേററു തളത്തിലേയ്ക്കു ചെന്നു. മുറിതുറന്നു പുറത്തുവരുന്ന വെയർപ്പിൽ കുളിച്ച ഡോക്ടർ.

"ഐ ആം വെരി സോറി. ഐ ഡിഡ് മൈ ബെസ്റ്റ്. ഒരു ജീവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു........ഐ കുഡ്നോട്ട് എക്സ്പക്ററ് ദാററ് ആംസോ...."

ഡോക്ടർ നടന്നു, ഇരുണ്ട പ്രകാശത്തിൽ ഒരു കറുത്ത നിഴൽപോലെ. അതു നോക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകളിൽ ഉരുണ്ടുകൂടിയ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി, അതു രണ്ടായി, നാലായി, എട്ടായി....നൂറായി....ആയിരമായി....

"ള്ളേ....ള്ളേ....ള്ളേ...."

പുതുജീവന്റെ എതിർപ്പ്. അകത്ത് മുത്തശ്ശിയുടെ ഊണത്തിലുള്ള കരച്ചിൽ.

● ●

DELUXE DRESS HOUSE

Thevara :: COCHIN-13.

Tailors, Readymade Garment Makers
Dryers X Drg Cleaners

"SERVICE IS OUR MOTTO"

Telegrams: "PAPER"

Telephone: 24700

ISMAIL & DEVASSY

MERCHANTS & AGENTS

P. B. NO. 95 Bazaar Road
MATTANCHERI, COCHIN-2.

Sole Distributors for: THE TITAGHUR PAPER MILLS CO., LTD.
THE GANGES PRINTING INK FACTORY LTD.
PARTNERS: M. ISMAIL, A. L. DEVASSY

Scanned with CamScanner

"നവാഗതൻ"

ശശിധരൻനായർ, വി: എ·
II P· D· C·

സത്യം മുഖം മറക്കാതെ വന്നൊററക്ക്
നില്ക്കുന്നിതാ നിന്റെ ചാരത്തു മുന്നിലായ്
പൊന്നാടയാലെ പൊതിഞ്ഞുസൂക്ഷിച്ച നിൻ
മന്നിലെ കാപട്യഭാണ്ഡങ്ങളൊക്കെയും
കെട്ടഴിച്ചെല്ലാം കണക്കെടുത്തീടവാ—
നിത്തീർത്ഥയാത്രയിൽ സത്യം കൊതിക്കയാം.
നിന്റെ സമ്പാദ്യവും കീർത്തിയും മോടിയും
നിന്റെയഹന്തയും സ്വാർത്ഥമോഹങ്ങളും
സത്യം വിശദമായ് വിശ്ലേഷണം ചെയ്തു
സത്യഫലങ്ങളറിയാൻ കൊതിക്കയാം
എന്താണൊഴിഞ്ഞുമാറീടാൻ ഝടുതിയിൽ
"മന്ത്രിതല"ത്തിൽ ശുപാർശക്ക് പോകയോ
വേണ്ട, വേണ്ടയ്യോ മരിച്ചുപോയ് മന്ത്രിമാർ
ആദ്യക്ഷണം, സത്യദർശനവേളയിൽ.
സത്യവിരോധികൾ ഒട്ടനേകം വെറും
കെട്ടുകഥകൾ പരത്തുമോർമ്മിക്കുക
സത്യം മരിച്ചുപോയിന്നലെ കണ്ടു ഞാ—
നജ്ജഡം — സത്യമെന്നാണയിട്ടും ചിലർ.
ഒട്ടും മുഖം കുനിയ്ക്കാതെ നിർലജ്ജമാ—
യൊട്ടൊന്നു നോക്കൂ സധീരമാത്മാർത്ഥമായ്
ഇപ്രപഞ്ചത്തിലെ ശാശ്വത സത്യത്തെ
യപ്പടി നഗ്നമായ്ക്കാണ്മിൻ; പഠിക്കുവിൻ!

● ●

With the best compliments from:-

CRYSTAL SANITARY WARES

MARKET ROAD ERNAKULAM COCHIN-11

Dealers in :: All Sanitary Equipments.

ടാജ് മഹൽ

ശശീന്ദ്രൻ, കെ. എസ്സ്.
1st B. A. 1672

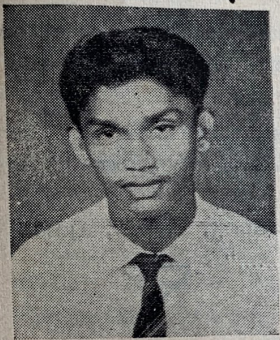

—"ഓ, അമ്മേ, എനിയ്ക്കിപ്പോൾ...."

—അമ്മയുടെ പൊട്ടിച്ചിരിയിൽ അയാളുടെ വാക്കുകൾ മുങ്ങി.

"—നിനക്കിപ്പോൾ കല്യാണം വേണ്ട, അല്ലേ—? അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കാരണംകൂടി പറഞ്ഞോളു, കുറെക്കൂടി കഴിയട്ടെയെന്ന്! അതല്ലേ ഫാഷൻ...."

"വിവാഹമൊക്കെ ആവാമല്ലോ. എന്തിത്ര തിരക്ക്"

അമ്മ നടന്നു മറയുന്നതിനിടയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതയാൾ കേട്ടു — "വിവാഹം ഒരു "വറുത്തിട"ലാണ്. അതില്ലാതെ ആരുടെ ജീവിതവും സ്വാദുള്ളതായിത്തീരില്ല"

വിവാഹം!

ഭാര്യ!

മക്കൾ!

ചുവന്ന ത്രികോണം........!

സ്റ്റാഫ് റൂമിലിരുന്നപ്പോഴും ചിന്ത മുഴുവൻ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

അവസാനം അയാൾ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി.

"—കാമുകി, ഭാര്യ, മക്കൾ, ചുവന്ന ത്രികോണം........!"

ലബോറട്ടറിയിലേയ്ക്ക് കടന്നുപോകുമ്പോൾ കുളിർമ്മയുള്ള ഒരു ചിരി അയാളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ചുണ്ടുകൾ പൂവിതളുകൾപോലെ വിടരുന്ന കുളിർമ്മയുള്ള ചിരി. മാദകമായ ചിരി. ആ ചിരി അയാളെ വശീകരിച്ചുകളഞ്ഞു.

അയാൾ ഒരു നിമിഷം സ്തബ്ധനായി നിന്നു. മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നത് അമ്മ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ്.

—വിവാഹം ഒരു വറുത്തിടലാണ്—

ചുണ്ടുകൾ പൂവിതളുകൾപോലെ വിടരുന്ന ഈ കുളിർമ്മയുള്ള ചിരിയൊന്ന് വറുത്തിട്ടാലോ—

അയാൾ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു. അവൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്. താനവളുടെ അദ്ധ്യാപകനും.

വിദ്യാർത്ഥിനി അദ്ധ്യാപകനെ പ്രേമിക്കുക! അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥിനിയെ പ്രേമിക്കുക!!

അവസാനം വികാരത്തിന്റെ മുൻപിൽ വിവേകം വഴിമാറിക്കൊടുത്തു.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി അദ്ധ്യാപകനെ പ്രേമിച്ചു! ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥിനിയെ പ്രേമിച്ചു!!

ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ക്ലാസ്സുമുറിയിലെ ബ്ലാക്ക് ബോർഡിൽ രണ്ടുചിത്രങ്ങൾ അണിനിരന്നു.

—ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയുടേയും അദ്ധ്യാപകന്റേയും!

ചിത്രങ്ങൾ മൂത്രപ്പുരയിലും, ലബോറട്ടറിയിലെ ആസിഡു നിറച്ച കുപ്പികളിലും ഒട്ടിക്കപ്പെട്ടു.

Scanned with CamScanner

അന്തരീക്ഷം കലങ്ങിമറിഞ്ഞു. കാടൻ പൂച്ചക്കുട്ടികളെപ്പോലെ കടിപിടികൂട്ടി മുരളുന്ന കറുത്ത ആകാശം.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയും അദ്ധ്യാപകനും കോളേജിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായി. വെള്ളപ്പായലുകൾപോലെ മേഘകീറുകൾ നീന്തിനടക്കുന്ന തെളിഞ്ഞ ആകാശം.

ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ട കാമുകൻ വഴിയിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു.

കാമുകിയുടെ വീട്ടിൽ വിവാഹദല്ലാളുകൾ കയറിയിറങ്ങി.

ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ സ്വർണ്ണലിപികളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു കല്യാണക്കുറി കാമുകനു കിട്ടി.

ഒരു പ്രേമബന്ധം തകർന്നു...............

കാമുകിയുടെ വിവാഹത്തിനു് കാമുകൻ ഒരു മനോഹരമായ വിവാഹസമ്മാനം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഷാജഹാൻ മുംതാസിന്റെ സ്മരണയ്ക്കുവേണ്ടി പണികഴിപ്പിച്ച സുന്ദരമായ ശവകുടീരത്തിന്റെ മാതൃക.

പറന്നുപോകുന്ന സ്കൂട്ടറിന്റെ പിറകിൽ കാമുകി, ഭർത്താവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടു് കാമുകൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

'Wanted' — എന്നെഴുതിയ കോളങ്ങൾ കാമുകൻ വായിച്ചു.

അപേക്ഷകൾ നാലുദിക്കിലും പറന്നുപോയി.

അപേക്ഷകളിൽ ഒന്നു് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. കാമുകൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി.

ഫാക്ടറിയിലെ പുകക്കുഴലുകളെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിയന്ത്രിച്ചു. പുതിയതും, ഫലപ്രദവുമായ രാസവളങ്ങൾ ഫാക്ടറിയിൽനിന്നു് പുറത്തിറങ്ങി.

അമ്മ വീണ്ടും മകനെ സമീപിച്ചു "വറുത്തിട"ലിനെക്കുറിച്ചു് മകനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

മകൻ ആലോചിച്ചു. അവസാനം അയാൾ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി.

"—ഭാര്യ, മക്കൾ, ചുവന്ന ത്രികോണം............"

സമീപിക്കുക ! ! !

HOTEL ESPO

COCHIN-13. THEVARA

ചായ, കാപ്പി, ബോൺവിറ്റ, നെസ്കാഫെ, ഓവൽടിൻ, ഹോർലിക്സ്, മീൽസ് മററിനങ്ങൾക്കും.

ഹോട്ടൽ എസ്പോ

ഫോട്ടോഗ്രാഫി സംബന്ധമായ എല്ലാവിധ ജോലികളും കൃത്യസമയത്തിനു് നവീന രീതിയിൽ ഭംഗിയായി ചെയ്തുകിട്ടുവാൻ

സമീപിക്കുക

കുമാർ സ്റ്റുഡിയോ

പുളിക്കൽ ബിൽഡിംഗ്, പള്ളിമുക്കു്, എം. ജി. റോഡ്, എറണാകുളം-6.

പെരുമാററത്തിലെ രഹസ്യം

കൊച്ചപ്പൻ വി.
സെക്കൻറ് ബി. കോം.

പെരുമാററത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ പെരുമയുണ്ടാകുന്നത്. മററുള്ളവരുടെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞ് അതിനെ ആദരിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടേയും അവരുടേയും ആവശ്യങ്ങൾക്ക് യുക്തമായ രീതിയിൽ അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് നിങ്ങളുടെ യുക്തവും ശ്രദ്ധവുമായ കഴിവ്. എമേഴ്സൺ പറയുകയാണ് "ഞാൻ കാണുന്ന ഓരോരുത്തരും ഒരുതരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു തരത്തിൽ എന്നേക്കാൾ മേന്മയുള്ളവരാകുന്നു. തന്നിമിത്തം അവരിൽനിന്നും പലതും ഞാൻ പഠിക്കുന്നു." എമേഴ്സനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതാണ് സ്ഥിതിയെങ്കിൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് പറയാനില്ലല്ലോ? സ്വമഹിമയെ പുകഴ്ത്തുന്ന സ്വഭാവം നിർത്തിവെച്ച് എമേഴ്സനെപ്പോലെ മററുള്ളവരെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കൂ! മററുള്ളവരുടെ നല്ല വശങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ! നമ്മുടെ വാക്കുകൾ മററുള്ളവർ ശ്രവിക്കണമെങ്കിൽ — നന്മയെ കാണുന്നതിലും, അതിനെ പ്രശംസിക്കുന്നതിലും നിർല്ലോഭത പരിപാലിക്കണം!

1. ഇതിനു കഴിവുള്ളവക്ക് ലോകം കീഴടങ്ങുന്നു അല്ലാത്തവർ ഒററപ്പെടുന്നു........!!!

നമുക്കേവർക്കും പാൽക്കട്ടിയും, പാലാടയും ഏററവും ഇഷ്ടമാണല്ലോ! എന്നു കരുതി മത്സ്യത്തെപ്പിടിക്കാൻ ചൂണ്ടയിടുമ്പോൾ ഇവയൊന്നും ഇരയായി ഉപയോഗിക്കാറില്ലല്ലോ. അതായത് മത്സ്യത്തിന് ഇരകൊളുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ ഇഷ്ടമാണ് നോക്കുന്നത്. അല്ലാത്ത പക്ഷം നമ്മുടെ പ്രയത്നം നഷ്ടത്തിലാവും. മനുഷ്യനെ സ്വാധീനിക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴും ഇതാണ് — ഓർക്കേണ്ടത്. "ആവശ്യക്കാരനു് ഔചിത്യമില്ല" എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. പുകവലിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അനുജനെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ "അരുത്" കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല! കുറെ തത്വം ഉപദേശിച്ചാലും അവന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. എന്നാൽ അപ്രത്യക്ഷമായി സൂത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും! ആവശ്യത്തിൽ നിന്നു മാത്രമെ പ്രവത്തനം ഉടലെടുക്കുകയുള്ളൂ. മററുള്ളവരെക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തദ്ക്കാര്യത്തിൽ അവരുടേതായ എന്തെങ്കിലും ഒരാവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. സ്വകീയമായ ആവശ്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ പ്രവത്തനത്തിന് യാതൊരു വിശേഷപ്രേരണയും ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. മററുള്ളവരുടെ ചിന്താഗതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും, അതിനനുസരണമായി സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കുന്നതിലുമാണ് വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം—!

2. നല്ല പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കുവാനൊരെളുപ്പമാർഗ്ഗം

സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കാഞ്ഞിറങ്ങുന്നത് പുഞ്ചിരിയിൽ

Scanned with CamScanner

കൂടിയാണല്ലോ! മററുള്ളവക്ക് നിങ്ങൾ
നല്കുന്ന പരിഗണനയുടെ നിദർശനമാണ്
പുഞ്ചിരി. പുഞ്ചിരിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു
മാത്രമെ കഴിയുകയുള്ളുവെങ്കിലും, മററു
ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങൾ വഴി പുഞ്ചിരിക്കു
വാനാവാത്ത കുറവ് നികത്തുന്ന ഒരേ
ഒരു മൃഗം നായ മാത്രമാണ്!

"എൻെറ സ്റ്റോർമാനു് യാതൊരു
ഡിഗ്രിയും വേണമെന്നില്ല. പക്ഷെ
അയാൾക്കു് പുഞ്ചിരിക്കുവാനറിയണം.
ചിരിക്കുവാനറിയാത്ത ഒരു ബിരുദ
ധാരിയെക്കൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജ
നവുമില്ല." എൻെറ ഒരു സുഹൃത്തിനു്
ഇൻറർവ്യൂന ചെന്നപ്പോൾ അനുഭവപ്പെ
ട്ടതാണ് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യം! നന്മ
യെന്നും തിന്മയെന്നും വ്യക്തമായി തരം
തിരിക്കാവുന്ന ഒന്നുമില്ല. ചിന്തയുടെ
പ്രതിഫലനമാണ് നന്മയും, തിന്മയുമെ
ന്നാണ് ഷേക്സ്പിയർ പറയുന്നതു്.
"മനോധൈര്യംപോലെ സുഖവും, സ
ന്തോഷവും അനുഭവപ്പെടുന്നു" എന്നു്
അബ്രഹാംലിങ്കൺ പറയുമ്പോൾ അ
ദ്ദേഹം ഈ പരമാത്ഥം ദശിക്കുകയാണ്.
"ഔദ്ധത്യമില്ലാത്ത പുഞ്ചിരി കളിയാ
ടുന്ന ഒരു മുഖം ഏതു വാതിലും തുറപ്പി
ക്കുന്നു" എന്ന ചൈനക്കാരുടെ പഴ
ഞ്ചൊല്ലും തെളിയിക്കുന്നതു് ആത്മാത്ഥ
മായ പുഞ്ചിരി അത്യന്താപേക്ഷിതമാ
ണെന്നാണ്. പ്രസന്നമായ മുഖം, ഹൃദ്യ
മായ പുഞ്ചിരി, ചുറുചുറുക്കുള്ള പ്രവൃത്തി,
തുറന്ന ഹൃദയം, ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ നല്ല
പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആവശ്യമാണ്.

ചിലവൊന്നുമില്ല, ലാഭമുണ്ടാകു
മെന്നതു തീച്ച. ദായകനു് നഷ്ടമില്ലാതെ
ദാനിക്കു് എന്തോ ലഭിക്കുന്നപോലെ
യാകുന്നു, കഷ്ടപ്പാടിലും, കണ്ണുനീരിലും
സ്നേഹമസൃണമായ മന്ദഹാസം ഔഷധ
ത്തിൻെറ ഫലം ചെയ്യുന്നു! "ആത്മാത്ഥ
മായ പുഞ്ചിരിയുടെ വില!

3. ഇതു ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കു സവ്വത്ര സ്വാഗതം ലഭിക്കും

സ്നേഹമാണഖിലസാരം എന്ന കവി
വാക്യം ഓർത്തുകൊണ്ടു് ഇതിനെ ലക്ഷ്യ
മാക്കി എങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നു
നോക്കാം! ഒരാൾ ഏററവും അധികം
സ്നേഹിക്കുന്നതു് ആരെയാണ്? അയാ
ളെതന്നെയാണെന്നു് നമുക്കറിയാം!
ഞാൻ, ഞാൻ, എന്ന വാക്കാണ് എവി
ടേയും മുഴച്ചുകാണുക. നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട
ഒരു ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോവിൽ ആദ്യം നിങ്ങ
ളുടെ കണ്ണു പതിയുന്നതെവിടെയായി
രിക്കും? തീച്ചയായും നിങ്ങളുടേതിൽ.
നിങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ നന്നെല്ലങ്കിൽ
നിങ്ങൾ ആ ഫോട്ടോ സ്വീകരിച്ചി
ല്ലെന്നുവരും. നാം അനുവത്തിച്ചുവരുന്ന
സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് നാം ഏററവും
സ്നേഹിക്കുന്നതു് നമ്മെതന്നെയാണ്.
എല്ലാവരും ഈ മനസ്ഥിതിക്കാരാകു
മ്പോൾ സ്നേഹം എന്നതു് എങ്ങനെ
സാവ്വത്രികമാകും. അതുകൊണ്ടു് നാം
അങ്ങു് സ്നേഹിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്.

രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ പര
സ്പരം കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ആരാണാദ്യം
സംസാരിക്കേണ്ടതെന്നു് സംശയിച്ചാൽ
സംഭാഷണം തന്നെ നടന്നില്ലെന്നുവരാം.
"എന്തുകൊണ്ടു് ഞാൻ സംസാരിക്കണം,
അയാൾക്കു പാടില്ലേ" എന്നു് ഓരോ
രുത്തരും മനസ്സിൽ ഊന്നിയാൽ മിണ്ടാ
തെ കടന്നുപോകേണ്ടിവരും; ആരാ
യാലും ആദ്യം ഒരാൾ സംഭാഷണം ആരം
ഭിക്കണമല്ലോ. എന്നാൽ അതു ഞാനാ
കട്ടെ എന്നു് ഓരോരുത്തരും കരുതിയാൽ
എത്ര വേഗം സംഭാഷണമാകും. നാം
പ്രതിപാദിച്ചുവരുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രയോ
ഗിക്കേണ്ട ഘട്ടങ്ങളാണിതെന്നു് സൂചി
പ്പിക്കയാണ്. മററുള്ളവരെക്കുറിച്ച്
താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർ
നമ്മെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുന്നു.

വ്യാമോഹിപ്പിച്ചും ജനങ്ങളെ
സ്വാധീനിപ്പിക്കാം. പലരും ഇപ്രകാരം
ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അക്കൂട്ടരുടെ അന്ത്യം
ദയനീയ പരാജയമായിരിക്കും. "നാം
മററുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് അവർ

നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമാണ്.''
"നോക്കാത്ത തമ്പുരാനെ തൊഴാറില്ല''
എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലും ഇതേ ആശയം തന്നെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

4. എപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു? "ഇതു ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ''—

മററുള്ളവരുടെ പേരു് ഓർമ്മവെയ്ക്കുവാൻ നമ്മിൽ ചിലർ മിനക്കെടാറില്ലല്ലോ. അവർക്കതിനു സമയമില്ല. ഒരുപക്ഷെ കാരണം പറയുക – തിരക്കാണെന്നായിരിക്കും. ഒരു കാര്യം തീർച്ച, പ്രധാനമന്ത്രിയുടേയും, പ്രസിഡൻറിൻേറയും തിരക്കൊന്നും നമുക്കാർക്കുമില്ലല്ലോ? ഉടമസ്ഥൻ കേവലം പേരു മാത്രം വിളിക്കുമ്പോൾ ഓരോ തൊഴിലാളിയും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. തൻെറ നാമധേയം നിലനിർത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്തു വിലകൊടുക്കുവാനും മനുഷ്യൻ തയ്യാറാണ്. ഉന്നതന്മാരായ വ്യക്തികളിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ ചിലർ സന്ദർശനമുറിയിൽ മേശപ്പുറത്തു തന്നെ സൂക്ഷിക്കാറുണ്ടല്ലോ? വരുന്നവരും പോകുന്നവരും അറിയണമെന്നതാണ് ഉദ്ദേശം. അതിലൊരു പ്രത്യേക ആനന്ദം അവർക്കുണ്ട്. "ഇതു് ഇന്നാളുടെ എഴുത്താണല്ലോ'' എന്നെങ്ങാനും ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ മതി, പിന്നെ അതേക്കുറിച്ച് വർണ്ണനയാകും. "ഞാനും അദ്ദേഹവും ചങ്ങാതിമാരായിരുന്നു. ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഉന്നതനായെങ്കിലും എന്നെ മറക്കുകയില്ല'' എന്നിപ്രകാരമാകും വർണ്ണന. അതായതു് വലിയവർ തങ്ങളെ അറിയുമെന്നു് പറയുന്നതു് സാധാരണക്കാർ ബഹുമതിയായി കരുതുന്നു.

ഒരാളുമായി പരിചയപ്പെട്ടാൽ തീർച്ചയായും അയാളുടെ പേരു് ഓർമ്മവെയ്ക്കണം. നെപ്പോളിയൻ മൂന്നാമൻ ഒരിക്കൽ അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുകയുണ്ടായി: "ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരുടേയും പേരു് ഞാൻ പറയാം. സംഭാഷണമദ്ധ്യത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഓർത്തു് ഞാനതു് മനസ്സിൽ പതിക്കുന്നു'' എന്നു്. മഹാന്മാരായ എല്ലാവരും ഇതു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പേരു് ഓർക്കുവാൻ അത്ര പ്രയാസമൊന്നുമില്ല! മററുള്ളവരിൽ ഒരു താല്പര്യമുണ്ടായാൽ ഇതു എളുപ്പമാണ്. നാം മററുള്ളവരുടെ പേരുകൾ ഓർക്കുമ്പോൾ അവർ നമ്മുടെ പേരും ഓർക്കുന്നു. നമ്മുടെ പേരു് ഓർക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ നാം അതുചെയ്താൽ മതിയാകു! "നല്ല പേരു് ത്യാഗത്തിൽക്കൂടി മാത്രമേ ലഭിക്കൂ'' എന്നു് എമേഴ്സൺ പറയുന്നതോർത്താലും!

5. നല്ല വ്യക്താവാകുവാൻ എളുപ്പവഴി:

നിങ്ങളോട് സംഭാഷണത്തിനു വരുന്ന ഒരാളെ ഏററവുമധികം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു് സശ്രദ്ധമായ ശ്രമമാണ്. സംഭാഷകൻ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനോ, കച്ചവടക്കാരനോ, സാഹിത്യകാരനോ — ആരുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. ധാരാളം പരസ്യവും പ്രചാരവുമുള്ള ഒരു കടയിലെ കച്ചവടം അധഃപതിക്കുവാൻ ഒരു ക്ലാർക്കു മതി. അയാൾ കടയിൽ വരുന്നവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കയേ വേണ്ടൂ........

ഒരാൾ പറയുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കുകയറി വിരുദ്ധമായ തൻെറ അഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ മര്യാദകേട് മറെറാന്നുമില്ല, യാതൊരു വ്യക്താവും അതിഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ചിലർ സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചാൽ അവസാനിപ്പിക്കയില്ല. അത്തരക്കാരേയും സമുദായം വെറുക്കുന്നു. പറയുവാൻ അവസരം കൊടുക്കുകയും കേൾക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ പറയുവാൻ അവസരമെടുക്കുമ്പോൾ ശ്രോതാവിനും പറയുവാനുണ്ടാകുമെന്നതു് എപ്പോഴും ഓർക്കണം. കൊടുക്കുന്ന താല്പര്യമനുസരിച്ചായിരിക്കും അതു തിരിച്ചുകിട്ടുക. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ആവശ്യങ്ങളാണ് വലുതെന്ന തത്വം ഒരിക്കലും മറന്നുകളയരുതു്!

Scanned with CamScanner

തൊണ്ടയിലെ ഒരു മുഴ ആഫ്രിക്കയിലെ ആയിരം ഭൂമികുലുക്കത്തെക്കാൾ നിങ്ങളെ അലട്ടുന്നു. ഇതോർക്കുക—നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും സന്തോഷിക്കും. നാക്കിന് കൊടുക്കുന്ന സമയവും ശ്രദ്ധയും ചെവിക്കും കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ....!

6. എന്തുചെയ്യണം? “ക്ഷണത്തിൽ ജനപ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ”

പരസ്പരം പെരുമാററത്തിൽ ഒരു നിയമം പാലിക്കാനുണ്ട്. അല്ലാത്ത പക്ഷം തീരാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവപ്പെടും. ഒരിക്കലും മററുള്ളവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ വ്രണപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. മാന്യനെ ചോദ്യം ചെയ്യരുതു്. പ്രാവിണ്യവാസനയെ അടിച്ചമർത്തരുതു്. മററുള്ളവർ നിസ്സാരക്കാരാണെന്നു് ഒരിക്കലും കരുതാതിരുന്നാലും! എപ്പോൾ നാം ഇപ്രകാരം കരുതുന്നുവോ നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും കുറയുന്നു, മനോദുഃഖം **വർദ്ധിക്കുന്നു!**

യഥാർത്ഥയോഗ്യതക്ക് അംഗീകാരം കിട്ടേണ്ടതു് ഒരുവൻെറ ജന്മാവകാശമാണല്ലോ. നല്ലതിനെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു് പ്രശംസിക്കുക. ഇതു് ചൂഷണത്തിനുള്ള മുഖസ്തുതിയായി തരംതാഴാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഒരിക്കലും കലർപ്പുചേർന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരനാകരുതു്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് എല്ലാവരുടേയും ആത്മാർത്ഥസ്നേഹം ലഭിക്കും. സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻവേണ്ടി സ്നേഹിക്കുക, സ്വാധീനമുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി വിധേയനാകുക, മററുള്ളവരുടെ നന്മയെ ആത്മാർത്ഥമായി അംഗീകരിക്കുക, നാം കാണുന്ന ഒരാളെങ്കിലും നമ്മെക്കാൾ താഴെയാണെന്നു് കരുതരുതു്. ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു തരത്തിൽ അയാൾ നമ്മെ കവച്ചുവയ്ക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഹൃദയഹാരിയായ സ്നേഹത്തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം വ്യക്തിത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാണ്; കഴിവുകളെ പ്രശംസിക്കുകയാണ്!

“എന്നേക്കാൾ താഴെ ആരുമില്ല; എല്ലാവരിൽനിന്നും എനിക്ക് പഠിക്കുവാനുണ്ട്” എമേഴ്സൻെറ ഈ വാക്കുകൾ ഓർക്കുക. തൻെറ കഴിവുകളെ തുടർച്ചയായി അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ വരുമ്പോൾ, ഒരാളിലുള്ള മൃഗീയത തലയുയർത്തുന്നു! സമൂഹവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അയാൾ പ്രേരിതനാകുന്നു.

“അല്ലയോ, മനുഷ്യ, ചില്ലറ അധികാരം കിട്ടുമ്പോൾ നീ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതു് ദേവതകളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു” എന്നാണ് ഷേക്സ്പിയർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

നിങ്ങൾ പ്രേമിക്കപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ 15 സ്ത്രീകളുടെ പ്രേമം സമ്പാദിച്ച പ്രേമപുരുഷനായ ഒരു സുഹൃത്തുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം പറയുന്നതു് പ്രേമിക്കപ്പെടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണെന്നാണ്. ഒരു സ്ത്രീയെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു് പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ അവൾ പ്രശംസകനെ പ്രേമിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതയാകുന്നു. അതുപോലെ പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്ന പുരുഷനും. കുടുംബജീവിതം സന്തോഷപ്രദമാകുന്നതിൽ പ്രശംസയ്ക്കുള്ള അദ്വിതീയസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് ഈ ഭാഗം കൂടി ചേർത്തതു്. അല്ലാതെ നാളെമുതൽ പ്രേമക്കച്ചവടം നടത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള യാതൊരാഗ്രഹവുമില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കട്ടെ. വ്യക്തികൾ ചേർന്നു കുടുംബവും കുടുംബങ്ങൾ ചേർന്നു് സമൂഹവും, സമൂഹം ചേർന്നു് രാഷ്ട്രവുമുണ്ടാകുന്നു. യഥാർത്ഥഗുണത്തിനുള്ള ഹാർദ്ദമായ അംഗീകാരത്തിൻെറ ശക്തി മനസ്സിലാക്കി അതു കുടുംബജീവിതത്തിൽ പകർത്തി രാഷ്ട്രജീവിതം ശോഭനമാക്കിത്തരുവാൻ നമുക്കൊന്നിച്ചു് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം......

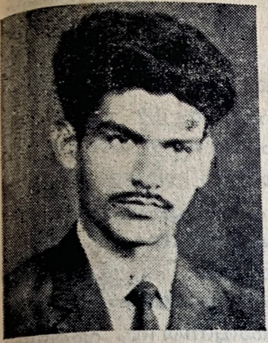

മനുഷ്യാ നീ എങ്ങോട്ട്!

— കെ. എസ്. ബാപ്പുക്കുട്ടി —

Mcom Previous

ഹേ! മനുഷ്യാ നീ ഒരു നിമിഷം ഒന്നു നിൽക്കൂ! എന്നിട്ട് നിൻെറ ആത്മസ്വരൂപം ഒന്നു കാണൂ! അതിനു ശേഷം തിരിഞ്ഞുനടക്കൂ. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ നിനക്ക് ചിലതൊക്കെ കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിന്നെപ്പറ്റി നിനക്ക് ലജ്ജതോന്നിയേക്കാം. അങ്ങിനെ തോന്നിയാൽ അതുതന്നെ നല്ലൊരു പാഠമായിരിക്കും. എത്ര മനോഹരമാണ് നമ്മുടെ പൊന്നു കേരളം. നമ്മുടെ അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾപോലും അതിൽ അസൂയാലുക്കളായിരുന്നേക്കാം. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം വിദ്യാസമ്പന്നരാൽ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണ്. കേരളമെന്ന പേരു കിട്ടാൻ തന്നെ കാരണം കേരവൃക്ഷങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നല്ലേ ഐതിഹ്യം. കറുത്ത പൊന്നിൻെറ സംസ്ഥാനംകൂടിയാണല്ലോ കേരളം. എന്തിന് മന്ത്രിസഭാവൽക്കരണത്തിൽ പോലും നാം മുൻപന്തിയിലാണുപോലും. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം ഇത്ര മന്ത്രിസഭാ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചതുതന്നെ ഒരു വലിയ നേട്ടമായി കാണേണ്ടതാണല്ലോ? അതു കുറെപ്പേർക്ക് മന്ത്രിത്തൊഴിലെങ്കിലും കൊടുക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ?

എന്നിരുന്നാൽപ്പോലും ഇന്ന് നാം ജനതയുടെ മുൻപിൽ ഒരു പ്രശ്നസംസ്ഥാനമായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ദിനംപ്രതി ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യക്ഷാമവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, രാഷ്ട്രീയാനിശ്ചിതത്വവും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണല്ലോ. ചിന്തിച്ചാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയെ നമ്മുടെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കുറെക്കൂടി ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ ഇവകൾ നമ്മുടെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളാണോ എന്നതന്നെ സംശയമുണ്ടായേക്കാം. ആകയാൽ ഇവയെ ഒന്നു ശരിക്ക് വിശകലനം ചെയ്ത് പഠിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. കയ്പുള്ള നഗ്നസത്യങ്ങളുടെ മറയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇരുട്ടുകൊണ്ട് ഓട്ട അടക്കുന്നതിലാണ് മിക്കവാറും ജനം. ഭംഗിവാക്കുകൾ എത്ര കണ്ട് ധാരാളം പറയുന്നുവോ അത്രകണ്ട് മാന്യനാവുകയാണിന്ന്. കേന്ദ്രത്തേയും മറ്റയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളെയും പഴിചാരുകയും അവനവൻെറ കർത്തവ്യങ്ങളെ മറച്ചുപിടിക്കുന്നതിലുമാണ് മിക്കവാറുമാളുകൾ. പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിച്ച് അവയ്ക്കുവേണ്ട പരിഹാരമാർഗ്ഗമാരായുന്നതിൽ അവന്ന് സമയമില്ലപോലും.

ശരിക്കും ഇവിടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടോ? കേരളം പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളാൽ അനുഗ്രഹീതമാണല്ലോ! അസുലഭമായ മത്സ്യസമ്പത്തുകളാൽ അനുഗ്രഹീതമായ കടലോരങ്ങൾ, പത്തിന് നൂറുമേനിവച്ച്

Scanned with CamScanner

തിരിയെ തരുന്ന മണൽ, അസുലഭസമ്പത്തുകൾ വിളയുന്ന മലയോരം. ബ്രിട്ടനോട്ട് കിടപിടിക്കത്തക്ക ഗതാഗത സൗകര്യം. പിന്നെ എങ്ങിനെ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഒരു പ്രശ്നസംസ്ഥാനമായി മാറി എന്നന്വേഷിച്ചറിയുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. അതിനു് മറുപടിയായി പറയുവാനൊന്നു മാത്രമേയുള്ളു, അതിവിടത്തെ ജനമാണപോലും. നമ്മാലുണ്ടാക്കിയ പ്രശ്നങ്ങൾ നമ്മാൽതന്നെ പരിഹരിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി രംഗത്തിറങ്ങേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ നാംതന്നെ ആരാഞ്ഞറിയുകയും, അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണെന്നു് നാം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്. നാം നമ്മെത്തന്നെ ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഇവിടത്തെ പ്രധാന പ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിലേക്കു് ഒന്നു കണ്ണോടിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഇവിടെ വിദ്യ അഭ്യസിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾ, പഠിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകർ, പണിയെടുക്കാൻ ഒട്ടും തയ്യാറില്ലാത്ത തൊഴിലാളികൾ, സേവന മനോഭാവം അടുത്തുകൂടിപോയിട്ടില്ലാത്ത സർക്കാർ ജീവനക്കാർ, നേരും നെറിയുമില്ലാത്ത കച്ചവടക്കാർ, ഭരണശേഷിയില്ലാത്ത ഭരണീയർ, രണ്ടു കൈയ്യുള്ളതു് സദാ സമയവും പാൻഡിന്റെ ഇരുകീശയിൽതിരുകിനില്ക്കുന്നഎൻജിനീയറന്മാർ പണമേ ശരണം പാടുന്ന ഡോക്ടർമാർ, വിദ്യാഭ്യാസം വെറുമൊരു കച്ചവടച്ചരക്കാക്കിമാററിയ വിദ്യാലയ ഉടമകൾ, സ്ഥിരതയില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയ മേഖല. രാഷ്ട്രീയം വിളനിലമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്ന ട്രേഡ്യൂണിയനുകൾ. എന്നാൽ പ്രവൃത്തനോൽസുകരായി ആരെങ്കിലും മുൻപോട്ടുവന്നാൽ അവൻ കള്ളനായി, കരിങ്കാലിയായി, കൊള്ളക്കാരനായി, തെമ്മാടിയായി, മാനേജ്മെൻറിന്റെ ശിങ്കിടിയായി എന്തിനു് കൂടുതൽ പറയുന്നു, അവൻ ഒററിയാനായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആരും അതിനുവേണ്ടി കച്ചകെട്ടാറില്ല.

സത്യത്തിനും നീതിക്കും ഇന്നു് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ലല്ലോ? മേൽ വിവരിച്ച ചിത്രം ചിലരുടെ മനോദർപ്പണത്തിൽ അതിശോചനീയമായ ഒരു ചിത്രമായി പ്രതിബിംബിച്ചേക്കാം? എന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചരിത്രം ഒട്ടും അതിശയോക്തി പുരളാത്ത പച്ചപ്പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. ഭംഗിവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു് സ്വയം വഞ്ചിതരാവുന്നതിനും എത്രയോ ഭേദമാണു് സത്യം സത്യമായി പറയുന്നതു്.

എല്ലുമുറിയെപ്പണിതാൽ പല്ലുമുറിയെ തിന്നാമെന്നാണല്ലോ പഴമൊഴി. എത്ര വിശാലമാണിതിന്റെ ആശയം. ആത്മാർത്ഥമായ അദ്ധ്വാനത്തിനു് നാം തയ്യാറല്ല, എന്ന സാമാന്യതത്വത്തിൽ നിന്നാണു് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇവിടെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാ അദ്ധ്വാനമുണ്ടു്. ആത്മാർത്ഥമായ അദ്ധ്വാനത്തിന്നൊരുവൻ തയ്യാറായാൽ അവനൊരു സഹാനുഭൂതിയുണ്ടാകും. ആ അനുഭൂതിക്കു മുൻപിൽ തെററായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ഉത്തേജനങ്ങളും അവനു് നികൃഷ്ടമാണു്, നിന്ദ്യമാണു്, നീചമാണു്. ആകയാൽ മററുള്ളവരെ കുററം പറയുന്നതിലോ, അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുരോഗതി കണ്ടു് അസൂയപ്പെട്ടിട്ടോ എന്തു ഫലം? നമുക്കു് നമ്മുടെ സ്വന്തം കാലിൽ ചവിട്ടിനിന്നു് പ്രവൃത്തിച്ചഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻവേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നമ്മിൽതന്നെ നിക്ഷിപ്തമാണു്. അങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കാനുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യമാണാവശ്യം. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം താൻ താങ്കളുടെ പിഞ്ചോമനകളുടെ ഭാവിയെ ചൊല്ലിയെങ്കിലും ഈ പോക്കിന്നറുതിവരുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. അങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഇവിടത്തെ ഒട്ടുമുക്കാൽ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കാവുന്നതാണു്.

○○

വേദന

കെ. വിജയൻ II B. A.

എന്തിനിച്ചുടു കണ്ണുനീർ മുൻപിൽ
മുന്തിരിത്തോപ്പുലഞ്ഞു മിന്നുമ്പോൾ
എന്തിനാണിക്കൊടും മനുഭ്രുവിൽ,
ബന്ധുരാംഗി നാം കണ്ടിതന്യോന്യം?
കാവ്യലോലെ നീ എൻ മുന്നിലെത്തി,
ദിവ്യനൃത്തം തിമിക്കും ക്ഷണത്തിൽ
എന്നെത്തന്നെ മറന്നു ഞാനെത്തി,
വിണ്ണിലത്ഭുത സ്വപ്നസ്വർഗ്ഗത്തിൽ,
വന്നു ചൂഴുന്ന വേദനയന്നാൾ,
എന്നിൽ നിന്നെത്ര വേറിട്ടുനിന്നു!
കേവലമൊരു പാഴ്കിനാവായി,
കാതരേ സ്വപ്നസൂക്തികൾ മാഞ്ഞു;
നീയൊരന്യയാണിന്ന്, ഞാൻ മേലിൽ—
നീറി നീറിയെരിയണ മല്ലിൽ.
സാഹസപ്പെട്ടലയണം മന്നിൽ
സ്നേഹസായൂജ്യ രശ്മികളെ,
കണ്ണുനീരാണ് നിന്നെയോർത്തെന്നും—
കമ്രമാകാവൂ നിൻ പുരോയാനം,
നിൻ മധുരസ്മൃതികളെ പുൽകി,
നിന്നിടട്ടെ ഞാനീ വഴിവക്കിൽ.

ചെറുകഥ

കാർമേഘം

ഷാജി, ഇ. കെ.

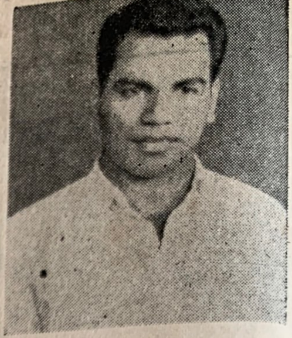

നല്ല തിളങ്ങുന്ന നീലനിറം. പൂക്കളുണ്ട്; വെളുത്ത കൊച്ചുപൂക്കൾ. അരികിൽ കസവിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ബോർഡർ!

ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കില്ല. അവൾ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ടല്ലോ:

"—എനിക്ക് നീലസ്സാരി എന്തിഷ്ടമാണെന്നോ!"

അയാൾ പൂർത്തിയാക്കും: "പൂക്കൾ വേണം; വെളുത്ത കൊച്ചു കൊച്ചു പൂക്കൾ....!

അപ്പോൾ അയാൾ സങ്കല്പിച്ചുനോക്കാറുണ്ട്: വെളുത്ത ദേഹത്ത് നനുത്ത നീലസാരി ഒഴുകിക്കിടക്കണം. അപ്പോൾ ....പോരാ, സിൽക്കിന്റെ ചുവന്ന ബ്ലൗസ്സുകൂടി വേണം. അപ്പോൾ ഭംഗിയായിരിക്കും.

ബസ്സ്സ്റ്റാൻഡിൽവച്ചു കാണാറുള്ള സുന്ദരി മിക്കപ്പോഴുമിടുക ചുവന്ന ബ്ലൗസ്സാണ്. വെളുത്ത ദേഹത്ത് ഇറുകിക്കിടക്കുന്ന ചുവന്ന ബ്ലൗസ്സ് അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാററുകൂട്ടുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഇതു്, ബ്ലൗസ്സ് മറെറാരിക്കലാകട്ടെ.

അയാൾ അലസനായി നടന്നു. റോഡിൽക്കൂടി വാഹനങ്ങൾ ഒഴുകിനടക്കുന്നു.

വളവുതിരിഞ്ഞു് സിനിമാ ടാക്കിസിന്റെ അടുത്തെത്തി. സിനിമ തുടങ്ങിക്കാണണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ എന്തൊരു തിരക്കായിരുന്നേനെ!

ഇന്നലെ ഇവിടെവച്ചാണ് മേരി എലിസബത്തിനെ കണ്ടതു്.

ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകൾ മുഴങ്ങുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ, സിനിമയ്ക്കു കയറണോ വേണ്ടയോ എന്നു സംശയിച്ചു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. പുതിയ മലയാളപടമാണ്. കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ വീട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾ കാത്തിരിക്കും.

മേരി എലിസബത്ത് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അടുത്തു വന്നപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായതു്. മറന്നതല്ല; ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. മറക്കാൻ സമയമായിട്ടില്ല. ഒന്നരക്കൊല്ലം മുമ്പാണ് ഇവിടം വിട്ടുപോയതു്. വീണ്ടും വന്നിരിക്കുന്നതു് ഇവിടെത്തന്നെ!

ഡിഗ്രിയെടുത്തു് ഇവിടം വിട്ടുപോയപ്പോൾ മനസ്സിൽ വലിയ ശുഭപ്രതീക്ഷകളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇത്രപെട്ടെന്നു് ഇവിടെത്തന്നെ തിരിച്ചെത്തുമെന്നും കരുതിയിരുന്നില്ല. ഭാഗ്യത്തിനു് പെട്ടെന്നു് ജോലികിട്ടി. അധികം താമസിച്ചില്ല, ചെക്കൻ ചീത്തയായിപോകാതിരിക്കാൻ വീട്ടുകാർ മകനെ പെണ്ണുകെട്ടിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ സുഖമോ സൗകര്യമോ പ്രശ്നമല്ലാത്ത ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇങ്ങോട്ടു സ്ഥലംമാററി.

"വരുന്നേ! നമുക്കിപ്പിക്ചറൊന്നു കണ്ടുകളയാം." അവൾ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അയാൾക്കൊരു വല്ലായ്മ തോന്നി.

Scanned with CamScanner

പണ്ടൊക്കെ അവൾ വിളിക്കുന്നതിനുമ്പേ പുറകേ പോകാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ........ഇപ്പോളെന്താണ്? കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി.

"വരുന്നേ!" അവൾ നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ അയാൾ സിനിമ കാണാൻ തന്നെ തയ്യാറായി.

മേരി എലിസബെത്ത് ഈ നഗരത്തിൽത്തന്നെജനിച്ചവളന്ന ഒരാംഗ്ലോയിഡ്യൻ പെൺകുട്ടിയാണ്. അനാവശ്യമായ ലജ്ജയൊന്നും അവൾക്കില്ല. ആവശ്യത്തിനു തൻേറടവുമുണ്ട്.

തിയ്യേററിനുള്ളിലിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ ഉത്സാഹത്തോടെ പഴയതും പുതിയതുമായ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവർ തമാശകൾ പറഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

സിനിമകഴിഞ്ഞു് ഉല്ലാസത്തോടെ പിരിഞ്ഞു. ഇനിയും കാണാമെന്നവൾ പറഞ്ഞു.

വീട്ടിൽച്ചെന്നു. കാത്തിരിക്കുന്നു.

പരിഭവത്തിൽ കുതിർന്ന വാക്കുകൾ:

"—ഒന്നു പറയാമായിരുന്നില്ലേ; ഞാൻ എന്തു വിഷമിച്ചെന്നോ........!"

കാര്യം നിസ്സാരം. അവളിലൂടെ അതു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ മനസ്സിലെന്തോ തോന്നി.

ലഘൂകരിക്കുവാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞു:

".......കയറണമെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ ഒരു സ്നേഹിതൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ കയറി"

വെറുതെ കള്ളം പറഞ്ഞു. സത്യം പറഞ്ഞാൽ അവളെന്തു വിചാരിക്കും. പെണ്ണല്ലേ.

സ്നേഹത്തിൻെറ നനവുള്ള അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നതിതാണ്: ഞാൻ എന്തുമാത്രം അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും........

അവളുടെ ഈ ആർദ്രഭാവം അയാളുടെ മുട്ടലവശങ്ങളിൽ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു.

—പ്രിയമുള്ളവളേ! നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്നേക്കാളധികം!

അപ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒരു തീരുമാനം രൂപംകൊള്ളുകയായിരുന്നു. നാളുകളായി വിചാരിക്കുന്നു, അവൾക്കൊരു സാരി വാങ്ങണം. അവൾ പലപ്പോഴും അതിനെക്കുറിച്ച പറയാറുണ്ട്; ഒരിക്കലും നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടില്ല അപ്പോഴൊക്കെ അനുകൂലിച്ചിട്ടുമുണ്ട്: വാങ്ങിക്കാം.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലം ഒന്നരയാകാൻ പോകുന്നു. പക്ഷേ വാങ്ങിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. വാങ്ങിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. പണത്തിൻെറ വൈഷമ്യമാണെന്നു് വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

വീട്ടിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയിലേയ്ക്കു തിരിയുമ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽസന്തോഷം കതിരിട്ടുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പൊതി ഇടത്തേ കൈയ്യിലേയ്ക്കു മാററിപ്പിടിച്ചു. വാച്ചിൽ നോക്കി. റേഡിയം പൂശിയ സൂചികൾ സമയം കാണിച്ചു; ഏഴിനു പത്തുമിനിററു്. മുറുകിനടന്നാൽ പത്തു മിനിററിനകം വീട്ടിലെത്താം.

വരാന്തയിലെ തൂണുംചാരി പടിക്കലേയ്ക്കു് മിഴികളും നട്ടു നിൽക്കുന്ന അവളുടെ രൂപം അയാൾ മനസ്സിൽ സങ്കല്പിച്ചു. നിത്യവുമുള്ള ആ കാത്തുനില്പ് തന്നെ എതിരേല്പാനാണെന്നുള്ള വസ്തുതയിൽ അയാൾക്കു സുഖം തോന്നി.

പടിക്കലെത്തുമ്പോൾത്തന്നെ അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് അടുത്തുവരും. അപ്പോൾ പൊതി അവളുടെ കൈകളിലേയ്ക്കുകൊടുത്തിട്ട് അന്തസ്സിൽ പറയണം:

"പെണ്ണേ, നോക്കു! ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ഇത്ര സുന്ദരമായ ഒരു സാരി കണ്ടിരിക്കാൻ ഇടയില്ല!"

പൊതിയഴിക്കുമ്പോൾ, സന്തോഷത്തിൻെറ പുഞ്ചിരി ചുണ്ടിൽ നിന്നു് മായ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു്, സ്വരത്തിൽ നിസ്സാരഭാവം കലർത്തി അവൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേയ്ക്കാൻ ഇടയുണ്ട്:

"ഓ! ഇതാണോ. പറയണ്ടെ കേട്ടപ്പം ഞാൻ വിചാരിച്ചു...."

പക്ഷേ, ഗേററിലെത്തിയപ്പോൾ തന്നെ അയാൾക്ക് അസാധാരണത്വം അനുഭവപ്പെട്ടു.

—അവൾ ഉമ്മറത്തെ തൂണിനു സമീപത്തില്ല! ട്യൂബ് ലൈററിന്റെ പാലൊളിപ്രഭയിൽ മുനിഞ്ഞുകത്തുന്ന നിലവിളക്കു മാത്രമേ വരാന്തയിലുള്ളൂ.

ഉൽക്കണ്ഠ തോന്നി.

അവൾക്കു പെട്ടെന്ന് അസുഖമെന്തെങ്കിലും വന്നിരിക്കുമോ?

—തന്റേതായ ഒരു കുഞ്ഞ് അവളുടെ ഉദരത്തിൽ വളർന്നുവരുന്നുണ്ട്!

ധൃതിയിൽ ചവിട്ടുപടികൾ കയറി അകത്തെത്തി, കുഴപ്പമില്ല.

മേശയ്ക്കരികിലിരുന്ന് ടേബിൾ ലാംബിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവൾ ഏതോ വീക്കിലി കാര്യമായി വായിക്കുകയാണ്. വന്നെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അനക്കമില്ല. അന്തരീക്ഷം മോശം. സിൽക്ക് ഹൗസ്സിന്റെ പരസ്യം മനോഹരമായി പലവർണ്ണങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ച, കൈയ്യിലെ പൊതി, അവൾക്കു മുന്നിലായി അയാൾ മേശപ്പുറത്തേയ്ക്കിട്ടു.

ഒരു നിമിഷം, അവൾ ചാടി എഴുന്നേൽക്കുമെന്നും, അതുകണ്ട് പുഞ്ചിരിതൂകുമെന്നും അയാൾ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ, അവൾ മുഖമുയർത്തി ഒന്നു നോക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് വീണ്ടും വായന തുടർന്നു.

അയാൾ വസ്ത്രം മാറാൻ അടുത്ത മുറിയിലേയ്ക്കു പോയി.

അയാൾക്ക് അവളുടെ ഈ അസാധാരണ ഭാവമാററത്തിന്റെ കാരണം പിടികിട്ടിയില്ല. ഓഫീസ്സിൽനിന്ന് ഇതിനുമുമ്പും പലപ്പോഴും വൈകിവന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴെന്തെങ്കിലും പരിഭവം പറയുമെന്നല്ലാതെ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രതികരണമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ അയൽക്കാരിയുമായി എന്തെങ്കിലും "കശപിശ" ഉണ്ടായിക്കാണുമായിരിക്കും.

അയലത്തെ സ്ത്രീയെ അയാൾക്കറിയാം. അവൾക്ക് എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ആളുകളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മററുള്ളവരുടെ ഇല്ലാത്തകുററങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ അവർ ബഹുസമർത്ഥയാണ്. പെട്ടെന്നു പരിചയപ്പെടുകയും വഴക്കിടുകയും അവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. അവരോട് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു വഴക്കിട്ടു കാണുമായിരിക്കാം. അതിനു ഈയുള്ളവൻ എന്തു പിഴച്ചു! പലപ്പോഴും അവളോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് അവരുമായി അധികം കൂട്ടുകൂടരുതെന്ന്.

വസ്ത്രം മാറി ചെന്നപ്പോൾ മേശപ്പുറത്തു ചായയിരിക്കുന്നു. അവളെ അവിടെ കണ്ടില്ല. ദാഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ചായ എടുത്തുകുടിച്ചു. ഏതായാലും സംഗതി എന്താണെന്ന് അറിയാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

പൊതി കൈയ്യിലെടുത്തു ബെഡ് റൂമിൽച്ചെന്നു. അവൾ കട്ടിലിൽ ഒരു വശം തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അയാൾ പതുക്കെ കട്ടിലിൽ ചെന്നിരുന്നു. അവൾ നോക്കി. മുഖത്തു ദേഷ്യമുണ്ട്. അതു കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു: "ഈ പൊതിയിലെന്താണെന്നറിയാമോ?"

"എനിക്കറിയണ്ട!"

"എന്നാൽ അറിയണം. ഇതിൽ സുന്ദരമായ ഒരു സാരിയാണ്; ആർക്കാണെന്നറിയാമോ?"

"അറിയാം!"

അപ്പോൾ അടുക്കുന്ന ലക്ഷണമുണ്ട്. പുറപ്പാടുകണ്ടപ്പോൾ വിചാരിച്ചു ഇപ്പോഴെങ്ങും അടങ്ങുകയില്ലെന്നു. പുഞ്ചിരി അടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു:

"ആർക്കാ....?"

"—ഇന്നലെ ഒന്നിച്ചിരുന്നു സിനിമ കണ്ട പ്രാണസഖിക്കായിരിക്കും!"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് അമ്പരന്നുപോയി. ഇവൾ അതെങ്ങിനെയറിഞ്ഞു.

ചിന്ത ഒരു നിമിഷം പിന്നിലേയ്ക്കു പോയി. കുഴപ്പമെവിടെയാണ്? അധികം ആലോചിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. പെട്ടെന്ന് പിടികിട്ടി. ഇന്നലെ പിറകിലിരുന്നു സിനിമ കണ്ടിരുന്നത് അയലത്തെ സ്ത്രീയും ഭർത്താവുമായിരുന്നു.

അപ്പോൾ അതാണ് സംഗതി. പാവം! വല്ലാതെ തെററിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവൾ ടേബിൾ ലാംബിൻെറ അരണ്ടവെളിച്ചത്തിലേക്ക് മിഴികളുയച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തേയ്ക്കുനോക്കി. ദേഷ്യവും പരിഭവവും അവളുടെ വെളുത്ത മുഖത്തെ ചുവപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ ഈ ഭാവം അയാൾക്കു പുത്തരിയായിരുന്നു. അവൾ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ ദേഷ്യപ്പെട്ട് അയാൾ കണ്ടിട്ടില്ല. അവളുടെ ഈ ഭാവം അയാളിൽ കൗതുകമുണർത്തി. ഭേഷ്, പെണ്ണായാൽ ഇടയ്ക്കൊക്കെ ഇങ്ങനെ സ്വല്പം ദേഷ്യമൊക്കെ വേണം.

അവളുടെ തുടുത്ത കൈത്തണ്ടയിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹംകൊണ്ടലിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ അയാൾ വിളിച്ചു:

“—ഉഷേ....!”

അവൾക്കു നോക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്കാണു നോക്കിയത്. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശമേറിയ കണ്ണുകൾ! അവൾ അലിയുകയായിരുന്നു.......... എങ്കിലും ഉച്ചയ്ക്ക് അവർ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മനസ്സിൽ തേട്ടിവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു:

“—കല്യാണം കഴിഞ്ഞവരും കൂടെ ഇങ്ങനെ പെരുമാറില്ല!”

പെട്ടെന്നവൾ ചോദിച്ചു: “ഇന്നലെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പെണ്ണേതായിരുന്നു?”

“അതെൻെറ ക്ലാസ്സ് മേററായിരുന്നു. അവൾ വളരെയേറെ നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ ഒന്നു സിനിമയ്ക്കു കയറിപ്പോയി അതാണോ ഈ കണ്ടതൊക്കെ!”

“അതല്ല; ഇന്നലെ എന്നോട് അക്കാര്യം പറയാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്.”

അയാൾ പെട്ടെന്ന് കൈകൾകൂപ്പി കണ്ണുകൾ പാതിയടച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഇന്നലെ ഭവതിയോട് കള്ളം പറഞ്ഞ ഈയുള്ളവൻെറ വിവരക്കേടിൽ അവിടുന്നു ക്ഷമിക്കേണമേ!”

അവൾ അതിമനോഹരമായി പുഞ്ചിരിതൂകി!!

★★

GLADVINS HOTEL
THEVARA PERUMANUR
COCHIN-15.

With the Best Compliments from:
Telephone No: 31571
MASTER METAL PRODUCTS
ST. BENEDICT'S ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-18.
SMALL SCALE INDUSTRY
Reg. No. 577/61

അടിമ

V. D. SIVAKMAR
I. P. D. C; No: 579
"C" Batch

വളഞ്ഞ മൂക്കിനിരുവശവുമായി അഗാതയിലാണ്ടുതുടങ്ങിയ കണ്ണുകളുള്ള വികൃതമുഖം കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു. ആ കണ്ണുകളിലൂടെ വിരൂപമായ ആത്മാവിനെക്കണ്ടു അയാൾ ഞെട്ടി.

ടൗൺ ഹോട്ടലിലെ ഫാമിലിറൂമിലുള്ള കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ അയാൾ വെമ്പൽകൊണ്ടു. എന്നും ഫാമിലി റൂമിൽ ഒററയ്ക്കു കയറിയിരുന്നു "ബ്യൾസൈ" കഴിച്ചിട്ടും പാൽ കുടിച്ചിട്ടും താനെന്തേ ക്ഷീണിച്ചു വരുന്നു.

നഗ്നാംഗനമാരുടെ ചിത്രങ്ങളുള്ള വാരികകൾ കണ്ട് അയാളുടെ രക്തം തിളച്ചു. അയാൾ അതു വാങ്ങി. —തന്റെ മജ്ജയും മാംസവും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന നഗ്നസുന്ദരികൾ........! അപ്പോൾ കണ്ണിലൂടെ ജീവന്റെ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ പറന്നുപോകുന്നു.

അയാൾ മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തുനോക്കാറില്ല. സ്ത്രീകളുടെ മുന്നിലെത്തുമ്പോഴും അയാളുടെ ശിരസ്സു കുനിഞ്ഞുപോകുന്നു........തന്റെ മുഖത്ത് എന്തോ ഒന്ന് വ്യാപിക്കുന്നു എന്നയാൾക്കു തോന്നി. അതു മറയ്ക്കുവാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നു.

മുറി പൂട്ടിയശേഷം രഹസ്യത്തിൽ ആ വാരിക വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി........ അന്നും ജീവൻ ഒഴുകിപ്പോയി........കണ്ണിലൂടെ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ പറന്നു.

അയാൾ വാരിക പിച്ചിച്ചീന്തിയെറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടു മയങ്ങി...............

പ്രഭാതത്തിൽ ഉണർന്ന അയാൾ ഹോട്ടലിലെ ഫാമിലി റൂമിനെ, ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു........ബ്യൾസൈ........മററു പോഷകാഹാരങ്ങൾ........! കണ്ണാടിയിൽ വികൃതരൂപം............

പക്ഷെ,

തിരിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ, ഇന്നലെ രാത്രി കീറിക്കളഞ്ഞ വാരിക അയാൾ വീണ്ടും വാങ്ങിയിരുന്നു.

Scanned with CamScanner

[ലേഖനം]

ആശാന്റെ കൃതികൾ ഒരു പഠനം

കെ. വി. ഉമ്മർ. പെരുമ്പളം
III B. A. (Mal)

ആശാനും മലയാളസാഹിത്യവും:—

മലയാളികൾക്കും മലയാള സാഹിത്യത്തിനും അമൂല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ ഒരു കവിവര്യനാണ് എൻ. കുമാരനാശാൻ. മലയാളത്തിൽ അന്നുവരെ നടന്നുവന്നിരുന്ന പല രീതികളേയും അനുകരണങ്ങളേയും മറികടന്നുകൊണ്ടാണ് ആശാൻ കാവ്യരംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ തുടങ്ങിയ പല കവികളും പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലെ കഥകളെ പുരസ്കരിച്ചാണ് കൂടുതലും കവിത രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ആശാനാവട്ടെ തന്റെ സ്വന്തം ഭാവനയിൽ വിളഞ്ഞ വിത്തുകൾ വിതച്ചു് കൊയ്ത കററകളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും. മിതമായ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് വലിയ ഒരു ആശയപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. എന്നാൽ വള്ളത്തോൾ മുതലായ കവികൾ ഔചിത്യദീക്ഷയില്ലാതെയുള്ള വർണ്ണനകൾ കുത്തിച്ചെലുത്തി ആസ്വാദകരിൽ മടുപ്പുവരുത്താറുണ്ടു്, ഇതുകൊണ്ടു് വള്ളത്തോളിന്റെ കൃതികൾ മോശമാണെന്നു് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. “അച്ഛനും മകളും” പോലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ തികച്ചും ഔചിത്യദീക്ഷയുടെ സൂക്ഷ്മതയും നാടകീയസംഘട്ടനത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ പ്രപഞ്ചവും സൃഷ്ടിക്കാൻപോന്ന ഒരു ഉൽകൃഷ്ട കൃതിതന്നെയാണ്.

1909—ൽ “വീണപൂവോ”ടുകൂടിയാണ് ആശാൻ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. ആശാൻ ഒരു സ്നേഹഗായകനാണ്. മനുഷ്യകഥാനുഗായിയായ ആശാന്റെ മനുഷ്യകഥകളാണ് ലീലയും നളിനിയും ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയും കരുണയും ദുരവസ്ഥയുമെല്ലാം. ആശാന്റെ കൃതികളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇതിവൃത്തങ്ങളെല്ലാം തന്നെ സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ഉറക്കെ പാടുന്നവയാണ്. സംഭോഗ സാക്ഷാൽകാരത്തിലെത്താത്തവരാണ് സാവിത്രിയൊഴിച്ചു് ആശാന്റെ മററു നായികമാരെല്ലാം.

ആശാൻ ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവുകൂടിയാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും നീചമായ അനാചാരങ്ങൾക്കുമെതിരായി പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആശാന്റെ അതിലേയ്ക്കുള്ള ഉൽകൃഷ്ടസംഭാവനകളാണ് ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയും ദുരവസ്ഥയും. അടുത്തതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണം മറെറാരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു തിരിയുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി കൈരളിക്കു കിട്ടിയ സംഭാവനയാണ് കരുണ. ഇതിൽ ഒരു വേശ്യയുടെ മദമത്തമായ സംഭോഗ ജീവിതവും അതിന്റെ ദുരന്തമായ അന്ത്യവുമാണ് അദ്ദേഹം വരച്ചുകാണിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും സ്നേഹഗായകനായ ആശാന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്ഫുരണങ്ങൾ വാസവദത്തയിലും അങ്കുരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു സ്വീകരിക്കേണ്ടതോ ഒരു ബുദ്ധസന്യാസിയും. കയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ സ്വരവും രൂപവും സ്വീകരിച്ച ഒരു കാവ്യമാണ്.

ആരും കൈവെയ്ക്കാൻ മടിക്കുന്ന

Scanned with CamScanner

മറെറാരു രംഗത്തേയ്ക്കാണ് അടുത്തതായി അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞതു്. അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിലെ സീത ആശാൻെറ ഭാവനയിൽക്കൂടി രൂപംകൊണ്ടപ്പോൾ അതു കൂടുതൽ ജീവസ്സുററതായിത്തീൎന്നു. ശ്രീരാമനെക്കുറിച്ചു് ഒരിക്കലും അപ്രിയമായി രാമായണത്തിലെ സീത ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആശാൻെറ സീതയുടെ ചിന്താമേധുരമായ മനസ്സിലൂടെ — അടിത്തട്ടിലൂടെ വൈകാരികവും വൈചാരികവുമായ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രതന്നെ നടക്കുന്നു. ആശാൻെറ സീത ശ്രീരാമൻ ചെയ്ത തെററായ വശങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുകയും അനുജനായ ലക്ഷ്മണൻെറ നല്ലവശങ്ങൾ സ്വയം അംഗീകരിക്കുകയും അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആശാൻ സ്വതന്ത്രേച്ഛുവായ ഒരു കവിയാണെന്നു് ഇതു് തെളിയിക്കുന്നു.

ആശാൻെറ "വീണപൂവ്" അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹാനുഭൂതിയുടെയും ആർദ്രമനസ്സതയുടെയും ആകെത്തുകയാണെന്നു പറയാം. വാടിവീണുകിടക്കുന്ന പൂവിൽ ഒരു ജീവിതം മുഴുവൻ കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു;

ആശാൻ നല്ലൊരു നിരൂപകൻകൂടിയാണെന്നു പറയാതെ വയ്യ. രുഗ്മാംഗചരിതം, ഉമാകേരളം, ചിത്രയോഗ മഹാകാവ്യം എന്നിവ അദ്ദേഹം നിരൂപണവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ചിത്രയോഗമഹാകാവ്യത്തിന്റെ നിരൂപണം ആശാനു് നല്ലൊരു നിരൂപകൻ എന്ന പേരു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. സ്തോത്രങ്ങൾ, ദേവീസ്തവങ്ങൾ, ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ എന്നിവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ.

അദ്ദേഹം മലയാളസാഹിത്യത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ എത്രയാണെന്നു പറയാൻ വയ്യ. "നിയോക്ലാസിസത്തിൻെറ പിടിയിൽനിന്നും മലയാളകവിതയെ അവസാനമായി മോചിപ്പിച്ചതിൻെറ അഭിനന്ദനം കൂടി ആശാനു നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനം (റൊമാൻറിക് പ്രസ്ഥാനം) ആദ്യമായി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതു് കുമാരനാശാനാണ്. "റൊമാന്റിസിസം ഒരു മനോഭാവമാണ്; ജീവിതത്തിൻേറയും വസ്തുതകളുടെയും നേക്കുള്ള ഒരു പ്രത്യേക മനോഭാവം." എന്ന ആബർക്രോംബയുടെ അഭിപ്രായം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലീലയും നളിനിയും കരുണയും വീണപൂവും വ്യക്തമായി കാണിച്ചുതരുന്നുണ്ടു്.

ആശാൻെറ ശൈലി: - ഭാഷാദേവതയുടെ കടാക്ഷവും അനുഗ്രഹവും ആശാനുണ്ടായിരുന്നു. അയതലളിതമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശൈലി എപ്പോഴും മററു കവികളുടേതിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു.

"ലാളിച്ചുപെററ ലതയൻപൊടു–
ശൈശവത്തിൽ
പാലിച്ചു പല്ലവപുടങ്ങളിൽ–
വച്ചു നിന്നെ,
ആലോലവായു ചെറുതൊട്ടിലു–
മാട്ടി, താരാ–
ട്ടാലാപമാൎന്നു മലരേ! ദല–
മർമ്മരങ്ങൾ"

എന്ന "വീണപൂവി"ലെ വരികൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലളിതകോമള പദാവലികൾക്കു് ഉദാഹരണമാണ്. ലാളിച്ചു, പാലിച്ചു, ആലോലവായു, താരാട്ടൽ എന്നീ പദങ്ങൾ വാത്സല്യനിധിയായ ഒരു അമ്മയുടെയും അതനുഭവിക്കുന്ന ഒരോമനക്കുഞ്ഞിൻെറയും പ്രതീതി ആസ്വാദകരിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആശാൻെറ "നളിനി"യിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണുക,

"ഓതി, നീണ്ട ജടയും നഖങ്ങളും
ഭൂതിയും ചിരതപസ്വിയെന്നതും
ദ്യോതമാനമുടൽ നഗ്നമൊട്ടശി–
താതപാദികളവൻ ജയിച്ചതും"

എന്നീ വരികളിലൂടെ സന്യാസിയായ

ദിവാകരനെ ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ വരച്ചുകാണിക്കുന്നു.

"വിലസിനറുനിലാവൊഴും ലതാ–
വലയമിയെന്ന നിലത്തൊ–
രോമലാറം
വിലയവിവശമേനി, വീണ പൂ–
ങ്കുലയതുപോലെ കിടന്നി–
തേകയായ്"

വിരഹാത്തയായ ലീല നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ ലതകറം വിരിച്ച നിലത്ത് വിവശമായ മേനിയോടെ കിടക്കുന്നത് വാടിവീണ പൂങ്കുലയോട്ട് ഉപമിച്ചിട്ടുള്ളതിലെ ചമത്ക്കാരം എത്ര ആസ്വദിച്ചാലും മതിവരാത്തതാണ്, മദനൻ അവളിൽ നിന്ന് വേർപ്പെട്ട് എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്.

"രവിജലധിയിലാശ്രുമുങ്ങി,
രേവാ–
സവാധവനങ്ങളിൽ നിന്നു രശ്മി
നീങ്ങി;
പവനനുമഥവിട്ട ചമ്പകത്തേ,
ഭുവനവുമപ്പൊഴുത പ്രസന്നമായി."

ഈ വരികളിലൂടെ ശ്ലേഷംകൊണ്ട് കവി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ലീലയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ പ്രകൃതിവസ്തുക്കളിൽക്കൂടി കവിവ്യഞ്ജിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ധ്വനിപ്രധാനമാണീ ഭാഗം.

വനത്തിലുള്ള മറ്റെല്ലാ ജന്തുക്കളും പ്രേമലീലകറം ആടുമ്പോറം ലീല വിരഹാത്തയായി നിന്നു നീറുകയാണ് എന്നത് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പദ്യങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാകും.

"കുയിലിണയിലലിഞ്ഞു
പാടിടുന്നു
മയിലതാതൻ പിടയോടുമാടിടുന്നു
പ്രിയനെ അനുനയിച്ചിടുന്ന
സിംഹം
പ്രിയതമ, നീയണയാഞ്ഞു
ഞാൻ വലഞ്ഞു."

നവനപോല്ലേഖങ്ങളായ ശൈലിവിശേഷത ഏറി നിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു കൃതിയാണ് ആശാന്റെ ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത.

"പുളകങ്ങറം കയത്തിലാമ്പലാൽ
തെളിയിക്കും തമസാസമീരനിൽ
ഇളകും വനരാജി, വെണ്ണിലാ–
വൊളിയിൽ വെള്ളിയിൽ വാർത്ത
പോലെയായ്"

ഇളം കാററിനാൽ ആട്ടപ്പെടുന്ന ആമ്പൽ പൂക്കളും അവയുടെ ചാഞ്ചല്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചുറേറാളങ്ങളുമെല്ലാം മനസ്സിൽ നിന്നും എത്രമായിച്ചാലും മായാത്ത മനോഹരമായ ഇമേജുകളാണ്. ഉടയാടത്തളിരുകൊണ്ട് ഉടൽമൂടിയിരുന്ന സീതാദേവി ശാഖകളോടൊത്ത കൈകറം തുടമേൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ആ ഇരിപ്പ് ഒരിക്കലും മായാത്തതാണ്.

"നളിങ്ങളറുത്തുനീന്തിയും
കുളിരേലും കയമാർന്നു മുങ്ങിയും
പുളിനങ്ങളിലെന്നൊടോടിയും
കളിയാടും പ്രിയനന്നു കുട്ടിപോൽ"

വനവാസകാലത്തെക്കുറിച്ച് സീത ഏറെയംകളിക്കെ സ്മരിച്ചുപോകുന്നു. ചാപല്യങ്ങറം മാറിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെ ശ്രീരാമൻ തുള്ളിച്ചാടി മോഹിച്ചുനടന്നു് താമരപ്പൂക്കളറുത്തതും പൊയ്കയിൽ നീന്തിയതും സീതയോടൊപ്പം ഓടിയതുമായ പ്രസ്തുത വരികറം വായിക്കുമ്പോറം വിരഹാത്തരായ ഏവക്കാണ് അതിലെ സംഭവങ്ങളുമായി തന്മയീഭവിക്കാൻ കഴിയാത്തത്.

"അപ്പൊഴുതങ്ങൊരു പെൺ—
കൊടിയാറം ചെറു—
....
വന്നണയുന്നു വഴിക്കിണറിൽ"

ചണ്ഡാലയുവതിയായ മാതംഗി തണ്ണീർ കോരുവാനായി വന്നണയുന്ന ഈ വർണ്ണന വളരെ മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. കരുണയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി വളരെ വികസ്വരാവസ്ഥയിൽ എത്തിനില്ക്കുന്നു.

Scanned with CamScanner

കരുണയിലെ ശൈലിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതിരസം മനുഷ്യമനസ്സിനെ മഥിക്കാൻ പര്യാപ്തമായതാണ്. ദുരവസ്ഥയിലെ വർണ്ണനയും ശൈലിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു കൃതികളെ അപേക്ഷിച്ച് അല്പം ചടുലവും കൃത്രിമവുമായിപ്പോയെന്ന് പറയാതെ നിർവ്വാഹമില്ല, എന്നാൽ കരുണയിലെ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ മലയാള ശൈലികൾ കിട്ടിയ പവിഴാഭരണങ്ങളായി എക്കാലത്തും നിലകൊള്ളും.

നായികമാർ:- മനുഷ്യകഥാനുഗായിയായ ആശാന്റെ നായികമാരെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭാവങ്ങളുടെയും ചിന്താധാരയുടെയും പ്രതിനിധികളാണ്. സ്നേഹമെന്ന വികാരമാണ് അവരിൽ എല്ലാം അലതല്ലി പതഞ്ഞൊഴുകുന്നതു്. ആ വികാരങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനുവേണ്ടി മറ്റെന്തും ത്യജിക്കാനും സഹിക്കാനും തയ്യാറുള്ളവരാണ് ആശാന്റെ നായികമാർ.

ലീല – ഒരു വർത്തകപ്രവരന്റെ ഓമനപ്പുത്രിയാണ് ലീല. ലീല തന്റെ "സദന നികടവർത്തിയായ മദനന് മുന്നമേ ഹൃദയം നൽകി"ക്കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ പിതാവ് അവളെ ഒരു കച്ചവടശ്രേഷ്ഠന്റെ പുത്രന് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അക്കാലത്തെ ആചാര്യമര്യാദകളേയും കുലക്രമത്തേയും സ്ത്രീകളുടെ അസ്വാതന്ത്ര്യതകളേയും മാനിച്ചുകൊണ്ട് അനിഷ്ടദർശനമായ വിവാഹമംഗളം അവൾ ഗളത്തിൽ തടവി. ഭർത്താവുമൊത്തുള്ള ജീവിതം അവൾക്ക് കൂടുതൽ അഴലേകി. അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവരവേ "അവളുടെ ശയനീയ ശായിയാമവനൊരുഷസ്സിൽ" ഉണർന്നില്ല. ഭർത്താവിന്റെ മരണാനന്തരം അവൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. മദനനെക്കാണാൻ കൊതിച്ചെത്തിയ അവൾക്ക്, അവളുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ വാർത്തയറിഞ്ഞയുടനെ അവൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നും സ്ഥലം വിട്ടു എന്ന ശോകകരമായ ഒരു വിവരമാണ് അവളുടെ അരുമത്തോഴിയിൽ നിന്നും, കിട്ടിയതു്. തന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞിട്ട് ഒരു മാസമായി എന്ന വാർത്ത കൂടി കേട്ടപ്പോൾ അവൾ ആകെ തളർന്നുപോയി. എങ്കിലും പിതൃശോകസംഗതി മദനന്റെ നേരെയുള്ള അവളുടെ ആത്മ കുറേ ഒന്ന് ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു, ലീല തോഴിയെവിട്ട് മദനനെ അന്വേഷിപ്പിക്കുന്നു, ക്ഷീണിച്ച് എല്ലും തൊലിയുമായ മദനനെ ഒരു മിന്നൽപോലെ കാട്ടിൽ കണ്ടതായി തോഴി ലീലയെ അറിയിക്കുന്നു. അവൾ തോഴിയുമൊത്ത് കാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. മദനസമാഗമം അവൾക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നു. പക്ഷേ നൈനിമിഷികമായിരുന്നു ആ സമാഗമം. അവൻ പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്നപോലെ കാട്ടിനുള്ളിലേക്ക് ഓടിപ്പോവുകയും ഒരു പർവ്വതശിഖരത്തിൽ കയറി രേവദാ നദിയിലേയ്ക്കു് ചാടി ആത്മഹത്യചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. വിരഹവേദന സഹിക്കവെയ്യാതെ ലീലയും ആ നദിയിൽ ചാടി മരിക്കുന്നു. അവളുടെ അരുമതോഴി ഒരു സന്യാസിനിയായി തീരുന്നു. ഇതാണ് ലീലയിലെ കഥാതന്തു.

ലീലയുടെ സ്വഭാവമഹിമയ്ക്കു് കളങ്കം ചാർത്തുന്ന വിധത്തിലും സ്വഭാവഗരിമാവിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന വിധത്തിലും മണ്ഡനപരമായും ഖണ്ഡനപരമായും ഉള്ള നിരൂപണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്.

ലീലഭർത്തൃഘാതകിയല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവർക്ക് പറയാനുള്ള തെളിവുകളാണ് അവൾ ഭവനമണിവിളക്കായും സദ്ഗുണപ്രവണതയാർന്നു വളർന്ന നന്ദിനിയാണെന്നും പറയുന്നതു്. വിദ്യാസമ്പന്നയായ അവൾ വിവേകമതിയാണെന്നും ആശാൻ പറയുന്നു. പിന്നെ അക്കൂട്ടർ കൊണ്ടുവരുന്ന മറ്റൊരുവാദം ലീലയെ കപോതിയോടുപമിച്ചിരിക്കുന്നതു

കൊണ്ടു് അവരം ഈ കൊല ചെയ്യാൻ ആളല്ല.

ലീലഭർത്തൃഘാതകിതന്നെയാണു്. അതിനുവേണ്ടുവോളം തെളിവു് ഈ കാവ്യത്തിൽതന്നെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. വിവാഹമംഗളം അവരം ഗളത്തിൽ തടവിയതുതന്നെ അനിഷ്ടദശ്നമായിട്ടാണു്. "വരസുഖവിഭവങ്ങരം" മേൽക്കുമേൽ വരനരുളുന്നതവരംക്കു് ദുഃഖമായിത്തീന്നു. ലീല "തരംഗലീലയിൽ തടശിലപോലെ" കിടന്നതും ഇതിനൊരു തെളിവാണു്. ഭത്താവിൻെറ മരണശേഷം അവരം സ്വയം ആത്മനിന്ദനം നടത്തുന്നുണ്ടു്. "പതിയെയനുമരിച്ചു പുണ്യവും, സതികരം പേറുന്ന സമജ്ഞസൗഖ്യവും, വിധവ വിദയ വക്രശീലയീ–വിധമിഹവാഴുകയായി പാപ ഞാൻ!" എന്നും "പലരിനി യശുഭങ്ങളോത്തിടാം പലരപവാദശരങ്ങരം തൂകിടാം കഥയിവളിൽ,—അഹോ! ഗുണത്തിനാം പതിവനിതയ്ക്കു അഭീഷ്ടനെങ്കിലും, എന്നും "ഇളകിലുമിതുപോലവരംക്കടൻ ഗളിതഭയം മദനോന്മുഖം മനം, കളദ്ധടിതി പറിച്ചു ഖിന്നമാം മുളയതുപോലെ മുതിന്നു പൊങ്ങുവാൻ എന്നീഭാഗങ്ങളിലൂടെ ലീല ഭർത്തൃഘാതകിയാണെന്നുള്ളതിന്നു് മതിയായ തെളിവുകളാണു്. ലീല സ്വയം തൻെറ ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്കണമെങ്കിൽ അവരം സ്വയം തെററുചെയ്തിരിക്കണം. തെററു ചെയ്യാത്തവക്കു് പരിഭ്രമത്തിന്നു് അവകാശമില്ലല്ലോ.

ലീല തൻെറ സദനനികടവത്തിയായ മദനനെ മുന്നമേ മാനസഭത്താവായി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആശാൻ തന്നെ പറയുന്നതുപോലെ "പഴകിയതരുവല്ലി മാററിടാം | പുഴയൊഴുകും വഴി വേറെയാക്കിടാം | കഴിയുമവ– മനസ്വിമാർമന– | സ്സൊഴിവതശക്യമൊരാളിലൂന്നിയാൽ" ലീല മദനനോടുള്ള സ്നേഹം ശരിക്കും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ലീലയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം രാജസ്സാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരാണു്.

നളിനി:– നളിനി ദിവാകരനെ ആത്മാത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദിവാകരനു് ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ വിരക്തിതോന്നുകയും ആത്മീയവ്യാപാരത്തിൽ മുഴുകി സന്യാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിവാകരൻ കാട്ടിലേയ്ക്കു് പോകുന്നു. തോഴൻെറ വേർപാടു് അവരംക്കു് ഉൽക്കടമായ വിരഹവേദന നൽകുന്നു. അതിനിടയിൽ അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ അവരംക്കു് ഒരു വിവാഹം ആലോചിച്ചുറയ്ക്കുന്നു. ആ വാത്ത കേട്ടതോടെ അവരം ആകെ മാറിപ്പോകുന്നു. ഒരു ദിവസം അവരം ദിവാകരനെ അന്വേഷിച്ചു് വനത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. കാട്ടിൽ ചെന്ന അവരംക്കു് ഒരു സന്യാസിനിയുമായി പരിചയപ്പെടാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു. സന്യാസിനിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അവരം തപസ്സനുഷ്ഠിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒരിക്കൽ "സ്വന്തനിഷ്ടയതിനായു് കുളിച്ചു, നീർ– | ചിന്തുമിറനൊടു പൊയ്കരൻ തടേ | ബന്ധുരാംഗരുചിതൂവിനിന്നുഷ– | സ്സന്ധ്യപോലെയൊരു പാപനാംഗിയാരം" നദിക്കരയിൽ നിൽക്കുമ്പോരം ദിവാകരൻ അവിടെ വരുന്നു. ആദ്യം അവർ പരസ്പരം കാണുന്നില്ല. പിന്നീടു് നളിനി ദിവാകരനെ കാണുകയും "എൻെറ യേകധനമങ്ങുജീവന– | ഞെൻ്റെ ഭോഗമതുമെൻ്റെ മോക്ഷവും, എൻെറയീശ! ദൃഢമീപദാംബുജ– | ത്തിൻെറ സീമ, ഇതു പോകിലില്ല ഞാൻ" ബാല്യകാല ലീലകരം മുഴവൻ വണ്ണിച്ചതിനുശേഷം ദിവാകരനെ കൂടാതെയുള്ള ഒരു ജീവിതം തനിക്കില്ലായെന്നു് അവരം പറയുന്നു. അവസാനം ദിവാകരൻെറ തോളിൽ തല ചായ്ച്ചുനിന്നു് സംതൃപ്തിയോടെ നളിനി മരണമടയുന്നു.

ഇതിലെ നായികാ നായകന്മാർ

രാജസം വിട്ടു് സാത്വികാവസ്ഥയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നവരാണു്. ഭൗതികമായ ജീവിതബന്ധങ്ങളുടെ മതിലുകൾക്കു വെളിയിൽ എത്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹത്തിൻെറ മൂർത്തിഭാവമാണു് നളിനി.

ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത:- വാല്മീകി മഹർഷി കുശലവന്മാരോടുകൂടി അദ്ദേഹം രചിച്ച രാമായണ കാവ്യം ശ്രീരാമനെ പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതിനായി അയോദ്ധ്യയിലേയ്ക്കു് പോയ അവസരം. ആശ്രമത്തിൻെറ ഏകാന്തതയിൽ ഏതാണ്ടു് സന്ധ്യയോടടുക്കാറായ സമയത്തു് വിരഹാർത്തയായ സീത ഉടജാന്തവാടിയിൽ പോയിരുന്നു് ചിന്തിക്കുന്നതാണു് ഇതിലെ സാരം. ശ്രീരാമനുമായി വനത്തിൽ ചപലതകൾ പലതും കാണിച്ചുനടന്നതു് അവൾ ഓർക്കുന്നു. എങ്കിലും ലങ്കയിൽ നിന്നും രാവണനെ വധിച്ചു് തന്നെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതു മുതൽ രാജ്യാഭിഷേകം വരെയും അതിനുശേഷം ജനാപവാദത്തെ ഭയന്നു് തന്നെ ത്യജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സംഭവങ്ങൾ സീതയുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞുമിന്നുന്നു: രാമായണത്തിലെ സീതയിൽനിന്നു് എന്തുകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തയാണു് ആശാൻെറ സീത. വാല്മീകിയുടെ സീത ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ശ്രീരാമനെക്കുറിച്ചു് എതിരഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും തന്നെ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആശാൻെറ സീതയാവട്ടെ ശ്രീരാമൻെറ ജീവിതത്തിലെ തെററായ വശങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുകയും അനുജനായ ലക്ഷ്മണൻെറ സ്വഭാവമഹിമ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സീതയുടെ മനസ്സു് ചിന്തകൾകൊണ്ടു് കലങ്ങിമറിഞ്ഞു് ചുഴിയും കുഴിയും നിറഞ്ഞതാണു്.

അയോദ്ധ്യയിൽ നിന്നും മടങ്ങിവന്ന വാല്മീകി സീതയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അയോദ്ധ്യയിലേക്കു് പുറ

പ്പെടുന്നു. ശ്രീരാമസന്നിധിയിൽ എത്തുകയും അവസാനമായി ഭർത്താവിനെ കാണുകയും ആ നിലയിൽ സതിലോകം വെടിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഏതു സ്ത്രീയും ഒററക്കിരിക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിൻെറ കഴിഞ്ഞകാല സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഓർത്തുപോകും. സീത പ്രകൃതിയിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളോടും യാത്ര ചോദിക്കുന്ന ഭാഗം ആരുടെയും ഹൃദയദ്രവീകരണത്തിനു് ഉതകുന്നതാണു്.

സാവിത്രി - "ദുരവസ്ഥ"യിലെ നായികയാണു് സാവിത്രി. മാപ്പിള ലഹള പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇല്ലവും ബന്ധുക്കളും നഷ്ടപ്പെട്ടു് ജീവരക്ഷാർത്ഥം സാവിത്രി ചാത്തൻ പുലയൻെറ കുടിലിൽ വന്നു കയറുന്നു. അവസാനം അവർ തമ്മിൽ വിവാഹിതരാകുന്നു. സാമുദായികമായ മതിൽക്കെട്ടുകളെ ചവിട്ടിമെതിക്കാൻ ആശാൻ തയ്യാറായതിൻെറ ഒരു തെളിവാണു് ഈ കൃതി. സാവിത്രി അന്തർജ്ജനം ചാത്തൻെറ കുടിലിൽ കഴിയുമ്പോൾ ചാത്തൻ എപ്പോഴും അവരെ ഒരു അന്തർജ്ജനമായി കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ സാവിത്രിയന്തർജ്ജനമാവട്ടെ തൻെറ ജീവിതത്തിലോട്ടു കടന്നുവരാൻ ചാത്തൻപുലയനെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സമുദായമാന്യതയെല്ലാം കളഞ്ഞു് ചാത്തൻ പുലയനോടൊപ്പം ജോലിക്കു് പോകുവാനും അവൾ മടിക്കുന്നില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വന്നുപെട്ടുപോയതുകൊണ്ടാണു് അങ്ങനെ ഒരു ബന്ധത്തിനു് അവൾ തയ്യാറായതു് എന്നുവരെ അഭിപ്രായമുള്ളവരുണ്ടു്.

ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി:- ഉത്തരഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ വച്ചു നടക്കുന്നതായിട്ടാണു് ഈ കാവ്യം സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഒരുനാൾ നട്ടുച്ചയ്ക്കു് കഠിനതാപമേററു് ജ്വലിക്കുന്ന പാതയിലൂടെ ഒരു ബുദ്ധസന്യാസി തണലേകി പടർന്നുപന്തലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ആലിൻചുവട്ടിൽ

എത്തുന്നു. ആ സമയത്ത് ആ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ചാമർനായകന്റെ കിടാത്തി വഴിവക്കത്തുള്ള കിണററിൽ നിന്നും വെള്ളം എടുക്കുന്നതിനായി "വീശ്രും വലങ്കരവല്ലിയിൽ പാളയും ചെറുചെപ്പുകുടമൊന്നരയ്ക്കു മേലിൽ അഞ്ചിതമായ് വളമിന്നുമിടങ്കര പിഞ്ചുലതകൊണ്ട് ചുററിച്ചേർത്തുമുള്ള ആ വരവ് കണ്ണിനു് ആനന്ദപീയൂഷവും കരളിനു് കുളിരും പകരുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞു് ആർത്തനായിത്തീർന്ന ഭിക്ഷു "ദാഹിക്കുന്ന ഭഗിനീ, കൃപാരസ– | മോഹനം കുളിർതണ്ണീരിതാശ്രുനീ | ഓമലേ, തരുതെല്ല്" എന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആ ചോദ്യം കേട്ട് അവൾ ആകെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്ത്? "അല്ലല്ലെന്തു കഥയിതു കഷ്ടമേ | അല്ലലാലങ്ങു ജാതി മറന്നിതോ?" അവൾ ഒരു ചാമർനായകന്റെ കിടാത്തിയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് തന്റെ കൈകൊണ്ട് വെള്ളം വാങ്ങി കുടിക്കുന്നത് "ചൊല്ലെഴുമാര്യന്മാർക്ക്" ചേർന്നതല്ലെന്നും അങ്ങനെ കൊടുക്കുന്ന തനിക്കും പാപമുണ്ടാകുമെന്നും അവൾ പറയുന്നു. അതിനു മറുപടിയായി "ജാതി ചോദിക്കുന്നില്ല ഞാൻ സോദരി, | ചോദിക്കുന്നു നീർ നാവു വരണ്ടഹോ! ഭീതിവേണ്ട തരിക തനിക്കു നീ" എന്നു ഭിക്ഷു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭിക്ഷുവിന്റെ ആ അപേക്ഷ കേട്ടപ്പോൾ, "തന്വിയാണവൾ കല്ലല്ലിരുമ്പല്ല" അതുകൊണ്ട് ഭിക്ഷുവിന്റെ കൈക്കുമ്പിളിലേയ്ക്ക് ജലം പകർന്നുകൊടുത്തു, ഹൃദയരസം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ. വെള്ളംകുടിച്ചു ദാഹംതീർന്നബുദ്ധഭിക്ഷുആലിൻചുവട്ടിൽ പോയി വിശ്രമിച്ചു. ചെപ്പുക്കുടത്തിൽ വെള്ളമെടുത്തുകഴിഞ്ഞ അവൾക്ക് അവിടെനിന്നും വിട്ടുപോകാൻ കഴിയാത്തവിധം ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനെക്കൊണ്ട് അവളുടെ മനസ്സ് നിറഞ്ഞുപോയി. വെയിലാറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും നടന്നകന്നു. അദ്ദേഹം പോകുന്നതും നോക്കി അവൾ കുറേനേരം അവിടെ നിന്നു. അതിനുശേഷം അവൾ വീട്ടിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു. വീട്ടിൽ ചെന്ന മാതംഗിക്ക് ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല. വീട്ടിലുള്ളവർ ഉണരുന്നതിനു മുൻപേ അവൾ ഉണരുകയും അവിടെനിന്നും ബുദ്ധഭിക്ഷുമന്ദിരത്തിലേയ്ക്ക് തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ ബുദ്ധഭിക്ഷിനികളുടെ കൂടെ അവളെ താമസിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രീബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അവളൊരു ബുദ്ധസന്യാസിനിയായി ഭവിക്കുന്നു.

ഒരു ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനോടു തോന്നിയ പ്രേമം സാക്ഷാൽകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച മാതംഗി ലോകസേവനതല്പരയായ ഒരു സ്നേഹസന്യാസിനിയായി തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരു ചാമർനായകന്റെ കിടാത്തിയായ മാതംഗിയെ ഭിക്ഷുമന്ദിരത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതു് ജനങ്ങളും രാജാവും ഒപ്പം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന രാജാവിനു് ബുദ്ധഭിക്ഷു നൽകുന്ന ഉപദേശം, "വത്സ, മാതംഗിയെച്ചൊല്ലി— വീചി—.. സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുദിക്കുന്നു—ലോകം | സ്നേഹത്താൽ വൃത്തിതേടുന്നു;................. ....അമ്മിഞ്ഞാത്തുവമൃതാക്കം— മൈത്രി | നമ്മോടോതുന്നു രാജൻ!" എത്ര ഉദാത്തവും മഹത്തരവുമാണ്.

വാസവദത്ത – കരുണയിലെ നായികയാണ് വാസവദത്ത. സമുദായത്തിലെ ഏററവും നികൃഷ്ടമായ വേശ്യാവൃത്തി കുലത്തൊഴിലാക്കിയിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണ് വാസവദത്ത. അവളുടെ ഭോഗലാലസമായ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്കും ഒരു ബുദ്ധഭിക്ഷുവായ ഉപഗുപ്തന്റെ നേരെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ വിതറാനും അതുവഴി അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധിക്കുവാനും അവളുടെ അന്തരാത്മാവ്

വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു. അവൾ ഉപഗുപ്തൻെറ അടുത്തു് തോഴിയെ പറഞ്ഞയച്ചു അദ്ദേഹത്തെ അവളുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരാൻ അപേക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ തനിക്കു വരാൻ സമയമായില്ല എന്ന ഉപഗുപ്തൻെറ വാക്കുകൾ അവളെ നിരാശയുടെ അടിത്തട്ടിലേയ്ക്കു് വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നു. ഉപഗുപ്തൻെറ "സമയമായില്ല, സമയമായില്ല പോലും" എന്ന വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ "ക്ഷമയെൻെറ ഹൃദയത്തിലൊഴിഞ്ഞു തോഴീ" എന്ന സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആർത്തനാദവും നാം കേൾക്കുന്നു. അവസാനം കരചരണാദികൾ മുറിച്ചവസ്ഥയിൽ ശ്മശാനത്തിലേയ്ക്കു് കൊണ്ടുപോകുന്നു! ഉപഗുപ്തൻ ശ്മശാനത്തിൽ എത്തുകയും അവൾക്കുവേണ്ട അന്ത്യോപചാരം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കരുണരസം കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കരുണാർദ്രമായ ഒരു ജീവിതാന്ത്യം വാസവദത്ത എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം മിഴിവേകിയിരിക്കുന്നു.

ആശാൻെറ നായകന്മാർ:- ആശാൻെറ നായകന്മാർ എല്ലാംതന്നെ സാത്വികാവസ്ഥയിലെത്തിനിൽക്കുന്നവരാണ്. സംഭോഗ ഇതരഭിന്നമാണ് അവരുടെ ജീവിതം. യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലും കലാജീവിതത്തിലും നാം പലപ്പോഴും കാണാറുള്ളതു് പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടി അവരുടെ പിന്നാലെ പരക്കംപായുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആശാൻെറ നായകന്മാർ ഇതിൽനിന്നും ഭിന്നരാണ്. ദിവാകരനെത്തേടി നളിനിയും, മദനനെത്തേടി ലീലയും, ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനെത്തേടി മാതംഗിയും, ഉപഗുപ്തനെത്തേടി വാസവദത്തയും അലയുന്നതു് ആ കൃതികളിൽ നമുക്കു കാണാം. കൈയ്യെത്താവുന്ന ദൂരത്തു കിടന്നുറങ്ങുന്ന സാവിത്രി അന്തർജ്ജനത്തെ ചാത്തൻപുലയനു് വേണമെങ്കിൽ എന്തുമാകാം. അയാൾ സദാചാരദീക്ഷിതനും സംസ്കാരസമ്പന്നനു

മാണെന്നു തീർത്തുപറയാവുന്ന തരത്തിലാണ് അയാളുടെ പെരുമാററം. സാവിത്രിയുടെ നിർബ്ബന്ധമാണ് അയാൾ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യം.

ആശാൻെറ കൃതികളിൽ ട്രാജടിയുടെ സ്വാധീനം

എല്ലാകൃതികളും ശോകപര്യവസായികളാണ്, സോഫോക്ലീസിൻെറ ഈഡിപ്പസ് കൊളോണസിലാണ് ലോകത്തിലെ ഏററവും വലിയ ട്രാജടിയായി നിലകൊള്ളുന്നതു്. മലയാളത്തിൽ ഇതു് ഏറെക്കുറേ വൈക്കം മുഹമ്മദുബഷീറിൻെറ "ബാല്യകാലസഖി"യിലും നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ട്രാജടിയുടെ യഥാർത്ഥഭാവവും രൂപവും ആശാൻ കൃതികളിൽ ശരിക്കും പ്രകടമാകുണ്ട്. സ്നേഹഗായനായ ആശാൻ ഒരു ശോകഗായകൻ കൂടിയല്ലേയെന്നു് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആശാൻെറ ദുർവസ്ഥമാത്രമെ അവസാനം സമംഗളം പര്യവസാനിക്കുന്നുള്ളു. ആശാൻെറ നായികമാരുൾക്കൊള്ളുന്ന വിഷാദമൂകത പ്രകൃതിവസ്തുക്കളിലേയ്ക്കും പകരുന്നതായി കാണാം. ആത്മീയ തലത്തിൽമാത്രം വ്യാപരിക്കുന്ന ആശാൻെറ മനസ്സിൽ സായൂജ്യത്തിൻെറ സന്തോഷമില്ലാതെ വിഷാദമൂകത കുടികൊള്ളാൻ കാരണമെന്താണ് എന്നതു് പി. എച്ച്. ഡി ക്കാക്ക് ഗവേഷണ വിഷയമാക്കാൻ പററിയ ഒരു മേഖലയാണ്. ആശാൻെറ ട്രാജടികളിൽ കാണാൻ കഴിയുന്ന മറെറാരു പ്രത്യേകത ഏതാണ്ട് കഥാമദ്ധ്യത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നായികമാർ സന്തോഷത്തിൻെറ പാരാവാരത്തിൽ നൈനിമഷികമായി മാത്രം മുങ്ങുന്നതും ഉടൻ കയറുന്നതും അവിടെനിന്നും ദുഃഖസാഗരത്തിൻെറ എത്താക്കയത്തിൽ മുങ്ങുന്നതും കാണാം.

തത്വരത്നങ്ങൾ:– ആശാൻ ജീവിതത്തെ വ്യത്യസ്ഥ കോണുകളിലൂടെ നോക്കിക്കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ നിര്യാണം അദ്ദേഹത്തിലുളവാക്കിയ ഉൽക്കടമായ വേദനയിൽനിന്നാണ് "പ്രരോദനം" രൂപംകൊണ്ടതു്. അതിൽ ശ്മശാനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കവി പറയുന്നതു് നോക്കുക.

"കഷ്ടം! സ്ഥാനവലിപ്പമോ–
പ്രഭുതയോ
സജ്ജാതിയോ വംശമോ
പുഷ്ടശ്രീതനുധാടിയൊ ചെറുതുമി
ങ്ങോരില്ല ഘോരാനലൻ;
സ്പഷ്ടം മാനുഷഗർവ്വമൊക്കെ–
യിവിടെ–
പ്പുക്കസ്തമിക്കുന്നിതി–
ങ്ങിഷ്ടന്മാർ പിരിയുന്ന ഹാ!–
ഇവിടമാ–
ണദ്ധ്യാത്മ വിദ്യാലയം"

എന്ന വരികളിലൂടെ മാനവസമുദായത്തിനു നൽകുന്ന സന്ദേശം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

"സാധിച്ചു വേഗമഥവാ നിജ–
ജന്മകൃത്യം
സാധിപ്പർ പോട്ട് – ഇഹ സദാ–
നിശിപാന്ഥപാദം
ബാധിച്ചു രൂക്ഷശിലവാഴ്‌വ
തിൽനിന്നു മേഘ–
ജ്യോതിസ്സുതൻ ക്ഷണികജീവി–
തമല്ലികാമ്യം?"

നിജജന്മകൃത്യം നിറവേററി ഒരുനിമിഷം കൊണ്ട് ജീവൻ വെടിയുന്നതാണ് നിശിപാന്ഥപാദം ബാധിച്ചുവാഴുന്ന രൂക്ഷശിലയേക്കാൾ അഭികാമ്യം. മേഘജ്യോതിസ്സിന്റെ ക്ഷണികജീവിതമാണ് രൂക്ഷശിലയുടെ നീണ്ട വാഴ്ചയെക്കാൾ അഭികാമ്യം.

"എണ്ണീടുകാർക്കുമിതു താൻ ഗതി,–
സാദ്ധ്യമെന്തു
കണ്ണീരിനാൽ? അവനിവാഴ്‌വു–
കിനാവു, കഷ്ടം!"

എല്ലാ ജീവകോടികൾക്കും അവസാനമുണ്ടെന്നു് ആശാൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

"സ്നേഹമാമഖില സാരമൂഴിയിൽ
സ്നേഹസാരമിഹ സത്യമേകമാം"

എന്ന സ്നേഹതത്വവും അദ്ദേഹം ദിവാകരനെക്കൊണ്ടു പറയിക്കുന്നു.

"ക്ഷിതിയിലഹഹ! മർത്ത്യ–
ജീവിതം
പ്രതിജനഭിന്ന വിചിത്രമാർഗ്ഗമാം"

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യജീവിതം ഒന്നിനൊന്ന് വൈരുദ്ധ്യാത്മകമാണ് എന്ന കാര്യവും ഇതിലൂടെ വ്യഞ്ജിക്കുന്നു.

"പഴകിയ തരുവല്ലി മാററിടാം
പുഴയൊഴുകും വഴി വേറെയാ–
ക്കിടാം
കഴിയുമവ – മനസ്വിമാർ മന–
സ്സൊഴിവതശക്യമൊരാളിലൂ–
ന്നിയാൽ"

എന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തതയെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു.

ആശാൻ തന്റെ കൃതികളിലൂടെ സാന്ദർഭികമായി നൽകുന്ന തത്വരത്നങ്ങൾ ജീവിതത്തിന്റെ ഫിലോസഫി (Philosophy of life) തന്നെയാണ്. ആശാന് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചില ധാരണകളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതു് എത്തരത്തിലുള്ളതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം:– ആശാൻ മലയാളസാഹിത്യത്തിനും മലയാളികൾക്കും നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ അമൂല്യമാണ്. "മഹാത്മാക്കളും മഹാകവികളും ലോകത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന രണ്ടു ദിവ്യശക്തികളാകുന്നു." ആശാന്റെ സംഭാവനകൾ മലയാളസാഹിത്യയോഷയുടെ കണ്ഠത്തിൽ ചാർത്തിയ മംഗല്യസൂത്രമാണ്. ജീവിതത്തേയും ജീവിതവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെയും സങ്കീർണ്ണത വിജയകരമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ആശാനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചെറുകഥ

ചുവന്ന ഡാലിയ

—വി. കെ. ഗോപിനാഥ്, പള്ളുരുത്ത
III B.Sc. (Chemistry)

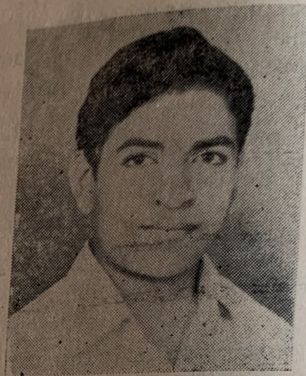

അവൾ എന്നും ഭീരുവായിരുന്നു, മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്. നിന്നെ എനിക്കറിയാം. ചുവന്ന ത്രിസന്ധ്യകൾ നിനക്കെന്നും ഭയമായിരുന്നു.

നീലമേഘപ്പരപ്പിലേക്ക് കൈ ചൂണ്ടിനിന്നിരുന്ന നിന്റെ കാമുകനെ നീ കണ്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ എന്ത്. ഇതു ഭ്രാന്താശുപത്രിയല്ല. ചുവന്ന ത്രിസന്ധ്യകൾ വന്നും പോയുമിരിക്കും.

മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്. ചുവന്നു തുടിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഡാലിയപുഷ്പങ്ങൾ നീ കണ്ടിട്ടില്ല. മനംകവരുന്ന വർണ്ണരാജിയെ നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ നിന്റെ പ്രിയൻ ഇന്നെവിടെയാണെന്നറിയാമോ?

തുടുതുടുത്ത നിറഭേദങ്ങൾ നിന്റെ കവിൾത്തടത്തിൽ വർണ്ണഭേദങ്ങൾ രചിച്ചപ്പോൾ നീ എവിടെയായിരുന്നു?

നിന്റെ മാനസപ്രിയൻ നിന്നെ കാത്തുഴലുമ്പോൾ ആയിരമായിരം പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന നീ എവിടെയായിരുന്നു.

നീ ജീവിക്കുവാൻ പഠിച്ചവളായിരുന്നു. നിന്റെ കാമുകൻ നിന്നിൽനിന്നും ജീവിക്കുവാൻ പഠിച്ചു.

മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്, നീയൊരു മിഥ്യയാണെന്നെല്ലാവരും പറഞ്ഞു. പക്ഷെ നിന്റെ കാമുകൻ അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. നീയീ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാമാണ്. പ്രപഞ്ച സാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ അതിശീതളമായ ദുഃഖസ്വപ്നമാണ് നീ.

സായംസന്ധ്യകളിൽ കറങ്ങിവന്നിരുന്ന കാറ്റേറ്റ് നിന്റെ മനം കുളിർത്തിരുന്നു. നിന്റെ കവിൾത്തട്ടിൽ സിന്ധൂരശോഭയണിയിക്കാൻ മാറിമാറിവന്നിരുന്ന മന്ദമാരുതനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്. നീയൊരു സ്വപ്നമാണെന്ന് പ്രപഞ്ചശില്പികൾ പറഞ്ഞു. നിന്റെ കഴിവുകൾ അപാരംതന്നെ. പ്രാപഞ്ചികസത്ത കണ്ടറിഞ്ഞ അവർ നിന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞില്ലെന്നോ?

രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഡാലിയപ്പൂക്കൾ നിന്നെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ആരു പറഞ്ഞു. മാനവസംസ്കാരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ സത്യങ്ങളിൽ നീയും പെടില്ലെന്ന് ആരുപറഞ്ഞു.

Scanned with CamScanner

സ്വപ്നശതങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ശതബിംബങ്ങളെ നീ താലോലിച്ചിരുന്നു. സുഖശീതളങ്ങളായ രോമാഞ്ചങ്ങൾ എമ്പാടുനിന്നും നിന്നെ പുൽകിയിരുന്നു.

മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്. ചരിത്രം തിരുത്തി എഴുതപ്പെടുകയാണ്. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അതിരഹസ്യങ്ങളായ ചാലുകൾ മുഴുക്കെ തുറന്നിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാപഞ്ചികശില്പികളുടെ തെറ്റ് ലോകം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്. ഇതു മിഥ്യയല്ല. ഇതു പ്രപഞ്ചമാണ്. സ്വപ്നശതങ്ങൾ നെയ്തെടുത്തിരുന്ന ലോകം. ചുവന്ന ത്രിസന്ധ്യകൾ അനേകം കണ്ട ലോകം.

നീ നീയല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ചുവന്ന ഡാലിയാകൾ ഇനി ആരെയും ആകർഷിക്കുകയില്ല, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെത്തുവോളം. മിസ്സ് രജനി ബിശ്വാസ്. നീയൊന്നുറക്കെ ചിന്തിക്കൂ. ഇതു ലോകമാണ്. ലോകം.

Babu Bros

General Merchant

Basin Road, Cochin-16.

Greetings from

Xavier's Tailoring

Perumanur, Cochin-15.

Greetings from:

New Bharat Studios

Valanjambalam, Ernakulam.

Hotel Bombay

Near S. H. College

Thevara

"വിധി"!

ഇരുട്ട്! കൂരിരുട്ട്!!

ഇരുട്ടിന്റെ കരിമ്പടത്തിനുള്ളിൽ ആ തെരുവ് ആകെ അമർന്നിരിക്കയാണ്. ശക്തിയായി ചീറിയടിക്കുന്ന കാററിന്റെ ശീല്ക്കാരവും, ഇടക്കിടക്ക് കേൾക്കുന്ന ഇടിമുഴക്കങ്ങളും ആ രാത്രിയുടെ ഭീകരതയ്ക്ക് മാററുകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാവ്വലുകളുടെ ചിറകടി ശബ്ദങ്ങളും, പക്ഷികളുടെ കളകൂജനങ്ങളും ചീവീടുകളുടെ കരച്ചിലും ഇടക്കിടെ കേൾക്കാമായിരുന്നു.

രാത്രി! ഭീകര രാത്രി!! സമയം വളരെയായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഉറക്കം ബാലനെ തലോടിയില്ല. ആ വൃത്തികെട്ട തെരുവിലെ ഒരു പഴയ കടത്തിണ്ണയിൽ അവൻ ഏകാകിയായി കിടക്കുകയാണ്. അവൻ എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ട് ദിവസങ്ങൾ തന്നെയായി. വിശപ്പ്! ശക്തിയായ വിശപ്പ്!!

JOSE ALPHONSE
III Bsc. Botany

അവൻ ഇരുട്ടിലേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കി. ആകാശത്ത് ഭീകരരൂപികളായ മഴക്കാറുകൾ പാഞ്ഞുനടക്കുന്നു........ മഴയുടെ ഇരമ്പം........ശക്തിയായ ഇടിമുഴക്കം............കൊള്ളിയാൻ മിന്നലുകൾ ....കാററിന്റെ ചൂളംവിളി....കാററിൽ ആടിയുലയുന്ന മരങ്ങളുടെ മരണവെപ്രാളം!............തന്റെ ജീവിതവും ഇതുപോലെ ആടിയുലയുകയല്ലേ....? ആരും സഹായിക്കാനില്ലാതെ താനും നീറിനീറിയവസാനിക്കുകയല്ലേ........? ഓർത്തപ്പോൾ കണ്ണിൽ ജലം പൊടിഞ്ഞു. കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി.

മഴ അപ്പോഴും തകർത്ത് പെയ്യുകയാണ്. ആകാശവും തന്നെപ്പോലെ എന്തെങ്കിലും ഓർത്ത് കരയുകയാവും. അവയുടെ കണ്ണുനീരായിരിക്കാം മഴത്തുള്ളികളായി ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നത്. ഓർമ്മകൾ ചിറകുവെച്ച് ഭൂതകാലത്തിലേയ്ക്ക് പറന്നുപോയി.

ഓർമ്മകൾ....! കുറെ മധുരിക്കുന്നവ്
...........കുറെ കയ്ക്കുന്നവ....
കുറെ ഇവ രണ്ടിനുമിടക്കുള്ളത്!!

ഇത്തരം ഓർമ്മകൾ തനിക്ക് മാത്രമേയുള്ളോ....?

അതോ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടോ... ? അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലോ താനും ആ ഓർമ്മകളുടെ മാറാപ്പിലേക്ക് ആണ്ടുപോയത്!

മരിച്ചുപോയ ഇന്നലകളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കാൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ അവയെല്ലാം കൂടുതൽ വർണ്ണഭംഗിയോടെ തെളിഞ്ഞുവരികയാണ് പതിവ്. കൊഴിഞ്ഞുപോയ ഇന്നലെകളെക്കുറിച്ചുള്ള മധുരസ്മരണകൾ അവനെ ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലെത്തിച്ചു.

മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മ...........!

അച്ഛനുമൊന്നിച്ച് ജീവിച്ച മധുരമനോഹരദിനങ്ങൾ. അച്ഛന്റെ അതി

Scanned with CamScanner

യായ വാത്സല്യംകൊണ്ട് അമ്മയില്ലാത്ത കുറവ് അറിഞ്ഞില്ല. അച്ഛനു് താനും തനിക്കച്ഛനും ജീവനായിരുന്നു. അന്നെല്ലാം ചിന്തകളിൽ അലൗകീക സംഗീതത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം രാഗജ്വാലങ്ങളുണർത്തിയിരുന്നു.........ജീവിതംപോലും രോമാഞ്ചകഞ്ചുകമണിഞ്ഞു് ആത്മനിർവൃതിയിലാണ്ടു് മതിമയങ്ങി നൃത്തം ചവിട്ടിയിരുന്നു........എന്നാൽ ആ വസന്തോത്സവം അനുവാദംപോലും ചോദിക്കാതെ അകലേക്കെങ്ങോ പറന്നുപോയി........!

വിധി അതായിരുന്നു....!

ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്നുണ്ടായ അസുഖത്താൽ അച്ഛനും മരിച്ചു. അവൻ ഏകാകിയായി....! ഹൃദയഭൂമി ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞു് വിണ്ടുവരണ്ടു. വസന്തം വിട്ടകന്നുപോയ ആരാമങ്ങൾ മരുഭൂമിയുടെ ഊഷരതയിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു.......വേദന മർമ്മം തുളക്കുമാറു് ഉയർന്നുവരികയാണ്....

വിതുമ്പിനില്ക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളെ കടിച്ചമർത്താൻ ശ്രമിച്ചു....സാധിച്ചില്ല........

ആത്മാവിന്റെ ഹൃദയതലങ്ങളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുമ്മവെച്ചു് സ്വർലോക നിർവൃതിയിലേക്കുയർത്തിയ ആ മധുര മനോഹര വസന്തങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു പോയി. ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാത്തവിധം....!

വിധി! എല്ലാം വിധി!!

കരളിന്റെ കരളിൽ മധുരമോഹന സ്വപ്നജാലങ്ങളുണർത്തിയ ആ സുന്ദരദിനങ്ങൾ അനന്തതയിലേക്കെങ്ങോ പറന്നു പോയി....!

കയ്പുള്ള ഓർമ്മകൾ !

മനസ്സിൽ വേദനകൾ ഉറഞ്ഞുകൂടുന്നു. അതില്ലാതാക്കുവാനുള്ള വഴി ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കാം.......ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക!

എല്ലാമെല്ലാം വേദനകളുടെ ചിതറിയ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രം. ജീവിതം പ്രസവിച്ചിട്ട വേദനയുടെ അനാഥപ്രേതങ്ങൾ മാത്രം........!

അച്ഛൻ മരിച്ചപ്പോൾ ഏകാകിയായ തന്നെ അമ്മാവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ മനസ്സു സന്തോഷിച്ചു!

വാടിത്തളർന്ന മനസ്സു് വീണ്ടും തളിർക്കുവാൻ തുടങ്ങി....പൊലിയാറായ ആ തിരിനാളം വീണ്ടും ആളിക്കത്തുവാൻ തുടങ്ങി.

ആ തളിർക്കൽ കരച്ചിലിനുള്ള തുടക്കവും ആ ആളിക്കത്തൽ പൊലിയാനുള്ളതിന്റെ ആരംഭവുമായിരുന്നെന്നു് അന്നു് കരുതിയില്ല.

അമ്മാവന്റെ ഗൗരവപൂർവ്വമായ പെരുമാററവും അമ്മാവിയുടെ കുത്തുവാക്കുകളും, അമ്മാവന്റെ മക്കളുടെ പരിഹാസവും ആ കുരുന്നുഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു.

അവ ആ കുരുന്നുഹൃദയത്തിൽ കാരമുള്ളുകൾ വിതറി. വിളറിയ വഴിവിളക്കുകൾ നിഴൽ വിരിച്ചു് കടന്നുപോയ ആ വഴിത്താരയിൽ വേദനയുടെ കള്ളിമുൾച്ചെടികൾ മാത്രമേ കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മുന്നിൽ അനന്തമായ മരുഭൂമിയും....!

അമ്മാവന്റെ വീട്ടിലെ ജീവിതം അസഹ്യമായപ്പോൾ........അമ്മാവിയുടെ കുത്തുവാക്കുകൾ സഹിക്കാതായപ്പോൾ ... അവൻ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു ... അവിടം വിട്ടിറങ്ങിപ്പോവുക......... ഒരു ദിവസം അതും സംഭവിച്ചു ഈ ലോകത്തിന്റെ അനന്തവിസ്തൃതമായ വൃത്തികെട്ട തെരുവുകളിലേക്കു് അവൻഎടുത്തെറിയപ്പെട്ടു ആരും സഹായിക്കാനില്ലാത്ത ആരും ആശ്രയമില്ലാത്ത....ഒരു തെരുവുതെണ്ടിയായി . വിധി അതായിരുന്നു!

ഇനി എങ്ങോട്ടു് പോകണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇനി എങ്ങോട്ടാണ് പോകുവാനുള്ളതു്........ ശൂന്യത .. ! മുന്നിൽ വെറും ശൂന്യത ! !

കണ്ട വീടുകളിലെല്ലാം കയറിയിറങ്ങി. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു

വേണ്ടി....എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലിക്കു വേണ്ടി ...അവന്റെ ദീനരോദനം ആരും ശ്രവിച്ചില്ല. ആർക്കും അവനെ ആവശ്യമില്ല. കഷ്ടം !

ക്ഷേമരാഷ്ട്രനിർമ്മാതാക്കൾക്കും, സമുദായത്തിലെ കാവൽപ്പടയാളികൾക്കും, സമൂഹത്തിലെ മാന്യന്മാർക്കും അവനെ പുച്ഛമായിരുന്നു. “കള്ളൻ, തെണ്ടി, തെമ്മാടി” അതായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതികരണം.

രാഗജ്വാലങ്ങളകന്നുപോയ ആ മണിവീണദുഃഖത്തിന്റെ നിതാന്തമൂകതയിൽ ആരുമറിയാതെ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

വിശപ്പ്! ശരീരത്തേയും മനസ്സിനേയും കാർന്നുതിന്നുന്ന വിശപ്പ്!!

തണുപ്പ്! കഠിനമായ തണുപ്പ്! ശരീരത്തിലെ തൊലിക്കു നീററൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള തണുപ്പ്!!

അരികത്ത് കിടന്ന കീറപ്പഴന്തുണിയെടുത്ത് വാരിപ്പുതച്ചു.

വെറുപ്പ്! വിദ്വേഷം!!

സകലതിനേയും വെറുത്തു! എല്ലാത്തിനേയും പഴിച്ചു!!

....ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!
ജീവിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!!
മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!!!

മഴ അല്പം ശാന്തമായി. ചുളച്ചുളപ്പൻ കാററ് അപ്പോഴും ശക്തിയായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ കാററിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മരക്കൊമ്പുകളിൽനിന്നു ജലകണങ്ങൾ താഴേക്ക് ഇററിററു വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അവനെപ്പോലെതന്നെ ആ ജലകണങ്ങളും താഴെവീണ് ചിന്നിച്ചിതറി നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നശിക്കട്ടെ. എല്ലാം നശിക്കട്ടെ!!!

അവൻ വീണ്ടും ദയനീയമായി ആകാശത്തിലേക്ക് നോക്കി. സുവർണ്ണരേഖകൾപോലെ ഇടക്കിടെ കൊള്ളിയാൻ മിന്നുന്നുണ്ട്. വിതുമ്പിക്കരയാറായ കറുത്ത മേഘങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രകൃതി പ്രസവിച്ചിട്ട അനാഥ പ്രേതങ്ങൾ! അവയും തന്നെപ്പോലെ വേദനകളെ ആത്മാവിൽ കടിച്ചമർത്തുകയാണോ? ആ മേഘങ്ങളും കീഴ്ച്ചുണ്ട് കടിച്ചമർത്തി തേങ്ങലുകളെ വിഴുങ്ങുകയാണോ?

ദുഃഖത്തിന്റേയും നിരാശയുടേയും നോക്കെത്താത്ത കടലിനുള്ളിൽ മനസ്സ് അപ്പോഴും വീർപ്പുമുട്ടി നീന്തുകയായിരുന്നു.

Scanned with CamScanner

വിട

M. K. R. NAIR, M. Sc. (Final)

അരുണവർണ്ണമെഴും കപോലത്തോടേ—
യൊരുശരൽക്കാല സന്ധ്യപോൽ നിൽപ്പുനീ
ഇളകിയാടും വിടപങ്ങളാഞ്ഞിടു—
ന്നിവിടെയെന്നെ വരിഞ്ഞു നിർത്തീടുവാൻ
മധുരഭാഷിണീ നിന്റെയീ മൂകത—
യൊരു വിശദകഥ വിവരിക്കുയാം.
അബലനാമെനിക്കിത്ര നാളേകിയോ—
രഭയമോമലേ ഞാൻ മറന്നീടുമോ?
ഇവിടെയിത്തരുച്ഛായയിൽ ക്കായലിൽ
കളകളാരവം കിക്കിളിക്കൂട്ടവേ
തവമധുസ്നിഗ്ദ്ധ വസ്ത്രാഞ്ചലത്തിലെൻ
ഹൃദയഭാരം വഹിച്ചുനീ നിന്നു ഹാ!
മൃദുപവനനിളക്കിയാട്ടുന്ന നിൻ
കുറുനിരകളെൻ ദു;ഖമകററവേ
ചെറുകളിത്തോണിയേറിയെൻ മാനസം
വളരെ ദൂരം തുഴഞ്ഞുപോയ്ക്കായലിൽ.

ഒരു കരിനിഴൽ വീശിനിന്നാനന—
മിരുതെളിച്ചാലുതീക്കുവതെന്തിനോ?
കമനി, നീയുമിത്തീരഭൂവിൽ വെറും
തരിമണലാ മിവനിലാസക്തയോ?

പഥിക, നാലംബഹീനനായന്നു ഞാ—
നിവിടെ നിൻ പടിവാതിൽക്കലെത്തവേ,
കുസുമവൃഷ്ടി നടത്തി വഴികളിൽ
നറുവിശറികൾ കേരങ്ങൾ വീശിയും
പ്രിയവിപഞ്ചികേ, നീ വസന്തോത്സവം
കരളിലെത്ര വളർത്തീ വിധേയയായ്.
വളകിലുക്കം ചിലങ്കതന്നൊച്ചയും
മൃദുലഹാസവും നർമ്മസല്ലാപവും
തുടരവേ ദേവലോകത്തിലേക്കിരു—
ചിറകിലന്നർത്ഥശൂന്യനായ് പൊങ്ങിനേൻ.

പിരിയുവാൻ തുടങ്ങുന്നൊരെൻ മുന്നിൽ നീ
പതിവുപോൽ ദുഃഖപൂർണ്ണയായ് നിന്നതാം
ഇതിനകമെത്ര വേർപാടിൽ നീയിതേ
കദനഭാരമഭിനയിച്ചോമലേ!
വിട, വിലോലേ, തവാന്തപ്പുരത്തിലേ—
ക്കിനിയുമെത്താൻ സമർത്ഥനാകട്ടെ ഞാൻ.

Scanned with CamScanner

ആസൂത്രണം അരങ്ങും അണിയറയും

ബി. രാമചന്ദ്രൻനായർ
എം. ഏ. (എക്കണോമിക്സ്)
—ഫൈനൽ

നിയോൺ വിളക്കുകളുടെ ലോകത്തെ മറക്കുക. നിലാവിൽ കുളിച്ച്, മൂടൽമഞ്ഞിൻെറ ഈറൻ ചേലയുടുത്ത് നൈസർഗ്ഗികതയുടെ ചാരുതയത്രയും പേറിനില്ക്കുന്ന ഗ്രാമീണാന്തരീക്ഷം. ആഷ്സംസ്കാരത്തെ പാലൂട്ടിവളർത്തിയ കാർഷികസൗഭാഗ്യങ്ങൾ ഇന്ന് ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരിക്കാം. കൃഷകൻെറ വേദനകളും പ്രതീക്ഷകളും അന്നും ഇന്നും ഒന്നുതന്നെയാണ്. "ഭാരതീയ കൃഷകൻ പ്രകൃത്യാ സംസ്കാരസമ്പന്നനാണ്. കാർഷികസംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ജീവിതരീതിയും ഉന്നതമായ തത്വചിന്തയും പൗരബോധവും അവന്റെ മനസ്സിനെയും ആത്മാവിനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു." വിഖ്യാത നോവലിസ്റ്റായ പേൾബക്കിന്റെ വാക്കുകളാണിവ. പ്രകൃതിയുമായുള്ള അവൻെറ ബന്ധം ഗാഢമാണ്. അവൻെറ ജീവിതവീക്ഷണവും സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും എല്ലാം ഋതുപരിണാമങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രാമരംഗം ഗാന്ധിജിയുടെ വികാരത്തിന്റെയും ചിന്തകളുടേയും ഭാഗമായിരുന്നു. നെഹ്റുവിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു ഈ ഗ്രാമമാണ്. ഭാരതാംബയുടെ ആശയാഭിലാഷങ്ങളുടെ സാരസർവ്വസ്വം ഈ ഗ്രാമങ്ങളിലെ അർദ്ധനഗ്നരും അർദ്ധപ്പട്ടിണിക്കാരുമാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇവിടെ നിന്നാരംഭിക്കാം. ആസൂത്രണത്തിനു ഒരു അണിയറ ആവശ്യമില്ല. അതിനു വേണ്ടത് ഒരു അരങ്ങ് മാത്രമാണ്. അതാകട്ടെ ഈ ഗ്രാമരംഗങ്ങളും.

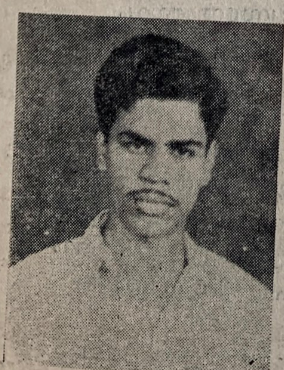

ചരിത്രത്തിൻെറ അേങ്ങേത്തലയ്ക്കലേയ്ക്ക് ഒന്നെത്തിനോക്കുകയാണെങ്കിൽ, സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക വ്യാപാരങ്ങളുടെ കേന്ദ്രവും പരിധിയും ഗ്രാമങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് കാണാം. ഇൻഡ്യയുടെ "സുവർണ്ണകാലങ്ങളി"ൽ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ സചേതനങ്ങളായിരുന്നതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ശുക്രാചാര്യരുടെ "നീതിസാര"ത്തിൽ പത്തു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുൻപ് ഗ്രാമങ്ങളും ഗ്രാമസഭകളും പുലർത്തിയിരുന്ന മഹനീയ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെഹ്റുവിൻെറ "ഇൻഡ്യയെ കണ്ടെത്ത"ലിലും

Scanned with CamScanner

ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടോടുകൂടിയാണ് പഞ്ചായത്തുകൾ തിരോഭവിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്. "രാമരാജ്യം" എന്ന സങ്കല്പം സമ്പന്നവും സംതൃപ്തവുമായ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരിയും ചരിത്രകാരനുമായ ചാൾസ് മെററ്കാഫ്, ഗ്രാമജീവിതത്തിൻെറ വ്യക്തിത്വത്തെ എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു: "മറെറന്തും നശിക്കുമ്പോൾ, ബാഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും ഒട്ടുമുക്കാലും വിമുക്തങ്ങളും ഏറെക്കുറെ സമ്പന്നങ്ങളുമായ ഈ ഗ്രാമസ്വരാജ്യകൾ നിലനില്ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. സ്വന്തമായ വ്യക്തിത്വമുള്ള ഈ ഗ്രാമസമൂഹങ്ങൾ, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഐശ്വര്യവും ഏററവും കൂടിയ അളവിൽ നേടിയെടുക്കുന്നതിനു് സഹായകമാണ്" ആർതർ ഇ. മോർഗൻ, "നാളത്തെ സമൂഹം" എന്ന ശീഷ്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രബന്ധത്തിൽ, ഗ്രാമങ്ങളിൽ ജീവിയ്ക്കുന്ന "അഭിമുഖ സമൂഹത്തെ" (face to face Community) മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാനവും നിയമാകവും ആയ ശക്തിയായി അംഗീകരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: "ജീവിതത്തിലെ അപായങ്ങളേയും അവസരങ്ങളെയും പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിൽനിന്നും, പരസ്പര വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും, ബഹുമാനത്തിലും ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുംനിന്നും— ആത്മാർത്ഥമായ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നു് ഉൽഭൂതമാകുന്ന ഏകമനോഭാവത്തിൽ ഊന്നിയിട്ടുള്ള പരസ്പരാവബോധം ഗ്രാമീണജനതയ്ക്കു് ഒരു സാമൂഹ്യച്ഛായ പകരുന്നു. ഒരു സാമൂഹ്യമനസ്സും സാമൂഹ്യസ്വഭാവവും ഉടലെടുക്കുന്നു. സമൂഹം സമുദായത്തിൻെറ ഒരു ആശാസ്യമായ പ്രത്യേകതയാണെന്നു പറയുമ്പോൾ, നാം അനുസ്മരിക്കുന്നതു് ഈ സാമൂഹ്യ വ്യക്തിത്വത്തെയാണ്." വ്യക്തിത്വമുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾക്കു് അന്തർമുഖ വീക്ഷണവും കർമ്മകേന്ദ്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവിടെ പൊട്ടിമുളയ്ക്കുന്നതൊന്നും വാടിക്കരിയുകയില്ല. അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവയാകട്ടെ, ശാശ്വതങ്ങളോ ഫലപ്രദമോ ആയിരിക്കുകയും ഇല്ല.

മഹാത്മാഗാന്ധി ഇൻഡ്യയെ കണ്ടെത്തിയതു് ഗ്രാമങ്ങളിലാണ്. ആഗോളവീക്ഷണത്തിൻെറ പേരിൽ വിലപിച്ച ടാഗോറിനു് ഗാന്ധിജി നൽകിയ മറുപടി ഗ്രാമജീവിതമാകുന്ന വേദനയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു എത്തിനോട്ടമായിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ സാമ്പത്തികചിന്തകൾ ശിഥിലങ്ങളും അശാസ്ത്രീയവും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ മാനുഷികാംശത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യത്തിൻെറ ചൈതന്യധന്യത ഗാന്ധിചിന്തയെ ഉജ്ജ്വലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി, അദ്ദേഹം വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ വക്താവാണ്. കേന്ദ്രീകരണം പ്രത്യക്ഷമായോ, പരോക്ഷമായോ, അക്രമത്തെയും ശക്തിയെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മനുഷ്യൻ വലിയൊരു യന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗത്തെപ്പോലെയാകുന്നു. ഉല്പാദനം വൻതോതിലാകുമ്പോൾ, വിതരണം ഒരു പ്രശ്നമായി തീരുന്നു. ഇവയ്ക്കെല്ലാം സമൂലമായൊരു പരിഹാരം വികേന്ദ്രീകരണം മാത്രമാണ്. സമ്പന്നവും സന്തുഷ്ടവുമായ വ്യക്തിജീവിതത്തെ സുഗമമാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഗാന്ധിജി വികേന്ദ്രീകരണത്തെ മാറോടണച്ചു.

ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണം, സാമ്പത്തിക വികേന്ദ്രീകരണത്തെ സുസാധ്യമാക്കിതീർക്കുന്നു. ഉല്പാദനവും വിതരണവും ഒന്നിൽനിന്നൊന്നിനെ തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഗാഢമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിയ്ക്കണം, എന്നദ്ദേഹം അനുശാസിച്ചു. ചർക്കയെ ഇൻഡ്യയുടെ വികസനത്തിൻെറ അവിഭാജ്യഘടകമായി ഗാന്ധിജി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. "സ്വരാജ് ഒരു ഖാദിനൂലിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു" എന്ന വാക്കുകൾ പ്രതീകാത്മകങ്ങളാണ്.

Scanned with CamScanner

ഇൻഡ്യയുടെ സാമ്പത്തികഭാവിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ, ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, രണ്ടു പരിപാടികളിലായി, 1946ലും, 1948ലും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി നിയോഗിച്ച ഭരണഘടനാരൂപീകരണക്കമ്മറ്റിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. സമഗ്രമായ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് തുറന്നുകൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭൂനികുതി കണക്കാക്കുകയും ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങൾ സംഘടിപ്പിയ്ക്കുക, സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കാർഷികപ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിയ്ക്കുക, എന്നിങ്ങനെ സാമ്പത്തികപ്രാധാന്യമുള്ള വളരെ കാര്യങ്ങൾ പഞ്ചായത്തുകളുടെ അധികാരസീമയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ഗാന്ധിജി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, തികച്ചും ഭാവനാശൂന്യമായ രീതിയിൽ, ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തിരസ്ക്കരിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ജനകീയസ്വഭാവം പ്രതിഫലിക്കണമെങ്കിൽ, ഈ വീഴ്ച പരിഹരിക്കണമെന്നു് വീണ്ടും ഗാന്ധിജി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭരണഘടനയിലെ നിയോജകതത്വങ്ങൾ ചർച്ച്യ്ക്കു വിധേയമായപ്പോൾ, ഈ പ്രശ്നം വീണ്ടും തലപൊക്കി. ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ സംഘടിപ്പിയ്ക്കുവാനും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുഗമമാകത്തക്ക തരത്തിൽ അധികാരത്തിൽ പകരുവാനും ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഉപവകുപ്പു് ഭരണഘടനയുടെ Article–40-ൽ എഴുതി ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേശീയ ഐക്യവും രാഷ്ട്രീയ സുരക്ഷിതത്വവും പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്ന ആ സന്ദർഭത്തിൽ പഞ്ചായത്തുകളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ താത്വികമായി അംഗീകരിച്ചു് മാററിനിറുത്തുകയാണു് ചെയ്തതു്. അതു് തിരുത്തിയെഴുതാനുള്ള നീക്കങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് ആശാവഹമാണു്.

ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ തന്നെ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്ന പദ്ധതികളിലൂടെ മാത്രമെ ജനാധിപത്യത്തിനു വേരോട്ടമുണ്ടാവുകയുള്ളു. അങ്ങനെയുള്ള ആസൂത്രണത്തിനു് രംഗമണ്ഡപം ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു് പഞ്ചായത്തുകൾ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രാമീണ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തെ മൂന്നു ദിശകളിലൂടെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ സാധിക്കും:

(i) ഗ്രാമങ്ങളെ അസംസ്കൃതവിഭവങ്ങളുടെ പ്രഭവസ്ഥാനമായി കാണുക.

(ii) ഗ്രാമീണജനതയെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കളായി കാണുക.

(iii) ഗ്രാമങ്ങളെ സ്വയം പരിപൂർണ്ണങ്ങളായ ഏകതത്വമായി കാണുക. (Village as an entity in itself)

കൊളോണിയലിസം അതിന്റെ വിഷദംഷ്ട്രങ്ങളെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പഴുതുകളിലൂടെയാണു് ഭാരതാംബയുടെ ശരീരത്തിൽ ആരോപിച്ചതു്. ഈ രണ്ടു രീതികളിലാകുമ്പോൾ, ഗ്രാമജീവിതം അതിന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ വളർച്ചാമാർഗ്ഗത്തെ വെടിഞ്ഞു്, നഗരങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക വികസന സംരംഭങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നു. "വിലയെന്ന ജാലവിദ്യ"യുടെ (Price Mechanism) സൂചനകളനുസരിച്ചു് ഗ്രാമീണജനതയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ മാറിയും മറിഞ്ഞും തുടന്നുപോകും. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒരു "മണിഓർഡർ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥിതി" (Money order Economy) ഉടലെടുക്കുന്നു. ഗാന്ധിജിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താമാർഗ്ഗം അവലംബിയ്ക്കുന്ന ജെ. സി. കുമരപ്പയെപ്പോലുള്ള സാമ്പത്തികകാരന്മാരും ഊന്നിയുന്നി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യമാണിതു്.

Scanned with CamScanner

വികസനത്തിന്റെ ഗോപുരനടയിൽ, സ്വയം പരിപൂർണ്ണമായ ഏകത്വമായി വർത്തിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾക്കേ പ്രവേശനമുള്ളു. ആഹാരം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ ജീവിതാവശ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ, ഒട്ടുമുക്കാലും, സ്വയം നേടിയെടുക്കുവാൻ ഗ്രാമീണരെ പ്രാപ്തരാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്, നമ്മുടെ ഗ്രാമീണ പദ്ധതികൾ സ്വയം പര്യാപ്തതയിലും സഹകരണത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം.

ജനതതിയുടെ മാനസികതലത്തിലും സാമൂഹ്യമണ്ഡലത്തിലും വിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ്, സാമൂഹ്യവികസന പദ്ധതികളും ദേശീയ വികസന സമിതികളും രൂപീകരിച്ചത്. ജനതതിയുടെ വീക്ഷണചക്രവാളത്തിന്റെ വികാസത്തിൽ, ഗ്രാമപുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ പ്രഭാങ്കുരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക ഇവയുടെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. അകർമ്മണ്യതയുടെ അന്ധകാരം ഉറഞ്ഞുകൂടിയ ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്ക് ഈ പ്രകാശത്തെ അരിച്ചെടുത്ത്, തിരിച്ചുവിടുകയാണ് സാമൂഹ്യ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടർത്ഥമാക്കിയത്.

ആസൂത്രണത്തിന്റെ സന്ദേശത്തെ അടിത്തട്ടിലെത്തിയ്ക്കുന്നതിൽ, ഈ സംരംഭങ്ങൾ കുറെയൊക്കെ വിജയം വരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമജീവിതത്തെ ഒരു സമന്വയ വീക്ഷണത്തിലൂടെ പഠിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം സാമൂഹ്യ വികസന പദ്ധതിയുടെ ആസൂത്രകന്മാരെല്ലാം എടുത്തുപറയുന്നു. 1958-ലെ മൗണ്ട് അബു (Mt. Abu) കോൺഫറൻസ്സിന്റെ പഠനങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കോൺഫറൻസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വ്യാപകമായ പൊതുജന പിൻതുണ നേടുകയാണ് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യം. വികസനത്തിൽ പഞ്ചായത്തുകൾക്കുള്ള പങ്കിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിലേയ്ക്കും കോൺഫറൻസ് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വികസനബ്ലോക്കുകളുടെ വരുമാനത്തിൽ ഒരു ഭാഗം പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് നൽകണമെന്നും കോൺഫറൻസ് ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പിന്നോക്ക പ്രദേശങ്ങളിലെ പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് പ്രത്യേകമായ ധനസഹായം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, ഭൂനികുതിയിൽ സർചാർജ്ജ് ചുമത്തി അത് പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കൈമാററം ചെയ്യുവാൻ കൂടി തയ്യാറാകണം. ഭരണഘടനയുടെ Article 40-ൽ തത്വത്തിലംഗീകരിച്ച വികേന്ദ്രീകരണത്തെ ശക്തിയായി പ്രോത്സാഹിപ്പിയ്ക്കുന്നതാണ് ഇവിടെ നാം കാണുന്നത്.

'Charity begins at Home' എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. പ്രവൃത്തിമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ഗ്രാമപുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ പ്രക്രിയയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നതിലൂടെ ദേശീയ വികസനത്തിന്റെ കുരുക്ഷേത്രത്തിലെ ധർമ്മപടയാളികളാവുക എന്ന സന്ദേശമല്ലെ, ആ പഴഞ്ചൊല്ലിൽ നാം കണ്ടെത്തേണ്ടതെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ഡോക്ടർ ഫാക്വററ് (Dr. Faquet) പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് പരിപൂർണ്ണ സ്വയം ഭരണാവകാശം ലഭിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. "Federative Organ of the Third Degree" എന്നാണ് അദ്ദേഹം ഗ്രാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്. ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ വിശേഷണത്തിന് എന്തുമാത്രം പ്രസക്തിയുണ്ടെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ പ്രാദേശിക സ്വയം ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം സംസ്ഥാന നിയമ സഭകളുടെ സൃഷ്ടികളാണ്. ഇവയ്ക്ക്

Scanned with CamScanner

പരിമിതങ്ങളായ നിയുക്താധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും മാത്രമെയുള്ളു. നേരെമറിച്ച് കേന്ദ്രഗവണ്മെൻറും സംസ്ഥാന ഗവണ്മെൻറുകളും ഭരണഘടനയിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഭരണഘടനയുടെ മുൻപിൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളും കേന്ദ്രവും ഒട്ടുമുക്കാലും സമാനവും പരസ്പരാശ്രിതവും ആകുന്നു. എന്നാൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഒരു "മേലാവി"യുടെ നിലയിലാണ് കാണുന്നതു്. ഈ നില മാറുന്നതു് അടിത്തട്ടിൽനിന്നുള്ള ആസൂത്രണത്തെ ത്വരിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനു് സഹായകമാണ്. പഞ്ചായത്തുകളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവിധം "ഫെഡറേറ്റീവ് സെററ് അപ്പ്" വികസിക്കുന്നതു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നു.

പ്രാതിനിധ്യ പാർലമെൻറി ജനാധിപത്യം അതിന്റെ പരിമിതികളും അപര്യാപ്തതയും തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ഭരണത്തിൻെറ നാഡിസ്പന്ദത്തെ തൊട്ടറിയുവാൻ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന (Partici-pating Democracy) പങ്കാളിത്ത ജനാധിപത്യം ആശാവഹമാണ്. ആ തരത്തിലുള്ള ഒരു ജനാധിപത്യത്തെ നമുക്ക് "പഞ്ചായത്തോക്രസി" (Panchayato Cracy) എന്നു് വേണമെങ്കിൽ നാമകരണം ചെയ്യാം. ഗാന്ധിയൻ ആദർശങ്ങളും ഭരണഘടനയിലെ നിയോജക തത്വങ്ങളും പഞ്ചായത്തുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭരണക്രമത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നവയാണ്. മദ്രാസിൽവച്ചു നടന്ന പ്രാദേശിക സ്വയം ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അഖിലേന്ത്യാ സമ്മേളനത്തിൽ കേരളമുഖ്യമന്ത്രി ഇ. എം. എസ്സ്. പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. കേരളത്തിലെ ഇന്നത്തെ പഞ്ചായത്തു രാജ് ബില്ലിനെ, ഈ ദിശയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ നാന്ദിയായി കണക്കാക്കാം.

വികേന്ദ്രീരണത്തെ അധികാര മോഹമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു് ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയെ വിസ്മരിക്കുകയാവും, എന്നാൽ നിഷേധിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത മറെറാരു വസ്തുതയുണ്ടു്. അധികാരം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അവസരം ലഭിയ്ക്കുന്ന "ന്യായപഞ്ചായത്തു"കൾ കൂടുതൽ വളർച്ച പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, അധികാരങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ ചുമതലകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന "വികാസ്" പഞ്ചായത്തുകൾ താരതമ്യേന അവഗണിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, പഞ്ചായത്തുകൾക്കു് കക്ഷിരഹിതസ്വഭാവം നൽകാൻ നാം ആഗ്രഹിയ്ക്കുമ്പോൾ പണവും ജാതി ചിന്തകളും പിൻവാതിലിലൂടെ നുഴഞ്ഞു കയറുന്നു. ഇതും ദുഃഖകരമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങൾ അവഗണിയ്ക്കപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്.

സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂന്നു തലങ്ങളിലായി നടക്കുമ്പോൾ, ഭരണപരമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉയർന്നുവരുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. മൗലികമായ ഒരു സത്യത്തിൽനിന്നും മാർഗ്ഗദർശിത്വം നേടേണ്ടതുണ്ടു്. ഭരണത്തെ മാനുഷികമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ കാണാൻ കഴിയണം. മാക്ഡോണാൾഡിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഭരണാധികാരികൾ ശബ്ദലയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വാദ്യോപകരണത്തിന്റെ തന്ത്രികൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളാണ്. ഗ്രാമീണജനതയുടെ വിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുന്നതിലാണ് ഭരണത്തിന്റെ വിജയം നിലകൊള്ളുന്നതു്.

Scanned with CamScanner

S. B. Sanker

III B.Sc. Zoology

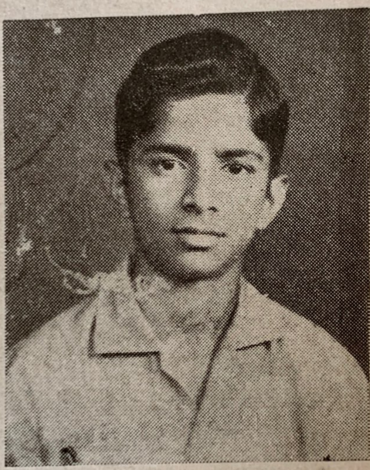

.........the bud blighted

Scanned with CamScanner

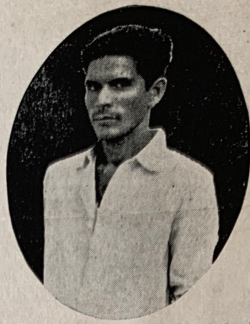

22 കൊല്ലക്കാലമായി ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ സുസ്ത്യർഹമായ
സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരവേ ആകസ്മികമായി നിര്യാതനായ
ശ്രീ. കെ. സി. ആൻറണിയുടെ പാവനസ്മരണക്ക്.

തേവരയിലെ കുലീനവും പുരാതനവുമായ കൂട്ടുംപാമ്പിൽ കുടുംബത്തിൽ 1929 ജൂലൈ 28-ന് ശ്രീ. കെ. സി. ആൻറണി ഭൂജാതനായി. 18-ാമത്തെ വയസ്സിൽ (1-7-48) അദ്ദേഹം തേവര കോളേജിൽ ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അധികാരികളുടേയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും, അദ്ധ്യാപകരുടേയും സ്നേഹാദരവുകൾ നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ തികച്ചും സുസ്ത്യർഹമായ വിധം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരുമ്പോഴാണ് തന്റെ പരിചയസീമയിൽപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും നിത്യദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം 25-5-70ന് 41-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

ശ്രീ. ആൻറണിയ്ക്കു് ഭാര്യയും നാലു് പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുമുണ്ട്. പരേതന്റെ ജീവിതം തികച്ചും മാതൃകാപരമായിരുന്നു. വിനയം, ആഡംബരമില്ലായ്മ, കൃത്യനിഷ്ഠ, ധൈര്യം എന്നീ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾക്ക് വിളനിലമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പൊതുരംഗത്തും വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൊതുജീവിതത്തിലും സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും പരിശുദ്ധിയുടെ പര്യായമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ ദൈവവിശ്വാസിയുമായിരുന്നു. അചഞ്ചലമായ ഈ ഈശ്വരവിശ്വാസമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധിയുടെ പര്യായമാക്കിത്തീർത്തതു് എന്നു് നിസ്സംശയം പറയാം.

പരേതന്റെ ഭാര്യയായ മേരിയുടെയും നാലു് പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും വൃദ്ധയായ മാതാവിന്റെയും മറ്റു ബന്ധുമിത്രാദികളുടെയും നിസ്സീമമായ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേർന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവനാത്മാവിനു് നിത്യശാന്തി നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

ആത്മമിത്രങ്ങൾ,
സഹപ്രവർത്തകർ

തേവര കോളേജ് മിനിസ്റ്റീരിയൻ സ്റ്റാഫ് ഫെഡറേഷന്റെ ഒരു സജീവ പ്രവർത്തകനായിരിക്കെ, പരേതനായ ശ്രീ. കെ. സി. ആൻറണിയുടെ പുത്രനു് K. P. C. M. S F. കൊച്ചിൻ മേഖല വക സഹായനിധി നൽകുന്നതാണു് ചിത്രം.

Scanned with CamScanner

Sr: P. D. C.
Ist Group

Sr: P. D. C.
IInd Group

Scanned with CamScanner

Sr: P D C IInd Group

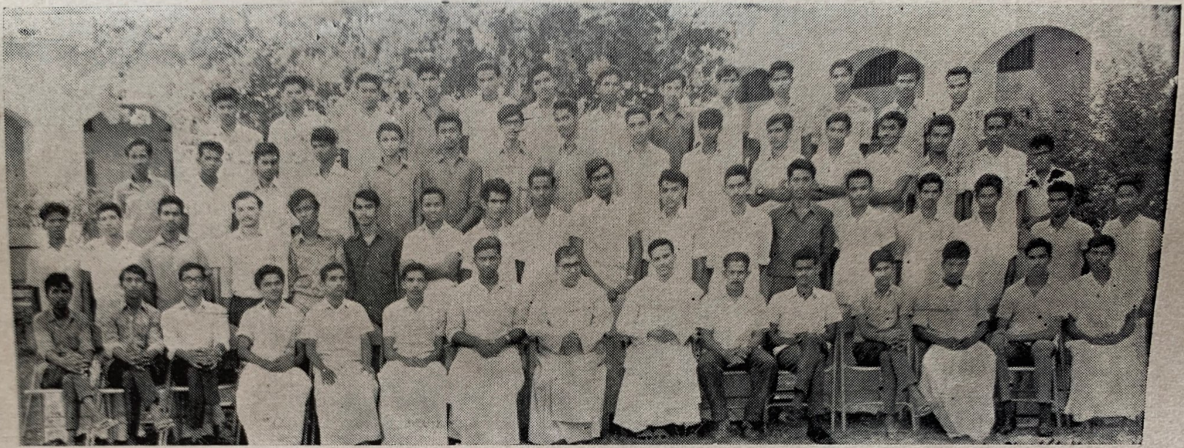

Sr: P D C IIIrd Group

Scanned with CamScanner

Final B. Sc. Fhysics

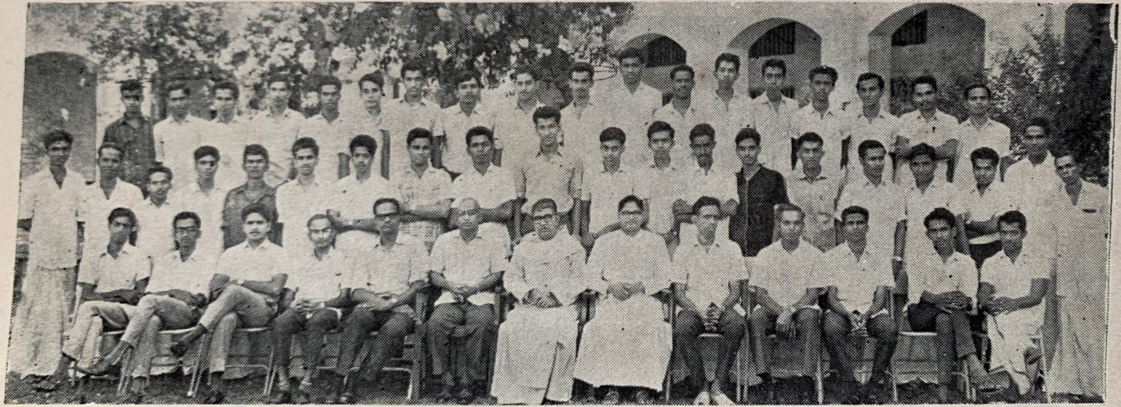

Final B. Sc. Chemistry

Scanned with CamScanner

Final B. Sc,
Botany

Final B. Sc.
Zoology

Scanned with CamScanner

Final B. A.
Economics

Final B. A.
Sociology

Scanned with CamScanner

Final B. A. Malayalam

Final M.Sc. Chemistry

Scanned with CamScanner

Final M. Com.

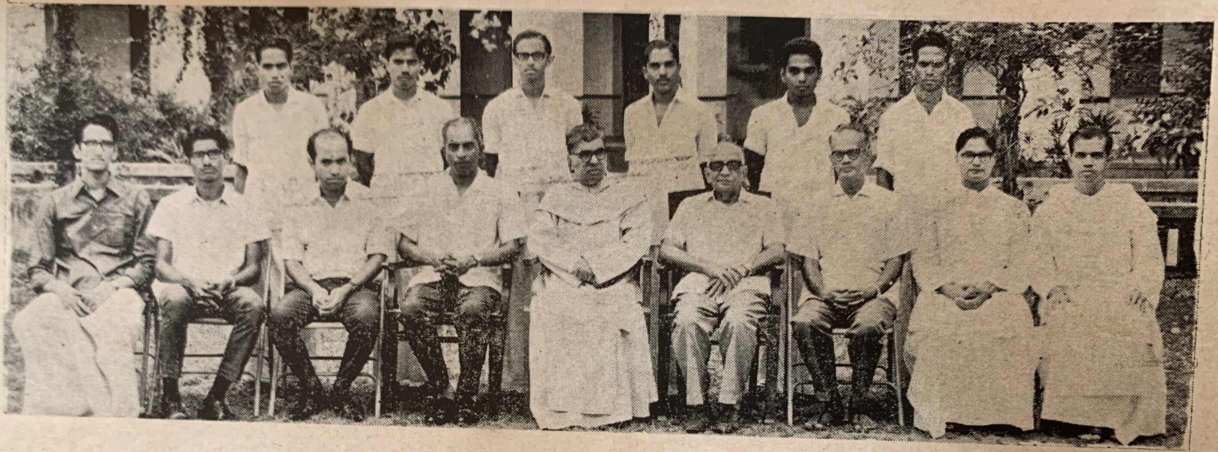

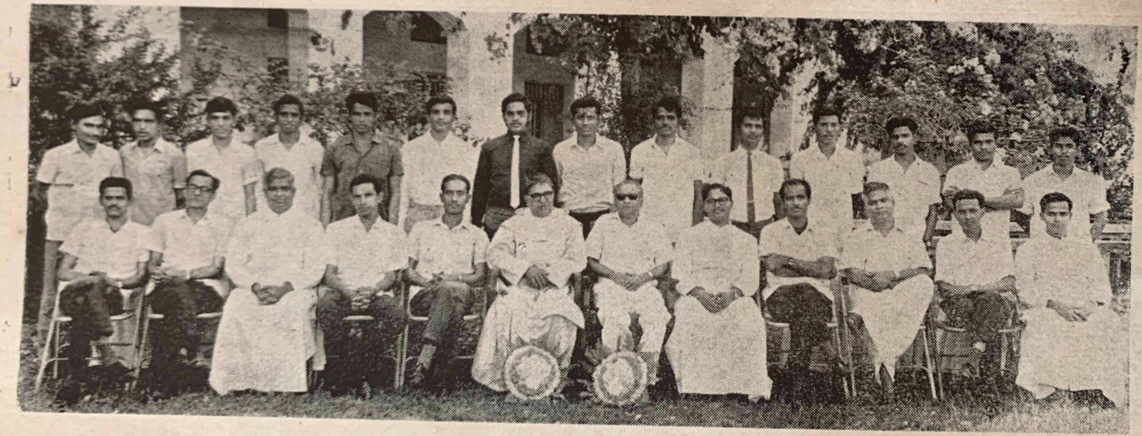

Final M. A.
Economics

Scanned with CamScanner

Final M.Sc. Zoology

Final M. A. English

Scanned with CamScanner

*ഔചിത്യമാണു് സൗന്ദര്യം

പ്രൊഫ:
മാത്യു ഉലകംതറ

മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ "ഏഴുരാത്രികൾ" എന്ന ചലച്ചിത്രത്തെ വിമർശിച്ച നിരൂപകൻ സിദ്ധാന്തരീതിയിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. "സൗന്ദര്യത്തിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിയും ഊളിയിട്ടുംവരുന്ന അനുഭൂതികളെ കലയാവൂ"

ഈ ലോകത്തെത്ര മനുഷ്യരുണ്ടോ, അത്രയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കലയെപ്പറ്റിയും സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണെന്നിരിക്കിലും സാമാന്യേന അപകടം പിടിച്ചൊരു പ്രസ്താവനയല്ലിതു്. എന്നാൽ മാതൃഭൂമിയിൽത്തന്നെ അടുത്ത ലക്കത്തിൽ വായനക്കാരിൽ ഒരാൾ ഈ പ്രസ്താവനയെ സോദാഹരണം എതിർത്തിരിക്കുന്നു. ആ വായനക്കാരന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പകർത്താം. "ഏഴുരാത്രികൾ ഒരു റിയലിസ്റ്റിക് ചിത്രമാണു്. അനുഭൂതികൾ സൗന്ദര്യത്തിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി ഊളിയിട്ടു വരുമ്പോൾ വിരൂപനായ പരമുവിനെ സുന്ദരനാക്കേണ്ടിവരും! ചട്ടുകാലി മറിയയെ അതിസുന്ദരിയാക്കേണ്ടിവരും. തെണ്ടികളുടെ കഥ പകർത്തിക്കാണിക്കുമ്പോൾ കുപ്പത്തൊട്ടിയിലെ എച്ചിലിലകൾക്കു സൗന്ദര്യം കാണുകയില്ല. സൗന്ദര്യത്തിനു വേണ്ടി എച്ചിലിലകൾക്കുപകരം പൂക്കൾ കാണിക്കാനൊക്കുമോ?"

വായനക്കാരന്റെ ചോദ്യം ഒന്നാന്തരമായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ ചലച്ചിത്രനിരൂപകന്റെ വിവക്ഷ വായനക്കാരൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമോ എന്നുമാത്രമേ സംശയമുള്ളു.

കലയിലെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായൊരു പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം നാമിതൊന്നു ചിന്താവിഷയമാക്കേണ്ടതാണു്. എന്താണു സൗന്ദര്യം? ഈ ചോദ്യത്തിനു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉത്തരങ്ങൾക്കു് കണക്കില്ല. "സുന്ദര"ന്മാരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും പൂക്കളും മാത്രമാണോ കലയിൽ സുന്ദരങ്ങളായിത്തീരുക? ഉപയോഗിതയാണു് സൗന്ദര്യമെന്നു പറഞ്ഞ സോക്രട്ടീസിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പൊൻകുടത്തേക്കാളും സൗന്ദര്യം മൺകുടത്തിനാണെന്നുവരാം. പക്ഷേ, കലയിൽ ഈ ഉപയോഗിതാവാദം അപ്പടി സ്വീകരിക്കുന്നതു് ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയാക്കിയേക്കും. എങ്കിലും അതിനുപോലും നില്ക്കക്കള്ളിയില്ലാത്ത മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തം നമുക്കാവിഷ്കരിക്കുക. "ഔചിത്യമാണു് സൗന്ദര്യം."

റിയലിസ്റ്റിക് ചിത്രമായ ഏഴുരാത്രികളിൽ പരമുവിനും ചട്ടുകാലിമറിയയ്ക്കും തെരുവുതെണ്ടികളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ ഔചിത്യം വളരെയുണ്ടു്. അതിനാൽ ആ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കു് പ്രകരണപരമായ സൗന്ദര്യമുണ്ടെന്നുതന്നെയാണു് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. കുപ്പത്തൊട്ടിയിൽ എച്ചിലിലകൾ സ്ഥാനസ്ഥിതമാണു്. എച്ചിലിലകൾ അവിടെ കിടക്കുന്നതിൽ ഔചിത്യമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ആ ചിത്രം

* അച്ചടിയിലിരിക്കുന്ന "ആലോചനാമൃതം" എന്ന സമാഹാരത്തിൽനിന്നു്

Scanned with CamScanner

കവിത

അനശ്വരബാല്യം

രാമചന്ദ്രൻ, അത്രുക്കറ്റി
I ബി. എ. മലയാളം

ഇളവെയിൽ തട്ടി മിന്നുങ്ങുമൊരിടവഴി
തന്നിൽ തുമ്പിപാടിച്ചു മദിച്ചൊരു
കൂട്ടം പിഞ്ചുകിടാങ്ങൾ പലവുരു
തമ്മിൽ തല്ലിയകന്നൊരുമിച്ചു

രാഗംതെറ്റിയ സന്ധ്യകളവരുടെ
ഗീതംകേട്ടു മയങ്ങിമിഴിക്കേ–
അകലത്തുള്ളൊരു മൊട്ടക്കുന്നു
നിരത്തി, റയിൽപ്പാളങ്ങൾ നീണ്ടു

ഗ്രാമത്തിന്റെ മുഖത്തിനു മെല്ലൊരു
മാറ്റംവന്നു ബാലകർ വലുതായ്–
പണ്ടൊരു കാവുവിളങ്ങിയ തറയിൽ
കണ്ടൊരു നാടൻ മദ്യക്കടയും.

പിന്നീടതിനു പുറകായിരുന്നില
കെട്ടിപ്പൊക്കിയ പള്ളിക്കൂടവു,
മൊന്നൊന്നായി നിരക്കും കടകളു–
മേറ്റം രമ്യമൊരുദ്യാനവുമായ്

മാറ്റം പാഞ്ഞു നടക്കുന്നേരം
ചൂളം നീട്ടിവിളിച്ചൊരു കൂറ്റൻ
വണ്ടി കിതപ്പോടനവധി താവള–
മെത്തി സന്ധ്യകൾ കണ്ണുതുടച്ചു

കാണാമിടവഴി തന്നിൽപ്പുതുതാം
ബാലകർ തുമ്പിപിടിയ്ക്കും ദൃശ്യം
പിന്നീടവരുടെ പ്രിയങ്കരമാം
കേളികൾ കാട്ടും വികൃതിവിചിത്രം

പാടീ കവി തന്നീരടികൾ–
യുഗചേതനപേറും പുതുവരികൾ
എത്ര യുഗങ്ങൾ കൊഴിച്ചൊരുകാലം
പാരിലെ ബാല്യമനശ്വരമാക്കി?

Scanned with CamScanner

കഥ

പ്രേതഭൂമി

നെട്ടൂർ വർഗ്ഗീസ് – I B. Com.

ഡിസംബർ മാസത്തിലെ ഒരു നിലാവുള്ള രാത്രി.

കറുത്തു തടിച്ച് വട്ടക്കണ്ണും കട്ടമീശയുമുള്ള അയാൾ വരാന്തയിൽ നിന്നിറങ്ങി. എന്നും രാത്രിയിൽ ജോലിക്കു പോകുന്ന ഇച്ചായന്റെ പോക്ക് നിശ്വാസത്തോടെ പെണ്ണുങ്ങൾ നോക്കിനിന്നു. പതിവിലും ദുഃഖിതയായിരുന്നു അവളിന്ന് — ഹൃദയത്തിലെന്തൊക്കെയോ അമർത്തിവെയ്ക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങളെക്കുറിച്ച് അയാളോർത്തു. അയാൾ വീഞ്ഞുകുപ്പിയേക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചു. അതെ പൊട്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള വീഞ്ഞുകുപ്പിയാണവൾ!

വഴിവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ സമയം നോക്കി. പത്തുമണി കഴിഞ്ഞു. തെരുവീഥിയിലൂടെ വേഗം നടന്നു. ശക്തിയായ തണുപ്പിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തുഷാരവർഷം. തുഷാരബിന്ദുക്കളിലൂടെ ചന്ദ്രികാരശ്മികൾ അരിച്ചിറങ്ങുന്നു.

തെരുവിൽ അവിടവിടെ കന്നുകാലികൾ പള്ളികൊള്ളുന്നു. ജീവിതത്തെ ആസ്വദിക്കുന്ന ജീവികൾ.

ഉദിച്ചുനില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ നോക്കി കൊടിച്ചിപട്ടി കളിയാക്കി ചിരിച്ചു. കടത്തിണ്ണയിൽ ജീവനുള്ള അനാഥപ്രേതങ്ങൾ!!

മുഖത്തു വിയർപ്പുകണങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞു. റോഡിന്റെ അരുകിൽ ശാന്തമായൊഴുകുന്ന കായൽ........

വർണ്ണാഭയാർന്ന ആലദീപങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുന്ന ഹോട്ടലിൽ പാദസ്വരം കിലുങ്ങുന്നു........

സംഗീതമാധുരി! മന്ത്രധ്വനി!!

താളമേളങ്ങൾ അലിഞ്ഞുചേരുന്നു!!

പൊട്ടിച്ചിരികൾ ഉയരുന്നു........!

ലഹരിയുടെ നാദപ്രപഞ്ചം............

നിശയിലെ ശബ്ദകോലാഹലം....

പക്ഷെ അയാളെ അതൊന്നും ആകർഷിച്ചില്ല. ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ആ കാലുകൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു......സെമിത്തേരിയിലേക്ക്!! വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും ആ കാലുകൾ നടന്നു....വളവിലൂടെ നേരെ വടക്കോട്ട്........

അയാൾ നോക്കി....!

അകലെ ശാരദാകാശം. അതിൽ മന്ദം മന്ദം ചലിക്കുന്ന വെളുത്ത പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ അതിൽ തുഹിനബിന്ദുക്കൾ.... അവ അടർന്നുവീഴുന്നു.

ഏകാന്തത....ഏകാന്തതയുടെ അപാരത........!

അയാൾ വീണ്ടും നോക്കി...........

അകലെ ശാരദാകാശം....അതിൽ വൃത്തത്തിലുള്ള രാജകുമാരി....! ചുറ്റും കണ്ണിറുക്കുന്ന നർത്തകികൾ. എങ്ങുനിന്നോ കാർമുകിൽ ഓടിവന്നു........രാജകുമാരി തടങ്കലിൽ. മങ്ങിയ പ്രകാശം.

ഏകാന്തത....ഏകാന്തതയുടെ അപാരത....! അയാൾ നിന്നു. ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. മതിൽചാടി അകത്തുകടന്നു. സെമിത്തേരിയിൽ....! പ്രേതഭൂമിയിൽ....!! ഏകാന്തത....ഏകാന്തതയുടെ അപാരത....

Scanned with CamScanner

മൂകത!! ചക്രവാളമൂകത!!
പ്രേതങ്ങളില്ല; യക്ഷികളില്ല........!
അട്ടഹാസമില്ല.....അലർച്ചയില്ല....
യക്ഷികളുടെ സംഗീതവുമില്ല........
മൺകൂനകൾ!
അതിൽ കരിശുകൾ!!
കല്ലറകൾ....പ്രതാപത്തിന്റെ ശക്തി കേന്ദ്രങ്ങൾ!!

കരിശുകളിൽ കരയുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ "സമാധാനത്തിൽ നിദ്രകൊള്ളുന്നു" വാസ്തവം.

കഷ്ടം! പുഴിയായ മനുഷ്യൻ........
മരണത്തിൻെറ മുഖങ്ങൾ....
അയാൾ ചുററും നോക്കി....
മൂകത........ചക്രവാളമൂകത................

"ഹ ഹ ഹ ഹ" പ്രേതങ്ങളുടെ പൊട്ടിച്ചിരി!! അയാൾ ഞെട്ടി. ഉഗ്രമായ അലർച്ച. അയാൾ വിറച്ചു. യക്ഷികളുടെ സംഗീതമാധുരി................അയാൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഒന്നുമില്ല. എല്ലാം തോന്നലുകൾ.

സെമിത്തേരിയിലിരുന്ന മൺവെട്ടിയുമായി പണിതീരാത്ത കല്ലറയുടെ നേരെ അയാൾ തിരിഞ്ഞു. കരിശു നാട്ടാത്ത ആ ശവകുടീരത്തിന്നരികെ അയാൾ നിന്നു.

ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ട മണിക്കൂറുകളെ ആയിട്ടുള്ളു....

അയാളിലെ ശക്തി ഉണരുന്നു........ അനല്പശക്തി. ജോലിക്കു നേരമായി. താമസിച്ചുകൂടാ.

നില്ക്കുന്ന ഭൂമി നനഞ്ഞിരുന്നു.

അയാൾ ആരംഭിച്ചു. മുകളിലെ മണ്ണു മാററിത്തുടങ്ങി. കല്ലറയുടെ കോൺക്രീററ് "സ്ലാവ്" കൂടി മാററണം.

പേശികൾ വലിഞ്ഞു. രക്തധമനികൾ വിജൃംഭിച്ചു. സ്ലാവുമാററി!! ഭയങ്കരൻ!!!

ശവക്കുഴിയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിറങ്ങി!!

നിമിഷങ്ങൾ. നിമിഷങ്ങൾ നീങ്ങി.

"ഹ ഹ ഹ ഹ" പ്രേതങ്ങൾ അലറുന്നു....ജ്വാല....അഗ്നിപ്രവാഹം. ചെന്തീ വമിക്കുന്ന ചുടലപിശാചുക്കൾ അലറുന്നു. പിശാചികയുടെ നൃത്തതാണ്ഡവം........ യക്ഷികളുടെ പാശ്ചാത്തലസംഗീതം!!!

അയാൾ ഞെട്ടി....വിറച്ചു! എല്ലാം തോന്നലുകൾ........ദുഷിച്ച മനസ്സിൻെറ അപഥസഞ്ചാരം.

മൂകത....ചക്രവാളമൂകത........

ദേഹം വല്ലാതെ തരിക്കുന്നു. പല കുഴികളിലും ഇതുപോലെയുള്ള രാത്രികളിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നരവഷമായി താനീ ജോലി തുടങ്ങിയിട്ട്. ഇതുവരെ ഭയന്നിട്ടില്ല. ഇന്നുമാത്രം ഇന്ന്...."ഇല്ല ....അധീരനാകരുത്" ആരോ മന്ത്രിച്ചു-ഉള്ളിൽ. അയാൾ കുനിഞ്ഞു. നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ.

"ഹൗ" സംഗീതമാധുരി....കാലടികൾ അടുത്തുവരുന്നു!! ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു ഒന്നുമില്ല.

അയാൾ പെട്ടിയുടെ മൂടിതുറന്നു. കാറപകടത്തിൽ മരിച്ച പണക്കാരനായ യുവാവ് — ജോണി! തൻെറ അയലത്തുള്ള പണക്കാരൻ ജോണി — പക്ഷെ ഇന്ന് നീ ജോണിയല്ല....! വെറും ജഡം! വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങളണിഞ്ഞ ജഡം! മരിച്ചാലും നീയിതു കൈവിടുകയില്ലേ—? ക്ഷമിക്കു ജോണി, ഞാനെൻെറ തൊഴിലുചെയ്യുന്നു! എൻെറ തൊഴിൽ!

അയാൾ പ്രേതത്തിൻെറ വാച്ചഴിച്ച് പോക്കററിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. കൈകൾ പരതിനടന്നു.

"ഹ ഹ ഹ ഹ" യുവാവിന്റെ പ്രേതം അലറി. ഉഗ്രമായ പൊട്ടിച്ചിരി....അയാളുടെ മനസ്സിൽ അലകടൽ ആർത്തിരമ്പി.

നശിഞ്ഞ തോന്നലുകൾ.

കഴുത്തിൽനിന്നു തിളങ്ങുന്ന സ്വർണ്ണമാലയും അഴിച്ചെടുത്തു.

നിശ്ശബ്ദ നിശീഥിനി....തണുപ്പ്. ശക്തിയായ തണുപ്പ്.

കാലടിശബ്ദം അടുത്തുവരുന്നു!! അയാൾ ഞെട്ടി. യക്ഷി!!

യക്ഷി ! ! ! ശുഭവസ്ത്രമണിഞ്ഞു് ആടിയുലയുന്ന മുടിയോടെ വെളുത്ത പൂക്കളുമായ് യക്ഷി വരുന്നു. നിലാവെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ കണ്ടു. പാട്ടു പാടാത്ത യക്ഷി. പാടാത്ത യക്ഷിയുണ്ടോ?!! യക്ഷി ശവകുടീരത്തിന്റെ അടുത്തെത്തി. അയാൾ വിറച്ചു. ഉള്ളിൽ അലകടൽ വീണ്ടും ആർത്തിരമ്പുന്നു. "ഹയ്യോ" അയാൾ അലറി. ശബ്ദം പുറത്തുവന്നില്ല. കുഴിയിൽ നിന്നയാൾ പുറത്തേയ്ക്കു് ചാടി. അയാളെക്കണ്ടു് യക്ഷി ഞെട്ടി....അവളുടെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ടു കയറുന്നു. അവൾ വല്ലാതെ വലഞ്ഞു.

നിമിഷങ്ങൾ........"ഇച്ചായാ...." വിറയാർന്ന ശബ്ദം പുറത്തുവന്നു. അയാൾ ഞെട്ടി. ഭീകരമായി ഞെട്ടി. പെങ്ങൾ!!!

"നീ എന്തിനു ഇവിടെ വന്നു....?

ഭീകരത കട്ടപിടിച്ച ചോദ്യം! അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഭയം........സംഭ്രമം വിതുമ്പുന്ന ദുഃഖം.

"എന്റെ ജോണീ..............എന്റെ ജോണീ........"

അവൾ നിലത്തുവീണു.

"ഷീബാ........" അയാളുടെ മരവിച്ച സ്വരം!

With the Best Compliments from:

● KAVITHA ●

Greetings From,

SANGAM

DEALERS OF GLEAMCEM CEMENT PAINT
PAINTING CONTRACTORS AND
DECORATORS

3- CARMEL BUILDINGS
BANERJI ROAD
ERNAKULAM - COCHIN-18.

M/s Ponnan Industries

Thevara, Cochin-13.

Mahamood Stores

BROADWAY, ERNAKULAM

Phone: 32717 & 33181

Ajantha Travels

Traval Agents
& Tourist Taxi Operators

Post Box No. 599
Willingdon Island Cochin-3.

Phone: 6442, 7527, 32263
Cables: Travels

Kerala Tutorial College

Ernakulam

Cochin Tourist Home

Railway Junction
Ernakulam Cochin-16

Bar attached
comfortable and Luxurious living
Phone: 31382

SPECIALISTS IN BEARINGS:

Erkoma Engineering Corporation

XVIII / 158 M. G. Road, Cochin-11

Greetings from:

Cochin Refreshment House

Ernakulam, Cochin-11

Phone - 32879.

വിമാനവും മനുഷ്യനും

K. G. MATHEWS II P. D. C.

മനുഷ്യൻ പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ ആകാശത്തിലൂടെ പലായനം നടത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അന്ന് അത് കേവലം ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളൊക്കെ സഫലീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നൂററാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ മനുഷ്യൻ ആകാശസഞ്ചാരം നടത്തിയതായി ചില തെളിവുകളുണ്ട്. രാവണൻ സീതയെ ലങ്കയിലേക്ക് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത് ഒരു പുഷ്പകവിമാനത്തിലായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. മിനോസ് രാജാവിന്റെ തടങ്കലിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഇക്കാരാസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും പറന്നുപോയതായി ഗ്രീക്ക് ഇതിഹാസങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്താവനകളെപ്പററി നമുക്കൊന്നും പറയാൻ സാധിക്കില്ല.

ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആകാശസഞ്ചാരം ആദ്യമായി നടത്തിയത് ക്രിസ്തുവഷം പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിലാണ്. മൺഗോളെന്നും, ഷീയറെന്നും പേരുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാരാണിതിന് കാരണഭൂതന്മാർ. അവർ പട്ടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ ഒരു വലിയ സഞ്ചിയുണ്ടാക്കി അതിൽ വൈക്കോൽ കത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയ പുക നിറച്ചു. സഞ്ചിയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ചൂരൽപ്പെട്ടിയിൽ ഒരാടിനേയും ഒരു കോഴിയേയും പിടിച്ചിട്ടു. അതിനുശേഷം സഞ്ചി ബന്ധിച്ചിരുന്ന കയർ കണ്ടിച്ചപ്പോൾ അതിശക്തിയോടെ അത് ആകാശത്തിലേക്കുയന്നു. ഏതാണ്ട് പത്തുമിനിട്ടുകൾ സഞ്ചരിച്ചശേഷം അത് അകലെയുള്ള ഒരു പാടത്തിൽ ചെന്ന് നിലംപതിച്ചു, അതിലെ സഞ്ചികളായിരുന്നു. കോഴിക്കും ആട്ടിനും യാതൊരാപത്തും സംഭവിച്ചില്ല.

കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടുമൊരു പരീക്ഷണം നടത്തി. അതിലെ സഞ്ചാരികൾ രണ്ടു മനുഷ്യരായിരുന്നു. ആ വിമാനം ഏതാണ്ട് നാലായിരം അടി ഉയന്ന് മൂന്നുമൈലോളം സഞ്ചരിച്ചശേഷം ഒരു മൈതാനത്ത് വന്ന് ഇറങ്ങി. സഞ്ചാരികൾക്ക് യാതൊരപായവും പററിയില്ല. ഇവർക്ക് ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ വൈമാനികൻ എന്ന പേരു ലഭിച്ചു. വിമാനം ആകാശത്ത് പൊങ്ങിയത് പുകയുടെ ശക്തികൊണ്ടാണെന്ന് ആദ്യം എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ പുകയുടെ ശക്തികൊണ്ടല്ലെന്നും, ചൂടുപിടിച്ച വായുവിന്റെ ഘനക്കുറവു മൂലമാണെന്നും അധികനാൾ കഴിയുംമുമ്പേ അവർക്ക് ബോദ്ധ്യമായി.

വിമാനസഞ്ചാരത്തിൽ തല്പരരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി ഹൈഡ്രജന് അന്തരീക്ഷവായുവിന്റെ പതിനാലിലൊന്നു ഘനം മാത്രമേയുള്ളുവെന്നും അത് വിമാനത്തിൽ നറക്കുന്നതിന് കൊള്ളാമെന്നവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതോടുകൂടി സഞ്ചിയിൽ ഹൈഡ്രജൻ നിറച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷേ കാററിന്റെ ഗതിയെ ജയിച്ച് സഞ്ചരിക്കാൻ ആക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. വാതകം നിറച്ച് നീളത്തിലുണ്ടാക്കിവന്ന വിമാനങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ഇതിൽ വലിയ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജമ്മനിക്ക് ധാരാളം വിമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ശത്രുരാജ്യങ്ങളിൽ ബോംബ് വർഷിക്കാമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ നിഗമനം. പക്ഷേ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ അവയ്ക്കുവേണ്ട പ്രയോ

Scanned with CamScanner

ജനം കിട്ടിയില്ല. ഹൈഡ്രജൻ നിറച്ച വിമാനങ്ങൾ വേഗത്തിൽ അഗ്നിബാധയുണ്ടാകുമായിരുന്നു. 1914-ൽ ഘനം കുറഞ്ഞതും എളുപ്പം ചൂടുപിടിക്കാത്തതുമായ ഹീലിയമെന്ന വാതകത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തമുണ്ടായതോടുകൂടി അതിനെ വിമാനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി.

ഇപ്രകാരം വ്യോമയാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനെപ്പററി പല പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തുകയായിരുന്നു. ആവിയിൽ ഓരോ മോട്ടോർ യന്ത്രംകൂടി ഘടിപ്പിച്ചാൽ വ്യോമസഞ്ചാരം സുഖകരമാകുമെന്നു് പ്രൊഫസർ ലാങ്ങ്ലി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. റൈററ് സഹോദരന്മാർ ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. രണ്ടുമൂന്നു് കൊല്ലത്തെ നിരന്തര പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി അവർ വിജയികളായി. അവരാണു് നാം ഇന്നു കാണുന്ന തരം വിമാനങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാക്കൾ. ഏതു പ്രതികൂലമായ കാലാവസ്ഥയിലും ഏതു ദിക്കിലൂടെയും ഇത്തരം വിമാനങ്ങൾക്കു് സഞ്ചരിക്കാൻ കഴിയും.

ഈ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ മുഖാന്തരം മനുഷ്യരാശിക്കു് പല നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഈ വിമാനങ്ങൾ അവയിലുള്ള മോട്ടോർ യന്ത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം മൂലമുണ്ടാകുന്ന ശക്തികൊണ്ടു് മേലോട്ടുയരുകയും അതിന്റെ ശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണംകൊണ്ടു് അതിവേഗത്തിൽ പറക്കയും ചെയ്യുന്നു. ലോകചരിത്രത്തിൽ ആകാശസഞ്ചാരംകൊണ്ടു് പല വീരകൃത്യങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജെ. എ. മൊള്ളിസൻ എന്ന വൈമാനികൻ വളരെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചു് ആററ്ലാൻറിക്കു് സമുദ്രത്തിന്റെ മുകളിൽക്കൂടി പറന്നു. ക്യാപ്ററൻ ലിൻഡ്ബർഗ് അമേരിക്കയിൽനിന്നും പാരീസ്സിലേക്കു് പറന്നതും എമി ജാൺസൻ എന്ന അംഗലവനിത ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ആസ്ട്രേലിയായിലേക്കു് പറന്നതും വിസ്മയകരംതന്നെയാണു്.

വിമാനങ്ങൾകൊണ്ടു് മനുഷ്യരാശിക്കുള്ള പ്രയോജനങ്ങൾ വളരെയുണ്ടു്. ഏററവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് സഞ്ചാരസൗകര്യമാണു്. മററു ഏതു വാഹനത്തെക്കാളും ഇതിനു് വേഗം കൂടുതലുണ്ടു്. മോട്ടോറിനും തീവണ്ടിക്കും റോഡോ, റയിൽപാതയോ ആവശ്യമാണു്. കപ്പലും നിശ്ചിതപാതയിൽക്കൂടിയേ സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. വിമാനത്തിനു് ഇതൊന്നും ആവശ്യമില്ല. വിമാനസഞ്ചാരം ഏററവും ആനന്ദകരവും സുഖപ്രദവുമാകുന്നു. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം കണ്ടാനന്ദിക്കാൻ ഇത്ര എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗമില്ല. കപ്പലുകളുടെ ഇളക്കമോ തീവണ്ടിക്കുള്ള ശബ്ദമോ ഇന്നത്തെ വിമാനങ്ങൾക്കില്ല.

വലിയ തോതിലുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ വിത്തുവിതക്കുന്നതിനും വിളവിനു് നാശം സംഭവിക്കാതെ ചെറുജന്തുക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നുമതിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ മുകളിൽ പ്രത്യേകം മരുന്നു തളിക്കാൻ വിമാനം ഉപയോഗിക്കുന്നു. മതസംരക്ഷണ വിഷയത്തിലും അവ കൊണ്ടു് വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടു്. വിസ്താരമേറിയ വനങ്ങളിൽ തീപിടിച്ചാൽ വിമാനം മുകളിൽക്കൂടി പറന്നു വന്നു് അപകടസ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു് അഗ്നിശമനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു് അവയെപ്പററി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വ്യോമയാനങ്ങൾ ഇന്നു മനുഷ്യസമുദായത്തിനു് വലിയ അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ മനുഷ്യൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ വിമാനങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ അനർത്ഥങ്ങൾ എത്രയാണു്. മനുഷ്യന്റെ ക്ഷേമത്തെക്കാൾ സാമ്രാജ്യത്തിനു് വില കല്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയാനുഗ്രഹങ്ങളെ ശാപങ്ങളാക്കുന്നു. എത്ര പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണിതു്.

Scanned with CamScanner

മതവും ശാസ്ത്രവും

T. K. HUSSAIN, III B. Sc. (Physics)

മാനവരാശി ഭൂമുഖത്ത് കൂട്ടജീവിതം ആരംഭിച്ച അന്നുമുതൽ സാമൂഹിക–സാംസ്കാരിക – നാഗരീക – രാഷ്ട്രീയ–സാമ്പത്തികരംഗങ്ങളിൽ അവർക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കാൻ മതം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിതർക്കിതമായ ഒരു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. ആദികാലം മുതൽ മനുഷ്യൻ മതാവലംബിയായിരുന്നു. എന്നാൽ മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ വൈജ്ഞാനിക നവോത്ഥാനത്തോടെ വിവിധ ജീവിത മേഖലകളിൽ അത്ഭുതാവഹങ്ങളായ വിപ്ലവങ്ങൾ (Revalu–tions) ഉടലെടുത്തു. ദൈവത്തിനും മതത്തിനുമെതിരിൽ അനിരുദ്ധമായ അടിയൊഴുക്കുകൾ ആരംഭിച്ചു. അമേരിക്കൻ നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ റോബട്ട് റെഡ്ഫീൽഡ് (Robert Red Feild) പ്രസ്താവിച്ചു. "പരിഷ്കാരം ഉന്മൂലനമാണ്". ആ പ്രസ്താവ്യത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കുമാറ്, മനുഷ്യന്റെ സഹജാവബോധങ്ങളെ അവമതിക്കാനും ആത്മീയമൂല്യങ്ങളെ തേജോവധം ചെയ്യാനും പരിഷ്കാരോന്മത്തത മനുജനെ പ്രേരിതനാക്കി. യശസ്കരമല്ലാത്ത പ്രജണ്ഡപ്രവണതകൾ അന്നുമുതൽ മതധ്വംസനത്തിന്റെ കുഴലൂത്തു തുടങ്ങി.

മതം എന്ത്?

വിഷ്ട്യഗതവും സമഷ്ടിഗതവുമായ മൂല്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമായ ഇഹപര സൗഭാഗ്യത്തിനെപ്പററിയും അതിന്റെ മൂലഹേതുകമായ ദൈവാസ്തിക്യത്തെപ്പററിയുമുള്ള സർവ്വതോന്മുഖമായ വിജ്ഞാനവും അടിസ്ഥാനമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മതം. "പരമാർത്ഥസത്ത, അതീന്ദ്രിയസത്യം, സ്രോടകർമ്മം, ആത്മീയമൂല്യം, സമഷ്ടിഗതധർമ്മം" എന്നീ പരിപൂർണ്ണപരമാർത്ഥങ്ങളെയാണ് മതം വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നതത്രേ മതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സവിശേഷത. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എന്നപോലെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിയുടെ സ്വർഗ്ഗകവാടം തെളിയിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ മതമാണ്. മതേതര രാഷ്ട്രീയം രാഷ്ട്രത്തെ ബലികഴിക്കുന്നു എന്നത് അനുഭവ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ആത്മാവ് അനർഗ്ഗമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന, മതമുക്തമായ മനസ്സുകളേ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ രക്ഷീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ. നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹസാഹോദര്യങ്ങൾക്ക് കളങ്കം പിടിപ്പിക്കുന്ന ദേശം – ഭാഷ – വർഗ്ഗം – വർണ്ണം എന്നിത്യാദി ശക്തിദുർഗ്ഗങ്ങൾ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പ്രഭാവത്തിന്റെ മുന്നിൽ അശക്തങ്ങളത്രേ! സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലും നാഗരീക സംരംഭങ്ങളിലും സദാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മനുഷ്യൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നതും അവനു ജീവിതസൗഖ്യങ്ങൾ കൈവരുത്തുന്നതുമാണ് സത്യത്തിൽ മതം.

ശാസ്ത്രമോ?

പാദാർത്ഥിക യാഥാർത്ഥ്യം, ഐന്ദ്രീകസത്ത, വസ്തുനിഷ്ഠഗുണം എന്നീ വസ്തുതകളെ അപഗ്രഥിക്കുന്നതാണ് ശാസ്ത്രം. പ്രാതിഭാസികലോകത്തെ വിഷകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായ കേവല സാപേക്ഷ ഗണനയാണതിനവലംബം–മാനസികം, സാമൂഹികം, സാമ്പത്തികം, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങിയ മനുഷ്യന്റെ വിവിധ വ്യാവഹാരിക മണ്ഡലങ്ങളെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെയും, സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കുന്ന ശാസ്ത്രശാഖകളും ഇല്ലെന്നില്ല. ഗണിതപരം (Mathametical) യൗക്തികം, ശാബ്ദികം, പാരിമാണികം,

സാപേക്ഷം, എന്നിവയാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാനദണ്ഡം. സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്ക (Stajastical) ലായ ഗണിതതന്ത്രത്തിലൂടെയാണ് ശാസ്ത്രം സൂഷ്മോജ്ജതന്ത്രത്തെക്കൂടി അപഗ്രഥിക്കുന്നത്. യൌക്തികദശ്നത്തിലൂടെയാണ് ശാസ്ത്രം പരമാനം പ്രക്രിയയുടെ കാര്യകാരണബന്ധം (Law of Cauration) പോലും നിര്ണ്ണയിക്കുന്നത്. ശാബ്ദികദർശനത്തിലൂടെയാണ് തരംഗതന്ത്ര (Wave mechanism) നിയമങ്ങളെ ശാസ്ത്രം വിലയിരുത്തുന്നത്. പാരിമാണികദർശനമാണ് ഊജ്ജതന്ത്രത്തിന്റെ ജീവനാഡി.

ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണമണ്ഡലം വികസ്വരം പ്രാപിച്ചതോടെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നീരക്ഷഗവേഷണസീമകൾ അതീവ സങ്കീർണ്ണങ്ങളായിത്തീരുന്നു. അനുഭവൈകവേദ്യമായ വസ്തുക്കളെ പരീക്ഷണ ടസ്റ്റ്യൂബി (test take) ലിട്ട് വിശ്ലേഷിച്ച് അനന്തമായ നാനാത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവൻ. ദാർശിനികൻ ഏകീഭ്രയം ദർശിക്കുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങളെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിസ്സീമമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരവ്യമാക്കുന്നതു കാണാം. പരമാണുപ്രക്രിയകളെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിരവധി ചോദ്യങ്ങളുന്നയിക്കുന്നുണ്ട്. പരമാണുക്കളുടെ സംഘാതമാണോ പ്രതിപലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അതോ, പ്രതിഫലനങ്ങൾ പരമാണുസംഘാനങ്ങളുടെ മൂലഹേതുകമോ? ചിന്തിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ചിന്താഗതിയനുസരിച്ച് മസ്തിഷ്ഷത്തിലെ പരമാണുക്കൾ ചലനോന്മുഖങ്ങളാവുകയാണോ; അല്ല മസ്തിഷ്ഷത്തിലെ പത്മാണുക്കളുടെ യാദൃച്ഛികമായ ആഘാതപ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്ക് ചിന്താപ്രതിഭാസങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയോ? ചിന്തകളുടെ സാത്ഥകത തേടുന്നത് ആദ്യത്തെ നിഗമനത്തെയാണെങ്കിലും ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിൽ അതത്ര പ്രസക്തമല്ല. രണ്ടാമത്തെതനുസരിച്ച് അനിവാര്യമായും യാദൃശ്ചികതയുടെ സന്തതികളായ വിജ്ഞാനീയങ്ങളെല്ലാം നിരത്ഥകമാണെന്ന് വന്നുചേരുമെങ്കിലും ശാസ്ത്രം അതത്ര ഗൌനിക്കുന്നില്ല, അങ്ങനെ അനന്തമായ ചോദ്യങ്ങളെയും അപരഹ്യതമായ പ്രശ്നങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചവിടുന്നുണ്ട് ശാസ്ത്രം.

അനുരഞ്ജനം

ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ പ്രപഞ്ചത്തെ അളന്ന് ആഴവും ഊഴവും കണക്കാക്കുന്ന ശാസ്ത്രം പരിമേയങ്ങളും പരിമിതങ്ങളുമായ പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ മാത്രമേ വിശകലനം ചെയ്യുന്നുള്ളുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ? അതിനാൽ ഇന്ദ്രിയഗോചരമല്ലാത്ത ദൈവത്തെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരീക്ഷണക്കുഴലിലിട്ട് പരിശോധിക്കാനവതല്ല. ആധുനിക ശാസ്ത്രമണ്ഡലത്തിലെ ഉരുക്കുമനുഷ്യനായ ഐൻസ്റ്റിനിന്റെ സാപേക്ഷതാവാദംപോലും ഇന്നു തിരുത്തി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കെ ശാശ്വത സത്യങ്ങളായ മതധാമ്മികമൂല്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കാൻ ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലങ്ങളായ ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങൾ ശക്തമാകുന്നതെങ്ങിനെ? അപരേന്ദ്രിയ ജ്ഞാനത്തെയും, ദിവ്യബോധത്തെയുംപററി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ ഗലീലിയോവും, ന്യൂട്ടനും, ഡാർവിനും വലിഞ്ഞുവരുന്നത് അസംഗമല്ലേ? ശാസ്ത്രലോകവും, ആദ്ധ്യാത്മികലോകവും ഭിന്നവിരുദ്ധങ്ങളാണെന്ന് സമ്മതിച്ചേതീരൂ! മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രത്തിന് ആനുകാലിക സാധുതയാണുള്ളതെന്നും, ആദ്ധ്യാത്മികതക്ക് ശാശ്വതവും അനന്തവുമായ സത്യതയുണ്ടെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെടണം. അസഹിഷ്ണുതയും അസ്വാരസ്യവും അകററി അനുരഞ്ജനം സാധിക്കാൻ വേറൊരു മാഗ്ഗമില്ല—അതേ ഇതേ മാഗ്ഗമുള്ളു. മതധാമ്മികമൂല്യങ്ങൾ ശാസ്ത്രപുരോഗതിയെ വികലപ്പെടുത്തില്ലെന്നിരിക്കെ ആദ്ധ്യാത്മികക്കെതിരിൽ ചന്ദ്രഹാസമിളക്കാൻ ശാസ്ത്രം മുതിരുന്നത് തികച്ചും അശാസ്ത്രീയമല്ലേ? ഏതെങ്കിലുമൊരു മതം ചരിത്രത്തിന്റെ ഏതോ "ശനിദശ"യിൽ ശാസ്ത്രവുമായി "വിശുദ്ധ കുരിശുയുദ്ധം" നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പാപം പേറി ഇതരമതങ്ങളും "അപരിഷ്കൃത കുരിശും ചുമക്കണമെന്ന്" ശഠിക്കുന്നത് നീതിയുക്തമാകുമോ?

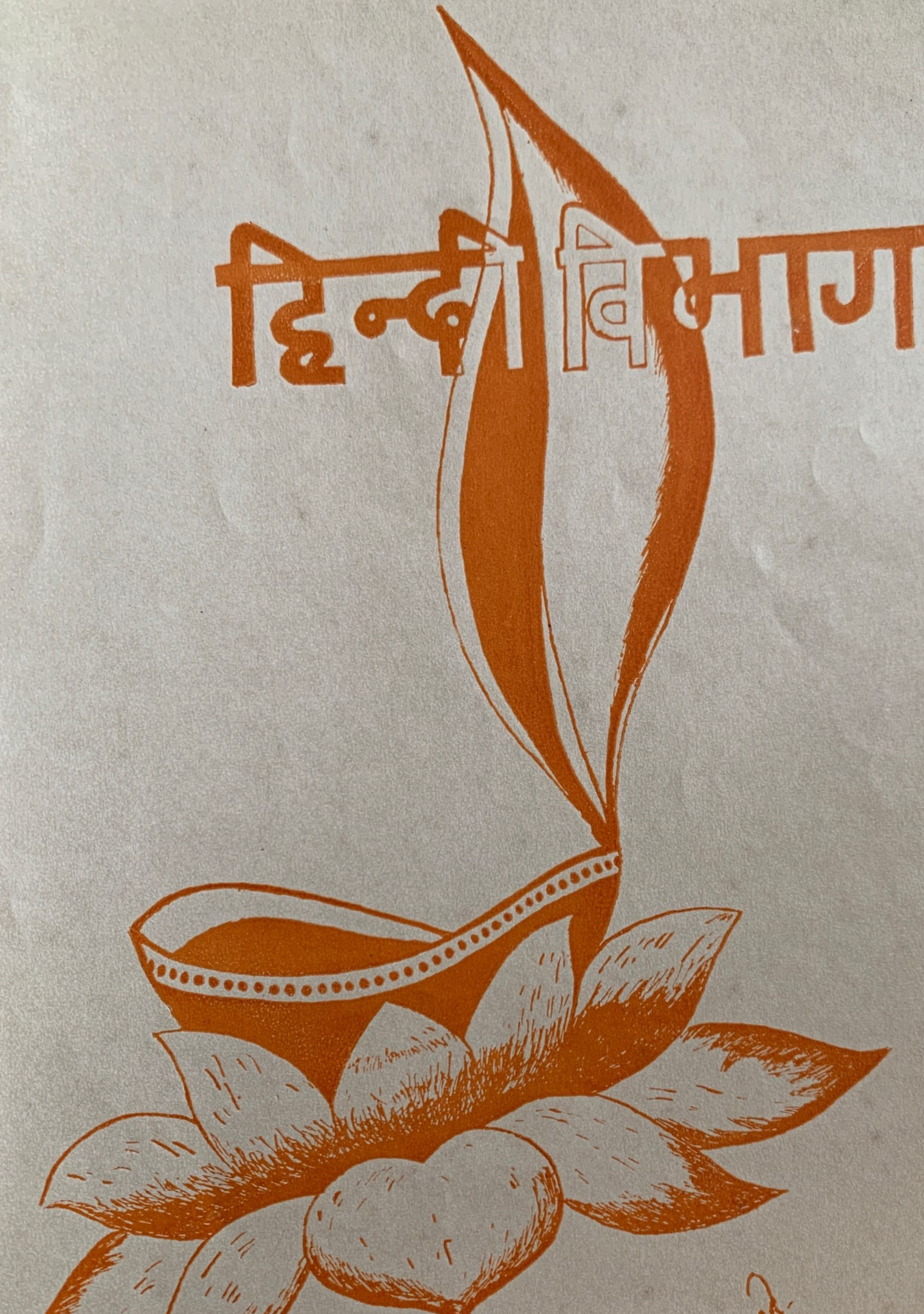

Scanned with CamScanner

पंत की काव्य धारा की झलक

K. RAMASHENOY
III B. A., S. H. COLLEGE

सुमित्रानन्दन पंत हिन्दी के ऐसे कवि हैं जिन्हें अनेक विचारधाराओं ने प्रभावित किया है। उन प्रभाओं के फलस्वरूप उनके काव्य में भावों तथा विचारों के विविध रंग दृष्टिगोचर होते हैं। कविवर पंत ने समय-समय पर अपने काव्य को जितने मोड दिये हैं उतने कदाचित् ही किसी अन्य हिन्दी कवि ने किये हैं।

उनके काव्य के एतद्विषयक समग्र विवेचन के संदर्भ में उनकी उन रचनावों का विरहत अध्ययन प्रस्तुत किया जा रहा है, जो विशेषतया अरविन्द दर्शन से प्रभावित रही है।

पंतजी का प्रथम काव्य संग्रह ''वीणा'' में निश्चित रूप से उन्होंने द्विवेदी युग के मध्यकाल की विशेषताओं का उल्लेख किया है। अतः उनके काव्य में द्विवेदी युग की विचार धारा का किसी न किसी रूप में प्रभाव पडा है।

पंतजी छायावादी धारा के प्रवर्तकों में समर्थ तथा प्रमुख कवि माने जाते हैं। द्विवेदी युग की प्रतिक्रिया के स्वरूप भावप्रवण रचनाओं की प्रतिष्ठा हुई। जिसे नव्य काव्य धारा के तत्कालीन आलोचकों ने छायावाद की व्यंगपूर्ण संज्ञा दी। निष्कर्ष यह है कि इस काव्यधारा में भाव की प्रधानता थी। यद्यपि पंतजी ने दर्शनशास्त्र का अध्ययन 1923 ई. में प्रारंभ किया था और उसके पूर्व ही ''वीणा, ग्रन्थी व पल्लव'' की अनेक भावुकता पूर्ण सरस सुन्दर रचनाओं की सृष्टि हो चुकी थी। इस युग के अनेक आन्दोलकों ने अतिशय रूप से उन्हें किया है। इसका उदाहरण ''वीणा और पल्लव'' में मिलता है। वीणा संग्रह की रचनाओं में द्विवेदी युग के कवियों के समान ईश्वर के प्रति प्रगति परक दृष्टि-कोण परिलक्षित होती है। यह स्पष्ट है कि पंत की आरंभिक रचनाओं में नव्य कलपना, भावना, मार्दव और अभिनव बिंबों का प्रयोग प्राप्त है। उनके जीवन

Scanned with CamScanner

दर्शन के, देशकाल के प्रभाव के अनुसार अनेक रूप रहे हैं।

"ग्रन्थी" का प्रणयन कवि ने 1920 ई. में किया था। पंतजी की यह रचना कथानक प्रधान है। यह विरह काव्य आँसू की याद दिलाती है। "ग्रन्थी" विरह प्रधान खण्डकाव्य की एक भूमिका है। कवि ने इस रचना में लौकिक प्रेम को अलौकिक प्रेम में प्रतिष्ठित करने की चेष्टा की है। व्यक्ति को व्यष्टि के सीमित कठहरे में सीमित नहीं बनाना चाहिए। वरन् उसे समष्टि अनन्त सागर में करने में ही श्रेय मानना चाहिए। इस दृष्टिकोण से पंत की तुलना महादेवी जी से कर सकते हैं।

"पल्लव" पंतजी का दूसरा कविता संग्रह (1918—1925) है। इस संग्रह की रचनाओं को प्रायः सभी विचार-धाराओं के आलोचकों ने भाव, भाषा और काव्यकला की दृष्टि से पंत जी का सर्वश्रेष्ठ काव्य माना। इसमें कवि के हृदय का आह्लाद-विषाद तथा प्रेम विरह आदि वर्णित हैं। भावुकता इस कविता की जान हैं। "पल्लव" नामक रचना में कवि ने अपनी नव्य कल्पना को सर्वथा नवीन उपमा, अलंकारों आदि द्वारा सजाया है। प्राचीन अलंकारों से पृथक अपनी सत्ता प्रतिष्ठित की है।

पल्लव से लेकर गुंजन तक की रचनाओं में चिन्तन के परिवेष में औप-निषद दर्शन का प्रभाव परिलक्षित होता है। पल्लव काव्य संग्रह में केवल दो ही ऐसी रचनाएें हैं जिनके कवि का सारस्य अभिव्यंजन प्रधान न होकर दर्शन प्रधान होता है।

"गुंजन" की रचनाओं मानव के सुख दुःखपूर्ण अनेक समस्याओं को प्रस्तुत किया है। उनकी समस्याओं का निदान भी अपनी सतत चिन्तन साधना प्राप्त फल के रूप में देता है। गुंजन की रचना द्वारा कवि का प्रयास एक अव्यक्त व्यापक सत्ता की 'टोक' रहा है, जिस तक पहुँच जाने पर कुछ करना शेष नहीं रह जाता है और न कोई समस्या भी अवशिष्ट रह जाती है। इस स्थिति पर मानव अमरत्व प्राप्त कर लेता है। प्रकृति की बाह्य सुषमा का अंकन करते करते कवि का "**शाश्वतता**" की ओर उन्मुख होना गुंजन की "नौका विहार" शीर्षक कविता में सर्वाधिक स्पष्ट हुआ।

"इस धारा ही सा जग का क्रम,
शाश्वत इस जीवन का उद्गम
शाश्वत है गति, शाश्वत संगम।"

"**जोत्सना**"—पंत जी का काव्य संग्रह नहीं है, वरन् यह प्रतीक नाटक है। इस नाटक में कवि पंत की कोमल कल्पना की सर्वातिशयता प्राप्त होती है। इसकी रचना में उन्होंने अपने अभीष्ट की सिद्धि के लिए प्रतीकों का आश्रय लिया है। मानव जीवन के स्थायी मूल्यों से स्नेह, करुणा, महत्ता आदि से सभी को प्रेम है। "जोत्सना" में कवि का मानवतावादी दृष्टिकोण अधिक स्पष्ट हुआ है।

Scanned with CamScanner

"युगान्त" (193) की कविता चिन्तन प्रधान है। इन कृतियों में कवि जीर्ण उधान में **मधु प्रभात** लाने की शुभाकाँक्षा करता हुआ देखा जाता है।

कवि मानवता के विकास द्वारा जीवन को पूर्णता स्थापित करने की उत्तेजना देते हैं। इस प्रकार "अद्वैतवाद" और "मार्कसवाद" दोनों का सम्मिश्रण उनकी कविताओं में है।

"युगान्त" के बाद उन्होंने "युगवाणी" लिखी है। इस की यही विशेषता है कि इसमें दर्शन और निखर आए। कवि ने स्वयं लिखा है कि इसमें मैंने युग के गद्य को वाणी देने का प्रयत्न किया है।

युगवाणी के अन्तर्गत कवि ने समान्त युगीन तथा पूँजिवादी संस्कृति के पतन की चर्चा की है। "ग्राम्या" में ग्रामवासियों की दुर्दशा का सजीव चित्रण देखिए :—

"यह तो मानव लोक नहीं रे यह है
नरक अपरिचित
यह भारत का ग्राम सभ्यता, संस्कृति
से निर्वासित"

1940 में पंतजी ने ग्राम्या को समाप्त कर दिया। "स्वर्णकिरण" (1946–4) कविता द्वारा पंतजी ने यह स्वीकार किया है कि आत्मा और परमात्मा का अटल संबन्ध है। मानव विज्ञान का लक्ष्य-स्थान वही है। वे यह मानते हैं कि पत्थर और लोहे जैसे पदार्थों में भी प्राण है। उन्होंने लिखा है कि **आत्मा ही शाश्वत और चिरंतन** है। देखिए :—

"मृत्यु हीन रे यह पुकार मानव
आत्मा की निश्चय"

"स्वर्णधूलि" में पंतजी ने संकेतित किया है। सामाजिक व्यवस्था भौतिकता तथा आध्यात्मिकता का समन्वय संभव है।

कवि की अंतिम मुख्य रचनाएँ "उत्तरा" और "युगान्तर" हैं। "रजत-शिखर, फूलों का देश, शुभ्र पुरुष, विद्युत-वासना, उत्तर शति, शरत चेतना, शिल्पी, ध्वंसशेष, स्वप्न और सत्य, सौवर्ण, अतिमा वाणी कला और बूढा चाँद आदि कृतियों द्वारा अपनी भिन्न-भिन्न विचार धाराओं को प्रकट किया है। इन सब रचना के द्वारा उन्होंने इस मत का समर्थन किया है कि जगत जीव और ब्रह्म एक ही चैतना से संबन्धित है। इनकी रचनाएँ सहज स्फुरण से प्राप्त सत्यों पर आधारित है। इन स्फुरणों की अभिव्यंजना कवि ने प्रतीकों के माध्यम से की है। इस दृष्टि-कोण से देखो तो पंतजी महादेवी वर्मा से ऊपर है। उनकी प्रतिभा सर्वतोमुखी है। मानव की कल्याण कामना से प्रेरित होकर आध्यात्मिकवाद की वेदी पर भौतिकवाद के श्रेष्ठ स्तंभ को खडा कर दिया है। आप के समान प्रतिभावान दूसरे अन्य कवि न होंगे। आप जैसे प्रतिभाशाली कवि की तूलिका ने हिन्दी साहित्य को विश्वसाहित्य के निकट तक पहुँचा दिया है।

Scanned with CamScanner

महात्मा गाँधी

AYYAPPAN C. T.
II B. A.

महात्मा गाँधी जैसी विभूतियाँ-सदियों बाद आती है। राजनैतिक नेता प्रायः प्रत्येक देश में होते रहते हैं, बड़े-बड़े कुशल सेनापतियों के भी नाम हम पढते रहते है। सामाजिक सुधारकों के भी दर्शन समय समय पर होते रहे है, विचारकों एवं दार्शनिकों की कृतियाँ भी प्रत्येक युग में जनता को मिलती रही है और साहित्यकारों एवं लेखकों के दर्शन भी प्रायः प्रत्येक देश में होते रहते हैं। किन्तु इन सब का समन्वय हम महात्मा गाँधी में देखते है।

वे राजनैतिक नेता, कुशल सेनापति, समाज सुधारक, विचारक, दार्शनिक, साहित्यक सब कुछ एक साथ थे। परन्तु महात्मा गाँधी इन सब से ऊपर भी थे। वे एक नवीन सन्देश संसार को देना चाहते थे; उनका एक नया-दृष्टिकोण था। समस्त संसार अत्यंन्त वेग के साथ जिस दिशा की ओर आवाहित हो रहा था उस मार्ग में वे एक दृढ अविचल चट्टान की भाँति आकर खडे हो गये। एशिया की संस्कृति पराजिन हो चुकी थी। यूरोप अपने आडम्बरपूर्ण साधनों और प्रचण्ड शक्ति के साथ समस्त विश्व पर छा गया था।

परन्तु महात्मा गाँधी की तीक्ष्ण वा सूक्ष्म दृष्टी को योरोपियन संस्कृति की आडम्बरमयता और चकाचौध उद्भ्रान्त न कर सकी। गाँधिजी की अन्दर्भेदिनी दृष्टी का परिणाम यह था कि वे राजनैतिक-स्वतन्त्रता जैसी महत्वपूर्ण वस्तु की प्राप्ति के लिए अहिंसा सत्य, सदाचार और आत्मबल पर ज़ोर देते थे। पशुबल के प्रयोग से पशुबल की वृद्धि होती है, हिंसा से उत्तरोत्तर हिंसा की वृद्धि होती है; यह परिणाम था उनके चिंतन और मनन का। उन्होंने भारत को और उसके रूप में मानव जाती को दूसरा मार्ग बताया। यह दूसरा मार्ग आडम्बरपूर्ण जीवन का नहीं था; सादगी का था। यह मार्ग शोषण का नहीं था, सेवा और त्याग का था। यह मार्ग

केवल भौतिक प्रकृति पर विजय पाने का नहीं था; मानसिक प्रकृति और उसकी भावनाओं पर विजय पाने का था। यह मार्ग धन बल का नहीं था, ब्रह्मबल और आत्मबल का था।

गाँधीजी को इस शिक्षा के भौतिक रूप थे चर्खा, ग्रामोद्योग, पंचायतें अस्पृश्यता निवारण, सरल जीवन और अहिंसात्मक सत्याग्रह आदि। हमारे लिए चर्खा विदेशी आर्थिक और राजनीतिक पराधीनता से मुक्ति का एक साधनमात्र था, परन्तु गाँधीजी के निकट यह राम तक पहुँचने का अमोघ साधन था। वे मशीनों के विरोधी थे। वे मशीनरी को इस कारण भी नापसंद करते थे कि उस से आत्मा-का-व्यक्ति का स्वतन्त्र अस्तित्व नष्ट हो जाता है।

हमारी पूज्यमयी भारत जननी का यह सौभाग्य रहा है कि उसकी कोख से महात्मा बुद्ध, भगवान महावीर, सम्राट अशोक और महात्मा गाँधी जैसे पुण्यात्मा नेता उत्पन्न होते रहे है। गाँधीजी के बारे में वर्णन करना सूरज को दीप दिखाना होता ऐसे महान और प्रतिभाशाली व्यक्ति थे गाँधीजी। आप का जीवत अपने लिए नहीं था, बलकी सारे लोगों की उन्नति के लिए ही था।

• ● •

कभी दुर्जन सज्जन बन जाता है और कभी सज्जन दुर्जन हो जाता है। इसी प्रकार कभी शत्रु मित्र और मित्र शत्रु बन जाता है।

मनुष्य का मन अस्थिर होता है उस में विश्वास नहीं किया जा सकता। इसलिए जो कार्य आवश्यक हो, उसे अपनी आँखों के सामने पूरा कर देना चाहिए।

•

जिसकी जो बात रुचिकर नहीं, उसे उसके सामने प्रकट नहीं करना चाहिए।

—'महाभारत से'

•

'दृष्टिकोण'

MAHESH KUMAR N. YAGNIK
II B. Com.

"नहीं...माँ...नहीं।" सबिना ने अपनी माँ से बातचीत के दरम्यान स्पष्ट और दृढ़ता के साथ मना कर दिया।

और उसकी माँ की आँखों से बेबसी के आंसु छलकने लगे। उस का कंठ रुदन से भर गया। उसने भारी मन से कहा "अगर आज तेरे अब्बा ज़िन्दा होते तो क्या तुम इस प्रकार इन्कार कर देती? वे कितने शान के साथ कहते थे कि बेटी मेरी रगों में नवाबी का खून हैं।"

सबिना यह जानती थी कि आखिर तो मां बात-बात में अब्बा जान याद दिलायेंगी और ऐसा करके अपनी जिद पूरी कर देगी और अपनी जिद पूरी करने के लिए वह सब कुछ करने को तैयार थी। फिर इस बात में कोई शक नहीं, कि अम्मी के प्यार के सामने उसे झुकना पडेगा।

सबिता ने अपनी अम्मी के पास जाकर कहा "अम्मी! वह मुझसे मुहब्बत करता हैं और मैं उससे मुहब्बत करती हूँ। और मैं उसे चार साल से पहचानती हूँ। मैं उसके विचारों को अच्छी तरह जानती हूँ। उसके हर इरादे से मैं वाकिफ हूँ और वह भी मुझसे अच्छी तरह वाकिफ हैं। हमारी मुहब्बत कोई फना नहीं बल्कि हकीकत हैं। उसने मुहब्बत में इतना भी ख्याल नहीं किया कि वह हिन्दु है और मैं मुसलमान हूँ। वह तो सिर्फ इतना ही जानता है कि मैं उससे मुहब्बत करती हूँ और वह मुझसे। मैं उससे कैसे कहती कि तुम अपना धर्म बदल दो उसके बाद ही मैं तुमसे शादी करूँगी। तुम मुझे ऐसे करने को कहती हो, पर मैं ऐसे कैसे कर सकती हूँ। आज अगर मेरे अब्बाजान जिन्दा होते तो मैं उसके पांव पडकर अपनी मुहब्बत की भीख माँगती और मुझे यकीन है कि वे मुझे माफ कर देते। वे मुझे माफ ही नहीं बल्कि मेरी मुहब्बत को बचाते और दुआ देते।"

यह कहते कहते सबिना ने देखा कि उसकी माँ कुछ नरम पड़ गई है। तो उसने तुरंत ही अपना सिर मां के कंधों पर रख दिया और रोते हुए आगे कहा—"अम्मी...याद हैं वह दिन जब तुम ने मेरी

Scanned with CamScanner

भाभी से कहा था कि सुबह सांझ कुरान पढ़ा कर तो अब्बा जानने तुम से कहा था कि बेगम ! अभी तो यह नादान बच्चों जैसी निर्दोष हैं। इस उम्र में तो उसको अपने शोहर को दिल से मोहब्बत करनी चाहिए...यही तो खुदा की बंदगी है। याद हैं न माँ मेरे अब्बाने यह तो कहा था।''

माँ और बेटी 'अब्बाजान' की याद करकर और कराकर एक दूसरे के दिल को समझाना चाहते थे। माँ से भी बेटी बड़ी होशियार थी। बड़ी समझदार भी थी। इसीलिए माँ को बेटी के सामने इस बात पर झुकना पड़ा। बेटी को जबाब देने के लिए माँ के पास कोई रास्ता बाकी न रहा।

अपनी बात का प्रभाव पड़ता है, ऐसा सोचकर बेटी ने आगे कहा ''माँ ! मैं कैसे बताऊँ कि हम दोनों एक दूसरे को कितना प्यार करते हैं। मेरे पास मेरे प्यार को वर्णन करने को कोई शब्द नहीं मिलते। मेरी ज़िदगी में उस से सिवा अब कोई नहीं है। मेरे कालेज में वह सब से सुन्दर और होशियार लड़का है। मेरे सिवा कितनी लड़कियाँ उस को चाहती है। लेकिन उसने किसी के भी सामने नहीं देखा। पर मालूम नहीं होता हमारा प्रेम... हमारी मुहोब्बत...कोई अजीब हकीकत बन गई हैं। अरे माँ...अगर तुम उसे एक बार देख लेते तो तुम भी...'' सबिना ने बात के बीच में ही अपनी माँ को सब कुछ कह दिया।

''चल...हट''...थोड़ी देर के लिए माँ भी अपनी बेटी के आखिर वाक्य पर हँस पड़ी। लेकिन तुरन्त ही उसको सबिना की छोटी बहन रुखिया की याद आई। उसने कहा सबिना क्या तुम यह सोचती हो की मैं तुझे खुश देखना नहीं चाहती ? मेरी प्यारी लड़की तू क्या जाने, तू तो नादान थी जब तुम तीन बहनें छोटी थी तब तेरे अब्बा मुझे छोड़ कर हमेशा के लिए चल बसे। और तब मैंने भी जहर पीकर उसके साथ ही कबर में समा जाऊँ—हमेशा के लिए चली जाऊँ—पर उस दिन से मैंने अपने कलेजे पर पत्थर रख कर तुम्हारे लिए जी रही हूँ। तेरी बड़ी बहन रोशन का विवाह इतनी शानदारी से किया था कि लोग अभी तक याद करते हैं। कितना शानदान लड़का था वह। उन जैसे लड़के तो हज़ारों में एक होता है। और अपना घर भी कितना खानदान हैं। इसी लिए तो तेरी भी माँग अलीगढ के कोई नवाब के यहाँ से आई हैं। अगर तू कोई हिन्दु लड़के से शादी कर तो तेरी छोटी बहन का क्या होगा। मैं तेरी मुहोब्बत को समझती हूँ और मेरा कहना भी यह ही हैं कि तुम उससे ही शादी करो। पर उसके धर्म के परिवर्तन के बाद। तू कहती है न कि वह तेरे प्यार में पागल है तो तेरे कहने से वह ज़रूर मुसलमान बनेगा। और फिर तुम्हारी शादी हम बहुत अच्छी तरह करेंगे। ''

''नहीं...माँ...नहीं'' मैं उससे यह कभी नहीं कह सकूँगी। मेरे प्यार के बदले में

मैं उसे मुसलमान बनना हैं; हरगिज नहीं कहूँगी। मैं अपने प्यार को, मुहब्ब को हरगिज़ धर्म के पल्ले में नहीं मुक सकती। ऐसे करने से मैं उसके मन से कितना गिर पड़ूँगी और मेरी ही निगाहों में मैं कितने नीचे उतर जाऊँगी। मैंने तो उसे एक इन्सान के रूप में ही प्यार किया है। मेरे और उसके बीच में धर्म को लाना नहीं चाहती'' उसने अपनी अम्मा को साफ़-साफ़ सब कुछ कह दिया।

''ओह...सबिना तुझे यह क्या हो गया हैं? तुझे मैं कैसे समझाऊँ? तुम बड़ी नासमझ हो। तुम कितनी बेफिक्र हो। तेरे अब्बाजान की तू सबसे बड़ी प्यारी थी। कोई दफ़ा मैं तुम पर गुस्सा करती तो तेरे अब्बजान मुझ पर कितने गुस्से होते थे। अपनी प्यारी बेटी होने पर भी अगर जो वे जिन्दा होते तो आज तेरी यह जिद्द देखकर वे कितने नारज़ हो जाते? औद कहते कि तुम उसे मुसलमान बनाओ और ऐसे करने के बाद ही वे तुम्हारी शादी की अनुमती देते।''

''माँ! इन्सान अपने को हिन्दु कहे या मुसललान कहे उसमें कोई फर्क तो नहीं हैं। गांधीजी ने भी कहा है न कि यह धर्म के नाते सब झूठे हैं इन सब को मिटाना चाहिए। मान लिया कि वह मेरे कहने से मुसलमान बन जाए तो क्या वह बदल जायेगा। या तो मेरी मुहब्बत में कोई नया रंग आयेगा?''

''पर ऐसा करने से हम अपनी जात वालों का मुँह तो बन्द कर सकते हैं। अगर ऐसा न किया तो वे लोग अपने बारे में क्या सोचेंगे। और क्या-क्या कहेंगे?''

''माँ...अपनी जात में या कोई दूसरी जात में सब लोग एक तरह के नहीं है। जो शरीफ लोग हैं वह इन्सान की नहीं इन्सानियत की कदर करते हैं। पर जो लोग रूढिग्रस्त है—संकुचित मन और विचार के हैं और धर्म के झूठे बंधन व भेद भाव में पडे हैं वे जो कुछ भी कहे उसकी हम क्यों चिन्ता करे। वे लोग बोलते-बोलते चुप रह जायेंगे।'' थोड़ी देर के बाद चिल्लाकर बोली माँ तुझे यह भी सोचना होगा कि तेरी सबिना अपने प्यार में स्वार्थ बनकर अपने महान प्रेम को धर्म के नाम का कलंक कैसे लगाए? उस महान प्रेम का अन्याय करे? क्या तुम यह सोचती हो कि मैं अपने और उसके जीवन में आग लगाऊँ? अपने प्रेम को ठुकरा दूँ?'' और ऐसे कहते ही सबिना अपना मुख दो हाथों के बीच में छिपाकर रो पड़ी। रोते रोते ही आपनी बात करने के लिए अपने दु-पट्टे से आँसु लुछ कर अपनी माँ से कहने लगी ''माँ तू एक बार उसे ज़रूर देख ले और फिर तुझे लगा कि मैं भूल कर रही हूँ तो मुझे ज़रूर कह देना।''

अन्त में बेटी की बात सुनकर माँ को झुकना पडा। कुछ देर के बाद सोच-विचार कर उसने कहा ''ठीक हैं। तुम एक काम करो। आज शाम को तुम उसे अपने घर ले आवो। मैं उसे समझाऊँगी। अगर वह तुम से दिल से प्यार करता है

तो वह ज़रूर मान जाएगा।'' ''नहीं माँ, मैं उसे अपने घर तो ज़रूर ले आऊँगी पर उससे कोई शरारत नहीं माँगनी चाहिये। अगर तुम उससे ऐसा कोई प्रश्न करेगी तो वह शरमा जाएगा और फिर मेरे बारे में क्या सोचेगा? मैं तो फक्त इन्सानियत की ही बफादार बनना चाहती हूँ। वादा करो माँ कि तुम उसे अजीब करीब सी बात नहीं करोगी।'' माँने कुछ जवाब नहीं दिया; इस लिए सबिना ने सोचा कि उसकी माँ मान गई हैं और फिर उस के विचार में मग्न होकर अपने कमरे में चली गयी।

* * * *

उस दिन सबिना अपने कालेज में गयी। वह आज अधिक आनंदित मालूम होती थी। न जाने आज वह क्यों इतनी आनंदित थी। वह दुपहर को अपना 'टिफन' लेकर ऊपर के मंजले पर चली गई। रास्ते में ही उसका रमेश मिल गया। रमेश ने उस से पूछा ''क्या सबिना आज तू क्यों इतनी खुशमिजाज़ में हो? क्या बात हैं। तेरा जन्म-दिन तो आज नहीं है न?''

सबिना बोली ''अरे! रमेश पहले ऊपर तो चल फिर बाद में बात बताऊँगी?''

रमेश भी उसके पीछे जाने लगा। वे खाने के रूम में जाकर बैठ गये। सबिना ने कहा ''तुम यह जानना चाहते हो न कि आज मैं क्यों इतनी आनंदित हूँ तो सुन ले आज मेरी माँ ने अपने घर अपनी बेटी सबिना के लिए एक नौजवान खूबसूरत लड़के को बुलाया है। ''यह सुनते ही रमेश चौंक पड़ा। सबिना ने यह देख लिया। उसने अपनी बात चालू रखी और कहा ''रमेश आज मेरी माँ ने तुझे अपने घर बुलाया हैं। और इसलिए तो मैं आनंदित हूँ। तुम मेरी माँ को मिल कर खुश हो जाओगे और बदली तुझे देख कर आनंदित हो जायेगी। उसका स्वभाव बहुत अच्छा है इसलिए तो मैं ने आज अपने बारे में सब कुछ बता दिया। कहते ही सबिना नीचे जाने लगी।

''सबिना'' रमेश ने उसका मुँह ऊँचा करके आखों से आँख मिलाकर कहा ''सबिना'' तेरा नाम बड़ा प्यारा है लेकिन उतना ही लंबा हैं। हम ऐसा क्यों न करे कि उसका पहला 'स' काट कर नाम को छोटा बना दे। और ''बिना'' नाम भी तो बहुत सुन्दर हैं। और वह एक हिन्दु नाम भी तो हो जायेगा। बस आज से मैं तुझे बिना' ही कहूँगा।''

''पर उसमें क्या फर्क पड़ेगा'' सबिना ने पूछा।

''फरक नहीं पड़ता, इसलिए तो मैं यह कहता हूँ। सबिना तुम मुझे यार करती हो न और शादी करना भी चाहती हो न तो तुम अपना धर्म छोड़कर हिन्दु हो जाओ फिर हम जल्दी शादी कर एक हो जायेंगे।''

''क्या?'' सबिना चिल्लाती हुई अपनी कुरसी से उठ कर बोली ''रमेश! मैं ने तो आज तक ऐसा ही माना था कि तुम इस ढोंगी धर्म के पंजे से ड़रे बिना मुझे प्यार करते हो। पर ये ही मेरा स्वप्न था और स्वप्न कभी सच्चा नहीं होता; आँख खुलते ही उड जाता है। पूरे पचास वर्ष की आयु वाली मेरी माँ और तेरे दृष्टिकोण में कोई अंतर नहीं है।'' इतना कह कर वह चलने लगी।

Scanned with CamScanner

"अरे सबिना! जरा ठहर तो जा। मेरी सुनती तो जा।" इतना कह कर रमेश ने सबिना का हाथ पकड लिया और अपनी ओर खींचा। सबिना उसके ऊपर आ पडी। रमेश ने उसे पकड लिया और बोला "अरे सबिना तुम क्यों समझती नहीं हो ये तो अपने समाज का मुँह बंध करने के लिए हैं। जरा सोच तो सही कि जब अपने बच्चें होंगे तो वे कहां जायेंगे। समाज में उन बच्चों का कहाँ स्थान होगा। —उनकी जान कौन-सी होगी। उनका धर्म क्या होगा।"

"क्यों?" सबिना ने पूछा "क्या तुम यह सोचते हो कि बीस-पच्चीस वर्ष के बाद इस दुनियाँ में कोई इन्सान नहीं रहेगा?" सबिना ने यह बड़े गुस्से से पूछा

"ओह!" रमेश हँस पडा "तो मेम-साहब का गुस्सा इतना तेज़ हैं। कहते रमेश ने सबिना को अपने पास की कुरसी में बैठा दिया और अपने पैंट के पोकेट से एक लंबा कागज़ उसके हाथ में रखा। सबिना ने कागज़ ले लिए और पूछा "यह क्या हैं?"

रमेश ने कहा "पढ़ कर देखो। यह तो हमारे सिविल मेरेज का आवेदन-पत्र है। इस में तेरे हस्ताक्षर की भी आवश्यकता है। और उसके एक महीने के बाद अपनी शादी हो जायेगी। हम एक बन जायेंगे।"

"हां मगर अब तो तुम मेरे धर्म परि-वर्तन के बारे में पूछ रहे थे। उसका क्या?"

"हाँ पूछ रहा था। ऐसा हुआ कि आज जब मैं ने अपनी सबिना के बारे में अपने घर में बात कही तो सब लोगों ने पहले तो इनकार कर दिया कि यह तो हरगिज नहीं बनेगा। फिर मुझसे कहो कि अगर तुम उसके धर्म का परिवर्तन कराओ और हिन्दु बनाओ; फिर शादी करना। मैंने तो साफ़-साफ़ इन्कार कर दिया। और कहा यह धर्म परिवर्वन तो मन को मनाने के लिए है। धर्म के परिवर्तन से हमें से किसी का परिवर्तन नहीं होगा। और हमारे मोहब्बत में भी कोई परिवर्तन नहीं होगा; और फिर भी किसी ने माना। इसलिए मैंने सिविल मेरेज करने का निश्चय किया है और इसमें तेरी भी अनुमती चाहिए। ये तो मेरा विचार है तेरा क्या विचार है?" तेरी अनुमति के सिद्ध यह मैं नहीं कर सकता।"

रमेश की बात सुनकर सबिना को ऐसा लगा। वह अब रो पडेगी। इसलिए उसने अपने हाथ से मुँह को छिपा लिया। "रमेश" सबिना ने पूछा उसकी आवाज़ में करुणा थी। "यह सब तुम ने क्या किया? और मुझसे यह धर्म की बात क्यों कही। तू क्या जाने मेरे दिल में क्या हो गया है। मेरा तो जिद जाने वाला था। मैंने गुस्से में तुझे क्या कह दिया।"

"तुम ने मुझे नहीं......लेकिन तुम ने उस दृष्टिकोण को कहा है जो लोगों को हिन्दु-मुसलमान पहले समझता हैं और बाद में इन्सान।" रमेश प्यार से अपना मुँह सबिना के कानों के पास लाकर कह रहा था।

जय हिन्द!

Scanned with CamScanner

കലാലയ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അഭിവാദനങ്ങൾ!

കുടുംബദീപം

-സാംസ്കാരിക മാസിക-

തേവര, കൊച്ചി-13.

- യുവതീ യുവാക്കന്മാർക്കും
- കുമാരീ കുമാരന്മാർക്കും
- വേണ്ടി പ്രത്യേകം പംക്തികൾ.
- സാഹിത്യ – കലാ – മത്സരങ്ങൾ.

— സാഹിത്യ ലേഖനങ്ങൾ
— ചർച്ചാ യോഗങ്ങൾ
— ബൈബിൾ ചിത്രങ്ങൾ
— നോവൽ, ഹാസ്യഭാവനകൾ

വാർഷിക വരിസംഖ്യ
3ക. മുൻകൂർ
ഫോൺ: 33341.

ഡിസംബറിൽ
വിഭവസമ്പന്നവും
വർണ്ണശബളവുമായ
ക്രിസ്തുമസ് പതിപ്പ്

Scanned with CamScanner

With Best Compliments from:

Ciba of India Limited

Cosmetics Division,

Esplanade House,

Waudly Road, Fort - BOMBAY-1.

Scanned with CamScanner

Statement about ownership and other Particulars about the News Paper THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL, to be published in the first issue every year after the last day of February.

FORM IV
(See rule 8)

1. Place of publication	...	Thevara.
2. Periodicity of publication	...	Annual
3. Printer's Name	...	P. I. Joseph
Nationality	...	Indian
Address	...	Padickaparambil House, Thevara, Cochin-13.
Publisher's Name	...	P. I. Joseph.
Nationality	...	Indian
Address	...	Padickaparambil House Thevara, Cochin-13.
5. Editor's Name	...	P. A. Joseph, M. A.
Nationality	...	Indian
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital	}	Sacred Heart College, Thevara Cochin-13. Very Rev. Fr. Prior, S. H. Monastery Thevara, Cochin-13.

I, P. I. Joseph, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1st March 1971

(Sd.)
P. I. Joseph
Publisher.

Scanned with CamScanner

Greetings from:

N. V. Joseph & Co

PALLIMUKKU M. G. ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-16

Dealers in: Paper, Envelopes, Files Account books, Note books, Invitation & Visiting Cards, and all office requirements.

Cochin Bakery

Ernakulam, Cochin-11
Phone-32368

Metro Dress Land

Valanjambalam, Cochin-16.

With Best Compliments From:-

LISA FILMS

T. D. EAST ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-11.
Phone Res: 31898

Coming Shortly:-
Senthilkumar Productions
"SURIYAN CHANDRAN" (Tamil)
Starring: Kantha Rao, Vijayalalitha etc.

ഏററവും നല്ല തയ്യൽവേലകൾക്കും
ഡ്രൈക്ലീനിംഗിനും സമീപിക്കുക!

ടോം ജോസ്

ചിററൂർ റോഡ്, സൗത്ത് ജംഗ്ഷൻ,
എറണാകുളം ഫോൺ AT: 32691

ഏപ്രിൽ 10–മുതൽ 16–കേന്ദ്രങ്ങളിൽ

പ്രദർശനമാരംഭിക്കുന്നു!!

യൗവ്വനത്തിന്റെ വഴവഴപ്പിൽ കാൽ വഴുതിവീണ ഒരു പെൺകുട്ടി, പെണ്ണിന്റെ വിലപ്പെട്ട ചാരിത്ര്യം നിമിഷത്തിന്റെ വികാരപ്പിടച്ചിലിന് അടിമപ്പെട്ട്, നിസ്സാരവിലക്ക് വിററശേഷം ഒരായുഷ്കാലംകൊണ്ടതിനു പരിഹാരം നേടാൻ ശ്രമിച്ച ദാരുണമായ ഒരു കഥയാണ് ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം!

M.S. പ്രൊഡക്ഷൻസ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന
അയ്യനേത്തിന്റെ

തെററ്

മലയാളം

സത്യൻ, ഷീല, ഉമ്മർ, ജൂണിയർ ഷീല, വീരൻ, സാധന, ഓമന, ബഹദൂർ, ഭരതൻ, ബേബി സുമതി — നടിച്ചത്.

ഗാനങ്ങൾ: വയലാർ
സംഗീതം: ദേവരാജൻ
സംവിധാനം: സേതുമാധവൻ

JOLY FILMS]P.] LTD, ERNAKULAM – KOZHIKODE – TRIVANDRUM.